

Startside>Domstolsprocedurer>Civilretlige sager>Anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser>Sådan fuldbyrdes en dom

Sådan fuldbyrdes en dom

Når en domstol er involveret i at løse en konflikt, er der to ting, som skal være på plads, når sagen afsluttes. Først skal domstolen afsige en dom, og dernæst skal dommen fuldbyrdes i praksis.

For at tvinge den anden part (sagsøgte eller skyldneren) til at følge dommen mod ham eller hende (f.eks. om at betale sin gæld), må man henvende sig til de fuldbyrdende myndigheder. Det er kun dem, der kan tvinge skyldneren til at betale, evt. med hjælp fra politiet.

Det fremgår af [Bruxelles I-forordningen \(omarbejdet\)](#), der regulerer anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i grænseoverskridende sager, at du, såfremt De har opnået en retskraftig afgørelse i en EU-medlemsstat, kan henvende dig til fuldbyrdelsesmyndigheden i en anden medlemsstat, f.eks. hvor debitor ejer aktiver, uden mellemliggende procedurer (ved forordningen blev exequatur-proceduren afskaffet). Den debitor, som er genstand for din anmodning om fuldbyrdelse, kan fremsætte begæring for retten om, at fuldbyrdelse afslås. Navnene på og beliggenheden af de kompetente domstole og appeldomstole findes [her](#).

Formålet med tvangsfuldbyrdelse er normalt at inddrive pengebeløb, men det kan også være at sikre, at en person udfører en bestemt handling, f.eks. at levere varer eller afslutte et stykke arbejde, eller at vedkommende undlader at udføre en bestemt handling, f.eks. at krænke en anden persons ejendom). I grænseoverskridende civile sager kan der anvendes forskellige europæiske procedurer (såsom [den europæiske procedure for betalingspåbud](#), [den europæiske småkravsprocedure](#) og [det europæiske tvangsfuldbyrdesdokument](#)), men for dem alle gælder det, at dommen skal fuldbyrdes i overensstemmelse med de nationale regler og procedurer i den fuldbyrdende medlemsstat (normalt den medlemsstat, hvor skyldneren eller hans/hendes aktiver befinder sig).

I praksis skal man have et tvangsfuldbyrdesdokument (en dom eller et skøde) for at kunne sikre fuldbyrdelsen. Hvilke tvangsfuldbyrdesprocedurer der skal følges, og hvilke myndigheder, der skal udføre dem (domstole, inkassofirmaer og fogeder), fastlægges af den medlemsstat, hvor der er anmodet om tvangsfuldbyrdelse.

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Sidste opdatering: 18/01/2019

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Kommissionen er i gang med at opdatere en del af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Belgien

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Hvis en skyldner ikke frivilligt efterlever rettens afgørelse, kan kreditor sikre fuldbyrdelsen via domstolene. Dette kaldes tvangsfuldbyrdelse. Det kræver, at der foreligger et tvangsfuldbyrdesgrundlag (artikel 1386 i retsplejeloven), fordi det indebærer et indgreb i skyldners personlige retssfære. Et sådant grundlag vil normalt være en dom eller et notarialdokument. Af respekt for skyldners privatliv er der visse tidspunkter, hvor tvangsfuldbyrdelsen ikke må foretages (artikel 1387 i retsplejeloven). Tvangsfuldbyrdelsen udføres af en foged.

Tvangsfuldbyrdelse har generelt til formål at inddrive en sum penge, men kan også vedrøre pligt til at gøre eller ikke gøre noget.

Et andet vigtigt aspekt er tvangs bøder (artikel 1385a i retsplejeloven). Dette er et pressionsmiddel, der anvendes for at tilskynde den dømte til at følge rettens afgørelse. Tvangsbøder kan dog ikke anvendes i visse tilfælde: Hvis en person er blevet dømt til at betale et bestemt beløb eller til at opfylde en ansættelseskontrakt, og når det ville stride mod den menneskelige værdighed. Tvangsbøder inddrives med udgangspunkt i det tvangsfuldbyrdesgrundlag, hvorved de er fastsat, og der er derfor ikke behov for anden form for tvangsfuldbyrdelse.

Hvis en person er blevet dømt til at betale en sum penge, fuldbyrdes kravet ved hjælp af skyldnerens aktiver. Der er i så fald tale om arrest eller udlæg. Der sondres mellem løsøre og fast ejendom og mellem arrest og udlæg. Arrest anvendes i hastende tilfælde for at anbringe aktiver under rettens kontrol; indtægter og aktiver indefrys for at sikre en eventuel efterfølgende fuldbyrdelse. Dette indebærer, at skyldner ikke længere har rådighed over aktiverne og ikke kan sælge dem eller give dem væk. Når der gøres udlæg i en skyldners aktiver, sælges de, og overskuddet gives til kreditor. Kreditor har ikke ret til de aktiver, der gøres udlæg i, men kun til overskuddet ved salget.

I henhold til retsplejelovens artikel 1445 ff. findes der også arrest eller udlæg i skyldners fordringer (se nedenfor).

Ud over arrest og udlæg i løsøre og fast ejendom findes der også særlige regler vedrørende arrest og udlæg i skibe (retsplejelovens artikel 1467-1480 og artikel 1545-1559), arrest eller udlæg ifølge panterrettigheder (retsplejelovens artikel 1461), arrest eller udlæg med henblik på tilbagelevering (retsplejelovens artikel 1462-1466) og arrest eller udlæg i uhøstede afgrøder (retsplejelovens artikel 1529-1538). Denne oversigt vedrører kun de normale typer af arrest og udlæg.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Fogeder og fogedretter Sidstnævnte har kompetence til at afgøre tvister vedrørende fuldbyrdelse.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

3.1.1. Arrest

Det kræver i princippet en fogedretskendelse, hvis der skal foretages arrest, og der skal være tvingende grunde (retsplejelovens artikel 1413). Denne fogedretskendelse skal opnås på grundlag af en særlig ensidig begæring (retsplejelovens artikel 1417). Den samme begæring kan ikke anvendes, hvis der skal foretages arrest i både løsøre og fast ejendom. Arrest i fast ejendom kræver under alle omstændigheder altid en separat begæring.

Fogedretten træffer afgørelse senest otte dage efter, at begæringen er blevet fremsat (retsplejelovens artikel 1418). Fogedretten kan afvise begæringen eller beslutte at give kreditor hel eller delvis tilladelse. Fogedrettens afgørelse skal forkyndes for skyldner. Afgørelsen overdrages til en foged, som sørger for at forkynde den for skyldner.

Der findes en vigtig undtagelse fra denne regel, som medfører, at der ikke er behov for en fogedretskendelse: Alle domme indebærer, at der kan foretages arrest efter den afsagte dom (retsplejelovens artikel 1414). Også her skal der være tale om en hastesag. Dommen skal ganske enkelt overdrages til en foged, som sørger for at foretage arrest i aktiverne.

Arrest kan ændres til udlæg (retsplejelovens artikel 1489-1493).

3.1.2. Udlæg

A. Generelt

Der kan kun foretages udlæg, hvis der foreligger et tvangsfuldbyrdsgrundlag (retsplejelovens artikel 1494). Domme og kendelser kan kun fuldbyrdes ved fremlæggelse af en officiel udskrift eller originalen med den promulgationsformular, der er fastlagt ved kongeligt dekret.

Retten afgøres for sagsøgte på forhånd (retsplejelovens artikel 1495). Hvis tvangsfuldbyrdsgrundlaget er en dom, skal denne altid forkynnes på forhånd for at informere skyldner. Hvis tvangsfuldbyrdsgrundlaget derimod er et officielt bekræftet dokument, er dette ikke nødvendigt, da skyldner i så fald allerede har kendskab til tvangsfuldbyrdsgrundlaget. Fristen for appel begynder på det tidspunkt, hvor dommen forkynnes. Appelfristen har opsættende virkning for muligheden for at foretage udlæg (i modsætning til arrest) til fuldbyrdelse af en dom, der vedrører betaling af en sum penge. Foreløbig fuldbyrdelse (en dom, der kan fuldbyrdes foreløbigt) har ikke samme opsættende virkning som almindelige appelprocedurer.

Andet trin i kreditors forsøg på at opnå tvangssalg af aktiver er betalingspåbuddet (retsplejelovens artikel 1499). Dette er den første fuldbyrdsforanstaltning og sidste advarsel til skyldner, som på dette tidspunkt stadig kan undgå, at der bliver gjort udlæg. Tidsfristen fra og med betalingspåbuddets udstedelse er én dag for udlæg i løsøre (retsplejelovens artikel 1499) og 15 dage for udlæg i fast ejendom (retsplejelovens artikel 1566). Påbuddet skal forkynnes for skyldner og er en meddelelse om misligholdelse og et krav om betaling. Tvangsfuldbyrdelse kan kun anvendes til inddrivelse af de beløb, der fremgår af betalingspåbuddet.

Efter tidsfristens udløb kan der gøres udlæg i aktiverne. Det er fogedens opgave at forkynde dette for skyldner. Det er således en behørigt bemyndiget embedsmand, der varetager fuldbyrdelsen. Denne embedsmand betragtes som kreditors repræsentant. Embedsmandens opgaver er fastlagt i lovgivningen, og han udfører sine opgaver under rettens tilsyn. Han er kontraktligt forpligtet over for kreditor og har et ansvar uden for kontrakt over for tredjepart (ifølge lovgivningen og på grundlag af den almindelige pligt til at udvise omhu).

Inden for tre arbejdsdage sender fogeden en meddelelse om arrest til det centrale register for meddelelser om arrest, delegation, transport, kollektiv gældsafvikling og protest (*Centraal bestand van berichten van bracket, delegatie, overdracht en collectieve schuldenregeling en van protest* (retsplejelovens artikel 1390, stk. 1)). Dette er obligatorisk, både hvad angår løsøre og fast ejendom. Der kan ikke gøres udlæg eller foretages fordeling af overskuddet, før meddelelserne om udlæg er blevet kontrolleret i det centrale register (retsplejelovens artikel 1391, stk. 2). Denne regel blev indført for at forhindre unødvendig anvendelse af udlæg og for at styrke udlægs kollektive dimension.

B. Udlæg: løsøre

For at der kan gøres udlæg, skal der foreligge et betalingspåbud, som skyldneren har ret til at bestride. Fogeden forkynder over for skyldner, at der vil blive gjort udlæg, og i første omgang er der tale om en forebyggende foranstaltning – aktiverne flyttes ikke, og ingenting ændres med hensyn til ejendomsforholdet og brugsretten. Der kan også gøres udlæg uden for skyldners bopæl og hos en tredjepart.

Hvis der er tale om løsøre, kan der ikke kun gøres udlæg en enkelt gang, men at gøre endnu et udlæg i de samme aktiver er som regel meningsløst på grund af de dermed forbundne omkostninger. Ved den forholdsmæssige fordeling af overskuddet ved salget af skyldners aktiver vil også andre kreditorer end den, der begærede udlæg, blive tilgodeset (retsplejelovens artikel 1627 ff.).

Der vil blive udarbejdet en officiel rapport vedrørende udlægget. De beslaglagte aktiver vil tidligst blive solgt en måned efter forkyndelsen eller meddelelse om den officielle rapport vedrørende udlægget. Denne frist skal give skyldner en sidste chance for at forhindre salget. Salget skal meddeles offentligheden ved hjælp af opslag og annoncer i dagspressen. Det gennemføres i et auktionslokale eller på et offentligt marked, medmindre det begæres gennemført et mere egnet sted. Det gennemføres af en foged, som udarbejder en officiel rapport og tager imod overskuddet ved salget. Derefter fordeles fogeden overskuddet forholdsmæssigt inden for 15 dage (retsplejelovens artikel 1627 ff.). *Denne procedure gennemføres normalt i mindelighed. Kan dette ikke lade sig gøre, henvises sagen til fogedretten.*

C. Udlæg: fast ejendom (retsplejelovens artikel 1560-1626 ff.)

Fuldbyrdelsen begynder med, at betalingspåbuddet forkynnes.

Derefter skal udlægget foretages tidligst efter 15 dage og senest efter 6 måneder, da påbuddet ellers bliver ugyldigt. Udlægskendelsen skal derefter indføres i tinglysningkontorets register inden for 15 dage og forkynnes inden for 6 måneder. Indførelsen medfører, at skyldner ikke længere kan råde over sin ejendom, og gælder i maksimalt 6 måneder. Indføres udlægskendelsen ikke, bliver den ugyldig. Ved udlæg i fast ejendom gælder – i modsætning til udlæg i løsøre – princippet om, at der kun kan gøres udlæg én gang i ejendommen.

Sidste trin er en begæring om, at fogedretten udpeger en notar, der skal sørge for salg af aktiverne og opstilling af kreditorordenen. Skyldner kan over for fogedretten gøre indsigelse mod notarens tiltag. De øvrige regler vedrørende salg af aktiver er klart fastlagt i lovgivningen (se retsplejelovens artikel 1582 ff.). Salget er i princippet offentligt, men på rettens initiativ eller på anmodning fra den kreditor, der har begæret udlægget, er der også mulighed for underhåndssalg. Overskuddet ved salget fordeles herefter mellem de forskellige kreditorer på grundlag af kreditorordenen (retsplejelovens artikel 1639-1654). Tvister om kreditorordenen forelægges fogedretten.

3.1.3. Arrest eller udlæg i skyldners fordringer

Der er tale om arrest eller udlæg i skyldners fordringer hos tredjepart (f.eks. en fordring på løn fra arbejdsgiveren). Denne tredjepart er således sekundær skyldner i forhold til den kreditor, der gør arrest eller udlæg. Arrest eller udlæg i skyldners fordringer (*beslag onder derden*) er ikke det samme som arrest eller udlæg i aktiver, der tilhører skyldner, men som befinder sig hos en tredjepart (*beslag bij derden*).

Den fordring, der udgør grundlaget for arresten eller udlægget, er den fordring, som kreditor har hos sin skyldner. Den fordring, der gøres arrest eller udlæg i, er den fordring, som skyldner har hos tredjemand/sekundær skyldner.

De detaljerede regler vedrørende arrest eller udlæg i fordringer findes i retsplejelovens artikel 1445-1460 (arrest) og retsplejelovens artikel 1539-1544 (udlæg).

3.1.4. Omkostninger

Ud over sagsomkostningerne vil der være et fogedgebyr i udlægs- og arrestsager. Gebyrerne for fogedens tjenester er fastsat i kongeligt dekret af 30. november 1976 om gebyrer for fogedforretninger i civil- og handelsretlige sager og om visse tillægsgebyrer (*Koninklijk Besluit van 30 November 1976 tot vaststelling van het tarief voor de akten van Gerechtsdeurwaarders burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen*) (jf. forbundstjenesten for retslige anliggender (*Service public fédérale Justice/Federale Overheidsdienst Justitie*)).

3.2 De vigtigste betingelser

A. Arrest

Alle kreditorer, der har en fordring af en vis art, kan foretage arrest uanset værdien af de pågældende aktiver og fordringens størrelse (jf. retsplejelovens artikel 1413).

Den første betingelse for arrest er, at sagen er af hastende karakter. Skyldner skal være truet af insolvens, således at et efterfølgende salg af aktiverne er truet. Retten afgør, om denne betingelse er opfyldt, på grundlag af en række objektive kriterier. Der skal ikke kun på det tidspunkt, hvor der foretages arrest, men også på det tidspunkt, hvor det vurderes, om der fortsat er behov for arresten, være tale om en hastesag. Der findes en række undtagelser fra denne betingelse: beslaglæggelse af ulovlige kopier, arrest i forbindelse med vekselgæld og fuldbyrdelse af en dom afsagt i udlandet.

Det er for det andet en betingelse for arrest, at kreditor har en fordring. Når en fordring er påkrævet, skal denne opfylde visse betingelser (retsplejelovens artikel 1415): Den skal være endelig (ikke betinget), forfalden til betaling (gælder også sikkerhed for fremtidige fordringer) og fastlagt (beløbet er fastlagt eller kan fastlægges). Fordringens art og størrelse er derimod irrelevant. Retten afgør, om disse betingelser er opfyldt, men den ret, som senere behandler sagen, er ikke bundet af afgørelsen.

For det tredje skal den kreditor, der begærer arrest, have ret til det. Der er tale om ren forvaltning (ikke om faktisk råderet), som om nødvendigt kan foretages af en retlig repræsentant.

Der kræves tilladelse fra fogedretten, medmindre kreditor allerede har opnået en dom (se ovenfor). Dette er dog ikke påkrævet i forbindelse med arrest eller udlæg i fordringer hos tredjepart, arrest i henhold til panterettigheder eller for kreditorer, der allerede har opnået en dom (i henhold til retsplejelovens artikel 1414 udgør alle domme et tvangsfuldbyrdsesgrundlag). Notarialakter udgør også et tvangsfuldbyrdsesgrundlag.

B. Udlæg

Også her kræves der et tvangsfuldbyrdsesgrundlag (retsplejelovens artikel 1494). Der kan være tale om en retsafgørelse, et officielt bekræftet dokument, et påbud fra skattemyndighederne, en dom afsagt i udlandet med fuldbyrdsespåtegning osv.

Fordringen skal fremgå af et dokument, der opfylder visse betingelser. Som ved arrest skal fordringen være endelig, fastlagt og forfalden til betaling. Af retsplejelovens artikel 1494, stk. 2, fremgår det, at udlæg, som vedrører indkomst, der kommer til udbetaling i rater, også gælder for fremtidige rater, efterhånden som disse forfalder til betaling.

Tvangsfuldbyrdsesgrundlaget skal også være gyldigt. Fogedretten vil ikke betragte tvangsfuldbyrdsesgrundlaget som gyldigt, hvis rekvirenten ikke længere er kreditor, eller hvis hele eller en del af fordringen er bortfaldet (fordi den er forældet, er blevet betalt eller på anden måde er blevet afregnet).

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

A. Generelt

Kun løsøre og fast ejendom, som skyldneren ejer, kan blive gjort til genstand for arrest eller udlæg. Aktiver, der tilhører en tredjepart, kan ikke gøres til genstand for arrest eller udlæg, men det er dog irrelevant, i hvis besiddelse skyldners aktiver befinder sig på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne gennemføres. Aktiver, der befinder sig hos en tredjepart, kan altså gøres til genstand for arrest eller udlæg med rettens tilladelse (retsplejelovens artikel 1503).

Kreditor kan i princippet kun gøre krav på skyldners aktuelle aktiver. Kun hvis skyldner på uærlig vis gør sig insolvent, kan også tidligere aktiver komme på tale. Arrest eller udlæg i fremtidige aktiver, med undtagelse af fremtidige fordringer, er normalt også udelukket.

Afkast fra aktiver, der er blevet gjort til genstand for arrest, forbliver normalt skyldners. Afkastet kan dog gøres til genstand for udlæg, i hvilket tilfælde det overgår til udlægshaver.

Et bo kan gøres til genstand for arrest eller udlæg, men tvangssalget af aktiverne suspenderes i så fald, indtil aktiverne er skiftet (jf. f.eks. retsplejelovens artikel 1561). Der gælder særlige regler for ægtefæller.

B. Aktiver, der kan gøres til genstand for arrest eller udlæg

Aktiverne skal kunne gøres til genstand for arrest eller udlæg. Visse aktiver er undtaget. Undtagelsen kan følge af en lovbestemmelse, aktivernes art eller aktivernes særlige personlige betydning for skyldner. Aktiver kan f.eks. ikke undtages fra arrest eller udlæg på grundlag af deres formål. Følgende aktiver kan derfor ikke gøres til genstand for arrest eller udlæg:

de aktiver, der er anført i retsplejelovens artikel 1408. Denne begrænsning blev indført for at sikre skyldner og dennes familie en rimelig levestandard

aktiver, der ikke har nogen salgsværdi og derfor er uden betydning for kreditor

aktiver, der ikke kan overdrages, fordi de er af særlig personlig betydning for skyldner

aktiver, der ikke kan gøres til genstand for arrest eller udlæg i henhold til særlige lovbestemmelser (f.eks. mindreåriges indtægter og løn, bøger og musik, der ikke er blevet offentliggjort, de indtægter, som indsatte har fra arbejde i fængslet)

løn (lønindeholdelse) og lignende fordringer kan normalt kun gøres til genstand for arrest eller udlæg i begrænset omfang (jf. retsplejelovens artikel 1409, 1409a og 1410, stk. 1). Det omfatter f.eks. underholdsbidrag, som retten har tildelt den ikke-skyldige ægtefælle. Visse beløb, f.eks. bidrag, der skal sikre et eksistensminimum, er dog helt undtaget fra arrest eller udlæg (jf. retsplejelovens artikel 1410, stk. 2). Begrænsningerne vedrørende arrest eller udlæg gælder dog ikke for kreditorer, som søger at inddrive et skyldigt underholdsbidrag. Deres fordringer har forrang (jf. retsplejelovens artikel 1412).

Tidligere havde staten immunitet, hvad angår tvangsfuldbyrdsesforanstaltninger, hvilket udelukkede enhver form for arrest eller udlæg i statens ejendom. Denne regel er nu blevet lempet i medfør af retsplejelovens artikel 1412a.

Der gælder særlige regler for arrest og udlæg i skibe og fly (jf. retsplejelovens artikel 1467-1480 om arrest og retsplejelovens artikel 1545-1559 om udlæg).

C. *Kantonnement* (delvis betaling)

Når et aktiv gøres til genstand for arrest eller udlæg, er der normalt tale om hele aktivet, også hvis dets værdi overstiger fordringens værdi. Dette er meget ufordelagtigt for skyldner, eftersom han ellers ikke kan råde over aktivet. Lovgiverne i Belgien har derfor tilladt *kantonnement* (delvis betaling), hvilket betyder, at skyldner deponerer en vis sum og igen kan råde over sine aktiver (jf. retsplejelovens artikel 1403-1407).

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

A. Arrest eller udlæg

Fra det øjeblik, hvor aktiverne bliver gjort til genstand for arrest eller udlæg, mister skyldner retten til at råde over dem. Arrest eller udlæg medfører dog ikke, at arrest- eller udlægshaver får en privilegeret fordring. Når skyldner mister råderetten over aktiverne, kan han ikke afhænde eller behæfte dem. Aktiverne forbliver dog i skyldnerens besiddelse. Mens de juridiske forhold ændres, bliver situationen ikke ændret i praksis.

Respekteres ovennævnte ikke, er skyldners handlinger ikke bindende for arrest- eller udlægshaver.

Bortfald af retten til at råde over aktiverne er dog kun relativ, dvs. den gælder kun til fordel for arrest- eller udlægshaver. Andre kreditorer må stadig finde sig i ændringer i skyldners aktiver. Det er dog nemt for dem at blive begunstiget af de arrest- eller udlægshaver, der allerede er blevet truffet.

Bortfald af retten til at råde over aktiverne er første fase i bortsalget af disse. Aktiverne kommer under rettens kontrol. Udlæg er således først og fremmest en sikkerhedsforanstaltning.

B. Arrest eller udlæg i skyldners fordringer

Ved denne form for tvangsfuldbyrdelse ophæves hele kontrollen over den pågældende fordring uanset værdien af den fordring, der gav anledning til arresten eller udlægget. Tredjemand kan dog foretage delvis betaling (*kantonneren*). Handlinger, der underminerer fordringen, kan ikke gøres gældende mod arrest- eller udlægshaver. Når der er gjort arrest eller udlæg i en fordring, kan der ikke længere foretages betalinger mellem skyldner og tredjemand.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

A. Arrest

Arrest gælder i højst tre år. Hvis der er tale om arrest i løsøre og arrest i fordringer hos tredjemand, begynder denne treårige periode på den dato, hvor kendelsen er blevet afsagt eller forkyndt (retsplejelovens artikel 1425 og 1458). Ved arrest i fast ejendom gælder datoen for indførelse i tinglysningsskontorets register som starttidspunkt for fristen på tre år (retsplejelovens artikel 1436).

Fristen kan forlænges i velbegrandede tilfælde (retsplejelovens artikel 1426, 1459 og 1437).

B. Udlæg

Ved udlæg er det kun kendelsen forud for udlægget, der har en maksimal gyldighedsperiode. Ved udlæg i løsøre er fristen ti år (dvs. den normale frist, da ingen særlige bestemmelser finder anvendelse), og ved udlæg i fast ejendom er fristen seks måneder (retsplejelovens artikel 1567). Ved udlæg i skibe er fristen et år (retsplejelovens artikel 1549).

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

A. Arrest

Hvis fogedretten nægter at give tilladelse til, at der kan foretages arrest, kan rekvirenten (dvs. kreditor) inden en måned appellere denne afgørelse til appelretten. Appellen behandles uden *tilvarsling* af modparten. Hvis appelretten tillader, at der foretages arrest, har skyldner ret til at fremsætte tredjemandsindsigelse vedrørende denne afgørelse (jf. retsplejelovens artikel 1419).

Såfremt fogedretten tillader, at der foretages arrest, kan skyldner eller en anden berørt part fremsætte tredjemandsindsigelse vedrørende denne afgørelse. Dette skal gøres inden for en måned ved den ret, der traf afgørelsen. Retten vil derefter træffe afgørelse efter kontradiktorisk procedure.

Tredjemandsindsigelse har normalt ikke opsættende virkning (jf. retsplejelovens artikel 1419 og 1033).

Hvis der kan foretages arrest uden en kendelse, kan skyldner modsætte sig en sådan afgørelse ved over for fogedretten at begære arresten ophævet (retsplejelovens artikel 1420). Dette er proceduren for at gøre indsigelse mod, at der foretages arrest, og den behandles som en sag om foreløbige forholdsregler og kan eventuelt kombineres med en tvangsbøde. Begæringen kan begrundes med, at sagen ikke er hastende (Cass. 14. september 1984, Arr. Cass. 1984-85, 87).

Hvis forholdene ændrer sig, kan enten skyldner (ved at indkalde alle parter til at give møde i fogedretten) eller arresthaver eller dennes repræsentant (på grundlag af en begæring) begære, at fogedretten ændrer eller ophæver arresten.

B. Udlæg

Skyldner kan gøre indsigelse mod betalingspåbuddet og således bestride dets retsgyldighed. Der findes ingen tidsfrist for dette, og indsigelsen har ikke opsættende virkning. Indsigelsen kan f.eks. være begrundet i procedurefejl og en begæring om suspension (hvis tvangsfuldbyrdesgrundlaget er en notarialakt).

Skyldner kan over for fogedretten gøre indsigelse mod salget af deres aktiver, men denne indsigelse har heller ikke opsættende virkning.

Andre kreditorer end udlægshaver kan gøre indsigelse mod salgsprisen, men ikke mod selve salget.

En tredjepart kan også gøre indsigelse over for fogedretten med påstand om at være ejer af aktiverne (retsplejelovens artikel 1514). Dette er en inddrivelsesprocedure, som ikke har opsættende virkning.

Den part, som ønsker at fuldbyrde dommen, modtager kun en enkelt officiel udskrift. Denne udstedes af dommerkontoret mod betaling af et gebyr (udskriftsgebyr).

Fuldbyrdesformular:

"Vi Filip, konge af Belgien,

vitteklæber til alle nulevende og kommende slægter:

Vi bestemmer og befaler, at alle fogeder, der får det til opgave, skal fuldbyrde denne dom, kendelse eller anden afgørelse, dette påbud eller dette officielt bekræftede dokument.

At vore rigsadvokater eller distriktsanklagere ved domstolene i første instans skal sørge for fuldbyrdelsen, og at alle de offentlige myndigheders befalingshavere og tjenestemænd skal bidrage hertil, hvis dette er krævet i loven.

Som tegn på dette er denne dom, kendelse eller anden afgørelse, dette påbud eller dette officielt bekræftede dokument underskrevet og forsynet med rettens eller notarens segl."

I forbindelse med handlinger, der vedrører fuldbyrdelsen af en dom eller et officielt bekræftet dokument, er fogeden ansvarlig over for dommeren. Hvad angår etiske spørgsmål, er han ansvarlig over for den offentlige anklager og den regionale afdeling af fogedforeningen.

Registret på det sted, hvor aktiverne befinder sig (retsplejelovens artikel 1565). I registret findes oplysninger om fast ejendom, f.eks. ejendomsret og pant i ejendommen.

dvs. at alle parterne bliver hørt i sagen.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Retsplejeloven indeholder forskellige bestemmelser for, hvilke aktiver der ikke kan gøres til genstand for arrest (retsplejelovens artikel 1408-1412c).

Kreditorer må ikke gøre krav gældende vedrørende visse løsøreobjekter, der er nødvendige for, at hverdagen kan fungere for skyldner og denne familie eller med henblik på, at skyldner eller dennes forsørgelsesberettigede børn, som bor på samme adresse, kan fortsætte deres uddannelse eller studier (retsplejelovens artikel 1408). Delvis fritagelse for udlæg og transport gælder for indtægter fra arbejde og andre aktiviteter samt ydelser, pensioner og anden indkomst.

De beløb, der danner grundlag for hel eller delvis fritagelse for udlæg, er fastsat i retsplejelovens artikel 1409, stk. 1, og indeksreguleres årligt. De beløb, som ikke kan gøres til genstand for udlæg eller transport, øges progressivt, hvis skyldner har forsørgelsespligt over for børn.

Et retskrav om tvangsfuldbyrdelse af rettens dom er normalt omfattet af den almindelige forældelsesfrist på 10 år.

Sidste opdatering: 03/08/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [bg](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Bulgarien

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrdelse er det sidste trin i retsprocessen. Ved fuldbyrdelse forstås muligheden for, at en sagsøger, som får medhold i sit krav, kan anmode den kompetente retshåndhævende myndighed om at træffe alle foranstaltninger inden for denne myndigheds kompetenceområde og i henhold til lovgivningen for at inddrive kravet.

Retten til at søge fuldbyrdelse opstår som følge af tilstedeværelsen af et retskraftigt krav, der ikke frivilligt er blevet indfriet, og et dokument, der hjemler ret til fuldbyrdelse.

Fuldbyrdelsesforanstaltninger kan bl.a. være:

- arrest eller udlæg i løsøre
- arrest eller udlæg i fast ejendom
- opgørelse og vurdering af fast ejendom
- salg af fast ejendom ved offentlig auktion
- arrest eller udlæg i skyldners bankkonto
- arrest eller udlæg i et køretøj
- overtagelse
- beslaglæggelse af løsøre
- fuldbyrdelse i forhold til aktier i en virksomhed
- håndhævelse af en pligt til at udlevere et barn
- fuldbyrdelse i forhold til ægteskabelig ejendom.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

I Bulgarien er der to typer retshåndhævende embedsmænd (fogeder):

1. Offentlige fogeder
2. Private fogeder.

De private fogeders status er fastsat i lov om privatretlig fuldbyrdelse (Zakon za chastnoto sadebno izpalnenie (ZChSI)). Artikel 2 i ZChSI definerer en privat foged som en person med statslig bemyndigelse til at fuldbyrde private krav.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

I henhold til artikel 404 i den civile retsplejelov (Grazhdanski protsesualen kodeks (GPK)) kan fuldbyrdelsen indledes på følgende grundlag:

1. - retskraftige domme og kendelser, domme afsagt af appeldomstole, tvangsfuldbyrdelsesdokumenter, retsforlig, eksigible domme og kendelser eller domme og kendelser, der på forhånd eller omgående er erklæret eksigible, og domme afsagt af voldgiftsretter og forlig godkendt af sådanne retter
2. - domme, kendelser og afgørelser om retsforlig afsagt af domstole i andre lande end Bulgarien, hvis de er eksigible i Bulgarien uden yderligere behandling
3. - domme, kendelser og afgørelser om retsforlig afsagt af domstole i andre lande end Bulgarien og domme og forlig afsagt og godkendt af voldgiftsretter i andre lande end Bulgarien, når de er erklæret eksigible i Bulgarien.

I henhold til artikel 405 i GPK udstedes fuldbyrdelsesordrer på grundlag af en skriftlig begæring, uden at der skal forkyndes en genpart for skyldner.

I henhold til artikel 405, stk. 2, i GPK har følgende domstole kompetence til at behandle begæring:

i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 404, stk. 1, i GPK, retten i første instans, der behandlede sagen eller udstedte tvangsfuldbyrdelsesdokumentet, og, når et dokument er umiddelbart eksigibelt, den domstol, der afsagde dommen eller udstedte tvangsfuldbyrdelsesdokumentet

i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 404, stk. 2 og 3, i GPK, den domstol, der har kompetence til at afsige kendelse om tvangsfuldbyrdelse med hensyn til domme, der afsiges af indenlandske voldgiftsretter, og forlig, der er godkendt af sådanne retter i voldgiftssager, byretten i Sofia (Sofiyski Gradski Sad).

Der er fastsat en frist på to uger for appel af kendelser om imødekommelse eller afvisning af en begæring om en fuldbyrdelsesordre (artikel 407 i GPK).

I henhold til bulgarsk ret kan en begæring om en fuldbyrdelsesordre indgives af en anden part end en advokat, herunder den part, der begærer fuldbyrdelse eller dennes repræsentant (som kan være en advokat). Ingen særlige ansøgningskrav skal opfyldes for at opnå en fuldbyrdelsesordre.

Omkostningerne ved tvangsfuldbyrdelse er fastsat i tariffen for gebyrer og omkostninger i lov om privatretlig fuldbyrdelse (statstidende nr. 35/2006).

3.2 De vigtigste betingelser

For at indlede tvangsfuldbyrdelsen skal den berørte part indgive skriftlig begæring herom til en offentlig eller privat foged vedhæftet en fuldbyrdelsesordre eller et andet eksigibelt dokument. Begæringen skal indeholde oplysninger om den foretrukne fuldbyrdelsesmetode, som kan ændres i løbet af sagen (artikel 426 i GPK).

Fogeders kompetence er fastsat i artikel 427 i GPK.

Fogeden skal forkynde en skriftlig stævning for skyldner, hvori den pågældende opfordres til at indfri kravet frivilligt senest to uger efter modtagelsen af stævningen. Stævningen advarer skyldner om, at manglende indfrielse af kravet vil resultere i, at der træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger. Stævningen skal også indeholde oplysninger om den pålagte arrest/det pålagte udlæg og beslaglæggelser og vedlægges en genpart af den eksigible dom. Når skyldner indstævnes med opfordring til at indfri kravet frivilligt, skal fogeden også angive den dato, hvorpå fortegnelsen over skyldners ejendom vil blive udarbejdet, og, når fuldbyrdelsen vedrører fast ejendom, sende en meddelelse om beslaglæggelse til matrikelstyrelsen.

Fogeden fører register over alle de foranstaltninger denne har truffet eller udført.

Hvis den oprindelige fuldbyrdelsesmetode ændres, skal fogeden skriftligt underrette skyldner om ændringen i overensstemmelse med artikel 428 i GPK.

Hvis skyldner ved indledning af fuldbyrdelsessagen ikke har registreret en fast eller aktuel adresse, skal dommeren ved distriktsdomstolen, efter anmodning fra kreditor, udpege en ad hoc-repræsentant for skyldner (artikel 430 i GPK).

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger mod skyldners ejendom, dvs.:

- løsøre
- løn
- indtægter fra fast ejendom, herunder lejeindtægter osv.
- bankkonti
- fast ejendom
- aktier og obligationer udstedt af erhvervsvirksomheder
- elementer af løsøre eller fast ejendom, herunder ægteskabelig ejendom.

I henhold til artikel 442 i GPK kan en kreditor anmode om fuldbyrdelse i forhold til enhver ting eller ethvert tilgodehavende hos skyldner.

I henhold til artikel 444 i GPK må der ikke træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger mod følgende:

daglige fornødenheder, som skyldner og dennes familie bruger, i henhold til en liste vedtaget af ministerrådet (Ministerski savet)
de fødevarer, som skyldner og dennes familie har brug for i en måned, eller, for så vidt angår landbrugere, indtil den næste høst eller tilsvarende for andre landbrugsprodukter
det brændstof, der er nødvendigt til opvarmning, madlavning og belysning i tre måneder
maskiner og udstyr, som skyldner har brug for for fortsat at kunne udøve sit erhverv
en del af arealer, der ejes af skyldner (op til 0,5 ha for vindyrkningsarealer og andre dyrkede arealer og op til 3 ha for arealer til generelle formål samt maskiner og redskaber, gødning, plantebeskyttelsesmidler og frø, som er bestemt til udsæd i en periode på et år).
for opdrættere: nødvendigt kvæg, navnlig to stykker trækkvæg, en ko, fem stykker får og geder, ti bistader og tamfjerkræ samt det nødvendige foder indtil den næste høst, eller indtil græsning indledes
den bolig, skyldner ejer, hvis skyldner og dennes familiemedlemmer ikke har anden bolig, uanset om skyldner har bopæl der. Hvis boligen har et større areal, end skyldner og dennes familie har brug for som fastsat i en specifik forordning vedtaget af ministerrådet, sælges en andel heraf, forudsat at betingelserne i artikel 39, stk. 2, i loven om ejendomsret (Zakon za sobstvenoshta) er opfyldt.
andre ting og tilgodehavender, der ved lov er beskyttet mod fuldbyrdelse.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Når skyldner indstævnes med opfordring til at indfri kravet frivilligt, skal fogeden også angive den dato, hvorpå fortegnelsen over skyldners ejendom vil blive udarbejdet, og, når fuldbyrdelsen vedrører fast ejendom, sende en meddelelse om beslaglæggelse til matrikelstyrelsen.
Arrest eller udlæg i løsøre eller en fordring pålægges ved at udarbejde en opgørelse.
Arrest eller udlæg og beslaglæggelse har følgende retsvirkning over for skyldner:
Fra det tidspunkt, hvor der afsiges kendelse om arrest/udlæg i eller beslaglæggelse af skyldners ejendom, må skyldner ikke disponere over de pågældende tilgodehavender eller den pågældende ejendom (løsøre eller fast ejendom) eller ændre, forringe eller ødelægge ejendommen. En sådan adfærd vil kunne retsforfølges. Disse retsvirkninger gælder fra datoen for forkyndelsen af stævningen med opfordring til at indfri gælden frivilligt.
Arresten/udlægget eller beslaglæggelsen har følgende retsvirkning over for kreditor:
I henhold til artikel 452, stk. 1, i GPK er afhændelse af det løsøre eller det tilgodehavende, der er gjort arrest eller udlæg i, ugyldig over for kreditor og enhver fælles kreditor, medmindre erhververen kan påberåbe sig artikel 78 i lov om ejendomsret. I henhold til denne bestemmelse opnår en part, der lovligt erhverver løsøre eller ihændehaverpapirer mod betaling, selv om den pågældende uforvarende erhverver dem fra en person, som ikke er ejeren, ejendomsret, medmindre overdragelsen af ejendomsretten for den faste ejendom kræver en notarialakt eller en notars attestering af underskrifterne fra parterne i transaktionen. Det samme gælder erhvervelse af andre tinglige rettigheder i løsøre.
Hvis der træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger mod fast ejendom, har ugyldigheden kun virkning, for så vidt angår afhændelsestransaktioner, der foretages efter datoen for registreringen af arresten (artikel 452, stk. 2, i GPK).

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Loven indeholder ikke nogen tidsfrist for disse foranstaltningers gyldighed. De skal sikre indfrielse af kreditors krav og er derfor gyldige, indtil fuldbyrdelsessagen er afsluttet.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

De retsmidler, der kan anvendes med henblik på fuldbyrdelse, er beskrevet i del I og II i kapitel 39 i GPK.
Appeller af fuldbyrdelsesforanstaltninger, herunder individuelle fuldbyrdelsesforanstaltninger, kan indgives af følgende parter:
En kreditor kan appellere, hvis en foged nægter at træffe de angivne fuldbyrdelsesforanstaltninger eller hvis fuldbyrdelsen suspenderes eller annulleres.
Skyldner kan appellere fogedens ordre om at pålægge skyldner en bøde og søge fuldbyrdelse heraf i ejendom, der ifølge skyldner er immun, over beslaglæggelse af løsøre eller skyldners udsættelse fra fast ejendom med den begrundelse, at fogeden ikke har forkyndt ordren i tilstrækkeligt god tid, samt over påbud om betaling af omkostninger.
En tredjepart (der ikke er part i fuldbyrdelsesproceduren) kan udelukkende appellere fogedens foranstaltninger, hvis fuldbyrdelsen er direkte rettet mod ting i tredjepartens besiddelse på datoen for arrest/udlæg, beslaglæggelse eller udlevering.
En tredjepart kan kun indgive en appel over tilbageleveringen af fast ejendom, hvis den pågældende tredjepart var i besiddelse af ejendommen inden den dato, hvor det krav, der nu fuldbyrdes, blev indbragt (artikel 435 i GPK).
Når en offentlig auktion har fundet sted, kan kendelsen om tildeling af ejendommen appelleres af en part, som har betalt et depositum senest på auktionens sidste dag, af en kreditor, som afgav bud i auktionen uden at skulle betale et depositum, eller af skyldner, med den begrundelse at auktionen ikke blev gennemført lovligt, eller at ejendommen ikke gik til den højestbydende.
I henhold til artikel 436 i GPK skal appeller indgives senest én uge efter datoen for den anfægtede foranstaltning, hvis parten var til stede på tidspunktet for foranstaltningen eller var blevet indkaldt, og i alle andre tilfælde senest én uge efter datoen for meddelelsen. Appeller skal indgives via fogeden ved den regionale domstol med kompetence på stedet for fuldbyrdelsen. Når en appel indgives, skal fogeden angive årsagerne til den anfægtede foranstaltning.
Appellerne behandles for lukkede døre, med undtagelse af appeller indgivet af tredjeparter, der behandles for åbne døre, hvor alle parter i fuldbyrdelsesproceduren indkaldes. Appelsager afgøres inden for en måned.
Appeller har ikke opsættende virkning, men retten kan beslutte at sætte sagen i bero, indtil der er truffet afgørelse om de anbringender, der er anført i klagen.
Hvis sagen sættes i bero, underrettes fogeden omgående (artikel 438 i GPK).

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

I artikel 432 i GPK fastsættes de forskellige scenarier, hvor en domstol lovligt kan sætte tvangsfuldbyrdelsen i bero efter anmodning fra kreditor.

Sidste opdatering: 24/02/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Tjekket

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Ved tvangsfuldbyrdelse forstås håndhævelse af overholdelsen af en pligt, der er pålagt som følge af et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, selv imod den persons vilje, som blev pålagt pligten. Hvis den pågældende ikke frivilligt overholder det, som vedkommende pålægges i medfør af den eksigible dom, kan kreditor anmode en domstol eller en foged om tvangsfuldbyrdelse.

Retten afsiger kendelse om og foretager fuldbyrdelsen, dog ikke i forbindelse med dokumenter som led i forvaltningssager eller skattesager. I civile sager kan kreditor således altid indbringe sagen for en domstol.

Kreditor i henhold til dommen kan også henvende sig til en foged. En foged fuldbyrder en dom med tilladelse fra en domstol. Det gælder dog ikke følgende domme:

domme om omsorgspligt over for et mindreårigt barn
domme i sager om beskyttelse mod vold i hjemmet
domme afsagt af den Europæiske Unions institutioner
udenlandske domme.

En begæring om fuldbyrdelse kan dog indgives, hvis fuldbyrdelsen skal ske i overensstemmelse med en dom om omsorgspligt over for et mindreårigt barn eller i overensstemmelse med en udenlandsk dom, hvor der er udstedt en erklæring om eksigibilitet i overensstemmelse med direkte gældende EU-lovgivning, en international traktat eller en afgørelse om anerkendelse.

Fuldbyrdelse af en dom via en domstol er omfattet af bestemmelserne i artikel 251-351a i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret. Artikel 492-513 i lov nr. 292/2013 om særlige retssager, som ændret, gælder dog for fuldbyrdelse af domme i familieretlige sager.

Fuldbyrdelse af en dom via en foged er primært omfattet af bestemmelserne i artikel 35-73 i lov nr. 120/2001 om fogeder og fuldbyrdelse (fuldbyrdelsesloven), som ændret. Fogeder er desuden underlagt bestemmelserne i den civile retsplejelov, især for så vidt angår bestemmelserne om individuelle metoder til fuldbyrdelse af en dom.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Generelt har sagsøgtes almindelige domstol kompetence til at afsige kendelse om fuldbyrdelse af en dom og varetage **fuldbyrdelsen heraf** (artikel 252, stk. 1, i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret). Undtagelser fra denne regel er fastsat i artikel 252 i den civile retsplejelov.

Yderligere oplysninger om sagsøgtes almindelige domstol findes i "[Grundlæggende regler for stedlig kompetence](#)" (punkt 3.2.1. i dataarket "Kompetence – Tjekkiet").

Fuldbyrdelsen kan varetages af domstole og fogeder udpeget af en domstol. Den fogedret, der har saglig kompetence, er i overensstemmelse med artikel 45 i lov nr. 120/2001 om fogeder og fuldbyrdelse (fuldbyrdelsesloven), som ændret, distriktsdomstolen. Fogedretten med stedlig kompetence er den domstol, i hvis distrikt sagsøgte har permanent bopæl, eller – hvis der er tale om en udlænding eller en virksomhed – hvor den pågældende har opholdssted eller hjemsted i Tjekkiet afhængig af opholdets art. Spørgsmålet om kompetence er nærmere forklaret i den nævnte bestemmelse i fuldbyrdelsesloven.

Yderligere oplysninger findes i afsnittet "Hvad forstås der ved fuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?"

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Fuldbyrdelse af domme

Sagen kan kun anlægges efter begæring fra kreditor, hvis sagsøgte ikke frivilligt overholder det, som han/hun er blevet pålagt i medfør af en eksigibel dom. Selv hvis der ikke er indgivet en begæring i henhold til lov nr. 292/2013 om særlige retssager, som ændret, vil en domstol træffe afgørelse om, at der skal træffes præjudicielle afgørelser, f.eks. i sager vedrørende beskyttelse mod vold i hjemmet.

Der kan kun afsiges kendelse om fuldbyrdelse af en dom, hvis dommen identificerer kreditor og sagsøgte, definerer anvendelsesområdet for og indholdet af forpligtelsen til indfrielse af det krav, som der blev indgivet begæring om fuldbyrdelse af, og fastsætter fristen for overholdelse af forpligtelsen. Hvis rettsdom ikke fastsætter fristen for overholdelse af forpligtelsen, forudsættes det, at den forpligtelse, der pålægges ved dommen, skal opfyldes senest tre dage, og i tilfælde af udsættelse senest 15 dage, efter at dommen er blevet endelig. Hvis forpligtelsen i henhold til dommen skal opfyldes af flere sagsøgte, og hvis den er delelig, skal forpligtelsen – medmindre andet er fastsat i dommen – overholdes af alle de sagsøgte på lige fod.

Ved begæring om fuldbyrdelse skal kreditor ikke nødvendigvis være repræsenteret af en advokat.

En begæring om fuldbyrdelse af en dom med påbud om betaling af et beløb skal indeholde oplysninger om den specifikke fuldbyrdelsesmetode og andre ved lov fastsatte oplysninger. En begæring om fuldbyrdelse skal ledsages af en genpart af dommen med bekræftelse af dens eksigibilitet. Den domstol, der afsagde dom i sagen i første instans, forsyner dommen med en sådan bekræftelse. Der skal ikke vedlægges en genpart af dommen, såfremt begæringen om fuldbyrdelse indgives til den domstol, der afsagde dom i sagen i første instans.

Beslutninger træffes altid i form af afgørelser i tvangsfuldbyrdelsessager.

En domstol træffer som regel afgørelse om fuldbyrdelse uden høring af sagsøgte.

Retssager i Tjekkiet er forbundet med et retsgebyr (se lov nr. 549/1991 om retsgebyrer, som ændret). I behørigt begrundede tilfælde giver loven fritagelse for retsgebyrer.

Tvangsfuldbyrdelse

Tvangsfuldbyrdelse varetages af den foged, som kreditor har angivet i begæringen om tvangsfuldbyrdelse. En fogeds foranstaltninger anses for at være foranstaltninger truffet af en fogedret.

Tvangsfuldbyrdelsessager indledes efter begæring fra kreditor eller fra en person, der dokumenterer, at en ret som følge af en dom er overgået eller overført til den pågældende. De indledes på den dato, hvorpå en sådan begæring indgives til fogeden. Fogeden må først begynde at identificere og sikre den sagsøgtes aktiver, efter at en domstol har bemyndiget ham/hende hertil og træffer afgørelse om tvangsfuldbyrdelse.

En begæring om tvangsfuldbyrdelse skal indeholde følgende:

identifikation af den foged, der skal varetage tvangsfuldbyrdelsen, med oplysninger om den pågældendes hjemsted (en liste over fogeder findes på det tjekkiske fogedkammers (Exekutorská komora České republiky) websted <http://www.ekcr.cz/seznam-exekutoru.php&w>; fogeder har ikke stedlig kompetence – alle fogeder må udøve deres hverv i hele Tjekkiet)

identifikation af den sag, som begæringen vedrører, og det mål, der forfølges

identifikation af parterne, dvs. kreditor, eller den person, der har opnået rettigheder i medfør af dommen, og sagsøgte; for fysiske personer angives parternes fornavn, efternavn, faste bopæl eller opholdssted i Tjekkiet afhængigt af opholdets art, når der er tale om en udenlandsk statsborger, og i givet fald parternes CPR-nummer eller fødselsdato; for juridiske personer angives virksomhedens navn, hjemsted og identifikationsnummer

en præcis identifikation af tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget

den forpligtelse, der skal håndhæves ved tvangsfuldbyrdelsen, og oplysninger om, hvorvidt, og i givet fald i hvilket omfang, sagsøgte har overholdt den pålagte forpligtelse

hvor det er relevant, identifikation af den dokumentation, hvorpå kreditor baserer sin rettighed underskrift.

Originalen eller en bekræftet genpart af tvangsfuldbyrdsgrundlaget skal være vedhæftet begæringen om fuldbyrdelse, som skal være forsynet med en bekræftelse af dokumentets eksigibilitet eller en genpart af notardokumentet med tilladelse til fuldbyrdelse, medmindre det eksigible dokument blev udstedt af fogedretten. Den myndighed, der har udstedt tvangsfuldbyrdsgrundlaget, bekræfter dets eksigibilitet, mens bekræftelsen ved forlig og aftaler afgives af den myndighed, der godkendte dem.

3.2 De vigtigste betingelser

Der kan træffes afgørelse om fuldbyrdelse af en dom (tvangsfuldbyrdelse) på grundlag af et tvangsfuldbyrdsgrundlag, hvis den sagsøgte ikke frivilligt har overholdt en pålagt forpligtelse.

Et tvangsfuldbyrdsgrundlag er:

en eksigibel afgørelse truffet af en domstol eller en foged, hvis den anerkender en rettighed, pålægger en forpligtelse eller påvirker aktiver
en eksigibel dom afsagt af en domstol eller en anden instans med undersøgelses-, håndhævelses- og afgørelsesbeføjelser, hvis den anerkender en rettighed eller påvirker aktiver
en eksigibel voldgiftskendelse

et notardokument med tilladelse til fuldbyrdelse udarbejdet i overensstemmelse med særlovgivning

en eksigibel dom eller et andet tvangsfuldbyrdsgrundlag fra en offentlig myndighed

andre eksigible afgørelser og godkendte forlig og dokumenter, hvis fuldbyrdelse er tilladt ved lov.

Hvis tvangsfuldbyrdsgrundlaget ikke indeholder oplysninger om fristen for overholdelse af en forpligtelse, forudsættes det, at den forpligtelse, som pålægges ved tvangsfuldbyrdsgrundlaget, skal opfyldes senest tre dage, og i tilfælde af udsættelse senest 15 dage, efter at dommen er blevet endelig.

Retslig fuldbyrdelse

Sagsøgte almindelige domstol har kompetence til at afsige og fuldbyrde en dom, til at varetage de aktiviteter, som en domstol varetager, inden den afsiger kendelse om fuldbyrdelse, og til at afgive erklæringer om aktiver, medmindre andet er fastsat i artikel 252 i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret.

Der kan kun træffes afgørelse om fuldbyrdelse i det omfang, som kreditor har anmodet om, og som i overensstemmelse med dommen er tilstrækkeligt til overholdelse af den pågældendes rettigheder (artikel 263, stk. 1, i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret).

Retten afviser en begæring om fuldbyrdelse, hvis det allerede fremgår af begæringen, at de indtægter, der ville blive opnået, end ikke ville være tilstrækkelige til at dække omkostningerne ved fuldbyrdelsen (artikel 264, stk. 2, i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret).

Tvangsfuldbyrdelse

En foged iværksætter fuldbyrdsforanstaltninger med bemyndigelse fra en domstol. Det gælder dog ikke i forbindelse med de ovenfor nævnte domme (punkt 1).

En foged, som modtager en begæring om fuldbyrdelse, anmoder – senest 15 dage efter datoen for indgivelse af begæringen – fogedretten om bemyndigelse og om at træffe afgørelse om fuldbyrdelse. Retten udsteder bemyndigelsen inden for en frist på 15 dage, hvis alle lovbestemte betingelser er opfyldt. Hvis ikke alle lovbestemte betingelser for iværksættelsen af fuldbyrdsforanstaltninger er opfyldt, giver retten fogeden anvisning om helt eller delvist at afvise begæringen om fuldbyrdelse eller standse tvangsfuldbyrdelsen. Fogeden er bundet af rettens anvisninger.

Fogedretten med saglig kompetence er distriktsdomstolen.

Fogedretten med stedlig kompetence er den domstol, i hvis distrikt sagsøgte, hvis der er tale om en fysisk person, har permanent bopæl, eller, hvis der er tale om en udenlandsk statsborger, har opholdssted i Tjekkiet afhængigt af opholdets art. Hvis sagsøgte er en juridisk person, er domstolen med stedlig kompetence domstolen i det distrikt, hvor sagsøgte har sit hjemsted. Hvis en sagsøgt, der er en fysisk person, ikke har fast bopæl eller opholdssted i Tjekkiet, eller hvis en sagsøgt, der er en juridisk person, ikke har hjemsted i Tjekkiet, er domstolen med stedlig kompetence domstolen i det distrikt, hvor den sagsøgte har sine aktiver.

Visse undtagelser vedrørende stedlig kompetence er fastsat i lov nr. 292/2013 om særlige retssager, som ændret, f.eks. artikel 511.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdsessskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan træffes fuldbyrdsforanstaltninger i forhold til både løsøre og fast ejendom, fordringer og andre aktiver med visse undtagelser.

Der kan ikke træffes fuldbyrdsforanstaltninger mod især følgende (i overensstemmelse med artikel 321-322 i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret):

genstande, som det i henhold til særlovgivning er forbudt at sælge, eller som i henhold til særlovgivning ikke kan gøres til genstand for fuldbyrdsforanstaltninger

genstande, der ejes af sagsøgte, og som sagsøgte har brug for for at opfylde sine egne og sin families materielle behov eller til at udføre sit arbejde, samt andre genstande, hvis salg ville være i strid med moralske regler (dvs. især almindeligt tøj, sædvanligt husholdningsudstyr, vielsesringe og andre tilsvarende genstande, medicinsk udstyr og andre genstande, som sagsøgte har brug for som følge af egen sygdom eller fysiske handicap, kontanter op til et beløb svarende til det dobbelte af eksistensminimum for en person i overensstemmelse med særlovgivning, dyr, som ikke primært anvendes til økonomiske formål, og som tjener mennesket som selskab)

hvis sagsøgte er selvstændig erhvervsdrivende: genstande, som han/hun ejer, og som er nødvendige for varetagelsen af den pågældendes erhvervsaktiviteter (det gælder ikke, hvis de er genstand for en panteret, og hvis panteretten skal sikre inddrivelse af en fordring fra kreditor) teknisk udstyr, hvorpå sagsøgte i henhold til særlovgivning fører fortegnelser over investeringsinstrumenter eller lagrer dokumenter vedrørende data i disse fortegnelser, og endvidere teknisk udstyr, der tjener til at tilvejebringe oplysninger om ejere af investeringsinstrumenter i overensstemmelse med særlovgivning

genstande, som sagsøgte har erhvervet som erstatningsaktiver (det gælder ikke, hvis den sagsøgte har ret til frit at disponere over disse genstande, eller hvis tvangsfuldbyrdelsen indebærer inddrivelse af en afdød persons gæld eller gæld vedrørende forvaltning af genstande erhvervet som erstatningsaktiver). Kreditor kan også altid ansøge om værdiforringelse af de genstande, der er anført ovenfor, hvis de blev erhvervet af en sagsøgt, som – ved en forsætlig strafbar handling – har forvoldt skade ved uberettiget berigelse ved en sådan strafbar handling, hvis kreditor er den skadelidte i forbindelse med lovovertrædelsen.

Følgende kan heller ikke gøres til genstand for fuldbyrdelse:

fordringer mod en erstatning, der i henhold til en forsikringspolice er udbetalt af et forsikringselskab, hvis erstatningen skal bruges til at bygge en ny eller reparere en eksisterende bygning

socialsikringsydelse i form af kontante ydelser, subsistensmidler, offentlig social støtte, boligstøtte og offentlige sociale engangsydelser og ydelser til plejefamilier

fordringer, som sagsøgte har erhvervet som erstatningsaktiver; dette gælder ikke, hvis den sagsøgte har ret til frit at disponere over fordringen, eller hvis tvangsfuldbyrdelsen indebærer inddrivelse af en testators gæld eller gæld vedrørende forvaltning af genstande erhvervet som erstatningsaktiver

kun to femtedele af krav fra fysiske personer, der er selvstændige erhvervsdrivende, som opstår under deres erhvervsaktiviteter, er omfattet af fuldbyrdelse; hvis der imidlertid foreligger en begæring om fuldbyrdelse af privilegerede fordringer, kan tre femtedele heraf gøres til genstand for fuldbyrdelse kun to femtedele af krav om royalties er omfattet af fuldbyrdelse, hvis den sagsøgte er forfatteren; hvis der imidlertid foreligger en begæring om fuldbyrdelse af privilegerede fordringer, kan tre femtedele heraf gøres til genstand for fuldbyrdelse (det samme gælder krav om udøvende kunstneres rettigheder og industrielle ejendomsrettigheder).

Listen beskriver de grundlæggende begrænsninger, der gør sig gældende for værdiforringelse af aktiver ved tvangsfuldbyrdelse. Den civile retsplejelov indeholder yderligere specifikke begrænsninger, f.eks. i artikel 267b.

Metoden til værdiforringelse af ægteskabelige aktiver er fastsat i artikel 262a, stk. 1 og 2, i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret, og i artikel 42 i lov nr. 120/2001, fuldbyrdelsesloven, som ændret. Der kan også træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger over for aktiver, som er en del af ægteskabelige aktiver, med henblik på inddrivelse af gæld, som er stiftet af den ene ægtefælle under eller inden ægteskabet. I forbindelse med tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget betragtes aktiver – der ikke er en del af de ægteskabelige aktiver, alene fordi en domstol har afsagt kendelse om annullering af de ægteskabelige aktiver eller reducere af deres eksisterende omfang, eller fordi der er indgået en aftale om særeje, eller fordi de ægteskabelige aktivers oprindelse kontraktuelt blev fastsat som datoen for ægteskabets opløsning – også som en del af den sagsøgte og dennes ægtefælles ægteskabelige aktiver.

Der kan træffes afgørelse om fuldbyrdelsesforanstaltninger i form af tilbageholdelse af sagsøgte ægtefælles løn eller anden indtægt, beslaglæggelse af midler på sagsøgte ægtefælles konto i et pengeinstitut, beslaglæggelse af andre pengekrav eller aktiver fra sagsøgte ægtefælle, i tilfælde af inddrivelse af gæld, der er en del af de ægteskabelige aktiver.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Retslig fuldbyrdelse:

Betalingen af et beløb kan ske i form af tilbageholdelse af løn, beslaglæggelse, forvaltning af fast ejendom, salg af løsøre og fast ejendom og beslaglæggelse af et produktionsanlæg samt stiftelse af pant i fast ejendom (artikel 258, stk. 1, i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret). Fuldbyrdelsesforanstaltninger, der pålægger en anden forpligtelse end betaling af et beløb, afhænger af den pålagte forpligtelses art. Fuldbyrdelsen kan ske ved udsættelse, fjernelse af genstande, deling af fælles genstande, afslutning af arbejde og andre ydelser (artikel 258, stk. 2, i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret).

Der kan træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger i **form af salg af en panteret** i forbindelse med en beslaglagt fordring ved salg af pantsat løsøre eller fast ejendom, fælles genstande og sæt af genstande, beslaglæggelse af en pantsat økonomisk fordring og beslaglæggelse af andre pantsatte ejendomsrettigheder (artikel 258, stk. 3, i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret).

Når fuldbyrdelsen er registreret i fortegnelsen over indledte fuldbyrdelsesforanstaltninger, vurderer fogeden, hvordan fuldbyrdelsen skal ske, og udsteder eller ophæver en fuldbyrdelsesordre vedrørende de aktiver, der skal være omfattet af fuldbyrdelsen. En fuldbyrdelsesordre er en ordre om at træffe fuldbyrdelsesforanstaltninger ved hjælp af en af de metoder, der er fastsat i lov nr. 120/2001, fuldbyrdelsesloven, som ændret. I fuldbyrdelsesordren skal fogeden vælge en fuldbyrdelsesmetode, der ikke er åbenlyst uhensigtsmæssig. Især skal prisen på den genstand, med hvilken der søges indfrielse af sagsøgte gæld, stå i et rimeligt forhold til beløbet for sagsøgte gæld.

Hvis der er tale om en fuldbyrdelsesordre om betaling af et beløb, kan fuldbyrdelsen ske i form af tilbageholdelse af løn og anden indkomst, beslaglæggelse, salg af løsøre og fast ejendom, beslaglæggelse af et produktionsanlæg samt stiftelse af pant i fast ejendom, forvaltning af fast ejendom eller inddragelse af et kørekort.

En fuldbyrdelsesmetode, der pålægger en anden forpligtelse end betaling af et beløb, afhænger af den pålagte forpligtelses art. Fuldbyrdelsen kan ske ved udsættelse, fjernelse af genstande, deling af fælles genstande, afslutning af arbejde og andre ydelser.

Der kan træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger i **form af salg af en panteret** i forbindelse med en beslaglagt fordring ved salg af pantsat løsøre eller fast ejendom.

Artikel 44a og artikel 47, stk. 5, i lov nr. 120/2001, fuldbyrdelsesloven, som ændret, indeholder bestemmelser om et forbud mod afhændelse af aktiver.

Medmindre fogeden beslutter andet, må sagsøgte, efter forkyndelsen af meddelelsen om indledning af tvangsfuldbyrdelsen, ikke disponere over sine aktiver, herunder fast ejendom og aktiver, som er omfattet af de ægteskabelige aktiver, medmindre der er tale om almindelige forretnings- og driftsaktiviteter, opfyldelse af den pågældendes grundlæggende behov og behov hos personer, over for hvem han/hun er underholdningspligtig, samt vedligeholdelse og forvaltning af aktiver. Enhver retsakt, hvormed den sagsøgte tilsidesætter denne forpligtelse, er ugyldig. En retsakt vil dog blive betragtet som gyldig, hvis ikke fogeden, kreditor eller en registreret kreditor gør indsigelse mod dens gyldighed for at sikre indfrielse af et tvangsfuldbyrdet krav. Retsvirkningerne af en indsigelse mod gyldigheden indtræder, når retsaksen træder i kraft, såfremt fuldbyrdelsesordren eller et andet udtryk for fogedens, kreditors eller en registreret kreditors vilje, er meddelt alle parter i retsaksen, mod hvis gyldighed fogeden, kreditor i henhold til dommen eller en registreret kreditor gjorde indsigelse.

Den sagsøgte må ikke overdrage aktiver, der er genstand for en fuldbyrdelsesordre, til en anden person eller behæfte eller afhænde dem på nogen som helst anden måde. Enhver retsakt, hvormed den sagsøgte tilsidesætter denne forpligtelse, er ugyldig.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Foranstaltningerne varer, indtil fuldbyrdelsen bringes til ophør og fordringen, dens underordnede elementer og omkostningerne ved fuldbyrdelsen osv. er inddrevet. Der træffes afgørelse om ophævelse af forbuddet mod afhændelse af aktiver, hvis sagsøgte deponerer et beløb, der svarer til den fordring, der søges inddrevet, omkostningerne ved fuldbyrdelsen og kreditors omkostninger, hos fogeden.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Opravné prostředky při soudním výkonu rozhodnutí:

Under den retslige fuldbyrdelse af en dom kan der indgives en appel i henhold til de almindelige bestemmelser om klagesager i den civile retsplejelov.

Sagsøgte skal indgive en sådan appel senest 15 dage efter forkyndelsen af den skriftlige genpart af dommen til den domstol, hvis kendelse appellen vedrører. Hvis den indgives af en person, der er bemyndiget hertil, inden for den appelfrist, der er fastsat, træder dommen først i kraft, når en appelret træffer endelig afgørelse i appelsagen (se også artikel 254 i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret).

I forbindelse med fuldbyrdelsen af en retsafgørelse er det, i henhold til lovgivningen, ikke muligt at udsætte sagen og give afkald på overholdelse af fristen.

Det er heller ikke muligt at indgive et søgsmål om genoptagelse af fuldbyrdelsen. Det er dog muligt at indgive søgsmål om ugyldighed, men udelukkende hvis søgsmålet vedrører appelrettens endelige afgørelse, hvorved en appel blev afvist eller appelsagen afsluttet, samt appelrettens endelige afgørelse, hvorved en kendelse afsagt af retten i første instans om afvisning af en appel eller appelprøvelse blev stadfæstet eller omstødt som følge af forsinkelser (se også artikel 229, stk. 4, og artikel 254, stk. 2, i den civile retsplejelov, som ændret).

En ret til aktiver, der ikke kan gøres til genstand for fuldbyrdelse, kan gøres gældende over for kreditor ved en begæring om at udelukke sådanne aktiver fra fuldbyrdelsesforanstaltningerne i henhold til artikel 267, stk. 1, i den civile retsplejelov.

En ret til aktiver, som er en del af de ægteskabelige aktiver, eller som – i forbindelse med fuldbyrdelsesordren – betragtes som aktiver, der udgør en del af sagsøgtens og dennes ægtefælles ægteskabelige aktiver, kan, selv om den fordring, der søges inddrevet, ikke kan inddrives ved hjælp af disse aktiver, gøres tilsvarende gældende ved en sådan begæring (artikel 267, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Afvisning af ægtheden, beløbet, kategorien eller rækkefølgen af et hvilket som helst af de krav, der er registreret med henblik på fordeling af overskuddet fra et salg eller på anden vis indfriet i forbindelse med fuldbyrdelsen af dommen, skal også ske over for en kreditor ved en begæring og med ved lov fastsatte fremgangsmåder for nedskrivning af aktiver (artikel 267a i den civile retsplejelov).

En part kan gøre indsigelse mod visse retsafgørelser. Det drejer sig f.eks. om sagsøgtens indsigelser mod opgørelsen af aktiver, indsigelser mod rapporten om forvaltningen af et produktionsanlæg eller indsigelser mod en tildeling.

Sidst, men ikke mindst, kan sagsøgte, i forbindelse med fuldbyrdelsessagen, indgive en begæring om suspension af fuldbyrdelsen af dommen. Suspension af fuldbyrdelsen af dommen er omfattet af bestemmelserne i den civile retsplejelov og i fuldbyrdelsesloven (især artikel 266, 268 og 269 i lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, som ændret, og artikel 54, 55 og 55a i lov nr. 120/2001, fuldbyrdelsesloven, som ændret).

Appel i tvangsfuldbyrdelsessager

Det er muligt at appellere en afgørelse truffet af en foged i de tilfælde, der er fastsat i fuldbyrdelsesloven (artikel 55C).

Der kan ansøges om udelukkelse af en genstand fra en afgørelse truffet af en foged vedrørende en begæring om fjernelse af en genstand fra en liste i henhold til artikel 267 i den civile retsplejelov ved fogedretten senest 30 dage efter meddelelsen om fogedens afvisning af at imødekomme begæringen om fjernelse af den pågældende genstand fra listen. Det på listen anførte løsbare må ikke sælges i perioden mellem indgivelsen af begæringen om fjernelse af genstanden fra listen og udløbet af fristen og under retssagen.

En part kan gøre indsigelse mod et krav om betaling af sagens omkostninger senest otte dage efter forkyndelsen af kendelsen.

Oplysninger om begæringer om suspension eller standsning af fuldbyrdelsen findes i afsnittet "Opravné prostředky při soudním výkonu rozhodnutí" ovenfor.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Når der er afsagt en fuldbyrdelsesordre (artikel 44 ff. i fuldbyrdelsesloven), finder forbuddet mod afhændelse af aktiver ikke anvendelse på sagsøgtens almindelige forretnings- og driftsaktiviteter, opfyldelse af den pågældendes grundlæggende behov og behov hos personer, over for hvem han/hun er underholdningspligtig, samt vedligeholdelse og forvaltning af aktiver. Den sagsøgte kan endvidere anmode fogeden om at udelukke en del af den pågældendes aktiver fra forbuddet. I begæringen skal sagsøgte dokumentere, at hans/hendes resterende aktiver klart og utvetydigt er tilstrækkelige til at indfri det krav, der søges indfriet, herunder kreditors omkostninger og omkostningerne ved fuldbyrdelsen.

Sagsøgte har også mulighed for efter anmodning fra en foged, som skal indeholde oplysninger om fristen for betaling og de potentielle konsekvenser af manglende betaling, at betale den fordring, der søges inddrevet, og depositum til en lavere takst. Forbuddet mod afhændelse af aktiver (artikel 44a, stk. 1, og artikel 46, stk. 6, i fuldbyrdelsesloven) ophæves, når fordringen er indfriet, og depositummet er betalt. I modsat fald iværksætter fogeden fuldbyrdelsesforanstaltningerne.

Sagsøgte nyder særlig beskyttelse i en situation, hvor den pågældende udsættes fra en lejlighed eller anden fast ejendom, hvor han/hun bor, i henhold til artikel 65 i det tjekkiske justitsministeriums bekendtgørelse nr. 37/1992 om forretningsordenen for distriktsdomstole og regionale domstole, som ændret, af 23. december 1991. Det indebærer, at sådanne fuldbyrdelsesforanstaltninger ikke er tilladt, hvis eksekutor i forbindelse med udsættelse fra fast ejendom, en bygning, en lejlighed eller et værelse konstaterer, at den person, der skal udsættes, er sengeliggende på grund af sygdom eller er en kvinde, som lige har født eller er højgravid, og at udsættelse kan indebære alvorlig fare for den pågældende persons helbred. Hvis der ikke foreligger en lægeerklæring, eller hvis fogeden er i tvivl om lægeerklæringens korrekthed, indhenter fogeden en udtalelse fra en speciallæge.

Visse genstande, der tilhører en skyldner, er fritaget i overensstemmelse med den civile retsplejelov, se også afsnittet "Jaký druh majetku může být předmětem výkonu soudních rozhodnutí?"

Sidste opdatering: 20/08/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Tyskland

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Tvangsfuldbyrdelse (*Zwangsvollstreckung*) er den procedure, der anvendes til at fuldbyrde et privatretligt krav ved tvang. Fuldbyrdelsesbeføjelserne ligger hos staten, som udøver sine suveræne beføjelser via sine repræsentanter.

Følgende fuldbyrdelsesforanstaltninger kan anvendes til at tvinge skyldner til at opfylde en forpligtelse til at foretage en betaling, udføre en handling osv.:

Udlæg (*Pfändung*) i varer

Udlæg i fordringer og andre aktiver, der ejes af skyldner (især udlæg i indkomst)

Skyldners opgørelse af aktiver (*Vermögensauskunft*)

Tvangsforanstaltninger (*Zwangsmaßnahmen*) i form af påbud eller forbud

Tvangsauktion (*Zwangsversteigerung*)

Insolvensbehandling (*Zwangsverwaltung*)

I Tyskland er tvangsfuldbyrdelse primært omfattet af bestemmelserne i §§ 704 ff. i den civile retsplejelov (*Zivilprozessordnung* – ZPO) og lov om tvangsauktion og insolvensbehandling (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und Zwangsverwaltung* – ZVG).

Tyskland har gennemført forordning (EU) nr. 655/2014, som regulerer grænseoverskridende gældsinddrivelse mellem EU-medlemsstaterne, i §§ 946 ff. i ZPO.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Se nedenfor under spørgsmål 3.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Er både retslige og udenretslige afgørelser eksigible?

Ja. De relevante afgørelser omfatter endelige domme, som ikke længere kan appelleres, eller som er foreløbigt eksigible (§ 704 i ZPO), arrest (*Arrest*) og foreløbige kendelser (*einstweilige Verfügungen*, §§ 929 og 936 i ZPO) samt andre eksigible dokumenter i henhold til § 794 i ZPO, som ikke kun omfatter kendelser, men også forlig indgået ved en voldgiftsinstitans (*Vergleiche vor Gütestellen*), forlig indgået af advokater (*Anwaltsvergleiche*) og notarialakter (*notarielle Urkunden*).

Er det nødvendigt at indgive begæring om en kendelse, som giver tilladelse til fuldbyrdelse?

En kendelse er nødvendig for udlæg i fordringer og andre aktiver, der ejes af skyldner, for tvangsforanstaltninger i form af påbud eller forbud og for tvangsfuldbyrdelse til fast ejendom i overensstemmelse med loven om tvangsauktioner og insolvensbehandling.

Hvilken domstol har kompetence til at afsige en kendelse om fuldbyrdelse?

I forbindelse med udlæg i fordringer, der indehaves af skyldner: den lokale domstol (*Amtsgericht*) på det sted, hvor skyldner har bopæl.

I forbindelse med tvangsforanstaltninger i form af påbud eller forbud: den relevante domstol i første instans.

I forbindelse med tvangsauktion og insolvensbehandling: den lokale domstol på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

Fogedens status og beføjelser

Fogeden (*Gerichtsvollzieher*) er en retsmedlem i en delstat og er under administrativt tilsyn af retsformanden ved den lokale domstol. Han/hun er dog funktionelt uafhængig i udøvelsen af sine fuldbyrdelsesforpligtelser, og det administrative tilsyn må ikke bruges til at øve indflydelse på fogeden. De foranstaltninger, der træffes af fogeden, og de omkostningsopgørelser, som han/hun udarbejder, kan prøves ved at gøre indsigelse (*Erinnerung*). Det samme gælder, hvis fogeden nægter at fuldbyrde en afgørelse. Indsigelsen behandles af den domstol, der har fuldbyrdelseskompetence.

Fogeden er ansvarlig for fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile retlige sager i henhold til bog 8 i ZPO. Der fokuseres på fuldbyrdelse i forhold til fast ejendom. Her er fogeden i princippet bemyndiget til at tillade skyldner at betale i rater og er ansvarlig for at sikre, at tvangsfuldbyrdelsessagen afsluttes rettidigt og effektivt. En af fogedens primære pligter er at sikre, at skyldner indgiver en opgørelse over sine aktiver ved en erklæring afgivet under ed. Andre kompetenceområder omfatter:

Inddrivelse af løsøre og fast ejendom (udsættelse)

Overvindelse af modstand fra skyldners side mod foranstaltninger, som han er forpligtet til at tillade

Forkyndelse efter anmodning fra en part af dokumenter, der er nødvendige for tvangsfuldbyrdelsen

Fuldbyrdelse af kendelser om arrest og foreløbige kendelser (hvis kompetencen ikke ligger hos domstolen)

Fuldbyrdelse af en kendelse om arrest efter skyldners afvisning af at fremlægge opgørelsen over aktiver.

Skal begæringen om fuldbyrdelse indgives af en advokat?

Den domstol, der har kompetence til at træffe afgørelse om begæring om fuldbyrdelse, er normalt den lokale domstol, hvor advokatbistand ikke er obligatorisk.

I forbindelse med tvangsforanstaltninger i form af påbud eller forbud skal begæringen fremsættes over for den relevante domstol i første instans, der under visse omstændigheder kan være en domstol på et højere niveau (delstatsretten (*Landgericht*)), hvor advokatbistand i princippet er påkrævet.

Omkostninger ved fuldbyrdelsesforanstaltninger

Lovgivningen giver mulighed for forskellige fuldbyrdelsesmetoder, afhængigt af hvilket krav der skal inddrives. De forskellige fuldbyrdelsesforanstaltninger er forbundet med forskellige omkostninger:

a. Udlæg i varer

Hvis retten til betaling af et bestemt pengebeløb er accepteret, kan kreditor anmode fogeden om tvangsinddrivelse. Der skal betales et gebyr på 26 EUR for fogedens udlæg i skyldners løsøre i henhold til punkt 205 i gebyroversigten (*Kostenverzeichnis – KV*) i bilaget til lov om fogedgebyrer (*Gerichtsvollzieherkostengesetz – GvKostG*). I forbindelse med salg af de varer, hvori der er foretaget udlæg (i form af en lokal auktion eller en onlineauktion, som er tilgængelig for offentligheden via en auktionsplatform på internettet), eller i forbindelse med andre former for realisering skal der derudover betales et gebyr på 52 EUR i henhold til punkt 300 i gebyroversigten. Der opkræves desuden et tidstillæg i henhold til punkt 500 i oversigten, hvis den rapport, som fogeden udarbejder, viser, at den officielle handling varede længere end tre timer. Tillægget er på 20 EUR for hver yderligere påbegyndt time. Derudover er der fogedens udgifter, navnlig i form af rejseudgifter (punkt 711 i gebyroversigten).

b. Udlæg i fordringer, der indehaves af skyldner

Et påbud om betaling af et pengebeløb kan også sikres ved begæring over for en domstol om udlæg i en fordring, som indehaves af skyldner (f.eks. udbetaling af overskud, og overdragelse af gælden til kreditor fratrukket afdrag (*zur Einziehung*, "til inddrivelse") eller overdragelse i form af indfrielse af kreditors krav over for skyldner (*en Zahlungs statt*, "i stedet for betaling")) (§§ 829 og 835 i ZPO). Som regel indgives der begæring om udlæg og overdragelse samlet, og den afsagte kendelse omfatter begge elementer. Der betales et gebyr på blot 20 EUR for behandlingen af begæringen i henhold til punkt 211 i gebyroversigten i bilaget til lov om retsgebyrer (*Gerichtskostengesetz – GKG*). Udgifter, herunder omkostninger ved forkyndelse af retsafgørelsen, opkræves særskilt i henhold til del 9 i samme gebyroversigt.

c. Opgørelse over aktiver

Fogeden opkræver et gebyr på 33 EUR for opgørelse af aktiver i henhold til punkt 260 i gebyroversigten i bilaget til lov om fogedgebyrer.

d. Fuldbyrdelse i forhold til fast ejendom

Tvangsfuldbyrdelse i forhold til skyldners faste ejendom sker i form af tinglysning af pant i ejendommen, tvangsauktion eller insolvensbehandling.

For så vidt angår tinglysning af pant for at sikre et krav, skal der betales et gebyr i henhold til punkt 14121 i gebyroversigten i bilaget til lov om rets- og fogedgebyrer (*Gerichts- und Notarkostengesetz – GNotKG*) på 1 % af værdien af den fordring, der skal sikres (§ 53, stk. 1, i loven). Bilag 1 indeholder en oversigt over gebyrer for værdier på op til 3 mio. EUR.

Retsgebyrer for sager anlagt i overensstemmelse med lov om tvangsauktion og insolvensbehandling er fastsat i del 2, afsnit 2, punkt 1 og 2, i gebyroversigten i bilaget til lov om retsgebyrer. Der skal betales et gebyr på 100 euro for en afgørelse vedrørende en begæring om tvangssalg af jord eller en begæring om at indtræde i sagen. Der pålægges desuden et gebyr for sagen som sådan, et gebyr for afholdelse af mindst én auktion med indkaldelse af bud, et gebyr for indgåelse af salgsaftalen og et gebyr for fordeling af overskuddet; hvert af disse gebyrer beløber sig til 0,5 %. Sagsomkostningerne og gebyret for afholdelse af auktionen fastsættes i forhold til ejendommens værdi som accepteret af fogedretten (markedsværdi, § 54, stk. 1, i lov om retsgebyrer). Gebyrer for indgåelse af salgsaftalen og fordeling af overskuddet fastsættes på grundlag af det vindende bud, med fradrag af renter, herunder værdien af eventuelle udestående rettigheder, i overensstemmelse med vilkårene for auktionen (§ 54, stk. 2 og 3, i lov om retsgebyrer). Bilag 2 indeholder en oversigt over gebyrer for værdier på op til 500 000 EUR. Ud over gebyrerne opkræves sagsomkostningerne særskilt i overensstemmelse med del 9 i gebyroversigten i bilaget til lov om retsgebyrer, herunder udgifter til vurdering af ejendommens markedsværdi i henhold til lov om retslige godtgørelser (*Justizvergütungs- und entschädigungsgesetz – JVEG*) (punkt 9005 i gebyroversigten i bilaget til lov om retsgebyrer).

Der skal betales et gebyr på 100 euro for en afgørelse vedrørende en begæring om insolvensbehandling eller en begæring om at indtræde i sagen. Selve insolvensbehandlingen er forbundet med et årligt gebyr på 0,5 %, med et minimumsgebyr på i alt 120 EUR og mindst 60 EUR for henholdsvis det første og sidste kalenderår. Gebyret fastsættes på grundlag af de samlede indtægter fra insolvensbehandlingen (§ 55 i lov om retsgebyrer).

e. Inddrivelse og tvangsforanstaltninger i form af påbud, tilladelser eller forbud

Hvis skyldner er forpligtet til at udlevere løsøre, skal fogeden inddrive det pågældende løsøre hos skyldner og udlevere det til kreditor. Fogeden opkræver et gebyr på 26 EUR for denne officielle foranstaltning i henhold til punkt 221 i gebyroversigten i bilaget til lov om fogedagebyrer. Ud over dette gebyr opkræves der et tidsstillæg i henhold til punkt 500 i oversigten, hvis den rapport, som fogeden udarbejder, viser, at den officielle foranstaltning varede længere end tre timer. Tillægget er på 20 EUR for hver yderligere påbegyndt time.

Hvis skyldner er forpligtet til at overdrage fast ejendom, skal fogeden tage ejendommen i besiddelse og overdrage den til kreditor (udsættelse). Der opkræves et gebyr på 98 EUR i henhold til punkt 240 i gebyroversigten i bilaget til lov om fogedagebyrer. Også her opkræves der et tidsstillæg på 20 EUR i henhold til punkt 500 i oversigten for hver yderligere påbegyndt time, hvis den officielle foranstaltning varer længere end tre timer. Derudover skal fogedens udgifter betales, herunder udgifter til nødvendige tjenesteydelser leveret af tredjeparter, f.eks. flytning eller en låsesmed.

I forbindelse med retssagen om påbud om en foranstaltning (uanset om den udelukkende kan træffes af skyldner, eller om den kan træffes af en anden person i dennes sted), om tilladelse af en foranstaltning eller om forbud mod en foranstaltning skal der betales et gebyr på 20 EUR i henhold til punkt 2111 i gebyroversigten i bilaget til lov om retsgebyrer.

3.2 De vigtigste betingelser

Kreditor skal være i besiddelse af et eksigibelt dokument vedrørende sit krav. Der kan være tale om en endelig dom, der ikke længere kan appelleres, eller som er foreløbigt eksigibel (§ 704 i ZPO), eller et af de dokumenter, der er anført i § 794 i ZPO (f.eks. et retsforlig (*gerichtlicher Vergleich*), et tvangsfuldbyrdsdokument (*Vollstreckungsbescheid*) eller en notarialakt). Som hovedregel skal dokumentet indeholde en fuldbyrdspligt (*Vollstreckungsklausel*) og skal forkyndes for skyldner. Rettens fuldbyrdspligt er udelukkende påkrævet i særlige tilfælde i forbindelse med tvangsfuldbyrdsdokumenter, kendelser om arrest og foreløbige kendelser (§ 796, § 929, stk. 1, og § 936 i ZPO).

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdseskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Skyldners løsøre, fordringer og andre ejendomsrettigheder samt fast ejendom kan gøres til genstand for fuldbyrdelse.

§ 811 i ZPO angiver de typer løsøre, som der ikke kan foretages udlæg i. Formålet er at sikre, at skyldner og dennes husstand kan opretholde deres personlige eller forretningsmæssige eksistensgrundlag.

Begrænsninger med hensyn til udlæg gælder også for skyldners indtægt. §§ 850 ff. i ZPO fastsætter et forbud mod udlæg i visse beløb, som er nødvendige for opretholdelse af skyldners eksistensgrundlag. Kreditsaldi kan beskyttes på en "konto fritaget for udlæg" (*Pfändungsschutzkonto*, § 850k i ZPO). Visse beløb, som er fritaget for udlæg, står på disse konti uanset kreditsaldoens oprindelse.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

I forhold til skyldner

Fuldbyrdsforanstaltninger i forhold til skyldners løsøre træffes ved udlæg i og realisering af den ejendom, der er foretaget udlæg i. Der foretages udlæg i skyldners fordringer og rettigheder i forhold til tredjeparter på fogedrettens foranledning. I begge tilfælde er udlægskendelsen et officielt dokument, der fører til konfiskation af den genstand, der foretages udlæg i. Konfiskation har bl.a. den virkning, at skyldner fratages kontrollen med genstanden.

I forhold til tredjepart

Hvis fogeden har foretaget udlæg i løsøre, der ikke tilhører skyldner, men en tredjepart, kan tredjeparten gøre indsigelse mod udlægget i sin ejendom ved hjælp af en indsigelse rejst af tredjepart (*Drittwiderspruchsklage*).

Hvis der er foretaget udlæg i skyldners fordringer mod en tredjepart, og disse er overdraget, kan tredjepart ikke længere betale skyldner; han/hun kan kun betale en fordring, der er overdraget til en kreditor med henblik på fratæknings fra skyldners fordring, til kreditor, hvilket frigør tredjeparten fra dennes egen gæld. En tredjepart, der misligholder denne forpligtelse, risikerer en erstatningssag.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Krav, der ikke længere kan appelleres, og krav i henhold til eksigible forlig eller dokumenter er omfattet af en 30-årig forældelsesfrist i henhold til § 197 i civillovbogen (BGB). Kreditor kan på et hvilket som helst tidspunkt i den pågældende periode indgive en begæring om tvangsfuldbyrdelse.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Der findes ikke nogen særlig procedure for afsigelse af kendelser om tvangsfuldbyrdelse i henhold til tysk lovgivning.

Skyldner kan gøre indsigelse mod de foranstaltninger, som kreditor søger truffet imod ham/hende som led i en tvangsfuldbyrdsessag. Han/hun kan rejse indsigelse (*Erinnerung*) mod den måde, hvorpå tvangsfuldbyrdsen foregår. Han/hun kan indgive en umiddelbar klage (*Beschwerde*) mod en afgørelse, der er truffet i sager, hvor der ikke har været noget retsmøde. Klagen skal indgives inden for en frist på to uger ved den domstol, hvis afgørelse er genstand for klagen, som kan omstøde sin egen afgørelse, eller til den regionale domstol som appelret.

Begæringen om et sådant retsmiddel har ingen umiddelbar indflydelse på det videre forløb af den indledte fuldbyrdsessag og har ingen opsættende virkning.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Se ovenfor under spørgsmål 4.

Bilag 1

Kommerciel værdi op til ... EUR	Gebyr Tabel B ... EUR	Kommerciel værdi op til ... EUR	Gebyr Tabel B ... EUR	Kommerciel værdi op til ... EUR	Gebyr Tabel B ... EUR
500	15,00	200 000	435,00	1 550 000	2 615,00
1 000	19,00	230 000	485,00	1 600 000	2 695,00
1 500	23,00	260 000	535,00	1 650 000	2 775,00
2 000	27,00	290 000	585,00	1 700 000	2 855,00
3 000	33,00	320 000	635,00	1 750 000	2 935,00
4 000	39,00	350 000	685,00	1 800 000	3 015,00
5 000	45,00	380 000	735,00	1 850 000	3 095,00
6 000	51,00	410 000	785,00	1 900 000	3 175,00
7 000	57,00	440 000	835,00	1 950 000	3 255,00
8 000	63,00	470 000	885,00	2 000 000	3 335,00
9 000	69,00	500 000	935,00	2 050 000	3 415,00
10 000	75,00	550 000	1 015,00	2 100 000	3 495,00

13 000	83,00	600 000	1 095,00	2 150 000	3 575,00
16 000	91,00	650 000	1 175,00	2 200 000	3 655,00
19 000	99,00	700 000	1 255,00	2 250 000	3 735,00
22 000	107,00	750 000	1 335,00	2 300 000	3 815,00
25 000	115,00	800 000	1 415,00	2 350 000	3 895,00
30 000	125,00	850 000	1 495,00	2 400 000	3 975,00
35 000	135,00	900 000	1 575,00	2 450 000	4 055,00
40 000	145,00	950 000	1 655,00	2 500 000	4 135,00
45 000	155,00	1 000 000	1 735,00	2 550 000	4 215,00
50 000	165,00	1 050 000	1 815,00	2 600 000	4 295,00
65 000	192,00	1 100 000	1 895,00	2 650 000	4 375,00
80 000	219,00	1 150 000	1 975,00	2 700 000	4 455,00
95 000	246,00	1 200 000	2 055,00	2 750 000	4 535,00
110 000	273,00	1 250 000	2 135,00	2 800 000	4 615,00
125 000	300,00	1 300 000	2 215,00	2 850 000	4 695,00
140 000	327,00	1 350 000	2 295,00	2 900 000	4 775,00
155 000	354,00	1 400 000	2 375,00	2 950 000	4 855,00
170 000	381,00	1 450 000	2 455,00	3 000 000	4 935,00
185 000	408,00	1 500 000	2 535,00		

Bilag 2

Krav op til ... EUR	Gebyr ... EUR	Krav op til ... EUR	Gebyr ... EUR
500	35,00	50 000	546,00
1 000	53,00	65 000	666,00
1 500	71,00	80 000	786,00
2 000	89,00	95 000	906,00
3 000	108,00	110 000	1 026,00
4 000	127,00	125 000	1 146,00
5 000	146,00	140 000	1 266,00
6 000	165,00	155 000	1 386,00
7 000	184,00	170 000	1 506,00
8 000	203,00	185 000	1 626,00
9 000	222,00	200 000	1 746,00
10 000	241,00	230 000	1 925,00
13 000	267,00	260 000	2 104,00
16 000	293,00	290 000	2 283,00
19 000	319,00	320 000	2 462,00
22 000	345,00	350 000	2 641,00
25 000	371,00	380 000	2 820,00
30 000	406,00	410 000	2 999,00
35 000	441,00	440 000	3 178,00
40 000	476,00	470 000	3 357,00
45 000	511,00	500 000	3 536,00

Sidste opdatering: 24/01/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Irland

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Der findes ingen præcis definition af tvangsfuldbyrdelse i Irland. I praksis betyder det, at der træffes foranstaltninger for at fuldbyrde en dom eller kendelse. Denne fuldbyrdelsesforanstaltning godkendes normalt af retten, inden den iværksættes.

I det følgende beskrives de mere almindeligt forekommende metoder til fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område i Irland:

Udlæg

Det vil sige, at skyldners aktiver beslaglægges. Retten afsiger en kendelse efter begæring fra kreditor om, at County Registrar (justitssekretæren, eller dommeren ved Sheriff Court, hvis det er i Dublin eller Cork) skal beslaglægge aktiver til en værdi, der svarer til den gæld, der er fastslået ved dom (inkl. eventuelle sagsomkostninger). Disse aktiver kan så sælges med henblik på at få indfriet gælden.

Registrering

En dom kan gøres offentlig tilgængelig ved, at den registreres i High Court's domsregister. Registret indeholder alle domme, uanset om de er afsagt af District Court eller High Court, som kreditor har ønsket at få registreret. Skyldners navn og adresse samt indholdet af dommen offentliggøres i en række aviser og kommercielle publikationer som f.eks. Stubbs Gazette. Desuden registrerer kreditinstitutter oplysningerne, og en gæld, der er fastslået ved dom, men som ikke er indfriet, kan få indflydelse på skyldners adgang til finansiering.

Dom om prioritetserklæring

En kreditor kan afgive en beediget erklæring, og efter den relevante domstols godkendelse af dommen kan denne blive registreret over for skyldners aktiver. Provenuet fra salget af aktiverne skal under hensyntagen til andre prioriteter bruges til indfrielse af gælden, før der kan ske udbetaling til skyldner. Et andet muligt skridt er at indgive begæring om en udlægskendelse og en kendelse om salg af aktiverne.

Afdragskendelse/fængslingskendelse

Der kan indgives begæring til District Court om en kendelse om betaling af gæld i form af afdrag i henhold til [Enforcement of Court Orders Acts af 1926 og 2009](#). Under hensyntagen til skyldners midler vil en dommer afgøre, hvor store afdrag der skal betales. En fængslingskendelse kan kun gøres gældende over for fysiske og ikke over for juridiske personer, dvs. virksomheder. Manglende overholdelse af en afdragskendelse kan føre til en begæring om en fængslingskendelse. Dette betyder, at skyldner kan fængsles, hvis denne har råd til at betale, men nægter at gøre det.

Udlæg i løn

En kreditor kan indgive begæring om en kendelse, hvorefter der sker direkte fradrag i skyldners løn. Dermed sker der betaling direkte fra skyldners arbejdsgiver til kreditor.

Kendelse om udlæg i fordringer hos tredjemand

Hvis en kreditor er bekendt med, at skyldner har et tilgodehavende hos en tredjemand, kan kreditor indgive begæring til retten om at afsige en kendelse om, at tredjemand skal betale et givet beløb direkte til kreditor. Afsigelse af en sådan kendelse er underlagt rettens skøn.

Bobestyrer for rimeligt udlæg

Med denne foranstaltning udpeger retten en bobestyrer for f.eks. provenuet fra salget af et af skyldners aktiver med henblik på indfrielse af gælden. Udpegelse af en bobestyrer er underlagt rettens skøn.

Det er vigtigt at bemærke, at metoderne til at få fuldbyrdet en dom bestemmes af kreditor og de juridiske rådgivere. [Domstolstjenesten](#) foreslår ikke selv en bestemt fremgangsmåde. Denne liste er ikke udtømmende, men beskriver blot de mest anvendte fremgangsmåder.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

I forbindelse med en national dom kan det være nødvendigt at indhente godkendelse fra den domstol, der har afsagt dommen, for at få den fuldbyrdet (jf. ovenfor). I visse tilfælde såsom udlæg og registrering af en dom kræves der ikke en begæring til retten; begæringen kan i stedet indgives til det relevante dommerkontor.

Hvis der er tale om domme fra andre EU-lande, er den kompetente domstol High Court. I forbindelse med periodiske underholdsbidrag, der godkendes som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i andre EU-jurisdiktioner, er District Court den kompetente domstol.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Både retslige og visse udenretslige afgørelser kan fuldbyrdes. Ud over rettens kendelser indgår heri også summariske pådømmelser, der indføres af justitssekretæren ved High Court eller justitssekretæren ved Circuit Court.

Ofte skal der indhentes tilladelse fra den domstol, der har afsagt dommen, før den kan fuldbyrdes. I visse tilfælde, f.eks. ved udlæg og registrering af en dom, kræves der ikke en begæring til retten. Her kan tilladelsen gives af det relevante dommerkontor.

For domme fra andre retskredse, der skal fuldbyrdes efter EU's forordninger, er den kompetente domstol High Court (eller i forbindelse med periodiske underholdsbidrag, der godkendes som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, District Court). De funktioner, der skal udøves i henhold til forordning (EF) nr. 44/2001 (erstattes af forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse på retsforlig, som er godkendt eller indgået efter 10. januar 2015) er blevet tillagt præsidenten for High Court, og der kan for åbne døre indgives begæring om en erklæring om, at en dom kan fuldbyrdes i Irland, hvorefter der kan afsiges en fuldbyrdskendelse.

En dom, der klassificeres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument efter forordning (EF) 805/2004, anerkendes og har samme virkning som en dom afsagt af High Court og fuldbyrdes derefter. Den kompetente domstol i forbindelse med fuldbyrdelse af kendelser om periodiske underholdsbidrag, der godkendes som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, er District Court. De nationale forskrifter for denne proces findes i S. I. 274 I 2011.

Ved en dom, der afsiges på baggrund af et uanfægtet krav, som skal fuldbyrdes i en anden EU-retskreds, har den domstol, der har afsagt dommen, kompetence i forbindelse med begæringer om fuldbyrdelse efter forordning 805/2004 om europæiske tvangsfuldbyrdsdokumenter.

Normalt rettes begæringen om en dom til retten (eller dommerkontoret) af en advokat, men der er ikke krav om, at kreditor repræsenteres af en advokat. Alle begæringer skal indgives af en lokal advokat og kan ikke indsendes pr. brev. Visse begæringer til dommerkontorer, f.eks. begæringer om fuldbyrdelse og bekræftelse af en dom med henblik på en dom om prioritetserklæring, kan indsendes pr. post. Det er muligt at få rådgivning om den relevante praksis og procedure ved henvendelse til High Court's domsafdeling på HighCourtCentralOffice@Courts.ie.

De afgifter (gebyrer), som domstolstjenesten pålægger, er minimale, og kan findes under [Fees Orders](#) på [domstolstjenestens](#) websted. Eventuelle advokatsalærer er en sag mellem kreditorerne og deres advokater. Retten kan bestemme, at kreditor helt eller delvist skal have godtgjort sine udgifter i forbindelse med fuldbyrdsproceduren.

3.2 De vigtigste betingelser

§ 15 i [Enforcement of Court Orders Act af 1926 \(som ændret ved § 1, stk. 2, i Courts Act af 1986\)](#) bestemmer, at hvis der er tale om skyldig gæld i henhold til en kendelse eller dom afsagt af District Court, kan kreditor indgive begæring til denne om at indstævne skyldner, så en dommer kan vurdere dennes midler. Der skal indgives begæring om en fuldbyrdskendelse senest seks år efter udstedelsen af kendelsen eller dommen. Kreditor skal fremlægge beviser for den oprindelige gæld, og skyldner skal udfylde en formueerklæring. I § 16 i loven af 1926 som senere ændret ved § 9 i loven af 1986 gives der mulighed for bevisførelse og krydsforhør af skyldner og kreditor. Et tvangsfuldbyrdsdokument kan være i kraft i tolv år efter afgivelsen af den oprindelige kendelse eller dom.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan gøres udlæg i alle typer aktiver, bortset fra letfordærlige varer eller varer, som skyldneren har i kommission.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Hvis en part i en sag ikke efterkommer rettens kendelse, kan den pågældende straffes for foragt for retten. Retten kan idømme den pågældende bøde eller fængselsstraf, indtil forholdet er bragt i orden. Der er derfor ikke nogen grænse for, hvor længe en person kan holdes fængslet. Dette gælder også for en tredjemand, der overtræder bestemmelserne i en kendelse.

Det er vigtigt at bemærke, at selv om en skyldner, jf. § 20 i [Enforcement of Court Orders Act af 1926](#), fængsles for ikke at have efterkommet en afdragskendelse, betyder dette ikke, at gælden dermed betragtes som helt eller delvist betalt, og kreditor fratages dermed heller ikke andre retsmidler til at få gælden indfriet.

Banker og andre finansieringsinstitutter har samme forpligtelser som andre parter, for så vidt angår overholdelse af kendelser. Hvis der foreligger omstændigheder, som ikke direkte er omfattet af en kendelse, bør der tages hensyn til lovgivning og regler om personoplysninger, som et sådant institut måtte være i besiddelse af (f.eks. [Data Protection Act af 1988](#)).

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Af visse kendelser fremgår det, hvilken frist den pågældende part har til at opfylde betingelserne i kendelsen, men dette er ikke altid tilfældet. En dom har gyldighed i tolv år, selv om nogle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger er tidsbegrænsede som fastsat i retsreglerne eller lovgivningen. Som eksempel herpå kan nævnes en tvangsfuldbyrdseskendelse fra High Court, som gælder i ét år, fra den er afsagt. Efter dette tidspunkt skal der afsiges en ny tvangsfuldbyrdseskendelse.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Normalt vil man ikke appellere en tvangsfuldbyrdsforanstaltning, som er godkendt af dommerkontoret, men derimod den dom eller kendelse, som ligger til grund for foranstaltningen. En part kan indgive begæring til appelretten om at omstøde dommen eller kendelsen. Der gælder følgende frister for indgivelse af en appel:

District Court til Circuit Court: 14 dage fra dommen eller kendelsen

Circuit Court til High Court: 10 dage fra datoen for kendelsen

Master's Court til High Court: 6 dage fra sikring af kendelsen eller, hvis denne er afsagt ex parte, fra forkyndelsen af den, eller, hvis den afvises, fra datoen for en sådan afvisning (én måned fra forkyndelse af kendelsen ved fuldbyrdelse af en udenlandsk dom, jf. forordning 44/2001)

High Court til Court of Appeal: enten 10 dage eller 28 dage fra sikring af kendelsen, afhængigt af sagens karakter

High Court eller Court of Appeal til Supreme Court: 28 dage fra sikring af kendelsen.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

En dom har gyldighed i 12 år, og der kan ikke anlægges en sag på baggrund af samme dom efter 12 år fra det tidspunkt, den blev eksigibel. Dertil kommer, at visse tvangsfuldbyrdsforanstaltninger kan have en tidsbegrænsning, der er fastsat i retsreglerne eller lovgivningen. Som eksempel herpå kan nævnes en tvangsfuldbyrdseskendelse fra High Court, som gælder i ét år, fra den er afsagt. Efter dette tidspunkt skal der afsiges en ny tvangsfuldbyrdseskendelse. Et andet eksempel er, at domstolens tilladelse er nødvendig for, at High Court kan træffe afgørelse i en sag om udlæg, hvis der er gået over seks år siden afsigelsen af den eksigible kendelse.

Sidste opdatering: 02/12/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Grækenland

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Tvangsfuldbyrdelse er tvungen opfyldelse af et materielt krav i et tvangsfuldbyrdsgrundlag med bistand fra de offentlige myndigheder. Der anvendes følgende fuldbyrdsforanstaltninger:

fjernelse af løsøre ved tvang

udsættelse fra fast ejendom ved tvang

udlæg

fængsling

bøder

tvungen forvaltning

erklæringer, der skal afgives under ed.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Som fastsat i den [nye] civile retsplejelov (artikel 927-931 i den civile retsplejelov) varetages fuldbyrdelsen af en person med beføjelser hertil, der i det officielle dokument (*Apógrafa*) giver en specifik **foged** ordre herom og angiver metoden og om muligt de elementer, som er omfattet af fuldbyrdsforanstaltningerne. I tilfælde af beslaglæggelse udpeges en **notar** i den region, hvor beslaglæggelsen skal finde sted, som auktionarius. Ordren skal dateres og underskrives af modtageren eller dennes repræsentant. Ordren giver bemyndigelse til at træffe alle fuldbyrdsforanstaltninger, medmindre andet er angivet.

Den foged, som fremsendes det officielle fuldbyrdsgrundlag, er bemyndiget til at modtage betaling og udlevere en skriftlig kvittering samt til at udlevere det officielle dokument, hvis kravet opfyldes fuldt ud. Fogeden kan også acceptere delvis betaling. I så fald skal der udleveres en kvittering og indsættes en bemærkning herom i det officielle dokument. Delvis betaling er ikke til hinder for, at der træffes fuldbyrdsforanstaltninger.

Fogeden er, hvis det er nødvendigt for fuldbyrdelsen, bemyndiget til at få adgang til skyldners bolig eller andre lokaler, til at åbne døre og foretage undersøgelser og til at åbne lukkede møbler, redskaber eller beholdere. Fogeden kan anmode om bistand fra de retshåndhævende myndigheder (normalt politiet), som skal yde en sådan bistand.

Hvis skyldner modsætter sig fuldbyrdelsen, må fogeden bruge magt til at imødegå modstanden og tilkalde de retshåndhævende myndigheder (normalt politiet).

Fogeden udarbejder en rapport for hver handling under tvangsfuldbyrdsproceduren. Hvis fuldbyrdelsen ikke gennemføres, udarbejder fogeden en rapport med en begrundelse herfor. Hvis der begås en lovovertrædelse i forbindelse med tvangsfuldbyrdelsen, skal fogeden udarbejde den rapport og forelægge den for den kompetente anklager.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

Et tvangsfuldbyrdsgrundlag er et offentligt dokument, der attesterer et krav og gør det muligt for den påståede modtager at kræve, at skyldner opfylder dets indhold, ved tvangsfuldbyrdelse. De betingelser, der skal være opfyldt, er tilstedeværelsen af grundlaget og kravets gyldighed.

3.1 Proceduren

Tvangsfuldbyrdelse er en retlig foranstaltning, der har til formål at yde juridisk beskyttelse, og ikke en forvaltningsforanstaltning. Begæringer rettet til retshåndhævende embedsmænd og alle fuldbyrdelsesakter er procedureakter. De betingelser, der skal være opfyldt med henblik på fuldbyrdelse, er følgende:

- fogedens kompetence
- partens søgsmålskompetence
- kompetence til at deltage i retssagen
- kompetence til at handle på vegne af en klient
- tilstedeværelse af en legitim interesse
- proceshabilitet
- tilstedeværelse af et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag
- tilstedeværelse af et krav, der kan opfyldes ved fuldbyrdelse

Det er muligt at fuldbyrde både retslige og udenretslige afgørelser, uden at der nødvendigvis skal indgives begæring om en tvangsfuldbyrdelseskendelse.

Følgende udgør et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag:

- endelige domme afsagt af græske domstole
- kendelser afsagt af græske domstole, som er foreløbigt eksigible
- voldgiftskendelser
- græske domstoles registre med oplysninger om forlig eller sagsomkostninger
- notarbekræftede dokumenter
- betalingspåbud afgivet af græske dommere
- kendelser om udsættelse af lejere
- udenlandske dokumenter, der er erklæret eksigible
- bekendtgørelser og akter, der ved lov er erklæret eksigible.

Retshåndhævende embedsmænd opdeles i direkte og indirekte retshåndhævende embedsmænd. Direkte embedsmænd udnævnes af den kreditor, der indgiver begæringen. Der er tale om a) fogeder, som er ulønnede offentlige embedsmænd med beføjelser til at træffe foranstaltninger til at beslaglægge varer i skyldners besiddelse, beslaglægge ejendom, skibe eller fly, som tilhører skyldner, træffe direkte fuldbyrdelsesforanstaltninger, anholde skyldnere, som er idømt fængsel, og forberede auktioner, b) notarer eller dommere ved civile distriktsdomstole, som træder i stedet for notarer, med beføjelser til at varetage det frivillige salg eller tvangssalget af skyldners beslaglagte aktiver og uddele provenuet fra salget ved at udarbejde en prioriteret liste. Indirekte embedsmænd er politiet, de væbnede styrker og fogedens vidner, som arbejder sammen med fogeden, når skyldner modsætter sig eller truer med at modsætte sig fuldbyrdelsen. Alle disse embedsmænd er ansvarlige for eventuel overlagt tilsidesættelse af deres forpligtelser under udøvelsen af deres hverv. Selve fuldbyrdelseskendelsen er udstedt af den person, der har ret til at effektuere den, dvs. sagsøgeren eller dennes repræsentant, der kan, men ikke nødvendigvis skal være en advokat. De grundlæggende omkostninger ved fuldbyrdelsen er følgende:

fogedens gebyr for beslaglæggelse i forbindelse med krav på op til 590 EUR: 53 EUR for krav på 591-6 500 EUR: 53 EUR plus et tillæg på 2,5 % af beløbet, og for krav på mindst 6 500 EUR: 53 EUR plus et tillæg på 1 % af beløbet, dog højst 422 EUR for hver(t) beslaglagt ejendom, skib eller fly

fogedens gebyr for forberedelsen af hver auktion eller gentagelse af auktionsprogrammet eller sammenfattende beslaglæggelsesrapport for krav på op til 590 EUR = 53 EUR, for krav på 591-6 500 EUR = 2 % og for krav på mindst 6 501 EUR = 1 %, dog højst 210 EUR

auktionarius' gebyr = 30 EUR

fogedens gebyr for enhver anden fuldbyrdelsesforanstaltning = 240-400 EUR, som aftalt mellem fogeden og dennes klient

gebyr til fogedens vidne = 30 EUR til hver og 60 EUR, hvis vidnet er en foged

såfremt fuldbyrdelsen ophæves, reduceres fogedens gebyr med 50 %

0,50 EUR for hver kilometer, som fogeden og vidnerne skal rejse fra det sted, hvor de har hjemsted, for at træffe en foranstaltning

særligt fogedgebyr afhængigt af fuldbyrdelsens kompleksitet: som aftalt mellem fogeden og dennes klient (betales aldrig af den person, mod hvem fuldbyrdelsen er rettet).

3.2 De vigtigste betingelser

De materielle betingelser for fuldbyrdelse er følgende:

tilstedeværelsen af en legitim interesse, dvs. behovet for fuldbyrdelsesforanstaltningen og den retlige beskyttelse, der er forbundet dermed
kravets gyldighed.

Formålet med ændringen af loven om fuldbyrdelse er at sikre balance mellem de modstridende interesser mellem kreditorer på den ene side og skyldnere eller tredjeparter på den anden side. De kriterier, som domstolene anvender med henblik på at tillade en fuldbyrdelsesforanstaltning, er følgende:

hurtig indfrielse af kreditorernes krav uden de store udgifter

beskyttelse af skyldners rettigheder og legitime interesser i almindelighed

sammenfald af kreditors og skyldners interesser med hensyn til behovet for at opnå den bedst mulige pris på auktion

beskyttelse af tredjeparts interesser.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

Genstanden for fuldbyrdelsesforanstaltninger kan være skyldners ejendom og/eller skyldner selv. Fuldbyrdelsesforanstaltninger er faktiske handlinger udført af embedsmænd, der har fået bemyndigelse hertil; de giver direkte eller indirekte anledning til opfyldelse af krav ved offentlig fuldbyrdelse. Der kan træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger mod følgende aktiver:

løsøre, som er i skyldners eller kreditors besiddelse eller i en tredjeparts besiddelse, som er villig til at udlevere det

skyldners tinglige ejendomsrettigheder til tredjeparts løsøre

penge

pengekrav mod tredjepart, som indehaves af den person, der er genstand for fuldbyrdelsen

fast ejendom, der tilhører skyldner, eller skyldners tinglige ejendomsrettigheder

skibe

luftfartøjer

intellektuelle ejendomsrettigheder, patenter, filmrettigheder.

Der kan ikke træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger mod følgende:

skyldners og dennes families personlige ejendele

fødevarer og brændsel, som skyldner og dennes familie har brug for

medaljer, samlerobjekter, manuskripter, korrespondance, familieoptegnelser og forretningsbøger

bøger, musikinstrumenter, kunstværker
redskaber, maskiner, bøger eller andre elementer, som skyldner har brug for i sit arbejde
forbrugsgoder
andele i partnerskaber
lovpligtige underholdsbidrag
løn, pension eller forsikringsydelse.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Skyldner skal efterleve afgørelsen om fuldbyrdelsesforanstaltningen, og det samme skal alle tredjeparter. Hvis en person modsætter sig fuldbyrdelsen, må fogeden anvende tvang og samtidig tilkalde retshåndhævende myndigheder. Fogeden kan indhente bistand fra to voksne vidner eller en anden foged. I tilfælde af skyldners manglende overholdelse:

Hvis skyldner undlader at opfylde sin forpligtelse til at foretage en handling, der også kan foretages af en tredjepart, er kreditor berettiget til at foretage handlingen på skyldners regning

Hvis skyldner undlader at opfylde sin forpligtelse til at træffe en foranstaltning, som ikke kan foretages af en tredjepart, og som alene afhænger af, om den pågældende er villig hertil, pålægger retten den pågældende at træffe foranstaltningen og – såfremt han/hun ikke træffer foranstaltningen – idømmer ham /hende en bøde til kreditors fordel og fængsel

Hvis skyldner er forpligtet til at afholde sig fra eller til at acceptere en foranstaltning, kan retten straffe enhver overtrædelse med en bøde til kreditors fordel og fængsel.

Ingen af ovennævnte tilfælde påvirker kreditors ret til at kræve erstatning i henhold til materielle bestemmelser for tab som følge af skyldners manglende overholdelse. Skyldner kan i princippet afhænde et aktiv, men hvis det er beslaglagt, er afhændelse forbudt og ugyldig over for den person, der fik det beslaglagt, og over for de kreditorer, der har anmeldt deres fordringer

Hvis fuldbyrdelsen er rettet mod skyldners bankkonti, er banken ikke forpligtet til at give den part, der begærer fuldbyrdelse, nøjagtige oplysninger herom. Hvis et dokument om beslaglæggelse af pengekrav i skyldners besiddelse imidlertid forkyndes for en bank, er det dog forbudt at disponere over det beslaglagte beløb, og en sådan handling er ugyldig over for den person, der fik det beslaglagt. Banken skal senest otte dage efter forkyndelsen af beslaglæggelsesdokumentet oplyse, om den beslaglagte fordring (penge på bankkonti) eksisterer, og skal, hvis det er tilstrækkeligt til at opfylde kravet fra den person, der fik den beslaglagt, udbetale pengebeløbet.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Der er i princippet ingen bestemmelser, der pålægger den part, der begærer fuldbyrdelse, en tidsfrist. Der er dog visse tidsbegrænsninger, men der er tale om frister, inden hvilke specifikke handlinger ikke gyldigt kan udføres, og de fastsætter ikke direkte et tidspunkt, hvorefter den part, der begærer fuldbyrdelse, ikke længere kan træffe foranstaltninger. Bestemmelsen om, at forskellige individuelle handlinger skal foretages inden for en bestemt periode efter beslaglæggelsen eller inden en auktion, ændrer ikke på systemets grundlag. For at forhindre, at sagen trækker ud i det uendelige, er der blot en endelig frist på et år, hvorefter beslaglæggelse eller andre handlinger ikke kan foretages i henhold til samme fuldbyrdelsesgrundlag, og en auktion må ikke afholdes på grundlag af en beslaglæggelse, der som følge af udløbet af denne frist er blevet omstødt ved en kendelse.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Det eneste retsmiddel mod tvangsfuldbyrdelsen er en begæring om genoptagelse af en sag, hvor der er afsagt udeblivelsesdom. En sådan begæring kan indgives af den person, mod hvem fuldbyrdelsen er rettet, eller en kreditor med en legitim interesse inden for en frist på 15 dage efter den første fuldbyrdelsesforanstaltning, hvis det drejer sig om gyldigheden af et dokument eller en forundersøgelse, frem til den sidste fuldbyrdelsesforanstaltning, hvis det drejer sig om gyldigheden af en af fuldbyrdelsesforanstaltningerne, og seks måneder efter den sidste fuldbyrdelsesforanstaltning, hvis det drejer sig om denne foranstaltnings gyldighed. Begæring om genoptagelse af sager, hvor der er afsagt udeblivelsesdom, kan også indgives af en tredjepart med en ret til genstanden for den fuldbyrdelse, der er gjort indsigelse imod, og som den pågældende har ret til at påberåbe sig over for den person, mod hvem fuldbyrdelsen er rettet, uden specifik frist. Den kompetente domstol er domstolen i det distrikt, hvor fuldbyrdelsesstedet er beliggende, nærmere bestemt den civile distriktsdomstol, hvis tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget er en kendelse afsagt af den civile distriktsdomstol [*eurinodikeio*], og enkeltmandsdomstolen i første instans [*monomelés protodikeio*] i alle andre tilfælde. Det forhold, at der er indgivet en begæring om genoptagelse af sagen, hvor der er afsagt udeblivelsesdom, har ikke opsættende virkning, men retten kan træffe afgørelse om suspension af tvangsfuldbyrdelsen efter anmodning fra den part, der begærer fuldbyrdelse, med eller uden en garanti. Denne afgørelse meddeles de retshåndhævende embedsmænd, som ikke må træffe nogen fuldbyrdelsesforanstaltninger, medmindre afgørelsen specifikt bemyndiger dem hertil.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Følgende begrænsninger gælder for fuldbyrdelse, navnlig vedrørende beslaglagt fast ejendom: Følgende typer løsøre og fast ejendom er udelukket fra beslaglæggelse: a) ejendom, der har lidt direkte skade, b) andele i partnerskaber, c) underholdskrav, der opstår som følge af lovgivning eller testamentariske dispositioner, samt krav om ægtefællers bidrag til opfyldelse af familiens behov, d) fordringer på lønninger, pensioner eller forsikringsydelse, medmindre der er tale om en verserende sag om underholdskrav som følge af lovgivning eller testamentariske dispositioner eller bidrag til opfyldelse af familiens behov, i hvilket tilfælde halvdelen af ejendommen kan beslaglægges, idet der tages højde for det beløb, som skyldner modtager, omfanget af de forpligtelser, der følger af ægteskabet, til at opfylde familiens behov og antallet af modtagere, e) enhver form for EU-tilskud eller -støtte i OPEKEPE's eller en tredjeparts besiddelse, indtil beløbet er indsat på modtagerernes bankkonto eller på anden vis udbetalt til dem. Undtagelsen i stk. 2, litra d), gælder også, når betalingen foretages ved, at skyldner indskyder penge på en bankkonto. Undtagelsen gælder kun i det omfang, at kontoens saldo ikke – i perioden fra afsigelsen af fuldbyrdelseskendelsen til betalingsdagen – overstiger beløbet for den fordring, der er fritaget for fuldbyrdelse.

Derudover gælder det, at skyldner har ret til at anke en tvangsfuldbyrdelsesdom med to retsmidler:

a) **begæring om indsigelse mod artikel 933 i den civile retsplejelov**, hvori det hedder, at: Enhver indsigelse fra den person, mod hvem fuldbyrdelsen er rettet, og kreditorer med en legitim interesse, der vedrører gyldigheden af tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget, fuldbyrdelsesproceduren eller kravet, må kun indbringes ved at gøre indsigelse ved den civile distriktsdomstol, hvis tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget blev udstedt af denne domstol, og enkeltmandsdomstolen i første instans i alle andre tilfælde. Hvis der indgives flere indsigelser i form af særskilte dokumenter, skal justitssekretæren sørge for, at de alle identificeres og behandles ved samme retsmøde. Yderligere indsigelsesgrunde kan kun indgives i en specifik begæring, som indgives til justitssekretariatet ved den domstol, som indsigelsen er rettet mod. Denne domstol udarbejder en rapport og fremsender den til den anden part mindst otte dage før retsmødet. Drøftelsen af indsigelsen skal berammes senest 60 dage efter indgivelsen, og stævningen forkyndes for sagsøgte 20 dage før retsmødet. Den lokale kompetente domstol er distriktsdomstolen på fuldbyrdelsesstedet, hvis andre fuldbyrdelsesforanstaltninger sker i henhold til den forkyndte kendelse. Ellers er den kompetente domstol den i artikel 584 fastsatte domstol. Hvis tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget er en dom eller et betalingspåbud, kan indsigelser ikke antages til behandling i overensstemmelse med princippet om *res judicata* i henhold til henholdsvis artikel 330 og artikel 633, stk. 2, litra c). Påstande vedrørende fyldestgørelse af kravet skal dokumenteres skriftligt eller ved optagelse i retten. Der skal afsiges kendelse om indsigelsen senest 60 dage efter behandlingen.

b) I henhold til artikel 1000 i den civile retsplejelov har skyldner ret til at anmode om suspension af auktionen mod ham. Især kan den i artikel 933 nævnte domstol – på anmodning fra skyldner, som kun vil blive accepteret, hvis den indgives mindst 15 arbejdsdage forud for auktionen – under behandlingen af sagen i henhold til artikel 686 ff. suspendere auktionsproceduren i op til seks måneder at regne fra den oprindelige dato for auktionen, hvis der ikke er risiko for, at kreditor lider skade, og hvis det med rimelighed kan forventes, at skyldner indfried fordringen over for kreditor inden for denne periode eller, hvis denne frist udløber, indtægterne fra auktionen øges. Dommen skal afsiges senest kl. 12 den sidste mandag inden auktionen, og suspensionen vil altid være betinget af betaling af: a) alle omkostninger ved at fremskynde auktionen, som vurderes i dommen, og b) mindst en fjerdedel af det skyldige beløb til den person, der fremskynder auktionen. Afgørelsen om suspension af auktionen meddeles auktionarius samme dag, som den afsiges. Betaling skal ske senest kl. 10.00 på dagen for auktionen, og såfremt en sådan betaling ikke foretages, gennemføres auktionen som planlagt.

Sidste opdatering: 10/08/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [es](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Spanien

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Inden for det civil- og handelsretlige område betyder fuldbyrdelse generelt, at når en lovovertræder forsætligt undlader at efterkomme en eksigibel afgørelse (f.eks. en retskraftig dom), skal sagsøger anmode om tvangsfuldbyrdelse for at sikre, at afgørelsen bliver efterkommet. For at inddrive en gæld, som sagsøgte er blevet tilpligtet at betale, men ikke betaler, anmoder sagsøger (kreditor) om tvangsfuldbyrdelse, hvorefter beløbet inddrives ved f.eks. udlæg i skyldners løbende konti eller faste ejendomme, der bortauktioneres, hvorefter auktionsprovenuets bruges til at betale kreditor det skyldige beløb.

Fuldbyrdelse er en del af det mandat, der i den spanske forfatning fra 1978 tildeles dommere og domstole til både at afsige domme og få dem fuldbyrdet (artikel 117 og 118 i forfatningen). Parterne i en sag har derfor pligt til at efterkomme domme og andre retsafgørelser og til at bidrage til, at de bliver fuldbyrdet. Det er op til dommeren at sørge for, at disse krav bliver opfyldt på en hensigtsmæssig måde.

Fuldbyrdelse af en retsafgørelse betyder, at den part, der har vundet en sag, sikres, at retsafgørelsen efterkommes, og at den rettighed, der følger af afgørelsen, opfyldes fuldt ud. Dette kan indebære, at sagsøger (i det følgende benævnt "rekvirenten") kan kræve at få godtgjort et pengebeløb, at sagsøgte foretager eller undlader at foretage en bestemt handling, eller at en anerkendt rettighed opfyldes ved indførelse i det relevante offentlige register, alt afhængig af afgørelsen.

Fuldbyrdelsen kan være endelig eller foreløbig. I sidstnævnte tilfælde fuldbyrdes en dom, som endnu ikke har retskraft, under visse omstændigheder for at undgå en situation, hvor kreditor lider skade i den mellemliggende periode (dvs. mens de processuelle skridt i en sag mod en sådan afgørelse pågår, og indtil den endelige dom foreligger) som følge af langvarig sagsbehandling (artikel 524-537 i den spanske civile retsplejelov – *Ley de Enjuiciamiento Civil*).

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Efter spansk lovgivning kan dommere og domstole fuldbyrde domme, jf. love og bestemmelser om kompetence (artikel 117, stk. 3, i den spanske forfatning). Ifølge forfatningen og den civile retsplejelov (lov 1/2000 af 7. januar 2000, BOE nr. 7 af 8. januar 2000, med ændringer), som regulerer fuldbyrdelsesproceduren i civilretlige sager, er det dommerens ansvar at føre tilsyn med, at fuldbyrdelsesproceduren forløber korrekt (artikel 545, 551 og 552 og de tilsvarende bestemmelser). Det er dommeren, der på rekvirentens begæring indleder proceduren med en generel fuldbyrdelsesafgørelse, som afsiges, når fuldbyrdelsesdokumentet er blevet gennemgået. Det er også dommeren, der træffer afgørelse, såfremt sagsøgte (i det følgende benævnt "domsskyldner") gør indsigelse mod fuldbyrdelsen og iværksætter den specifikke indsigelsesprocedure mod fuldbyrdelsen, der er beskrevet nedenfor.

Justitssekretærene (*Letrados de la Administración de Justicia*, der tidligere gik under betegnelsen *Secretarios judiciales*) har ansvaret for at fastlægge og iværksætte de konkrete fuldbyrdelsesforanstaltninger (betalingspåbud, udlæg i domsskyldners aktiver, fradrag på løbende konti, lønfradrag osv.). Når dommeren har afsagt en generel fuldbyrdelsesafgørelse, er det justitssekretæren, der fører tilsyn med fuldbyrdelsesproceduren og træffer de dermed forbundne afgørelser, og der kan i nogle tilfælde indgives appel mod disse afgørelser over for dommeren.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

Generelt skal der foreligge en retskraftig dom eller retsafgørelse eller et andet eksigibelt dokument (der er visse undtagelser, hvor en afgørelse endnu ikke har retskraft, men er eksigibel, f.eks. i forbindelse med foreløbig fuldbyrdelse af appellerede domme, som er tilladt i bestemte tilfælde).

I henhold til bestemmelserne i artikel 517 i den civile retsplejelov vedrørende fuldbyrdelsesproceduren og de eksigible dokumenter skal fuldbyrdelsesbegæringen tage udgangspunkt i et eksigibelt dokument. Kun nedenstående dokumenter er eksigible:

Retskraftige domme. Voldgiftskendelser og mæglingssaftaler. Mæglingssaftaler skal være notarbekræftet i henhold til lov om mægling i civil- og handelsretlige sager (*Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*).

Retsafgørelser, som godkender eller stadfæster retsforlig og aftaler indgået i løbet af sagen, eventuelt ledsaget af udskrifter af retsforhandlingerne, hvis sådanne er nødvendige til bekræftelse af det konkrete indhold.

Bekræftede offentlige dokumenter i originaludgave. Hvis der er tale om kopier, skal de være udstedt ved en kendelse med angivelse af den person, som dokumentet har retsvirkning for, eller den person, der har taget skridt til dokumentets oprettelse, eller de skal være udstedt med alle parter samtykke.

Handelskontrakter underskrevet af parterne og en handelsmægler, som er medlem af en brancheorganisation, og som har gennemgået dem, forudsat at der foreligger en erklæring, hvori mægleren bekræfter kontraktens overensstemmelse med det, han har registreret i sin protokol og datoen for disse registreringer.

Ihændehaverpapirer eller værdipapirer lydende på navn, som er retmæssigt udstedt, og som repræsenterer forfaldne gældsforpligtelser, og dertil hørende, ligeledes forfaldne kuponer, forudsat at kuponerne passer til værdipapirerne, og at værdipapirerne under alle omstændigheder svarer til det registrerede.

En påstand om, at et værdipapir er uægte, som nedlægges på tidspunktet for denne sammenligning, er ikke til hinder for, at der foretages fuldbyrdelse, for så vidt som resultatet af sammenligningen tillader det. Skyldner har dog fortsat mulighed for efterfølgende at anfægte fuldbyrdelsen med påstand om dokumentets manglende ægthed.

Ikkeforældede attester – udstedt af myndigheder med ansvar for regnskabsregistre – vedrørende dematerialiserede værdipapirer som omhandlet i loven om værdipapirmarkedet (*Ley del Mercado de Valores*), forudsat at der medfølger et notarialdokument, som bekræfter værdipapirernes ægthed eller eventuelt deres udstedelse, når et sådant notarialdokument er nødvendigt i henhold til gældende lov.

Ovennævnte attester kan ikke længere forældes, når fuldbyrdelsen er begæret, og der er truffet afgørelse herom.

Kendelser, som fastsætter det maksimale erstatningskrav, der kan gøres gældende, afsagt under de ved lov fastsatte omstændigheder i straffesager, der er blevet indledt som følge af begivenheder omfattet af den lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

Andre formelle afgørelser og dokumenter, som med hjemmel i denne eller en anden lov er eksigible.

3.1 Proceduren

Fuldbyrdsbegæringen skal indgives til dommeren ved den domstol i første instans (*Tribunal de Primera Instancia*), som afsagde den dom eller afgørelse, der skal fuldbyrdes. Hvis ikke fuldbyrdsgrundlaget er en dom, dvs. hvis ikke det bygger på en retsafgørelse eller en afgørelse truffet af justitssekretæren ved den pågældende domstol (f.eks. i forbindelse med notarbekræftede offentlige dokumenter, som er eksigible), gælder der særlige regler for tildeling af retlig kompetence, alt afhængig af de forskellige tilknytningsforhold i sagen. Kompetencen tilfalder almindeligvis sagsøgtens hjemting. Rekvirenten og domsskyldner skal rådgives af en advokat og repræsenteres af en procesfuldmægtig, dog ikke i forbindelse med fuldbyrdelse af afgørelser, som er afsagt i sager, hvor disse juridiske sagkyndiges mellemkomst ikke er obligatorisk.

Ellers skal proceduren i artikel 548 ff. i den civile retsplejelov følges. Det skal bemærkes, at fuldbyrdsdokumentet kun udstedes på begæring af en af parterne, som nævnt nedenfor. Når fuldbyrdsbegæringen er blevet indgivet til retten, og de formelle regler og krav er opfyldt, udarbejder retten den generelle fuldbyrdsafgørelse. Når dommeren har afsagt sin kendelse, udsteder justitssekretæren et dekret, som indeholder de relevante specifikke fuldbyrdsforanstaltninger samt de foranstaltninger, der er nødvendige for at lokalisere og skabe overblik over domsskyldners aktiver, der kan søges fuldbyrdelse i.

Ovennævnte kendelse og dekret forkyndes sammen med en kopi af fuldbyrdsbegæringen for domsskyldner, og der kan iværksættes visse foranstaltninger for at forhindre, at kreditor lider skade.

Domsskyldner kan gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen begrundet i særlige materielle (f.eks. betaling af gælden) eller formelle (f.eks. hvis der sker fejl under fuldbyrdelsen) forhold, jf. artikel 556 ff. i den civile retsplejelov. I dette tilfælde indledes der en kontradiktorisk procedure med forelæggelse af bevismateriale, som afsluttes med en afgørelse, der enten stadfæster fuldbyrdsafgørelsen eller gør den helt eller delvis ugyldig. Denne afgørelse kan appelleres.

3.2 De vigtigste betingelser

Som nævnt tidligere skal en begæring om fuldbyrdelse indgives af en af parterne, som fremsætter et krav, der indeholder fuldbyrdsbegæringen.

Fuldbyrdsbegæringen skal indeholde fuldbyrdsgrundlaget, oplysninger om den rettighed, der begæres fuldbyrdet over for retten, en liste over domsskyldners aktiver, hvori der kan gøres udlæg, oplysning om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at lokalisere og skabe overblik over skyldners aktiver, oplysning om den eller de personer, mod hvem der begæres fuldbyrdelse (rekvisitus), med angivelse af de nærmere omstændigheder. Hvis fuldbyrdsgrundlaget er en afgørelse fra justitssekretæren eller en dom eller retsafgørelse afsagt af den domstol, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen, kan fuldbyrdsbegæringen begrænses til en begæring om, at der udstedes et fuldbyrdsdokument, med angivelse af den dom eller afgørelse, der søges fuldbyrdet (artikel 549 i den civile retsplejelov). I andre tilfælde skal fuldbyrdsbegæringen vedlægges de dokumenter, fuldbyrdelsen er baseret på (jf. artikel 550 i den civile retsplejelov). Hvis fuldbyrdsbegæringen opfylder ovenstående krav, og fuldbyrdsdokumentet er eksigibelt, imødekommer dommeren eller justitssekretæren, når der søges fuldbyrdelse i et pengebeløb, begæringen med angivelse af det beløb, som udgør det primære beløb, der søges fuldbyrdet, og det foreløbige beløb for renter og omkostninger, som efterfølgende kan justeres og fastsættes endeligt, samt de berørte personer og de fuldbyrdsforanstaltninger, der skal iværksættes.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdseskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Uden at dette berører nedenstående aktiver, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, skal det under alle omstændigheder understreges, at fuldbyrdsforanstaltningerne skal stå i et rimeligt forhold til det beløb, fuldbyrdelsen angår, således at retten kan reducere dem, hvis de er for omfattende. Derudover kan rekvirenten anmode om at få dem udvidet eller skærpet, hvis de er utilstrækkelige. Såfremt rekvirenten ikke er bekendt med, hvilke aktiver domsskyldner råder over, kan han eller hun anmode retten om at indhente de fornødne oplysninger. Det er justitssekretæren, der indhenter oplysningerne, enten direkte fra retten eller ved at fremsende forespørgsler til de kompetente myndigheder. Der findes dog en række skalaer og begrænsninger for udlæg og arrest i løn og vederlag, som nævnt nedenfor. Disse regler finder imidlertid ikke anvendelse ved fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag (enten i forbindelse med en sag om underholdsbidrag mellem familiemedlemmer eller i en familiesag vedrørende underholdsbidrag til børn). I sådanne sager finder de lovbestemte skalaer ikke anvendelse. I stedet fastslår retten det beløb, der kan gøres udlæg i.

Med hensyn til de aktiver, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, fastsættes følgende i artikel 604 ff. i den civile retsplejelov (henvisninger til *Secretarios judiciales* skal opfattes som henvisninger til *Letrados de la Administración de Justicia*):

Aktiver, der under ingen omstændigheder kan gøres til genstand for udlæg. Følgende aktiver kan under ingen omstændigheder gøres til genstand for udlæg:

Nr. 1 Aktiver, som ikke kan afhændes.

Nr. 2 Rettigheder, som ikke kan gøres til genstand for fuldbyrdelse uafhængigt af en anden overordnet rettighed.

Nr. 3 Aktiver, som ikke har nogen værdi i sig selv.

Nr. 4 Aktiver, som ifølge en retsforordning ikke kan gøres til genstand for udlæg.

Domsskyldners aktiver, der ikke kan gøres til genstand for udlæg. Der kan endvidere ikke gøres udlæg i følgende goder:

Nr. 1 Rekvisitus' og dennes families indbo og tøj, i det omfang dette ikke kan anses for at være overflødig. Generelt alle goder såsom fødevarer, brændsel og andet, som efter rettens skøn er uundværlige for, at domsskyldner og de personer, som domsskyldner har forsørgerpligt over for, kan leve et rimeligt værdigt liv.

Nr. 2 Bøger og redskaber, som domsskyldner har brug for i udøvelsen af sit erhverv, håndværk eller fag, når værdien heraf ikke står i et rimeligt forhold til det beløb, sagen angår.

Nr. 3 Religiøse genstande og andre objekter, der anvendes i religiøse handlinger, når der er tale om lovligt anerkendte religioner.

Nr. 4 Pengebeløb, der i loven udtrykkeligt er fritaget for udlæg.

Nr. 5 Aktiver og pengebeløb, der i henhold til traktater, som Spanien har ratificeret, ikke kan gøres til genstand for udlæg.

For så vidt angår udlæg i løn, vederlag og pension, fastsættes følgende i den civile retsplejelov:

1) Løn, vederlag, pension, godtgørelser o.l., der ikke overstiger den garanterede mindsteløn (fastsættes af staten en gang om året), er fritaget for udlæg.

2) Løn, vederlag, pension eller godtgørelser, der overstiger den garanterede mindsteløn, kan gøres til genstand for udlæg efter følgende skala:

Nr. 1 For et overstigende beløb på op til det dobbelte af den garanterede mindsteløn: 30 %.

Nr. 2 For et overstigende beløb på op til tre gange den garanterede mindsteløn: 50 %.

Nr. 3 For et overstigende beløb på op til fire gange den garanterede mindsteløn: 60 %.

Nr. 4 For et overstigende beløb på op til fem gange den garanterede mindsteløn: 75 %.

Nr. 5 For et hvilket som helst beløb, der overstiger det foregående beløb: 90 %.

3) Såfremt rekvisitus har flere indtægter, lægges alle beløbene sammen, hvorefter det beløb, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, fratrækkes på én gang. På samme måde lægges ægtefællernes løn, vederlag, pension, godtgørelser o.l. sammen, medmindre ægtefællerne godtgør over for justitssekretæren, at de har særeje.

4) Såfremt rekvisitus har forsørgerpligt over for andre, kan justitssekretæren nedsætte procentsatserne i nr. 1, 2, 3 og 4 i artikel 607, stk. 2, i den civile retsplejelov med mellem 10 og 15 %.

5) Såfremt det offentlige som en permanent eller midlertidig foranstaltning i henhold til loven om skatter og afgifter eller loven om social sikring fratrækker beløb i lønnen, vederlagene, pensionen eller godtgørelserne, er det det faktiske beløb, som domsskyldner modtager efter fradrag af ovenstående, der lægges til grund for beregningen af det beløb, der kan gøres til genstand for udlæg.

6) Ovenstående stykker i nærværende artikel finder ligeledes anvendelse på indtægter fra selvstændig erhvervsvirksomhed.

7) De beløb, der gøres til genstand for udlæg i henhold til denne bestemmelse, kan overføres direkte til rekvirenten, på en konto, som denne på forhånd har oplyst, hvis den ansvarlige justitssekretær tillader dette.

I så fald skal både den person eller instans, der forestår udlægsforretningen og den efterfølgende overførsel, og rekvirenten hver tredje måned underrette justitssekretæren om henholdsvis de overførte og de modtagne beløb, med undtagelse af krav fremsat af rekvisitus, enten fordi han eller hun mener, at gælden er tilbagebetalt i sin helhed, og udlægsforretningen derfor er afsluttet, eller fordi udlæggene og overførslerne ikke er blevet udført i henhold til justitssekretærens anvisninger.

Justitssekretærens afgørelse om, at der kan finde direkte overførsler sted, kan anfægtes ved en direkte anmodning om at få afgørelsen prøvet i retten.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Hvor der er tale om fast ejendom eller andre formuegoder, der kan optages i et register, kan retten på rekvirentens begæring foranledige en registrering af arrest i det relevante offentlige register (typisk i ejendomsregistret, når der er tale om fast ejendom) for at sikre, at fuldbyrdelse efterfølgende finder sted.

I andre tilfælde kan der træffes følgende former for foranstaltninger:

– Kontanter: konfiskation.

– Løbende konti: kontosikringskendelse rettet til banken.

– Løn: kendelse om lønindeholdelse rettet til udbetaleren.

– Renter, udbytte og ydelser: indeholdelse hos udbetaleren, administration overvåget af retten eller betaling til retten.

– Værdipapirer og finansielle instrumenter: indeholdelse af renter ved kilden, meddelelse til fondsbørsens styrende organ eller det sekundære marked (hvis der er tale om værdipapirer, som er noteret på et offentligt marked) og meddelelse til den udstedende virksomhed.

Andre løsøregegenstande: konfiskation.

Desuden består der for at sikre, at fuldbyrdelsen finder sted, en forpligtelse for alle privatpersoner samt offentligretlige og privatretlige organer til at bidrage til fuldbyrdelsesforanstaltningerne (en person, der ikke efterkommer pålægget, kan ifalde bødestraf eller dømmes for foragt for retten). Det betyder, at de har pligt til at udlevere de oplysninger, de anmodes om, eller træffe de sikkerhedsforanstaltninger, de bliver bedt om, og de skal udlevere alle de dokumenter og data, de råder over, til retten uden andre begrænsninger end dem, der følger af hensynet til de grundlæggende rettigheder, og dem, som loven udstikker i bestemte tilfælde.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Der er ingen tidsbegrænsning for fuldbyrdelsesforanstaltningerne. De gælder, indtil fuldbyrdelsen har fundet sted. Rekvirenten skal begære fuldbyrdelse i forbindelse med hver enkelt foranstaltning. Der vil f.eks. blive begæret en auktion i forbindelse med beslaglæggelse af løsøre eller fast ejendom. Rekvirenten vil blive betalt med pengene fra auktionen. I andre tilfælde, f.eks. når afgørelsen vedrører aflevering af ejendom til rekvirenten (bl.a. udsættelse som følge af manglende betaling af husleje), består fuldbyrdelsesforanstaltningerne i rekvirentens genovertagelse af ejendommen, når den lejer, der har misligholdt aftalen, er blevet sat ud af ejendommen.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Det er ikke muligt at appellere en retsafgørelse om fuldbyrdelse, men domsskyldner kan gøre indsigelse, når fuldbyrdelsen er blevet forkyndt. I så fald indledes ovennævnte indsigelsessag. Indsigelsen kan være begrundet i materielle forhold eller formelle fejl. Indsigelsesgrundene varierer alt efter, hvilket fuldbyrdelsesgrundlag der er tale om (jf. artikel 556 ff. i den civile retsplejelov, alt efter om det er en formel afgørelse fra dommeren eller justitssekretæren, en voldgiftskendelse eller en mæglingssaftale, en afgørelse om maksimumsstraf i straffesager vedrørende trafikulykker, dokumenter, som fremgår af nr. 4, 5, 6 og 7 i artikel 517 i den civile retsplejelov, og andre eksigible dokumenter, der er nævnt i nr. 9 i artikel 517, stk. 2. En indsigelse, som er baseret på et overdrevet krav, og en indsigelse, som tager udgangspunkt i formelle fejl, reguleres i henholdsvis artikel 558 og 559 i den civile retsplejelov). Det skal bemærkes, at retten tidligere selv kan have påpeget nogle af disse grunde (hvis retten finder, at en af bestemmelserne i et fuldbyrdelsesdokument, som kan bestå af bekræftede offentlige dokumenter, kontrakter eller attester, er uretfærdig, skal den på egen foranledning høre parterne derom og afsige en afgørelse derefter). Parterne kan appellere afgørelsen afsagt af retten i første instans vedrørende indsigelsesgrundene. Denne appel vil blive behandlet af den relevante regionalret (*Audiencia provincial*).

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Det er muligt, at fuldbyrdelsesforanstaltningerne bliver ugyldige. En fuldbyrdelsesforanstaltning baseret på en dom eller retsafgørelse, en afgørelse truffet af justitssekretæren, som godkender et retsforlig eller en aftale indgået i løbet af sagen, eller en voldgiftskendelse eller mæglingssaftale bliver således ugyldig, hvis ikke den tilhørende fuldbyrdelsesbegæring bliver indgivet inden for fem år efter, at dommen eller afgørelsen har fået retskraft (artikel 518 i den civile retsplejelov).

Der skal endvidere gå et vist stykke tid, før fuldbyrdelsen af formelle afgørelser (truffet af dommeren eller justitssekretæren), voldgiftskendelser eller mæglingssaftaler kan iværksættes. Dette skal give sagsøgte tid til frivilligt at efterkomme afgørelsen, så den, der vinder sagen, ikke behøver at begære fuldbyrdelse. Det betyder, at fuldbyrdelse af formelle afgørelser, voldgiftskendelser eller mæglingssaftaler først kan iværksættes 20 dage efter, at afgørelsen får retskraft, eller efter, at afgørelsen om at godkende eller underskrive aftalen er blevet meddelt domsskyldner (artikel 548 i den civile retsplejelov). I sidste ende har dette tidsrum til formål at opmuntre sagsøgte til frivilligt at efterkomme afgørelsen.

Til beskyttelse af domsskyldner fastsættes det i den civile retsplejelov, som nævnt i punkt 4.1 ovenfor, at visse aktiver er fritaget for udlæg, og der opstilles kvantitative begrænsninger for udlæg i løn, vederlag, godtgørelser og pensioner.

I forbindelse med tvangsauktioner skal salget til højstbydende ske til et minimumsbeløb, der står i et rimeligt forhold til aktivets vurderede værdi eller gældens størrelse. Denne beskyttelse af domsskyldner er højere, hvis det er domsskyldners faste bopæl, der bortauktioneres (artikel 670 og 671 i den civile retsplejelov).

I den civile retsplejelov hedder det endvidere, at der generelt ikke kan iværksættes fuldbyrdelse for renter, der er påløbet det skyldige beløb, og sagsomkostninger, der overstiger 30 % af hovedstolen (artikel 575 i den civile retsplejelov).

Når fuldbyrdelsen sker i domsskyldners faste bopæl, må de omkostninger, der kan afkræves domsskyldner, ikke overstige 5 % af det beløb, der stilles krav om i fuldbyrdelsesbegæringen (artikel 575 i den civile retsplejelov).

Ved fyldestgørelse i fast ejendom, og når skyldner befinder sig i en særdeles sårbar social og økonomisk situation, udskydes udsættelsen fra den faste bopæl.

I henhold til artikel 55-57 i konkursloven (*Ley Concursal*) kan individuelle fuldbyrdesafgørelser ikke gøres gældende over for erhvervsvirksomheder, der er erklæret konkurs, da den dommer, der behandler konkurs sagen, har enekompetence i forbindelse med fuldbyrdelse mod den insolvente part. Dette skal forhindre, at nogle kreditorer behandles mere gunstigt end andre.

Sidste opdatering: 27/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Frankrig

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrdelse (dvs. tvangsfuldbyrdelse, eftersom skyldners frivillige opfyldelse af sine forpligtelser ikke kræver en retssag) omfatter alle sager, der gør det muligt at få opfyldt "eksigible" forpligtelser mod skyldners vilje. Fransk lovgivning indeholder tre kategorier af civile retlige forpligtelser: at betale, at gøre eller afholde sig fra at gøre noget og endelig at udlevere eller returnere.

Retten til fuldbyrdelse vedrører skyldners aktiver: Fuldbyrdelse mod personer findes ikke. En afvisning af at opfylde visse forpligtelser (underholdsbidrag) er imidlertid en strafbar handling, for hvilken skyldner kan retsforfølges og idømmes fængsel. Det samme gælder skyldners svigagtige indledning af insolvensbehandling.

Lovgivningen om fuldbyrdesforanstaltninger er baseret på tre elementer, nemlig betaling, handling og udlevering.

Forpligtelser til at betale kan fuldbyrdes ved udlæg. Hvis udlægget vedrører en sum penge, vil den sum, der er foretaget udlæg i, blive tildelt kreditor (f.eks. udlæg i en bankkonto). Hvis udlægget vedrører et aktiv, som tilhører skyldner, vil udlægget medføre tvangssalg af aktivet, og overskuddet fra salget vil blive tildelt kreditor op til det beløb, der svarer til fordringen.

Forpligtelser til at udlevere eller returnere varierer afhængigt af aktivets art. Hvis der er tale om løsøre, beslaglægges aktivet ved udlæg med henblik på returnering til den retmæssige ejer. Hvis der er tale om fast ejendom, returneres ejendommen til ejeren ved at udsætte den person, der bor i den.

Forpligtelser til at gøre eller afholde sig fra at gøre noget fuldbyrdes ved hjælp af en bøde, som er en sum penge, skyldner skal betale ud over den forpligtelse, han/hun skal opfylde. Beløbet, der fastsættes af en dommer, beregnes i forhold til den periode, hvori skyldner har undladt at foretage en handling (i tilfælde af forpligtelser til at gøre noget), eller i forhold til antal overtrædelser af forpligtelsen til at undlade at gøre noget. Eftersom forpligtelserne til at betale, udlevere eller returnere også fortolkes som forpligtelser til at gøre noget, kan der idømmes en bøde ud over andre tvangsfuldbyrdesforanstaltninger.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Fogeder har i princippet monopol på tvangsfuldbyrdelse. To fuldbyrdesprocedurer kræver imidlertid altid forudgående tilladelse fra domstolene: udlæg i indkomst, der er godkendt af distriktsdomstolen i det distrikt, hvor skyldner har bopæl, eller hvor den tredjemand, hos hvem udlægget foretages, har bopæl, hvis skyldner bor i udlandet eller ikke har fast bopæl udlæg i fast ejendom, der foretages af fogedretten på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Alle tvangsfuldbyrdesgrundlag kan være omfattet af tvangsfuldbyrdesforanstaltninger. De er defineret i artikel L. 111-3 i lov om civil tvangsfuldbyrdelse (*Code des procédures civiles d'exécution*):

Juridisk bindende afgørelser truffet af almindelige domstole eller forvaltningsdomstole og forlig, som disse domstole har gjort juridisk bindende Udenlandske foranstaltninger og domme og voldgiftskendelser, som er erklæret eksigible ved en kendelse, der ikke kan appelleres med opsættende virkning

Uddrag af officielle forligsrapporter underskrevet af dommeren og parterne

Notarialakter, der indeholder en klausul med bemyndigelse til fuldbyrdelse

Dokument udstedt af en foged i tilfælde af manglende betaling af en check

Dokumenter udstedt af offentligtretlige juridiske personer som defineret i henhold til loven eller afgørelser, der i henhold til lovgivningen har samme virkning som en dom.

Retsafgørelser, som ikke kan appelleres med opsættende virkning, er eksigible uden en anden dom. Disse afgørelser, f.eks. notarialakter, er alle **erklæret eksigible** af rettens justitssekretær eller af notaren. Der er ingen anden mellemliggende procedure, der muliggør fuldbyrdelse.

I mangel af en kendelse kan alle kreditorer få tilladelse til at foretage **udlæg eller tage pant**. De foranstaltninger, der træffes i henhold til disse vilkår, bortfalder hurtigt, hvis den anden part ikke er blevet underrettet (inden for otte dage), og hvis kreditor ikke har indledt en retssag med henblik på realitetsprøvelse for at opnå en dom, der bekræfter kravet.

Tvangsfuldbyrdesforanstaltninger vedrørende løsøre og pengebeløb samt udsættelse skal træffes af en foged, som er en offentlig embedsmand, dvs. en retshåndhævende embedsmand udpeget af justitsministeren. Fogeden varetager sit hverv under privatretlige forhold, men har, når det drejer sig om fuldbyrdelse, offentligtretlige beføjelser, som er fastsat i specifik lovgivning og et etisk kodeks, som er underlagt streng kontrol.

Udlæg i fast ejendom foretages i henhold til særlige procedurer i en sag, der indbringes for fogedretsdommeren ved den regionale domstol, hvor kreditor skal være repræsenteret af en advokat.

Omkostningerne ved fuldbyrdesforanstaltningerne betales i princippet i sidste ende af skyldner, der ud over sin gæld også afholder disse omkostninger.

Omkostningerne ved fuldbyrdelsen er underlagt takster, som fastsætter vederlaget til fogeden for de enkelte fuldbyrdesforanstaltninger. I henhold til dekret nr. 96-1080 af 12. december 1996 omfatter vederlaget til fogeder et fast beløb, der er fastsat – enten kumulativt eller alternativt afhængigt af sagen – som faste eller proportionale gebyrer plus, når det er relevant, et gebyr for indledning af retsforfølgningen.

De faste gebyrer skal betales af skyldner. De proportionale gebyrer, der beregnes ifølge en glidende skala for de beløb, der inddrives, betales dels af kreditor og dels af skyldner.

For et inddrevet krav på 10 000 EUR er taksterne for fuldbyrdesforanstaltninger f.eks. følgende:

arrest i en bankkonto: fast gebyr, inkl. skatter: 187,53 EUR

udlæg i løsøre: fast afgift, inkl. skatter: 66,98 EUR

udlæg i køretøj ved anmeldelse til præfekturet: fast afgift, inkl. skatter: 133,95 EUR

formel meddelelse forkyndt med henblik på udlæg i fast ejendom: fast afgift, inkl. skatter: 80,37 EUR

Ud over disse faste afgifter er der proportionale afgifter, som for hele kravet beløber sig til 723,44 EUR inkl. skatter, hvoraf 121,35 EUR betales af skyldner og 602,09 EUR betales af kreditor.

3.2 De vigtigste betingelser

Det er ikke nødvendigt med en kendelse for at træffe fuldbyrdelsesforanstaltninger på grundlag af et tvangsfuldbyrdesgrundlag.

Kriterierne for godkendelse af forebyggende foranstaltninger til fordel for en kreditor, som endnu ikke er i besiddelse af et tvangsfuldbyrdesgrundlag, er som følger: Kravet forekommer principielt begrundet, og der synes at være en risiko for, at fordringen ikke kan inddrives. Den dommer, der har kompetence til at afsige kendelse om udlæg, er dommeren ved fogedretten (en dommer ved den regionale domstol) eller formanden for handelsretten inden for rammerne af den pågældende rets kompetence.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdes skridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Kreditor kan gøre sit krav gældende mod skyldners samlede ejendom, og der kan derfor i princippet foretages udlæg i alle skyldners aktiver. Der gælder særlige regler, afhængigt af hvilken type aktiver der er tale om: fordringer (husleje, lønninger, beløb på en bankkonto), løsøre af enhver art, fast ejendom og *tinglige rettigheder*, værdipapirer og anparter, befordringsmidler (køretøjer, skibe eller fly), ophavsrettigheder, pengebeløb anbragt i et pengeskab/en bankboks osv.

Lovgivningen kan imidlertid indeholde bestemmelser om, at der ikke må gøres udlæg i visse aktiver, f.eks.:

beløb, som er nødvendige for livets ophold (især en del af lønnen fastsat i henhold til en glidende skala, som afhænger af indkomstniveauet og de personer, som den pågældende har forsørgerpligt over for, og som tages op til fornyet vurdering årligt)

løsøre, som er nødvendigt for skyldners hverdag og arbejde, og som der ikke må foretages udlæg i, medmindre det sker til prisen, eller medmindre det er af betydelig værdi

aktiver, der er nødvendige for en syg eller handicappet person.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Fuldbyrdesforanstaltninger i forbindelse med ejendom eller fordringer træffes i to faser. For det første foretager fogeden udlæg i ejendom eller pengebeløb. Dette udlæg betyder, at ejendommen ikke må sælges, men at skyldner fortsat er i besiddelse af den og forvalter den. Hvis skyldner afhænder ejendommen, begår han/hun en lovovertrædelse. Hvis der er tale om pengebeløb, forbliver de på en spærret konto, men tildeles straks, om end virtuelt, til udlægshaver.

Skyldner underrettes om udlægget. Hvis skyldner ikke meddeler dommeren ved fogedretten, at han/hun gør indsigelse mod udlægget, kan fogeden indlede udlæggets anden fase, nemlig beslaglæggelse af ejendommen med henblik på salg på auktion eller anmodning om, at den tredjemand, hos hvem udlægget foretages (som regel en bankmand), udbetaler de beløb, der er gjort udlæg i.

En bankmand – den "tredjemand, hos hvem udlægget foretages" – er forpligtet til på tidspunktet for udlægget at underrette fogeden om alle de beløb, skyldner har stående hos denne tredjemand. Hvis han undlader dette, eller hvis han overdrager de pågældende beløb, der er foretaget udlæg i, til skyldner, er den retslige sanktion efter kreditors anmodning, at han dømmes til at betale gælden i stedet for skyldner.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Tvangsfuldbyrdesgrundlaget bortfalder efter ti år. Fuldbyrdesforanstaltninger skal derfor træffes inden for denne frist (L. 111-4 i den civile retsplejelov). Kendelser om udlæg afsagt af fogedretten bortfalder, hvis den forebyggende foranstaltning ikke anvendes inden for en frist på tre måneder regnet fra kendelsen.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Dette spørgsmål gælder kun kendelser, der vedrører udlæg. Hvis der eksisterer et tvangsfuldbyrdesgrundlag, er appelretten forbundet med en retslig indsigelse mod selve kravet.

Når den forebyggende foranstaltning er anvendt, og skyldner er blevet underrettet herom, kan sidstnævnte gøre indsigelse mod de forhold, der gav anledning til kendelsen, over for den dommer ved fogedretten, der afsagde kendelse om den forebyggende foranstaltning. En indsigelse kan indbringes for dommeren, forudsat at udlægget ikke er blevet konverteret til en tvangsauktion efter retslig bekræftelse af kravet.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Med hensyn til frister bortfalder tvangsfuldbyrdesgrundlaget i princippet efter ti år.

Desuden skal fuldbyrdesprocedurer begrænses til, hvad der er nødvendigt for at inddrive fordringen, og der må ikke være tale om misbrug i valget af fuldbyrdesforanstaltninger.

Kreditor kan i princippet foretage udlæg i alle aktiver, som tilhører skyldner, men der er begrænsninger i form af aktiver, hvori der ifølge lovgivningen ikke må foretages udlæg. Det gælder i princippet for underholdsbidrag, løsøre, som er nødvendigt for skyldners hverdag og arbejde, genstande, som er uundværlige for en handicappet person, visse sociale minimumsydelser og familiedydelser, hvori der ikke må foretages udlæg. Desuden må der ikke foretages udlæg i en enligs indestående på en bankkonto, der overstiger minimumsindtægten (kontanthjælp – *revenu de solidarité active*). Endelig kan der i princippet kun foretages udlæg i indkomst op til et beløb, der er fastsat i en bekendtgørelse, som fastsætter de beløb, hvori der kan foretages udlæg, i forhold til skyldners indkomst og de personer, som skyldner har forsørgerpligt over for.

Enkeltmandsvirksomheder nyder også i visse tilfælde særlig beskyttelse af alle eller en del af deres aktiver.

Endelig må fuldbyrdesforanstaltninger kun foretages mellem kl. 6.00 og kl. 21.00 og ikke på søn- og helligdage, medmindre fogedretsdommeren har givet tilladelse hertil. Et udlæg for et beløb på under 535 EUR i boliger kræver også forudgående tilladelse fra dommeren ved fogedretten.

Relevante links

 [Legifrance](#)

 [Websted for Chambre Nationale des Huissiers de Justice \(National Chamber of Judicial Officers\)](#)

Sidste opdatering: 11/08/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Kroatien

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

I Kroatien er tvangsfuldbyrdelsesproceduren reguleret i bestemmelserne i lov om fuldbyrdelse (*Ovršni zakon*) (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens lovtidende), nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 og 73/17; herefter: OZ). Denne lov omhandler den procedure, hvorefter domstole og notarer foretager tvangsinddrivelse af krav på grundlag af eksekutionsfundamenter og officielt bekræftede dokumenter (tvangsfuldbyrdelsesprocedure), medmindre andet er fastsat i speciallovgivningen.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Tvangsfuldbyrdelsessager gennemføres af domstole på grundlag af eksekutionsfundamenter, mens notarer gennemfører tvangsfuldbyrdelse på grundlag af officielt bekræftede dokumenter.

Det er fastsat i artikel 23 i OZ, hvad et eksekutionsfundament er, mens officielt bekræftede dokumenter er beskrevet i artikel 31 i OZ.

Finansagenturet (*Financijska agencija*) indgår også i tvangsfuldbyrdelsesproceduren (herefter: agenturet), idet det er en juridisk person, som foretager tvangsfuldbyrdelse efter bestemmelserne i OZ og lovgivningen om fuldbyrdelsesforanstaltninger iværksat over for fonde og over for arbejdsgivere, det kroatiske pensionsforsikringsinstitut (*Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje*) og andre myndigheder som fastsat i lovgivningen.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

Domstolene gennemfører tvangsfuldbyrdelsessager på grundlag af eksekutionsfundamenter. Det er ifølge OZ følgende dokumenter:

1. eksigible retsafgørelser og forlig
2. eksigible forlig i henhold til artikel 186, litra a), i den civile retsplejelov
3. eksigible afgørelser, der er truffet af en voldgiftsret
4. eksigible afgørelser truffet i forvaltningssag og eksigible forlig indgået i forvaltningssager, hvis de indebærer betaling af en gæld, medmindre andet er fastsat i lovgivningen
5. notarafgørelser om tvangsfuldbyrdelse og notarielle tvangsfuldbyrdelsesdokumenter
6. forlig indgået i sager ved afdelinger af "æresdomstolen" (*sudovi časti*) i Kroatien og forlig indgået ved mægling efter bestemmelserne i lovgivningen om mæglingsprocedurer
7. andre dokumenter, der ved lov er defineret som eksigible.

Eksigible dokumenter kan bruges som tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, hvis dokumenterne indeholder oplysninger om kreditor og debitor, genstand, type, omfang og tidspunkt for betaling af gælden.

Er eksekutionsfundamentet en afgørelse, hvorefter et tilgodehavende skal inddrives ved betaling eller udførelse af en handling, skal det også indeholde en frist for frivillig opfyldelse af kravet, og hvis fristen for frivillig opfyldelse ikke er anført, fastsættes tidspunktet af retten i fuldbyrdelseskendelsen.

3.1 Proceduren

En kreditor indleder en tvangsfuldbyrdelsessag på grundlag af et eksekutionsfundament ved at indgive en begæring om fuldbyrdelse til retten. Begæring om tvangsfuldbyrdelse kan indgives af kreditor personligt som part i sagen eller via en stedfortræder. En tvangsfuldbyrdelsessag kan retten iværksætte af egen drift, når det specifikt er foreskrevet ved lov.

Byretterne (*općinski sudovi*) er sagligt kompetente i fuldbyrdelsessager, medmindre andet er fastsat i lovgivningen. Fuldbyrdelsen foretages inden for de grænser, der er fastsat i fuldbyrdelseskendelsen.

I fuldbyrdelseskendelsen skal følgende være anført: den eksigible afgørelse, henholdsvis det officielt bekræftede dokument, der danner grundlag for fuldbyrdelsen, kreditor og debitor (skyldneren), det krav, der ligger til grund for fuldbyrdelsen, aktiver og genstande, der skal gøres udlæg i, samt øvrige oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre fuldbyrdelsen.

3.2 De vigtigste betingelser

Begæringen om fuldbyrdelse skal indeholde fuldbyrdelsesanmodningen, hvori følgende skal være anført: den eksigible afgørelse eller det officielt bekræftede dokument, som danner grundlag for ønsket om fuldbyrdelse, kreditor og debitor, kreditors og debtors personnummer, det krav, der søges opfyldt, fuldbyrdelsesmåden og (om nødvendigt) fuldbyrdelsens genstand. Begæringen skal indeholde andre foreskrevne oplysninger, som er nødvendige for at foretage fuldbyrdelsen.

Begæringen om fuldbyrdelse på grundlag af et officielt bekræftet dokument skal indeholde:

1. en anmodning til retten om at pålægge skyldneren at opfylde kravet eventuelt med tillæg af relevante omkostninger inden for otte dage, og i tilfælde af tvister vedrørende veksler og checks inden for tre dage
2. anmodningen om tvangsfuldbyrdelse.

De vigtigste betingelser, som et eksekutionsfundament skal opfylde, er således: at det er støttet på en eksigibel afgørelse eller et officielt bekræftet dokument, der kan danne grundlag for afsigelse af en kendelse om fuldbyrdelse, og en anmodning om tvangsfuldbyrdelse.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelseskridt

Genstanden for tvangsfuldbyrdelse er aktiver og fordringer, som der ifølge lovgivningen kan gøres udlæg i med det formål at inddrive et krav. Der foretages fuldbyrdelse for at opfylde en kreditors krav ved at gøre udlæg i aktiver, der tilhører skyldneren, og som udgør en integreret del af dennes formue.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Skyldnerens aktiver (penge, fast ejendom, løsøre, værdipapirer og kapitalandele) og visse rettigheder, der ikke er formuerettigheder, og som tilhører rekvirenten (i forbindelse med overdragelse og levering af løsøre, fraflytning og overdragelse af fast ejendom, tilbagevenden til arbejde osv.) kan gøres til genstand for fuldbyrdelse. Under sagen kan rekvirenten vælge, i hvilke genstande vedkommende ønsker fyldestgørelse.

Genstande, som ikke har nogen handelsværdi, kan ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, og det gælder også genstande, som det er forbudt at gøre udlæg i efter speciallovgivningen. Skattebaserede krav og gebyrer kan heller ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

Genstande, våben og udstyr bestemt til forsvar samt genstande og faciliteter, som er nødvendige for lokale og regionale myndigheders og retslige myndigheders arbejde kan heller ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

Om en bestemt genstand eller en rettighed kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, dvs. om fuldbyrdelsen vedrørende en genstand eller en rettighed er blevet begrænset, vurderes i forhold til de omstændigheder, der herskede på det tidspunkt, hvor fuldbyrdelsesbegæringen blev indgivet, medmindre andet er udtrykkeligt fastsat i OZ.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

De grundlæggende virkninger af fuldbyrdelsesforanstaltninger er, at skyldnerens ret til at råde over sine aktiver begrænses.

Udlæg i fast ejendom og løsøre medfører salg af den faste ejendom eller løsøret for at fyldestgøre kreditors krav i salgsprovenuet.

Fuldbyrdelsessager vedrørende økonomiske krav medfører udlæg i og overdragelse til kreditor af aktiver op til det beløb, som er nødvendigt for at opfylde kravet.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Fuldbyrdsesforanstaltninger er gyldige, indtil fuldbyrdsessagen er afsluttet, hvilket sker, når kreditorens krav er blevet opfyldt fuldt ud, eller efter at vedkommende har trukket sin fuldbyrdsesbegæring tilbage.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Skyldneren har ret til at:

- appellere en afsagt fuldbyrdseskendelse
- indgive en indsigelse mod en notarafgørelse, der er truffet på grundlag af et officielt bekræftet dokument.

En rettidig appel, der kan antages til realitetsbehandling, til prøvelse af en fuldbyrdseskendelse, som er meddelt på grundlag af et eksekutionsfundament, suspenderer ikke fuldbyrdsessagen.

En rettidig indsigelse, der kan antages til realitetsbehandling, mod en notarafgørelse, som er truffet på grundlag af et officielt bekræftet dokument (indgivet til notaren, men afgjort af retten), bevirker, at sagen behandles som en almindelig retssag (*klasična parnica*), som vil fortsætte ved retten, og hvor parterne, som nu er sagsøger (tidligere kreditor) og sagsøgte (tidligere debitor) skal føre bevis for deres påstande for at få medhold i sagen. Er forudsætningerne ifølge OZ opfyldt, har skyldneren ret til at få suspenderet fuldbyrdsessagen.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Retten iværksætter fuldbyrdelsen på grundlag af det eksekutionsfundament og de aktiver, der er anført i fuldbyrdsesbegæringen. Såfremt der er foreslået flere aktiver og genstande, begrænser retten på skyldnerens forslag fuldbyrdelsen til udvalgte aktiver eller genstande, hvis de anses for tilstrækkelige til at opfylde kravet.

Et af grundprincipperne for tvangsfuldbyrdsesproceduren er, at retten ved gennemførelse af fuldbyrdses- og sikringsforanstaltninger har pligt til at respektere skyldnerens værdighed ved at sørge for, at fuldbyrdelsen er så fordelagtig for ham som muligt.

Skyldneren beskyttes ved at udelukke og begrænse de genstande og aktiver, som kreditor kan gøre udlæg i under fuldbyrdsessagen, ved at give skyldneren visse formelle og materielle garantier under og i forbindelse med fuldbyrdelsen. Denne beskyttelse giver sig udslag i, at legalitetsprincippet ligger til grund for vurderingen af, om fuldbyrdelse er tilladt, ved udpegelsen af de aktiver, der kan gøres udlæg i, og den procedure, som følges ved tvangsopfyldelsen af kreditors krav.

Der er grænser for adgangen til at foretage udlæg i fast ejendom, idet der er visse ejendomme, som der ikke kan gøres udlæg i, jf. artikel 91 i OZ.

Der er grænser for adgangen til at foretage udlæg i løsøre, idet der er visse genstande, som der ikke kan gøres udlæg i, jf. artikel 135 i OZ.

Der er grænser for fuldbyrdelsen vedrørende pengekrav, som er foreskrevet i artikel 173 i OZ, mens det i artikel 172 i OZ er fastsat, hvilken del af skyldnerens indkomst der er fritaget for udlæg.

Artikel 212 i OZ fastsætter særlige bestemmelser om tvangsfuldbyrdelse vedrørende finansielle aktiver, som der ikke kan gøres udlæg i, eller som der kun kan gøres udlæg i i begrænset omfang, mens artikel 241 og 242 i OZ indeholder særlige bestemmelser om fritagelse for og begrænsning af fuldbyrdelsen for juridiske personer.

Bestemmelserne om beskyttelse af skyldnere, som er fysiske personer, i fuldbyrdsessager vedrørende pengekrav er fastsat i artikel 75 i OZ, mens beskyttelse af juridiske personer er omhandlet i artikel 76 i OZ.

Bestemmelserne i OZ, der foreskriver fuldbyrdsesbegrænsninger, dvs. som udelukker, at der kan gøres udlæg i visse genstande, medfører en beskyttelse af skyldneren i tvangsfuldbyrdsessager.

Sidste opdatering: 19/09/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Italien

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Ved tvangsfuldbyrdelse forstås håndhævelse ved tvang af domme eller et andet tvangsfuldbyrdsesgrundlag (gældsinstrumenter, offentlige dokumenter (*atti Publici*) og bekræftede private dokumenter for særlige tjenester). I denne fase, som stadig er underlagt domstolsprøvelse, kan ordensmagten gribe ind, hvis skyldner ikke opfylder sine forpligtelser uden videre.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

De almindelige domstole er kompetente med hensyn til tvangsfuldbyrdelse. Anmodningen om afslag på fuldbyrdelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012 (Bruxelles I-forordningen (omarbejdning)) skal også indgives til de almindelige domstole.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

Besiddelse af et tvangsfuldbyrdsesgrundlag er en nødvendig og tilstrækkelig forudsætning for at iværksætte tvangsfuldbyrdsesforanstaltninger. Typisk er tvangsfuldbyrdsesgrundlaget fastsat ved lov i artikel 474 i den civile retsplejelov, og der findes to typer: retslige og udenretslige dokumenter. Retlige dokumenter omfatter domme afsagt af og dokumenter og afgørelser udstedt af en domstol under eller som afslutning på en retssag. Udenretslige dokumenter omfatter gældsinstrumenter, offentlige dokumenter og bekræftede private dokumenter, som parterne selv har stiftet.

3.1 Proceduren

Tvangsfuldbyrdelsen indledes, når tvangsfuldbyrdsesgrundlaget, som skal være den eksigible genpart i henhold til artikel 475 i den civile retsplejelov, og tvangsfuldbyrdsesdokumentet (*precetto*), som er et påbud om, at skyldner inden for en frist på mindst ti dage skal opfylde sin forpligtelse, og en advarsel om, at undladelse heraf medfører tvangsfuldbyrdelse i henhold til artikel 480 i den civile retsplejelov, forkyndes for skyldner. I henhold til artikel 480, stk. 3, skal kreditor i tvangsfuldbyrdsesdokumentet vælge adresse i den kommune, hvori domstolen med fuldbyrdseskompetence er beliggende. Hvis der ikke vælges adresse, indbringes appeller mod tvangsfuldbyrdsesdokumentet til domstolen på det sted, hvor dokumentet blev forkyndt, og meddelelser forkyndes for kreditor på dommerkontoret ved samme domstol. Når disse formaliteter er bragt i orden, kan tvangsfuldbyrdsesprocessen indledes ved, at fogeden, som først fremviser de nødvendige dokumenter som nævnt ovenfor, foretager udlæg. Udlægget skal finde sted senest 90 dage efter den dato, hvor tvangsfuldbyrdsesdokumentet blev forkyndt, men ikke tidligere end den frist, der er fastsat i dokumentet. I modsat fald bortfalder tvangsfuldbyrdsesdokumentet (artikel 481). Advokatbistand er påkrævet i denne fase.

Udlægget bliver ugyldigt, hvis der ikke anmodes om overdragelse eller salg senest 45 dage efter dets afslutning.

Tvangsfuldbyrdelsen skal sikre håndhævelse ved tvang af uopfyldte forpligtelser ved ordensmagtens hjælp. Der kan træffes

tvangsfuldbyrdsesforanstaltninger i forhold til både økonomiske fordringer og forpligtelser til at udlevere løsøre eller fast ejendom og i forhold til positive, ikke-substituerbare forpligtelser.

3.2 De vigtigste betingelser

En nødvendig og tilstrækkelig betingelse for at indlede tvangsfuldbyrdsen er besiddelse af et tvangsfuldbyrdsesgrundlag, som fastsætter en ret, der er "sikker, opgjort til et fast beløb og forfalden" (*certo, liquido ed esigibile*) (artikel 474). Graden af "sikkerhed" varierer afhængigt af dokumentet: Det er indlysende, at der er en større grad af sikkerhed forbundet med en dom i første instans (som kan fuldbyrdes på et foreløbigt grundlag) end med et gældsinstrument eller transaktioner i henhold til offentlige dokumenter eller bekræftede private dokumenter.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdseskridt

Fogedretten udsteder forskellige typer foranstaltninger, normalt påbud (*ordinanze*), i løbet af proceduren. De spænder fra de foranstaltninger, der er nødvendige for at fastsætte regler for en korrekt gennemførelse af sagen, til foranstaltninger, der giver brugsret, f.eks. dekretter (*decreto*) om tildeling af den ejendom, hvori der er foretaget udlæg, til den person, der købte den på auktion, eller som var den højstbydende.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Følgende kan være omfattet af ekspropriation: a) løsøre, b) fast ejendom, c) skyldners krav og løsøre, som skyldner opbevarer i tredjeparts lokaler, d) aktier i selskaber.

Forpligtelser til at udlevere løsøre og frigive fast ejendom og positive og negative forpligtelser, som kan overdrages, kan også tvangsfuldbyrdes.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Tvangsfuldbyrdelse i forhold til pengebeløb, som indledes ved udlæg, indebærer, at de beløb, hvori der er foretaget udlæg, ikke er tilgængelige for den skyldner, som var genstand for fuldbyrdsesforanstaltningerne. Enhver handling, hvor der disponeres over disse penge, vil derfor være ugyldig og må ikke anvendes til at hindre tvangsfuldbyrdelse.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Fuldbyrdsesforanstaltninger træffes med henblik på opfyldelse af krav og kan derfor ikke bruges som bevismidler i forbindelse med efterforskning.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Retssystemet giver skyldner (og/eller tredjeparter, som er genstand for fuldbyrdsesforanstaltninger) mulighed for at appellere akter og domme i forbindelse med fuldbyrdsessager. Appeller kan give anledning til kendelser i to forskellige typer sager:

- appel af fuldbyrdelse (*opposizione all'esecuzione*) (artikel 615 og 616 i den civile retsplejelov), hvor retten til at træffe fuldbyrdsesforanstaltninger (eller tilstedeværelsen af kreditors ret til at træffe fuldbyrdsesforanstaltninger) anfægtes

- appel af fuldbyrdsesakter (*opposizione agli esercizi atti esecutivi*) (artikel 617 og 618 i den civile retsplejelov), hvor lovligheden af dokumenter, der anvendes under fuldbyrdsessagen (procedurefejl) anfægtes.

Appeller mod fuldbyrdelse eller fuldbyrdsesakter, som indgives inden tvangsfuldbyrdsen indledes, defineres som appeller mod et tvangsfuldbyrdsesdokument (*precetto*), fordi de følger af det dokument, der giver varsel om fuldbyrdsen. Appellen indgives mod tvangsfuldbyrdsesdokumentet ved den kompetente domstol eller mod beløbet og området i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i loven. Såfremt fuldbyrdsen allerede er indledt, eller kendelsen om udlæg allerede er forkyndt, indbringes appellen mod fuldbyrdelse eller mod eksigible dokumenter for fogedretten i form af en specifik appel.

Tredjeparter, der påberåber sig tinglige rettigheder over fast ejendom, kan indbringe en appel for fogedretten, indtil ejendommen er solgt eller overdraget. De relevante lovbestemmelser er artikel 615, 616, 617, 618 og 619 i den civile retsplejelov.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Ud over elementer, der i henhold til særlige lovbestemmelser ikke kan gøres til genstand for udlæg, kan der ikke foretages udlæg i følgende:

1) hellige genstande, der anvendes ved udøvelse af en religion

2) vielsesringe, tøj, linned, senge, spiseborde og stole, klædeskabe, kommoder, køleskabe, komfurer og ovne, på gas eller elektriske, vaskemaskiner, husholdnings- og køkkenredskaber og et møbel hertil, der er tilstrækkeligt til at opfylde skyldners og dennes husstands behov. Dette omfatter dog ikke møbler af en betydelig værdi (undtagen senge), herunder værdifulde antikviteter og genstande af bekræftet kunstnerisk værdi

3) fødevarer og brændsel, der er nødvendige for skyldner og de øvrige personer, der er nævnt i det foregående punkt, i en måned.

Møbler (undtagen senge) af en betydelig økonomisk værdi (herunder værdifulde antikviteter og genstande af bekræftet kunstnerisk værdi) er også udelukket.

Der må ikke foretages udlæg i våben og andre elementer, som skyldner skal være i besiddelse af for at kunne yde en offentlig tjeneste, dekorationer, breve, optegnelser og familiedokumenter i almindelighed samt manuskripter, undtagen i tilfælde, hvor de indgår i en samling.

Efter loven kan der desuden ikke foretages udlæg i bl.a. følgende: statslig ejendom, ikkedisponible aktiver, som ejes af staten eller en anden offentlig myndighed, ejendom, der er omfattet af formueforholdet mellem ægtefæller, kirkelige institutioners ejendom og religiøse bygninger.

Der må ikke træffes fuldbyrdsesforanstaltninger, hvis forældelsesfristen for kravet er udløbet. Forældelsesfrister varierer, afhængigt af hvilken rettighed der er tale om. Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at lovgivningen undertiden fastsætter forskellige forældelsesfrister, afhængigt af hvilken type fuldbyrdsesgrundlag kravet er omfattet af. Forældelsesfristen for et krav fastlagt ved dom er f.eks. ti år, selv om der for denne type krav generelt er fastsat en kortere forældelsesfrist i lovgivningen.

En nylig lovændring indebærer, at domstolen på det sted, hvor skyldner har permanent eller midlertidig bopæl, hjemsted eller hovedsæde, efter kreditors anmodning kan tillade, at der foretages udlæg i ejendommen ad elektronisk vej (artikel 492a i den civile retsplejelov, som ændret ved [lovdekret nr. 83 af 27. juni 2015](#) (som ændret ved [lov nr. 132 af 6. august 2015](#))). Der er desuden indført ratemæssige betalingsformer i forbindelse med fuldbyrdelse i forhold til løsøre som en del af lovændringen om udlæg i ejendom (*Conversione del pignoramento*).

Relevante bilag

[Den civile retsplejelov \(474-482\)](#) (64 Kb) [it](#)

Sidste opdatering: 24/03/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Cypem

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Ved tvangsfuldbyrdelse forstås gennemførelse af indholdet af en dom eller et påbud ved tvang med rettens bistand og, i nogle tilfælde, med yderligere bistand fra andre kompetente embedsmænd/tjenestegrene (f.eks. matrikelregisteret – *Ktimatologio*). En part, der ved en dom eller kendelse fra retten har fået medhold i sit krav, kan anmode om, at retten træffer fuldbyrdsesforanstaltninger.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Domstolstjenesten (fogeder) og matrikelregisteret. Den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde et påbud om inddrivelse af skyldige underholdsbidrag, er politiet.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

En dom eller kendelse er eksigibel, så snart den er afsagt. Fristen for indgivelse af en appel har ikke i sig selv opsættende virkning; appellanten skal indgive en begrundet anmodning herom.

3.1 Proceduren

Retsakter, der ikke er udstedt af en domstol (f.eks. voldgiftskendelser) er ikke eksigible i sig selv, men kan erklæres eksigible af en domstol. Den domstol, der har kompetence til at afsige en kendelse om fuldbyrdelse af et dokument, som ikke er udstedt af en domstol, eller som er udstedt af en udenlandsk domstol, er distriktsdomstolen i det område, hvor den person, der er genstand for fuldbyrdelsen, har bopæl, eller familieretten i tilfælde af afgørelser om underholdsbidrag. Domme fuldbyrdes normalt af den advokat, som førte sagen i retten, ved hjælp af en af de fuldbyrdelsesmetoder, der er angivet i punkt 3.1 nedenfor.

I forbindelse med registrering og fuldbyrdelse af udenlandske domme i henhold til en multilateral eller bilateral aftale varetages sagen af den juridiske tjeneste under justitsministeriet som den centrale myndighed (*Nomikí Ypiresía*). I andre tilfælde kan sagen varetages af private advokater. Sagsomkostningerne kan ikke fastsættes på forhånd, men beregnes af justitssekretæren baseret på bestemmelserne om gebyrer og inddrives hos den person, mod hvem dommen blev afsagt.

Fuldbyrdelsen varetages primært af fogeder (*dikastikoí epidótes*), som er embedsmænd, der er fastansat ved domstolene. For at fremskynde fuldbyrdelsen har private virksomheder siden 1996 varetaget forkyndelsen af dokumenter i alle civile retlige sager, hvilket betyder, at fogederne kan fokusere på fuldbyrdelsen af domme.

3.2 De vigtigste betingelser

I sager om fuldbyrdelse af en dom mellem parter i Cypern varierer kriterierne afhængigt af den enkelte sag. Der skal foreligge en dom, dommen, der giver anledning til en forpligtelse, skal være forkyndt, og sagsøgte skal have afvist/undladt at betale det relevante beløb.

Kriterierne for det tvangsfuldbyrdesdokument, der følger af en dom afsagt af en udenlandsk domstol, fremgår normalt af den relevante aftale. En almindelig betingelse i sådanne tilfælde er, at sagsøgte skal være behørigt underrettet om retssagen mod ham/hende i udlandet.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdeseskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Elementer, der kan gøres til genstand for fuldbyrdelse, er bl.a. bankkonti, aktier, registrerede køretøjer, fast ejendom og andre elementer. Meget personlige effekter, som er afgørende for sagsøgtes overlevelse eller arbejde, er udelukket.

Fuldbyrdesforanstaltninger kan bl.a. være:

påbud om beslaglæggelse og salg (*éntalma katáschesis kai pólisís*) af løsøre

påbud om udlevering (*éntalma parádosis*) af løsøre (hvis det pågældende løsøre var genstand for søgsmålet, f.eks. i et søgsmål for overtrædelse af en leasingaftale)

påbud om beslaglæggelse af aktiver, som en tredjepart er i besiddelse af (*éntalma katáschesis eis cheíras trítou*)

påbud om tilbagebetaling af gæld, der er fastslået ved dom, i månedlige rater

påbud om tilbageholdelse (*diátagma apokopís*) af skyldners månedsløn (som forkyndes for arbejdsgiveren med henblik på fuldbyrdelse)

påbud om udlevering (*éntalma parádosis katochís*) af fast ejendom

påbud om salg (*éntalma pólisís*) af fast ejendom

påbud om at deponere fast ejendom hos tredjepart (*mesengýisi*) (udstedt efter anmodning fra rekvisitus, så længe retten er overbevist om, at indtægterne fra den faste ejendom kan dække den gæld, der er fastslået ved dommen, renter og alle omkostninger i op til tre år)

pantsætte fast ejendom (*epivárynsi*), idet dommen anføres på pantebrevet

konkurs

opløsning af et selskab.

Hvis der er tale om en afgørelse om underholdspligt, omfatter fuldbyrdelsen muligheden for at udstede en arrestordre (*fylakistiríou éntalma*) mod skyldner.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Skyldner og enhver tredjepart er forpligtet til at efterkomme dommen vedrørende fuldbyrdesforanstaltningen. Hvis skyldner nægter eller undlader at træffe de foranstaltninger, der er anført i kendelsen om fuldbyrdesforanstaltninger, kan den pågældende idømmes fængsel for at nægte at følge en kendelse.

En bank, som forkyndes et påbud om udlæg, skal spærre den relevante konto, medmindre der er grund til at anfægte kendelsen. I givet fald skal banken give møde for den domstol, der har afsagt kendelsen, og begrunde sin indsigelse mod kendelsen.

Alle kendelser, hvorimod der ikke gøres indsigelse, bliver endelige og har samme retsvirkning som en dom.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Fuldbyrdesforanstaltninger er gyldige i seks måneder efter deres forkyndelse. En dom, som pålægger fuldbyrdesforanstaltningerne, er gyldig i seks år fra afsigelsen af dommen. Hvis dommen ikke fuldbyrdes inden for denne frist, kan retten forlænge den i medfør af regel 40D.8 i den civile retsplejelov.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Afhængigt af den enkelte sag er det muligt at indgive appel, f.eks. med henblik på suspension af tvangsfuldbyrdelsen eller annullering af en registrering.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

For at beskytte skyldner må personlige ejendele, der er afgørende for en persons overlevelse eller arbejde, ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

Hvis skyldner er staten eller en offentlig instans, er fysiske genstande eller udstyr, der er beregnet til et formål, som er afgørende for offentligheden, herunder udstyr der tilhører de væbnede styrker og sikkerhedsstyrkerne, genstande af kunstnerisk, arkæologisk, kulturel, religiøs og historisk værdi samt valutareserver, undtaget fra tvangsfuldbyrdelsen.

Desuden foretages fuldbyrdelsen af et påbud om beslaglæggelse og salg af løsøre mellem solopgang og solnedgang.

Ejendom, der er blevet beslaglagt (undtaget penge eller sikkerhed), skal sælges senest tre dage efter dagen for beslaglæggelsen, medmindre den er genstand for almindeligt slid og ælde, eller hvis ejeren skriftligt anmoder om, at den ikke sælges; indtil slaget er gennemført, anbringes ejendommen et egnet sted eller forbliver en egnet persons varetægt.

Sidste opdatering: 13/05/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der

er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Letland

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Tvangsfuldbyrdelse er et trin i civile retssager, hvor en foged tvangsfuldbyrder en afgørelse truffet af domstole, andre institutioner eller embedsmænd, hvis skyldner (sagsøgte) ikke frivilligt handler i overensstemmelse med en afgørelse inden for den frist, der er fastsat ved lov eller af retten.

Se "[Juridiske erhverv: Letland](#)" for at få oplysninger om de foranstaltninger, en foged kan anvende ved tvangsfuldbyrdelse.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Fogeden tvangsfuldbyrder afgørelser truffet af domstole og andre institutioner og varetager andre opgaver fastsat ved lov.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

Retslige afgørelser kan fuldbyrdes efter deres ikrafttræden, medmindre de i henhold til loven eller retsafgørelser skal fuldbyrdes straks. Fogeden kan indlede tvangsfuldbyrdesprocedurer på grundlag af et tvangsfuldbyrdesdokument.

Under proceduren for fuldbyrdelse af retsafgørelser fuldbyrdes følgende afgørelser truffet af domstole, dommere og andre institutioner:

domme og retsafgørelser i civile og administrative sager

domme og afgørelser i strafferetlige sager om generhvervelse af ejendom

retsafgørelser i sager om administrative overtrædelser vedrørende generhvervelse af ejendom

retsafgørelser om godkendelse af aftaler

afgørelser truffet af permanente voldgiftsretter

afgørelser truffet af udenlandske domstole og voldgiftsretter i bestemte sager fastsat ved lov

retsafgørelser om idømmelse af processuelle straffe – bøder

afgørelser truffet af et klageorgan

afgørelser truffet af offentlige tilsynsmyndigheder (herefter benævnt "tilsynsmyndigheder") vedrørende tvister eller aftaler.

Medmindre andet er angivet i lovgivningen, er følgende også omfattet af de tvangsfuldbyrdesprocedurer, der gælder for retsafgørelser:

afgørelser truffet af institutioner og embedsmænd i sager om administrative overtrædelser, hvis dette er fastsat ved lov

administrative love vedrørende betalinger udstedt af myndigheder og statsansatte

afgørelser truffet af personer tilknyttet retsvæsenet (notarer, advokater eller fogeder) om honorarer, honorarer for juridisk bistand og godtgørelse af udgifter i forbindelse med ydelser og stempelafgifter

retsakter vedtaget af Rådet, Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank i henhold til artikel 299 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
notarialdokumenter udarbejdet efter procedure fastlagt i del D1 i loven om notarer.

Et tvangsfuldbyrdesdokument er:

et tvangsfuldbyrdesdokument, der i civile eller administrative sager er udstedt på grundlag af en retsafgørelse eller i straffesager på grundlag af en retsafgørelse om godkendelse af en aftale, en afgørelse truffet af en permanent voldgiftsret, en afgørelse truffet af et klageorgan, en afgørelse truffet af tilsynsmyndighederne vedrørende tvister eller aftaler, en afgørelse truffet af en udenlandsk ret eller en udenlandsk voldgiftsret og retsakter vedtaget af Rådet, Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank i henhold til artikel 299 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

en afgørelse truffet af institutioner og embedsmænd i sager om administrative overtrædelser

en retsafgørelse i sager om administrative overtrædelser

et uddrag fra en offentlig anklagers afgørelse eller kendelse i strafferetlige sager om generhvervelse af ejendom

en udførelsesforordning udstedt på grundlag af en administrativ retsakt (afsnit 539(2)2) i civilretsplejeloven)

en afgørelse truffet af en dommer om håndhævelse af ubestridte gældskrav, håndhævelse af gældskrav i overensstemmelse med kautionsprocedurer eller frivilligt salg af fast ejendom ved auktion ad rettens vej

retsafgørelser om idømmelse af processuelle straffe – bøder

en regning udfærdiget af en notar, advokat eller foged

et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument udstedt af en udenlandsk domstol eller kompetent myndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004

en attest udstedt af en udenlandsk domstol eller kompetent myndighed i henhold til artikel 41, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003

en attest udstedt af en udenlandsk domstol eller kompetent myndighed i henhold til artikel 42, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003

en attest udstedt af en domstol, herunder en udenlandsk domstol, i henhold til artikel 20, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007

en betalingsordre udstedt af en domstol, herunder en udenlandsk domstol, i henhold til artikel 20, stk. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006

en retsafgørelse om tilladelse til den sikrede kreditor til at sælge skyldnerens pantsatte ejendom i en procedure om retsbeskyttelse (insolvenslovens afsnit 37 (2))

et uddrag af en afgørelse udstedt af en udenlandsk domstol eller kompetent myndighed i henhold til artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009

et uddrag af det officielt bekræftede dokument udstedt af en udenlandsk domstol eller kompetent myndighed i henhold til artikel 48, i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009

den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den bistandsøgte medlemsstat i overensstemmelse med modellen i bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1189/2011 af 18. november 2011

notarielt tvangsfuldbyrdesdokument udarbejdet efter procedure fastlagt i del D1 i loven om notarer

en attest udstedt af en udenlandsk domstol eller kompetent myndighed i henhold til artikel 53 eller 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

et uddrag fra en afgørelse truffet af en kompetent myndighed i en EU-medlemsstat eller en EØS-stat om sanktionering i form af en administrativ bøde i forbindelse med overtrædelser i arbejdstageres meddelelser, der modtages i informationssystemet for det indre marked (IMI):

del A i en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender udstedt af en domstol, herunder en udenlandsk domstol, i henhold til artikel 19, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 655/2014.

3.1 Proceduren

Retslige og udenretslige afgørelser kan fuldbyrdes efter deres ikrafttræden, medmindre de i henhold til loven eller retsafgørelser skal fuldbyrdes straks. Hvis der er fastsat en frivillig fuldbyrdesperiode for en retslig afgørelse, og afgørelsen ikke fuldbyrdes, udformer retten et tvangsfuldbyrdesdokument, når den frivillige fuldbyrdesperiode er udløbet. Fogeden kan indlede tvangsfuldbyrdesprocedurer på grundlag af et tvangsfuldbyrdesdokument. Et tvangsfuldbyrdesdokument udstedes efter anmodning til en fuldbyrdesansvarlig af den ret, som afgør sagen på det pågældende tidspunkt. Der skal udstedes et tvangsfuldbyrdesdokument for hver afgørelse. Hvis afgørelsen skal tvangsfuldbyrdes på forskellige steder, skal afgørelsen straks tvangsfuldbyrdes på hvert enkelt sted, og hvis afgørelsen er truffet til fordel for flere sagsøgere eller mod flere sagsøgte, skal retten udstede flere tvangsfuldbyrdesdokumenter efter den fuldbyrdesansvarliges anmodning. Når flere tvangsfuldbyrdesdokumenter udstedes, angives det præcise sted for tvangsfuldbyrdes, eller den del af afgørelsen, som skal tvangsfuldbyrdes ifølge tvangsfuldbyrdesdokumentet, i hvert af disse tvangsfuldbyrdesdokumenter. Hvis der er tale om solidarisk hæftelse, angives den sagsøgte, over for hvem tvangsfuldbyrdes skal ske ifølge tvangsfuldbyrdesdokumentet.

For at indlede tvangsfuldbyrdes af en afgørelse skal det tvangsfuldbyrdesdokument, der er udstedt til den fuldbyrdesansvarlige eller dennes bemyndigede repræsentant, forelægges en foged sammen med en begæring.

3.2 De vigtigste betingelser

Fogedloven og regulativ nr. 202 "Regulativ om autoriserede fogeders fortegnelser" vedtaget af ministerkabinettet den 14. marts 2006 omhandler de generelle forhold vedrørende autoriserede fogeder.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdes skridt

Anvendelsen af de tvangsfuldbyrdesforanstaltninger, der er fastsat i civilretsplejeloven, ved tvangsfuldbyrdes af retsafgørelser og andre institutioners afgørelser har til formål at begrænse skyldnerens rettigheder med henblik på genoprette balancen mellem rettighederne for den person, hvis lovbeskyttede civile rettigheder eller interesser er berørt, og skyldnerens forpligtelse til at efterleve den afgørelse, som retten (eller en anden institution) har truffet.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Fogeder kan gøre udlæg i en skyldners løsøre – herunder enhver genstand, der er deponeret hos tredjemand – og immaterielle værdier, såsom penge, som tredjemand skylder skyldneren (aflønning for udført arbejde eller tilsvarende betaling, skyldners øvrige indkomst eller investeringer i kreditinstitutter) og i fast ejendom.

Visse værdier, som er specificeret i lovgivningen, og genstande, der helt eller delvis tilhører skyldneren, kan der ikke gøres udlæg i (f.eks. fast inventar og udstyr i hjemmet, tøj, fødevarer, bøger, instrumenter og værktøj, som skyldneren har brug for i sit daglige arbejde for at sikre sit underhold).

Der kan ikke gøres udlæg i følgende genstande, der helt eller delvis tilhører skyldneren, ifølge tvangsfuldbyrdesdokumenter:

fast inventar og udstyr i hjemmet samt tøj, der er nødvendigt for skyldneren, dennes familie og personer, der forsørges af vedkommende:

tøj, sko og undertøj til daglig brug

sengetøj, nattøj og håndklæder

køkkenudstyr og service til daglig brug

møbler – en seng og en stol pr. person samt et bord og et skab pr. familie

alt udstyr til børn.

fødevarer i hjemmet, som kan dække behovet for skyldneren, dennes familie og personer, der forsørges af vedkommende, i tre måneder

kontanter svarende til mindstelønnen for skyldneren, hvert medlem af dennes familie og personer, der forsørges af vedkommende, men dog kontanter

svarende til 50 % af mindstelønnen for skyldneren, hvert medlem af dennes familie og personer, der forsørges af vedkommende, hvis der er tale om

inddrivelse af underholdsbidrag til mindreårige børn eller den offentlige garantifond for underholdsbidrag

en ko eller ged og en gris pr. familie og nødvendigt foder, indtil ny foder høstes, eller husdyrene kan sættes på græs

brændsel til madlavning til familien og opvarmning af boligen i opvarmningssæsonen

bøger, instrumenter og værktøj, som skyldneren har brug for i sit daglige arbejde for at sikre sit underhold

landbrugsudstyr, dvs. redskaber, maskiner, husdyr og såsæd, som er nødvendig for bedriften, sammen med den mængde foder, der kræves til husdyrene

indtil næste høst. Instruks fra landbrugsministeren afgør, hvilke landbrugsredskaber, hvor mange husdyr og hvor meget foder der anses for nødvendigt

løsøre, der i henhold til civilretten anses for nagelfast ejendom, særskilt fra fast ejendom

kirker og rituelle genstande.

Der kan ligeledes ikke gøres udlæg i:

afskedigelsesgodtgørelse, begravelsesydelser, engangsydelser til efterladt ægtefælle, offentlige socialydelser, offentlige ydelser til børn med cøliaki,

efterladtepension og ydelser til efterladte

kompensation for slid af værktøjer, der tilhører en ansat, og anden kompensation fastsat ved lov og bestemmelser vedrørende lovlige ansættelsesforhold

beløb, der betales til en ansat i forbindelse med tjenesterejser og forflyttelse til arbejde i et andet geografisk område

sociale ydelser

børnebidrag svarende til det minimumsbidrag, der er fastsat af kabinettet, som på grundlag af retsafgørelse eller afgørelse truffet af den offentlige

garantifond for underholdsbidrag skal betales af en af forældrene, samt børnebidrag, der udbetales af den offentlige garantifond for underholdsbidrag.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Når der gøres udlæg i en skyldners løsøre, faste ejendom eller indkomst, har skyldneren ikke længere fri råderet over den.

Hvis fogedens krav eller ordrer ikke overholdes, udarbejder fogeden et dokument, som indgives til retten, der træffer afgørelse om betalingsforpligtelsen.

Retten kan idømme den skyldige part en bøde – op til 360 EUR, hvis der er tale om en fysisk person, og op til 750 EUR, hvis vedkommende er embedsmand. Retsafgørelsen kan påklages.

For bestemte kategorier af sager kan der fastsættes specifikke sanktioner for manglende overholdelse af fogedens krav.

Hvis fogeden møder modstand, når han skal gøre udlæg, kan politiet blive bedt om at bistå.

Hvis en skyldner ikke møder op ved fogeden i overensstemmelse med en mødebegæring eller nægter at afgive forklaring eller de lovpligtige oplysninger, kan fogeden indbringe sagen for retten, således at denne træffer afgørelsen om vedkommendes betalingsforpligtelse. Retten kan træffe afgørelse om at pålægge skyldneren mødepligt og idømme en bøde på op til 80 EUR, hvis der er tale om en fysisk person, og op til 360 EUR, hvis vedkommende er embedsmand..

Retsafgørelsen kan påklages.

Hvis det kommer frem, at en skyldner forsætligt har afgivet falske oplysninger, skal fogeden overgive sagen til den offentlige anklager.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Et tvangsfuldbyrdesdokument kan tvangsfuldbyrdes inden for en periode på ti år fra datoen for ikrafttrædelsen af en retsafgørelse, medmindre andre perioder er fastsat ved lov. Hvis der ved en afgørelse pålægges betaling i form af rater, er tvangsfuldbyrdesdokumentet gyldigt i hele den periode, hvor raterne forfalder til betaling, og den tiårige periode starter fra slutdatoen for hver betaling.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdes appelleres?

Tvangsfuldbyrdsproceduren indledes på grundlag af et gyldigt tvangsfuldbyrdsdokument udstedt af retten eller en anden institution. Den person, der pålægges en pligt ved en afgørelse truffet af retten eller en anden institution, kan påklage den efter den almindelige procedure fastsat i bestemmelser om appel (påklage) af afgørelser truffet af retten eller andre institutioner.

På anmodning fra en af sagsparterne og under hensyntagen til de involverede parteres besiddelser eller andre omstændigheder kan den ret, som afgør sagen, beslutte at udsætte tvangsfuldbyrdsproceduren af afgørelsen, at opsplitte tvangsfuldbyrdsproceduren i rater eller at ændre tvangsfuldbyrdsproceduren. En underordnet klage vedrørende en retsafgørelse om udsættelse af tvangsfuldbyrdsproceduren, om opdeling af tvangsfuldbyrdsproceduren i rater eller om ændring af tvangsfuldbyrdsproceduren eller -proceduren kan indbringes for en højere ret inden for ti dage. Hvis en retsafgørelse på grund af omstændighederne er vanskelig eller umulig at tvangsfuldbyrde, kan fogeden indgive et forslag til den kompetente domstol om at udsætte tvangsfuldbyrdsproceduren, opdele tvangsfuldbyrdsproceduren i rater eller ændre tvangsfuldbyrdsproceduren eller -proceduren.

Fogeden kan udsætte tvangsfuldbyrdsproceduren på grundlag af en anmodning fra en fuldbyrdsansvarlig eller en retsafgørelse om at udsætte tvangsfuldbyrdsforanstaltningerne eller salget af en ejendom eller en retsafgørelse om at udsætte tvangsfuldbyrdsproceduren eller opdele tvangsfuldbyrdsproceduren af afgørelsen i rater.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

En kreditor eller en skyldner kan ved indgivelse af en begrundet klage påklage en fogeds foranstaltninger i forbindelse med fuldbyrdsproceduren af en dom eller fogedens afvisning af at træffe sådanne foranstaltninger, dog ikke vedrørende en ugyldig auktion, til distrikts- eller byretten, hvor fogeden officielt er udpeget, senest ti dage fra den dag, hvor de påklagede foranstaltninger blev truffet, eller den dag, hvor en klager, som ikke har fået meddelelse om tid og sted for de pågældende foranstaltninger, får kendskab til sådanne foranstaltninger.

En klage skal behandles på et retsmøde inden for 15 dage. Skyldneren og kreditoren samt fogeden skal underrettes om retsmødet. Hvis sådanne personer ikke deltager i mødet, er det ikke til hinder for behandlingen af sagen.

På grundlag af en begrundet anmodning fra den person, der indgiver en klage, kan en dommer træffe afgørelse om at udsætte tvangsfuldbyrdsproceduren, forbyde overførsel af penge til en foged, en kreditor eller en skyldner eller suspendere salget af ejendom. Afgørelsen skal fuldbyrdes omgående. Retsafgørelsen kan påklages.

Links

<http://www.tm.gov.lv> – justitsministeriets websted

<http://www.lzti.lv> – rådet for lettiske autoriserede fogeder

<http://www.tiesas.lv> – Letlands domstolsportal

Sidste opdatering: 05/06/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [fr](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Luxembourg

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Hvis den tabende part ikke frivilligt efterlever rettens afgørelse, kan sagsøger tage skridt til at sikre fuldbyrdsproceduren. Dette kaldes tvangsfuldbyrdelse.

Hvis en dom skal kunne fuldbyrdes, skal den være påført en fuldbyrdsbeslutning (formule exécutoire) og skal være blevet behørigt forkyndt eller meddelt.

Dommens status som eksekutibel suspenderes i otte dage fra domsdatoen, og/eller hvis der iværksættes appel, medmindre afgørelsen er foreløbigt eksekutibel.

Tvangsfuldbyrdelse har generelt til formål at inddrive en sum penge, men kan også anvendes for at få opfyldt en pligt til at gøre noget.

Hvis en person er blevet dømt til at betale en sum penge, fuldbyrdes kravet ved hjælp af skyldnerens aktiver. Der er i så fald tale om udlæg (saisie).

Der findes dog andre mere specifikke fuldbyrdsforanstaltninger: arrest eller udlæg i skyldners fordringer, udlæg i uhøstede afgrøder, udlæg i indkomst, arrest eller udlæg i fast ejendom, arrest eller udlæg ifølge panterrettigheder, arrest eller udlæg i udlandet, arrest eller udlæg med henblik på tilbagelevering, udlæg i løn, arrest eller udlæg i fartøjer til transport ad indre vandveje samt arrest eller udlæg i forbindelse med beskyttelse af intellektuelle rettigheder.

De former for arrest eller udlæg, som hyppigst anvendes i Luxembourg, er arrest eller udlæg i forbindelse med fuldbyrdelse af en dom.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Fogeder (huissiers de justice) har enekompetence til at fuldbyrde domme, som er gjort eksekutive af en domstol i Luxembourg efter luxembourgsk lovgivning eller af en domstol i en anden EU-medlemsstat efter EU-lovgivning i civil- eller handelsretlige anliggender, aftaler som følge af mægling på det civil- og handelsretlige område, der kan fuldbyrdes, og andre eksekutive retsakter (actes) eller rettigheder.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Domme, som er afsagt, og retsakter, der er gennemført i Storhertugdømmet

Disse kan tvangsfuldbyrdes i Storhertugdømmet uden krav om officiel godkendelse eller et "pareatis-brev", selv om de bliver fuldbyrdet uden for den domstols retskreds, som har afsagt dommen eller uden for det område, hvor retsakterne blev gennemført.

Når retsakterne eller dommen overgives til fogeden, betragtes det som en bemyndigelse til at foretage alle andre former for fuldbyrdelse end udlæg eller arrest i fast ejendom og fængsling, som kræver en særlig bemyndigelse.

Udenlandske afgørelser ifølge en traktat eller EU-lovgivning, som kræver en fuldbyrdsbeslutning

Domme på det civil- og handelsretlige område, der afsiges i en anden stat, og som kan tvangsfuldbyrdes i den pågældende stat, og som ifølge

- Bruxelleskonventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved nye medlemsstaters tiltrædelseskonventioner til den pågældende konvention

- Luganokonventionen af 16. september 1988 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager

- konventionen af 29. juli 1971 mellem Storhertugdømmet Luxembourg og Republikken Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager

- traktaten af 24. november 1961 mellem Belgien, Nederlandene og Luxembourg om retternes kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, for så vidt den er i kraft

- eller Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i Luxembourg, skal gøres eksigible efter de formkrav, der er fastsat i artikel 680-685 i den nye civile retsplejelov (Nouveau code de procedure civile).

Retsafgørelser i civile sager, herunder handelssager, der afsiges i en EU-medlemsstat, som kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, og som ifølge Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i Luxembourg, gøres eksigible som fastsat i denne forordning. Forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, den såkaldt "omarbejdede Bruxelles I-forordning" ophævede forordning (EF) nr. 44/2001. Forordning (EF) nr. 44/2001 finder dog fortsat anvendelse på retsafgørelser, der er afsagt, officielt bekræftede dokumenter, der er oprettet eller formelt registreret, og retshandler, der er godkendt eller indgået før den 10. januar 2015, og som henhører under den pågældende forordnings anvendelsesområde.

Retsafgørelser, der træffes i en EU-medlemsstat og kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, og som ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i Luxembourg, gøres eksigible som fastsat i denne forordning.

Retsafgørelser, der træffes i en medlemsstat, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, jf. kapitel IV, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, og som opfylder de nødvendige forpligtelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i Luxembourg, gøres eksigible som fastsat i denne forordning.

Udenlandske retsafgørelser, der er omfattet af EU-lovgivningen om afskaffelse af fuldbyrdelsespåtegningen

Den 12. december 2012 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, den såkaldt omarbejdede Bruxelles I-forordning. Ifølge denne forordnings artikel 36 anerkendes retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure (ophævelse af fuldbyrdelsespåtegning). Denne forordning har været gældende i alle EU-medlemsstater siden den 10. januar 2015 efter de bestemmelser, der er fastsat i forordningen.

Retsafgørelser, der træffes i en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt indgået den 23. november 2007, jf. kapitel IV, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, anerkendes i Luxembourg, uden at der kræves nogen særlig procedure og uden mulighed for at gøre indsigelse mod anerkendelsen.

3.2 De vigtigste betingelser

Der kan ikke gøres arrest eller udlæg i løsøre eller fast ejendom, medmindre der foreligger et tvangsfuldbyrdesgrundlag efter luxembourgsk ret vedrørende et forfaldent og ubestridt krav. Hvis den forfaldne gæld ikke er en sum penge, skal den udsættes, efter arrest eller udlæg, med henblik på alle efterfølgende processkridt, til den er blevet værdisat.

Retsafgørelser, som kræver frigørelse, aflysning af en panteret i fast ejendom, betaling eller andet, som skal gøres af en tredjepart eller på dennes vegne, kan kun fuldbyrdes af en tredjepart eller mod denne, selv efter at indsigelses- eller appelfristen er udløbet, på grundlag af en bekræftelse fra sagsøgers (kreditors) advokat med angivelse af den dato, hvor retsafgørelsen blev forkyndt på adressen for den part, mod hvem dommen blev afsagt, og på grundlag af fogedens bekræftelse af, at der ikke er gjort indsigelse eller indgivet appel mod dommen.

Hvis det fremgår af bekræftelsen, at der ikke er gjort indsigelse eller indgivet appel, er formueforvaltere, værger og alle andre forpligtet til at efterleve retsafgørelsen.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdeseskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Aktiver, der kan gøres til genstand for arrest eller udlæg

Kun løsøre og fast ejendom, som skyldneren ejer, kan gøres til genstand for arrest eller udlæg, ikke aktiver tilhørende en tredjepart. Det betyder dog ikke noget, i hvis besiddelse skyldnerens aktiver befinder sig på tidspunktet for arresten eller udlægget, og derfor er det muligt at gøre arrest eller udlæg i aktiver, som befinder sig hos tredjemand.

Aktiver, der ikke kan gøres til genstand for arrest eller udlæg

Det fremgår af artikel 728 i den nye civile retsplejelov (Nouveau code de procedure civile), at der – bortset fra de genstande, som ifølge bestemte love ikke kan gøres til genstand for arrest eller udlæg – ikke må gøres arrest eller udlæg i følgende aktiver:

genstande, som ifølge luxembourgsk ret er fast ejendom med et bestemt formål

løsøre som f.eks. noget at sove på/i, tøj, et møbel til opbevaring heraf, en vaskemaskine og borde og stole, så familien kan spise sammen.

Disse genstande kan der ikke gøres arrest eller udlæg i, uanset kreditors økonomiske formåen, også selv om det er staten, med undtagelse af visse former for gæld, som er udtømmende anført i loven.

For at forhindre kreditor i at gøre arrest eller udlæg i alle skyldnerens subsistensmidler er der ved storhertugelig anordning fastsat satser for overdragelse og arrest eller udlæg i løn, pensioner og løbende ydelser. Der er i lovgivningen fastsat regler for arrest og udlæg i beskyttet fast indkomst (lønninger, løbende ydelser og pensioner). Der må ikke gøres arrest eller udlæg i hele en sådan fast indkomst, men kun en del heraf, som fastsat ved storhertugelig anordning. Skyldnere beholder derfor en minimumsindtægt til livets ophold.

Ring-fencing

Formålet med ring-fencing er at beskytte skyldneren mod følgerne af, at denne ikke længere har fuld råderet over sine aktiver. Dermed kan retten begrænse størrelsen af det beløb, der gøres udlæg i.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Fra det øjeblik, hvor der gøres arrest eller udlæg i aktiverne, mister skyldner retten til at skille sig af dem. Arrest eller udlæg skaber dog ikke nogen forkøbsret for den arrest- eller udlægssøgende kreditor. Når skyldnere mister råderetten over deres aktiver, betyder det, at de ikke må sælge, overdrage eller optage pant i de aktiver, der er gjort arrest eller udlæg i. De aktiver, der er gjort arrest eller udlæg i, kan fjernes med det samme. Debitor ejer dem indtil tvangsauktionen uden nødvendigvis at beholde aktiverne i sin besiddelse. Situationen ændrer sig ikke rent praktisk, men snarere retligt.

Såfremt bortfaldet af råderetten tilsidesættes, er de foranstaltninger, skyldneren har truffet, ikke bindende for den arrest- eller udlægssøgende kreditor.

Bortfaldet af råderetten er således kun relativ i den forstand, at det kun gælder til fordel for den arrest- eller udlægssøgende kreditor. De øvrige kreditorer skal stadig finde sig i ændringer i skyldnerens aktiver. Det er dog enkelt for dem at få andel i den arrest eller det udlæg, der allerede er aftalt.

Bortfald af retten til at råde over aktiverne er første fase i bortsalget af aktiverne. Aktiverne kommer under rettens kontrol. Arrest eller udlæg er derfor først og fremmest en sikkerhedsforanstaltning.

Med hensyn til arrest eller udlæg i skyldners fordringer skal det præciseres, at denne form for tvangsfuldbyrdelse fjerner hele kontrollen over den samlede fordring, der er omfattet af arresten eller udlægget, uanset fordringens værdi. Den tredjepart, skyldner har en fordring hos, kan dog deponere et tilstrækkeligt beløb (ring-fencing).

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Eksigible dokumenter, der meddeles efter luxembourgsk lovgivning, udløber ikke, og rettigheder i den forbindelse fortabes ikke med tiden.

Tilladelser fra retsformanden for handelsretten til at foretage forebyggende foranstaltninger udløber, hvis arresten ikke foretages inden for den frist, der er fastsat i afgørelsen.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Der kan gøres indsigelse eller indgives appel mod en afgørelse afsagt af en retsformand ved en handelsret om tilladelse til arrest.

I udlægssager kan skyldneren gøre indsigelse mod afgørelsen eller salget af de genstande, der er omfattet af udlægget.

Tredjeparter kan også gøre indsigelse mod salget af de genstande, der er omfattet af udlæg, med en begæring om alternativer til disse genstande, som er til deres fordel.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

I henhold til artikel 590 i den nye civile retsplejelov (Nouveau code de procedure civile) kan en skyldner blokere for en foreløbig fuldbyrdelse, hvis den er blevet påbudt i et andet tilfælde end dem, der er fastsat i lovgivningen. Med henblik herpå kan skyldneren henvende sig til appelretten for at få nedlagt forbud mod den foreløbige fuldbyrdelse. Dette gælder kun i civile sager og er udelukket i handelssager i henhold til artikel 647 i handelslovbogen (Code de commerce).

Artikel 703, stk. 2, i den nye civile retsplejelov (Nouveau code de procedure civile) fastsætter proceduren for ring-fencing. Ring-fencing har til formål at beskytte skyldneren mod følgerne af, at denne ikke længere har rådighed over alle sine aktiver. Dermed kan retten begrænse størrelsen af det beløb, der gøres udlæg i.

For at forhindre kreditor i at gøre arrest eller udlæg i alle skyldnerens subsistensmidler er der ved storhertugelig anordning fastsat satser for overdragelse og arrest eller udlæg i løn, pensioner og løbende ydelser. Der er i lovgivningen fastsat regler for arrest og udlæg i beskyttet fast indkomst (lønninger, løbende ydelser og pensioner). Der må ikke gøres arrest eller udlæg i hele en sådan fast indkomst, men kun en del heraf, som fastsat ved storhertugelig anordning. Skyldnere beholder derfor en minimumsindtægt til livets ophold.

Relevante links

<http://www.legilux.lu/>

Sidste opdatering: 25/04/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Ungarn

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Tvangsfuldbyrdelse er en civil udenretslig procedure, hvorved staten håndhæver opfyldelsen af forpligtelser i henhold til domme og notarafgørelser og andre dokumenter som fastsat i lovgivningen ved at anvende tvangsforanstaltninger.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Domstolene, notarius publicus eller andre instanser og personer, især nedenstående enheder, afsiger kendelse om fuldbyrdelse og træffer fuldbyrdelsesforanstaltninger:

- den uafhængige foged
- den regionale foged
- den assisterende uafhængige foged
- den assisterende regionale foged
- fogedkandidaten.

Fogedproceduren er – som civil udenretslig procedure – identisk med domstolenes procedure.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

Et tvangsfuldbyrdelsesdokument kan udstedes, hvis en eksigibel afgørelse indeholder en forpligtelse (sanktion), er endelig, eller der er afsagt kendelse om foreløbig fuldbyrdelse, og fuldbyrdelsesfristen er overskredet. Der kan udstedes et tvangsfuldbyrdelsesdokument baseret på et forlig, som er godkendt af retten, selv hvis der er indgivet appel mod godkendelsen. Denne bestemmelse gælder også for aftaler godkendt af en notar med samme virkning som et retsforlig. Et tvangsfuldbyrdelsesdokument kan også udstedes på grundlag af en dom afsagt i en procedure i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure, selv om dommen er blevet appelleret. Et tvangsfuldbyrdelsesdokument må ikke udstedes på grundlag af et betalingspåbud, hvis det i den bestemmelse, der gør det endeligt, hedder, at fuldbyrdelse i forhold til genstanden for kravet ikke er tilladt.

En særlig regel gælder for inddrivelse af underholdsbidrag, hvor der kan gives tilladelse til fuldbyrdelse i forhold til beløb, der er forfaldne med mere end seks måneder, hvis den part, der begærer tvangsfuldbyrdelse, anser det for sandsynligt, at det skyldige underholdsbidrag skyldes svigagtig adfærd fra skyldners side, eller hvis den manglende validering af kravet begrundes behørigt. Når retten fuldbyrder udenlandske afgørelser, undersøger den også, om fuldbyrdelse er tilladt i henhold til lovgivning, internationale konventioner, princippet om gensidig anerkendelse og EU-lovgivning.

3.1 Proceduren

Tvangsfuldbyrdelse kan pålægges ved udstedelse af et tvangsfuldbyrdelsesdokument. I visse tilfælde er der ikke tale om en formel afgørelse (men i stedet om et fuldbyrdelsesdokument eller en fuldbyrdelsespåtegning); i andre tilfælde er der tale om et påbud. Retten eller notarius publicus udsteder tvangsfuldbyrdelsesdokumentet på anmodning fra den part, der begærer fuldbyrdelse. Begæringen om fuldbyrdelse indsendes i det nødvendige antal eksemplarer ved anvendelse af formularen til formålet. I sager vedrørende betalingspåbud kan begæringen også indgives elektronisk. Begæringen skal generelt indsendes til retten eller notarius publicus i første instans. I visse tilfælde indeholder lov nr. LIII af 1994 om retslig fuldbyrdelse ("lov om retslig fuldbyrdelse") desuden andre regler om kompetence. F.eks. kan det i forbindelse med udenlandske afgørelser være distriktsdomstolen ved den regionale domstol med kompetence som følge af skyldners bopæl eller hovedsæde eller i mangel heraf på det sted, hvor det aktiv, der er genstand for fuldbyrdelsen, befinder sig, der afsiger kendelse om fuldbyrdelse. I Budapest er det den centrale distriktsdomstol i Budapest (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Begæringen om fuldbyrdelse skal indeholde oplysninger om parterne, den eksigible afgørelse, det krav, der skal tvangsfuldbyrdes, og så mange oplysninger som muligt om de af skyldners aktiver, som kan gøres til genstand for fuldbyrdelse.

Retten eller notarius publicus behandler straks – højst 15 dage efter modtagelsen – begæringen med henblik på at fastslå, om sagen skal antages til behandling, afvises uden materiel prøvelse eller (undtagen hvis der er tale om parter med advokatbistand) returneres med en anmodning om fremsendelse af manglende oplysninger; i givet fald træffes de nødvendige foranstaltninger. Der træffes en afgørelse inden for en frist på 15 dage efter modtagelsen eller, hvis der blev anmodet om fremsendelse af manglende oplysninger, senest 15 dage efter indsendelsen af oplysningerne. Hvis begæringen er berettiget, udstedes tvangsfuldbyrdesdokumentet; hvis ikke, afvises begæringen.

3.2 De vigtigste betingelser

Se punkt 2.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdeseskridt

Tvangsforanstaltninger begrænser skyldners økonomiske og personlige rettigheder. Retten og fogeden kan træffe økonomiske foranstaltninger, og politiet kan træffe foranstaltninger over for personen på rettens eller fogedens foranledning. De vigtigste økonomiske tvangsforanstaltninger er følgende:

udlæg i løn og andre vederlag

beslaglæggelse og salg af løsøre

beslaglæggelse af midler, der forvaltes af et pengeinstitut, og spærring af bankkonti

beslaglæggelse af skyldners krav mod tredjepart

beslaglæggelse og salg af fast ejendom

sanktioner og bøder.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Følgende kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse:

skyldners løn, pension eller andre vederlag (dog med visse undtagelser)

midler, der administreres af et pengeinstitut (loven indeholder bestemmelser om fritagelse for fuldbyrdelse over for fysiske personer op til et vist beløb)

løsøre (nødvendige genstande, der er fritaget for fuldbyrdelse ved lov, må dog ikke beslaglægges, f.eks. nødvendigt tøj, møbler til det antal personer, der er i skyldners husstand, medicin, som er nødvendig for behandling af skyldners sygdom osv.)

skyldners krav mod tredjepart eller skyldners aktier

fast ejendom, uanset type, brug, rettigheder eller behæftelser og oplysninger i tingbogen (fast ejendom, som ikke kan anses for at udgøre en del af skyldners aktiver i en likvidationssag, er fritaget for fuldbyrdelse).

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Fuldbyrdesforanstaltninger begrænser grundlæggende skyldners ret til at disponere over sine aktiver.

Når løsøre eller en bankkonto er genstand for fuldbyrdelse, har skyldner ikke længere ret til at disponere over aktiverne. Hvis det beslaglagte løsøre tages i forvaring, vil det desuden ikke længere være i skyldners besiddelse. Hvis fast ejendom beslaglægges, kan skyldner disponere over og sælge ejendommen, men den vil fortsat være behæftet med fuldbyrdesret.

Hvis skyldner eller enhver anden person, der er til stede, gør fysisk modstand under udførelsen af en fuldbyrdesforanstaltning, henvender fogeden sig til politiet, som kan anvende tvangsforanstaltninger mod den pågældende person med henblik på at bringe modstanden til ophør.

Enhver, der aktivt forhindrer fogedens arbejde (med tvang), kan holdes strafferetligt ansvarlig. Det er også en forbrydelse at fjerne en beslaglagt genstand eller fjerne det segl, der påføres i forbindelse med tvangsfuldbyrdelsen, eller bryde ind i aflåste rum, som bruges til opbevaring af beslaglagte eller låste genstande eller genstande, der er taget i forvaring.

Retten pålægger skyldner eller den person eller organisation, der skal deltage i fuldbyrdesessagen, en bøde, hvis den pågældende undlader at opfylde de forpligtelser, der følger af fuldbyrdelsen efter loven, eller hvis den pågældende udviser adfærd, der forhindrer fuldbyrdesforanstaltningerne.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Foranstaltningerne forbliver gyldige, indtil fuldbyrdelsen er afsluttet, eller indtil fogeden eller retten har bragt fuldbyrdesforanstaltningerne til ophør, eller de bringes til ophør ved lov. Fuldbyrdesforanstaltninger kan træffes inden for den forældelsesfrist, der gælder ifølge civilretten (normalt fem år), at regne fra afsigelsen af rettens endelige dom. Der kan ikke afsiges kendelse om fuldbyrdelse, hvis begæringen er indgivet, efter at forældelsesfristen er udløbet, og tidligere fuldbyrdesforanstaltninger må ikke genoptages. Ligesom i forbindelse med retssager indledt for at forfølge et krav afbrydes forældelsesfristen af eventuelle fuldbyrdesforanstaltninger, hvorefter forældelsesfristen starter forfra.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

a) Tilbagetrækning af fuldbyrdesdokumentet og sletning af fuldbyrdespåtegningen. Hvis der blev truffet afgørelse om fuldbyrdelse ved udstedelse af et fuldbyrdesdokument eller en fuldbyrdespåtegning, kan dokumentet trækkes tilbage, og påtegningen slettes som retsmiddel, hvis dokumentet ikke burde have været udstedt. Skyldner eller den part, der begærer fuldbyrdelse, kan anmode om tilbagetrækning af fuldbyrdesdokumentet eller sletning af fuldbyrdespåtegningen, og retten kan også give påbud herom af egen drift. Begæringen skal fremsættes over for den domstol eller notarius publicus, der traf afgørelse om tvangsfuldbyrdelse. Der er ingen frist for indsendelse af begæringen. Den kan indgives på et hvilket som helst tidspunkt. Hvis begæringen tages til følge, udstedes der et påbud om tilbagetrækning af fuldbyrdesdokumentet eller sletning af fuldbyrdespåtegningen. Påbuddet kan appelleres.

b) Appel mod tvangsfuldbyrdesdokumentet. En appel kan indgives af skyldner eller den part, der begærer fuldbyrdelse, mod et formelt tvangsfuldbyrdesdokument. Appellen skal indgives til den domstol, der afsagde kendelse om fuldbyrdelsen, men skal adresseres til appeldomstolen. Appeldomstolen har kompetence til at behandle appellen. Hvis det tvangsfuldbyrdesdokument, der blev udstedt af den domstol, der afsagde kendelse om fuldbyrdelsen, ved en realitetsprøvelse viser sig at være korrekt, stadfæster appeldomstolen dokumentet. I modsat fald omstødes det. Hvis appeldomstolen konstaterer formelle mangler, ophæver den tvangsfuldbyrdesdokumentet og pålægger den domstol, der afsagde kendelse om fuldbyrdelse, at træffe en ny afgørelse.

c) Appel mod en kendelse om afslag på udstedelse af et tvangsfuldbyrdesdokument. Den part, der begærer fuldbyrdelse, kan indgive appel mod en kendelse om afslag på udstedelse af et tvangsfuldbyrdesdokument. Appellen skal indgives til den domstol eller notarius publicus, der afsagde kendelse om fuldbyrdelsen, men skal adresseres til appeldomstolen. Appeldomstolen har kompetence til at behandle appellen. Hvis det tvangsfuldbyrdesdokument, der blev udstedt af den domstol, der afsagde kendelse om fuldbyrdelsen, ved en realitetsprøvelse viser sig at være korrekt, stadfæster appeldomstolen dokumentet. I modsat fald omstødes det. Hvis appeldomstolen konstaterer formelle mangler, ophæver den tvangsfuldbyrdesdokumentet og pålægger den domstol eller notarius publicus, der afsagde kendelse om fuldbyrdelse, at træffe en ny afgørelse.

d) Fogeden træffer tvangsfuldbyrdesforanstaltningerne uafhængigt efter afsigelse af kendelsen om fuldbyrdelse. Foranstaltningerne kræver ikke rettens godkendelse. Der er adgang til et særskilt retsmiddel mod fogedens foranstaltninger, nemlig en indsigelse mod fuldbyrdelse. Indsigelser mod fuldbyrdelse

kan indgives af skyldner, den part, der begærer fuldbyrdelse, eller en anden interesseret part. Hvis retten accepterer indsigelsen, ophæver den fogedens ulovlige foranstaltninger eller pålægger fogeden at træffe foranstaltninger, som fogeden har undladt at træffe. I modsat fald afviser retten indsigelsen. Indsigelsen skal indgives til fogeden.

e) Ud over fornævnte retsmidler kan fuldbyrdelsen bringes til ophør. Retten afsiger kendelse om afslutning af fuldbyrdelsen efter anmodning fra den part, der begærer fuldbyrdelse, forudsat at afslutningen ikke krænker andres rettigheder, eller medmindre andet er fastsat ved lov. Fuldbyrdelsen bringes også til ophør, hvis skyldner f.eks. opfylder forpligtelsen. Retten afsiger også kendelse om afslutning af fuldbyrdelsen, hvis den på grundlag af offentlige dokumenter konstaterer, at den eksigible afgørelse er blevet omstødt ved en endelig afgørelse.

f) I fuldbyrdelsessager er det også muligt for en tredjepart med et krav på et aktiv, der er blevet beslaglagt i forbindelse med fuldbyrdelsen, i medfør af ejendomsrettigheder eller andre rettigheder, som forhindrer salg som led i fuldbyrdelsesproceduren, at rejse krav om fuldbyrdelse mod den part, der begærer fuldbyrdelse, med henblik på at sikre udlevering af aktivet. Hvis retten tager begæringen til følge, udleverer den det pågældende beslaglagte aktiv.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Suspension af fuldbyrdelsen:

Den domstol, der afsagde kendelse om fuldbyrdelse, kan – i særlige tilfælde – træffe afgørelse om suspension af fuldbyrdelsen på skyldners anmodning, hvis skyldner er i stand til at dokumentere forhold, der berettiger suspension, og hvis skyldner ikke tidligere er blevet idømt en bøde i forbindelse med tvangsfuldbyrdelsessagen.

Om nødvendigt kan retten høre parterne, når den træffer afgørelse om suspension.

Retten tager navnlig hensyn til følgende som forhold, der berettiger suspension: antallet af personer, over for hvilke skyldner har forsørgerpligt, og det antal personer, som reelt forsørges af skyldner, langtidssygdom eller alvorlig sygdom hos skyldner eller skyldners pårørende og naturkatastrofer, der forekom i løbet af tvangsfuldbyrdelsesproceduren og påvirkede skyldner.

Hvis genstanden for fuldbyrdelsesforanstaltningerne er fast ejendom, kan der afsiges kendelse om suspension én gang på anmodning fra skyldner og i højst seks måneder.

Betaling i rater:

Med undtagelse af skattegæld og offentlig gæld, der inddrives som skat, kan fogeden på anmodning fra en skyldner, der er en fysisk person, fastsætte betingelserne for betaling af en gæld i rater, efter at fogeden har truffet foranstaltninger til at finde og beslaglægge skyldners aktiver, og skyldner allerede har betalt en del af det eksigible krav. Fogeden underretter også en skyldner, der ikke er i besiddelse af aktiver, som kan gøres til genstand for fuldbyrdelsesforanstaltninger, om mulighederne og betingelserne for betaling i rater.

Fogeden udarbejder en rapport om indgåelsen og indholdet af afdragsordningen og forkynder den for parterne. Senest 15 dage efter at have modtaget rapporten, kan den part, der begærer fuldbyrdelse, underrette fogeden skriftligt, hvis den pågældende ikke er enig i indholdet af afdragsordningen. Parten kan desuden fremsætte henstillinger til ordningens indhold og ratebeløbene og anmode om, at skyldner stiller sikkerhed for betalingen. Baseret på en erklæring fra den part, der begærer fuldbyrdelse, kan fogeden ændre afdragsordningens betingelser som følger:

a) Fogeden trækker afdragsordningen tilbage, hvis den part, der begærer fuldbyrdelse, er uenig i afdragene med hensyn til underhaltsbidrag, lønninger eller lignende krav, hvis en fysisk person, der begærer fuldbyrdelse, angiver, at hans/hendes levebrød er truet som følge af afdragsordningen, eller hvis en juridisk person, der begærer fuldbyrdelse, er under konkurs, likvidation eller tvangsfuldbyrdelse.

b) I de tilfælde, der ikke er omfattet af litra a), kan der indføres en afdragsordning for en periode på højst et år for retlige enheder og foreninger, der begærer fuldbyrdelse, og seks måneder for fysiske personer, der begærer fuldbyrdelse.

c) Fogeden kan kræve, at delbetalinger, som står i et rimeligt forhold til fordringen, foretages ud over afdragsordningen, hvis der blev anmodet herom i erklæringen fra den part, der begærer fuldbyrdelse.

Fogeden giver skyldner en betalingsordning på højst seks måneder med betaling af lige store månedlige rater, hvis der er truffet fuldbyrdelsesforanstaltninger i forhold til skyldners midler i pengeinstitutter, løn og løvsøre, men hele gælden endnu ikke er indrevet, og

a) der ikke tidligere er indgået en afdragsordning

b) der er indledt fuldbyrdelsesforanstaltninger mod skyldner vedrørende en økonomisk fordring, der ikke overstiger 500 000 HUF, eller der er indledt fuldbyrdelsesforanstaltninger mod skyldner vedrørende en økonomisk fordring, som ikke overstiger 1 000 000 HUF, men der desuden er tinglyst en panterrettighed i skyldners bolig som sikkerhed for et andet krav, og

c) skyldners bolig vil skulle sælges på tvangsauktion for at inddrive fordringen.

Den part, der begærer fuldbyrdelse, skal ikke give sit samtykke til en afdragsordning. Rapporten om indgåelse af afdragsordningen skal også forkyndes for den part, der begærer fuldbyrdelse.

De beløb, der er inddrevet fra skyldner ved udlæg, skal indgå i beregningen af det beløb, som skyldner har afdraget.

Boligens anslåede værdi og den første auktion kan kun fastsættes, hvis skyldner har misligholdt en afdragsordning (artikel 52/A-52/B i lov om retslig fuldbyrdelse).

Forældelsesfrist for fuldbyrdelsesretten:

Fuldbyrdelsesretten har samme forældelsesfrist som det eksigible krav. Forældelsesfristen for fuldbyrdelsesretten gøres normalt gældende på anmodning.

Den kan også gøres gældende af egen drift, hvis forældelsesfristen for det krav, hvorpå den er baseret, også kan gøres gældende af egen drift. Hvis forældelsesfristen for fuldbyrdelsesretten skal gøres gældende på grundlag af ovenstående, kan der ikke træffes afgørelse om fuldbyrdelse i forbindelse med en begæring indgivet efter forældelsesfristens udløb, og allerede pålagte fuldbyrdelsesforanstaltninger må ikke opretholdes. Forældelsesfristen for retten til tvangsfuldbyrdelse afbrydes af et hvilket som helst eksigibelt dokument.

Begrænsninger:

Det beløb, der danner grundlag for fradrag i løn som led i en tvangsfuldbyrdelse, er det beløb, der er tilbage, når skat (forskudsskat), sygeforsikrings- og pensionsbidrag, bidrag til private pensionsfonde og andre bidrag er fratrukket i henhold til særskilt lovgivning. Generelt kan der højst fratrækkes 33 % eller i særlige tilfælde 50 % af dette beløb.

Den del af månedslønnen, der svarer til den laveste alderspension, er fritaget for fuldbyrdelse. Denne undtagelse gælder dog ikke for fuldbyrdelse i forhold til børnebidrag og bidrag til omkostninger i forbindelse med fødsel.

Højst 33 % kan fratrækkes løn, der udbetales af arbejdsgiveren på grundlag af arbejdsforholdet.

Fradraget kan forhøjes til højst 50 % af medarbejderens løn for krav i forbindelse med følgende:

a) underhaltsbidrag

b) krav vedrørende løn mod skyldner

c) løn og socialsikringsydelse modtaget ulovligt (artikel 65, stk. 2, lov om retslig fuldbyrdelse).

Højst 33 % må trækkes fra skyldners sociale pensionsydelse, førtidspension, ydelse udbetalt for lang og tro tjeneste, livrenter til balletdansere og overgangsydelse til minearbejdere (samlet: "pensionsydelse") (artikel 67, stk. 1, i lov om retslig fuldbyrdelse).

Fradraget kan forhøjes til højst 50 % af pensionsydelseerne i forbindelse med krav vedrørende følgende:

- a) børnebidrag
- b) pensionsydelse modtaget ulovligt (artikel 67, stk. 2, i lov om retslig fuldbyrdelse).

Højst 33 % må trækkes fra ydelser til jobsøgende (arbejdsløshedsunderstøttelse, førtidspension, aktivitetskompensation) for krav vedrørende følgende:

- a) underholdsbidrag
- b) ulovligt modtaget arbejdsløshedsunderstøttelse
- c) kontantydelse udbetalt ulovligt som en del af ydelser udbetalt til en erhvervsaktiv person.

Der kan ikke foretages udlæg i følgende:

- den nationale plejeydelse, kontantydelse til krigs ofre og livrenter i henhold til lov om skadesløsholdelse af personer, der ulovligt har mistet livet eller deres frihed af politiske årsager
- støtte fra kommunen, ekstraordinær støtte fra kommunen, kontantydelse, der ydes i den erhvervsaktive alder, alderdomspension, arbejdsløshedsunderstøttelse og plejeydelse
- barselsdagpenge
- invalidepension og personlig livrente til blinde
- løntilskud i forbindelse med helbredsskader, midlertidige løntillæg, husstandstillæg, midlertidige indkomstillæg og livrente til minearbejdere med helbredsskader
- underholdsbidrag som fastsat i lovgivningen, herunder børnebidrag som fastsat af retten, og kontantydelse til beskyttelse af børn i henhold til lov om beskyttelse af børn og værgemål
- uddannelsesydelse, særlig støtte og familieydelse, der udbetales til plejeforældre, og som skal støtte børn, der anbringes midlertidigt eller permanent hos plejefamilier, eller unge voksne efter plejeopholdet
- stipendier, med undtagelse af lønlignende stipendier til videnskabelig videreuddannelse
- refusion for udstationering, tjeneste i udlandet og transport mellem hjem og arbejde
- godtgørelse for særlige udgifter
- invaliditetsydelse (artikel 74 i lov om retslig fuldbyrdelse).

I forbindelse med midler, der håndteres af en udbyder af betalingstjenester, hvor skyldner er en fysisk person, kan et beløb, der er fire gange højere end den laveste alderspension, gøres til genstand for fuldbyrdelse uden begrænsning. For så vidt angår beløbet under denne grænse, kan 50 % af beløbet mellem den laveste alderspension og fire gange den laveste alderspension gøres til genstand for fuldbyrdelse (artikel 79/A, stk. 2, i lov om retslig fuldbyrdelse). Selv hvis skyldner giver sit samtykke, må aktiver, der er fritaget for fuldbyrdelse ved lov, ikke beslaglægges.

Følgende løsøre er fritaget for fuldbyrdelse:

- aktiver, der er afgørende for, at skyldner kan udøve sit erhverv, navnlig vigtigt værktøj, instrumenter, teknisk, militært og andet udstyr, uniformer, våben til selvforsvar og transportmidler (dog ikke køretøjer)
- nødvendigt undervisningsmateriale, især lærebøger, skoleudstyr og musikinstrumenter
- nødvendigt tøj: tre ydre beklædningsgenstande, en vinterjakke, en overjakke, tre par sko
- nødvendigt linned: et sæt sengelinned med to lagner pr. person
- møbler til det antal personer, der er i skyldners husstand: højst tre borde og tre klædeskabe eller tilsvarende møbler plus en seng eller tilsvarende møbel og en stol eller tilsvarende møbel pr. person.
- nødvendigt varme- og belysningsudstyr
- nødvendige køkken- og husholdningsartikler til skyldners husstand, et køleskab eller fryser og en vaskemaskine
- priser (hædersbevisninger, medaljer, emblemer, platter) udleveret til skyldner, hvis det er dokumenteret
- medicin og medicinsk og teknisk udstyr, der er nødvendig(t) i forbindelse med skyldners sygdom eller fysiske handicap, og skyldners handicapkøretøj
- genstande, som anvendes af mindreårige børn i skyldners husstand, og som er beregnet til børn
- mad til en måned og brændsel til opvarmning i tre måneder, der er nødvendig(t) for skyldner og skyldners husstand
- afgrøder på roden, ikke-høstede afgrøder og frugter
- genstande, der ikke kan anses for at udgøre en del af skyldners aktiver i en likvidationssag
- kulturelle aktiver, som fremgår af det certifikat, der er anført i lov om særlig beskyttelse af udlånte kulturelle aktiver, i hele den periode, hvor de nyder særlig beskyttelse (artikel 90, stk. 1, i lov om retslig fuldbyrdelse).

Når et køretøj, som en skyldner, der er en fysisk person, har brug for til at udføre sit arbejde, beslaglægges – medmindre køretøjet er taget i forvaring – er det tilstrækkeligt at beslaglægge registreringsbeviset, der sendes sammen med en genpart af beslaglæggelsesrapporten til den kompetente transportmyndighed eller – hvis det ikke kan konstateres, hvilken myndighed der er kompetent – til den myndighed, der registrerede køretøjet. Medmindre køretøjet er taget i forvaring, kan skyldner bruge køretøjet, indtil det er solgt.

Hvis køretøjets anslåede værdi er lavere end det beløb, der er angivet i den bekendtgørelse, som justitsministeren har udstedt i samråd med skatteministeren, er køretøjet fritaget for fuldbyrdelse.

Tilbagetrækning af fuldbyrdelsesdokumentet og sletning af fuldbyrdelsespåtegningen:

Hvis retten handlede i strid med lovgivningen, da den udstedte fuldbyrdelsesdokumentet, skal det trækkes tilbage.

Hvis retten handlede i strid med lovgivningen, da den påførte fuldbyrdelsespåtegningen, skal den slettes.

Retten trækker fuldbyrdelsesdokumentet tilbage eller sletter fuldbyrdelsespåtegningen, hvis den, efter anmodning fra skyldner, finder, at betingelserne er opfyldt for:

- a) at give afslag på fuldbyrdelse i henhold til artikel 21 i forordning (EF) nr. 805/2004,
- b) at give afslag på fuldbyrdelse i henhold til artikel 22, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1896/2006 eller artikel 22, stk. 1, i forordning (EF) nr. 861/2007 eller
- c) at give afslag på fuldbyrdelse i henhold til artikel 21, stk. 2, andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 eller artikel 46 i forordning (EU) nr. 1215/2012.

Appel mod tvangsfuldbyrdelsesdokument:

Hvis retten har afsagt en kendelse om fuldbyrdelse eller, hvis tvangsfuldbyrdelsesdokumentet afviger fra begæringen, har afsagt en kendelse om denne forskel, kan parterne appellere kendelsen. Appellen har ikke opsættende virkning. Medmindre andet er fastsat ved lov, må der dog ikke træffes foranstaltninger til at sælge beslaglagt ejendom, og det beløb, der er modtaget i forbindelse med fuldbyrdelsen, må ikke udbetales til modtageren.

Indsigelse mod fuldbyrdelse:

Parterne eller andre berørte parter kan gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen ved fogedretten vedrørende en foranstaltning, som fogeden træffer eller undlader at træffe, og som udgør en væsentlig overtrædelse af reglerne om tvangsfuldbyrdelse eller af rettighederne eller de lovbestemte interesser for den part, der

gør indsigelse mod fuldbyrdelsen. En væsentlig overtrædelse af reglerne om tvangsfuldbyrdelse skal forstås som en overtrædelse, som har væsentlig indflydelse på resultatet af tvangsfuldbyrdelsen (artikel 217, stk. 1, i lov om retslig fuldbyrdelse).

Hvis det anfægtede retsmiddel opfylder de lovmæssige krav eller ikke udgør en væsentlig overtrædelse, stadfæster retten det anfægtede retsmiddel og afviser indsigelsen. Hvis det anfægtede retsmiddel udgør en væsentlig overtrædelse, ophæver retten hele eller en del af det anfægtede retsmiddel eller – hvis det er tilladt efter loven, og de nødvendige forhold kan dokumenteres – ændrer hele eller en del af fuldbyrdelsesforanstaltningen. Hvis indsigelsen vedrørte en udeladelse, pålægger retten fogeden at træffe den udeladte foranstaltning (artikel 217/A, stk. 5, i lov om retslig fuldbyrdelse).

Sidste opdatering: 16/10/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Malta

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrdelse betyder, at indholdet af en dom føres ud i livet.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Dette afhænger af, hvilket retsmiddel der begæres iværksat. For eksempel stifter direktøren for det offentlige register et retsplant i de relevante aktiver efter, at han har modtaget en bekræftet kopi af dommen ledsaget af en attest fra justitssekretæren, hvoraf det fremgår, at dommen ikke er blevet appelleret, og at appelfristen er udløbet.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

Ifølge retsplejeloven (kapitel 12 i Maltas love) kan følgende tjene som eksekutionsfundamenter:

Fordringer, der er sikre og forfaldne til betaling, og som ikke består i foretagelse af en retsakt, og beløbet ikke overstiger 25000 EUR, jf. retsplejelovens § 166A

Domme og kendelser afsagt af Maltas domstole

Kontrakter, der er indgået for en notar i Malta, eller for enhver anden offentlig ansat, der er autoriseret til at legalisere sådanne kontrakter, og kontrakten vedrører en fordring, der er sikker og forfalden til betaling, og som ikke består i foretagelse af en retsakt

Momsbelagte regninger for diverse retsafgifter, der er udstedt til fordel for en advokat, en sagfører, en notar, en syns- og skønsmand eller et vidne, medmindre regningen er blevet anfægtet efter de gældende regler

Voldgiftskendelser, der er registreret ved *Malta Arbitration Centre*

Gældsbreve og vekslers

Forlig, som parterne har forsynet med en fuldbyrdelsespåtegning

Afgørelser, der er truffet af *Consumer Claims Tribunal*.

Der er også andre eksekutionsfundamenter, der udspringer af speciallovgivningen, såsom skattelovgivningen.

3.1 Proceduren

De retsmidler, ved hjælp af hvilke ovennævnte krav efter omstændighederne kan fuldbyrdes, er følgende:

Begæring om udlæg i løsøre

Begæring om udlæg i fast ejendom

Begæring om udlæg i en virksomhed, der er i drift

Bortauktionering af fast ejendom, løsøre eller af rettigheder, der er knyttet til fast ejendom

Begæring om arrest i udestående fordringer

Begæring om en udsættelsesforretning

Begæring *in factum*

Begæring om arrest i skibe

Begæring om arrest i luftfartøjer

Begæring *in procinctu*.

Hvis et eksekutionsfundament bringes i stand ved hjælp af § 166A, skal den, der anmoder om at få registreret en retlig disposition, som skal tjene som eksekutionsfundament, fremlægge en legaliseret kopi af den retlige disposition for justitssekretæren inklusiv bevis for, at forkyndelse er sket.

Proceduren er tilpasset de øvrige eksekutionsfundamenters nærmere karakter. Oplysninger herom kan findes i § 252 ff. i [retsplejeloven](#).

3.2 De vigtigste betingelser

Betingelserne varierer alt efter deres nærmere karakter. Oplysninger herom kan findes i § 252 ff. i [retsplejeloven](#).

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan gøres udlæg i diverse former for løsøre, herunder:

Aktier og andele i kommanditselskaber (*commercial partnerships*)

Licenser, der er udstedt af enhver kompetent myndighed, hvilket kan foreskrives ved bekendtgørelse udstedt af justitsministeriet

Forsikringspolicer

Fordringshaverrettigheder (*credit securities*) og alle former for intellektuelle og industrielle ejendomsrettigheder.

Følgende genstande er dog undtaget fra udlæg:

Tøj, sengetøj, redskaber og møbler, der med rimelighed kan anses for nødvendige til at opretholde en beskeden levelfod for skyldneren og dennes familie

Personlige dokumenter og bøger, der har tilknytning til skyldnerens eller dennes families erhverv

Notarers protokoller og registre

Redskaber eller tilbehør, der er nødvendig for udøvelse af skyldnerens eller denne families videnskabelige eller kunstneriske aktiviteter

Dyr eller redskaber, der er nødvendige for at drive landbrug, samt frugt, uanset om den er blevet høstet eller ej

Luftfartøjer, der benyttes af offentlige myndigheder, herunder af postvæsenet, dog ikke i kommercielt øjemed (*commercial service*)

Skibe, der er chartret af Maltas regering

Religiøse relikvier, der benyttes i en godkendt kirke eller som tilhører en præst, en religiøs orden eller et af dens medlemmer

Alle genstande, der tilhører politiet eller Maltas væbnede styrker, det være sig våben, ammunition, udstyr, instrumenter eller uniformer.

Fast ejendom, forretninger (*commercial concerns*), skibe og luftfartøjer kan gøres til genstand for udlæg.

Det kan ikke gøre arrest i følgende fordringer:

Løn eller honorarer (herunder bonus, overarbejdstidsbetaling og andre tillæg)

Ydelser, sociale pensioner, støtte og bistand som omhandlet i den sociale sikringslovgivning eller tjenestemandspensioner

Overlevelshjælp (*charitable grant or donation*), der udbetales af det offentlige

Arv, der udtrykkeligt er øremærket til forsørgelse, hvis skyldneren ikke har noget andet forsørgelsesgrundlag, forudsat gælden ikke er opstået som følge af udgifter til forsørgelse

Beløb, der er bestemt til forsørgelse, uanset hvorfra de hidrører, forudsat gælden ikke er opstået som følge af udgifter til forsørgelse

Beløb, som hidrører fra huslån, hvis huset er bestemt til familiens bolig

Indbetalinger på en kassekredit, bortset fra kreditkortbetalinger, der foretages som led i skyldnerens erhvervsvirksomhed

Bankgarantier og gældsbreve.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Retsvirkningen er, at eksekutionsfundamentet tjener som grundlag for udlæg i skyldnerens ejendele.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Det afhænger af sagens nærmere omstændigheder, men generelt gælder det, at begæringer om udlægsforretninger (*Executive Warrants*) er gyldige, så længe det eksekutionsfundament, de er støttet på, kan fuldbyrdes. Begæringer om foretagelse af arrest kan ikke forlænges og forbliver gyldige, indtil de ophæves ved en retsopgørelse.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Enhver person, mod hvem en udlægsforretning begæres fremmet, eller enhver anden berørt person, kan påstå begæringen afslået helt eller delvist.

Rekvirenten skal underrettes herom, og han har en frist på ti dage til at fremsætte sine bemærkninger hertil. Retten tager stilling til spørgsmålet efter at have hørt parterne. Rettens afgørelse kan appelleres inden seks dage efter, at afgørelsen er bekendtgjort i et offentligt retsmøde.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Domme, der er afsagt af de højere retsinstanser, kan forsynes med en fornyet fuldbyrdelsespåtegning 10 år efter det tidspunkt, hvor dommen kunne være blevet fuldbyrdet. Domme, der er afsagt af de lavere retsinstanser eller af retten for mindre krav, kan forsynes med en fornyet fuldbyrdelsespåtegning efter 5 år. Eksekutionsfundamenter, der hviler på et aftaleretligt grundlag, hvor fordringen er sikker og forfalden til betaling, sager, der er anlagt efter § 166A i kapitel 12 i Maltas love, samt gældsbreve og vekslers kan forsynes med en fornyet fuldbyrdelsesforretning 3 år efter den kompetente ret udstedte den første fuldbyrdelsespåtegning. Begæringer om nye fuldbyrdelsespåtegninger fremsættes for den kompetente ret. Rekvirenten skal ligeledes under ed bekræfte arten af den fordring eller det krav, der ligger til grund for begæringen, ligesom han skal godtgøre, at kravet eller en del af det ikke er blevet opfyldt. Desuden gælder der under disse omstændigheder en forældelsesfrist på 30 år, mens fristen afbrydes ved ovennævnte begæring.

Sidste opdatering: 18/07/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [nl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Nederlandene

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Fogedrettens opgaver udføres af de ordinære retter

Retssagen afsluttes med en dom, hvorved en af parterne (skyldneren) kan blive pålagt at opfylde sine forpligtelser over for den anden part (kreditor).

Efterkommer skyldneren ikke frivilligt pålægget, kan kreditor gennemtvinge kravet ved skifterettens mellemkomst. Reglerne om tvangsfuldbyrdelse finder anvendelse, når indholdet af en dom, hvorved nogen er blevet pålagt at foretage sig noget, skal gennemføres (fuldbyrdelse). Der er fastsat regler om tvangsforanstaltninger og om, hvordan disse foranstaltninger skal iværksættes. Fogeden (*gerechtsdeurwaarders* eller blot *deurwaarders*) har kompetence til at fuldbyrde domme. Det er kreditor, der henvender sig til fogeden, når han ønsker at gennemføre sit krav. Der er to betingelser, der skal være opfyldt for, at de ved lov fastsatte tvangsforanstaltninger kan sættes iværk: Kreditor skal være i besiddelse af eksekutionsfundament, f.eks. en endelig dom, og meddelelse herom skal være kommet til debtors kundskab forinden. Det er først og fremmest kreditor, skyldneren og fogeden, der deltager i fuldbyrdelsesprocessen.

Tvangsmidler

Det vigtigste tvangsmiddel er foretagelse af udlæg (*executoriaal beslag*). Dette beskrives nærmere i afsnit 2.1.

Yderligere tvangsmidler:

tvangspenge (*dwangsom*)

tvangsarrest (*lijfswang/gijzeling*).

1. De i en dom fastsatte tvangspenge skal den dømte betale, hvis han eller hun ikke efterkommer hovedforpligtelsen. Denne foranstaltning gennemføres sædvanligvis som en hastesag for at lægge pres på skyldneren. Tvangspenge kan kun komme på tale, hvis hovedforpligtelsen ikke går ud på betaling af et pengebeløb.

2. Tvangsarrest er et middel til at få den domfældte til at opfylde en bestemt forpligtelse. Retterne anordner kun sjældent en sådan arrest, og det er endnu mere sjældent, at den rent faktisk bliver effektueret. Det er kun retten, der kan anordne tvangsarrest. På skyldnerens foranledning kan retten anordne dette tvangsmiddel til fuldbyrdelse af domme og andre retsafgørelser, der går ud på betaling af et pengebeløb. Tvangsarrest kan eksempelvis anvendes, når der i kraft af en dom, en kendelse eller en legaliseret aftale skyldes underholdsbidrag som omhandlet i bog 1 i civillovbogen (*Burgerlijk Wetboek*) eller børnebidrag som omhandlet i artikel 585 i den civile retsplejelov (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*).

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Proceduren beskrives nedenfor.

Eksekutionsfundamenter

Afgørelser, der træffes af nederlandske domstole (domme og kendelser), dokumenter oprettet for en notar og forskellige andre processkrifter kan udgøre et eksekutionsfundament. Andre processkrifter, der i lovgivningen betegnes som eksekutionsfundamenter, er betalingspålæg udstedt af forvaltningen (*Openbaar Ministerie*), betalingspålæg udstedt af skattemyndighederne, voldgiftsafgørelser med fuldbyrdelsesbevilling og forlig. Justitssekretæren giver sagsøger og sagsøgte, der er mødt op i retten, en udskrift af retsbogen. Hvis der er tale om en endelig dom, der har fået retskraft, forsynes udskriften med en fuldbyrdelsespåtegning. Udskriften er gratis. Der er herved tale om en legaliseret udskrift af retsbogen, der indledes med ordene "i Kongens navn" (*In naam der Koning*). Kun hvis dommen indledes med denne sætning, kan den fuldbyrdes. Dokumenter oprettet for en notar kan ligeledes forsynes med en fuldbyrdelsespåtegning. Udskriften overgives til fogeden, der således har beføjelse til at gennemføre fuldbyrdelsen. Før fuldbyrdelsen indledes, forkynder fogeden eksekutionsfundamentet (udskriften fra retsbogen med fuldbyrdelsespåtegning) for parterne. Formålet hermed er at give modparten meddelelse om dommen og om, at kreditor ønsker retsafgørelsen fuldbyrdet. Forkyndelse af retsafgørelser fra andre medlemslande er reguleret i forkyndelsesforordningen: [Rådets forordning \(EF\) nr. 1348/2000](#) af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaternes af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

Fogedretten

Opgaver i forbindelse med fuldbyrdelsen.

Fogeden er den vigtigste person i forbindelse med fuldbyrdelsen. Han handler altid efter de anvisninger, som han får af den, der ønsker fuldbyrdelsen foretaget. Disse anvisninger fremgår af udskriften af retsbogen (en legaliseret kopi af dommen). Fogeden har i almindelighed ikke brug for en yderligere fuldmagt.

Fogeden kan i forbindelse med fuldbyrdelsen bl.a. foretage sig følgende:

forkynde eksekutionsfundamentet for skyldneren

opfordre skyldneren til at opfylde dommen, f.eks. ved at betale det skyldige beløb

modtage betalingen, såfremt skyldneren efterkommer sin betalingsforpligtelse

gøre udlæg i skyldnerens aktiver

om nødvendigt anmode om politiets bistand (f.eks. i forbindelse med udlæggets foretagelse).

Omkostninger ved en fogedforretning

For de handlinger, som fogeden foretager i embeds medfør, beregnes et fast gebyr, som skyldneren kan tilpligtes at betale. Da der ikke gælder faste gebyrer for kreditor, må han indgå en aftale herom med fogeden. De gebyrer, som fogeden kan pålægge skyldneren at betale, er fastsat i bekendtgørelse af 4. juli 2001 om handlinger i embeds medfør og om betaling af gebyrer ved fogedforretninger (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*). Yderligere oplysninger herom kan findes i gebyrtabellerne (*Tarieven ambtshandelingen*) på følgende hjemmeside <http://www.kbvg.nl>.

3.2 De vigtigste betingelser

To almindelige betingelse skal være opfyldt for, at en tvangsfuldbyrdelse kan finde sted:

Der skal foreligge et gyldigt eksekutionsfundament.

Dette fundament skal tilstilles skyldneren, før tvangsfuldbyrdelsen finder sted.

Det vigtigste tvangsmiddel ved fuldbyrdelsen er som tidligere nævnt foretagelse af udlæg.

Der kan også træffes foranstaltninger, før der udfærdiges et eksekutionsfundament. Sagsøger kan fremsætte en begæring herom, før dommen afsiges, enten mens retssagen verserer, eller før den anlægges. Der er tale om såkaldte sikringsforanstaltninger (*conservatoire maatregelen*), der tjener til foreløbig sikring af kravet. En af disse er sikringspant (*conservatoir beslag*), der etableres ved, at godset forsegles (*verzegeling*), og der udarbejdes en inventarfortegnelse (*boedelbeschrijving*). Disse informationssider vedrører udlæg.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

Formålet med og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltningerne varierer. Der sondres mellem foranstaltninger, der har til formål at få gennemført en betaling, at få en genstand udleveret eller at få den pågældende til at foretage sig noget eller undlade at foretage sig noget. Den hyppigst anvendte foranstaltning har til formål at få inddrevet et pengekrav (*verhaalsbeslag*).

Når skyldnerens forpligtelse ikke går ud på at betale et bestemt beløb eller udlevere en bestemt ting, men har til formål at fremtvinge en bestemt handling, kan en *feitelijke handeling* (der har retsvirkning uanset om det var tilsigtet) eller en *rechtshandeling* (hvorved der opnås en tilsigtet retsvirkning) være fornøden. Såfremt handlingen ikke er bundet til en bestemt person, kan kreditor anmode om rettens tilladelse til at fremkalde den situation, som ville være opstået, hvis skyldneren havde opfyldt sin forpligtelse. Bestod skyldnerens forpligtelse i en retshandel, såsom accept af et tilbud, kan retshandlen erstattes af en retsafgørelse. Retten kan også pålægge skyldneren at undlade at foretage sig noget bestemt.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Der kan gøres udlæg i følgende aktiver:

Løssøre, der ikke skal registreres. Der gælder en registreringspligt for fast ejendom, skibe og fly.

Ihændehaverværdipapirer eller værdipapirer til ordre, navnenoterede aktier eller andre registrerede værdipapirer.

Krav på tredjemand, der benævnes fordringspant (*executoriaal derdenbeslag*).

Fast ejendom.

Skibe.

Luffartøjer.

Som regel kan kreditor selv bestemme, hvilke aktiver der skal gøres udlæg i.

Som udgangspunkt kan der gøres udlæg i alle skyldnerens aktiver. Der er dog flere aktiver, der er undtaget herfra. Der kan således ikke gøres udlæg i grundlæggende fornødenheder som tøj, fødevarer, værktøj, der benyttes som led i skyldnerens erhverv, faglitteratur og genstande, der benyttes til uddannelsesformål samt kunstneriske og videnskabelige formål. Der kan kun i begrænset omfang gøres udlæg i løn og honorarer, underholdsbidrag og sociale ydelser. Et udlægsbeskyttet grundbeløb skal sikre, at skyldneren kan opfylde sine grundlæggende behov ved hjælp af de resterende indtægter. Der kan heller ikke gøres udlæg i visse offentlige ydelser. Kreditor kan gøre udlæg i flere aktiver samtidigt, f.eks. fast ejendom og løssøre.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Retsvirkningerne af udlæg i løssøre, der ikke skal registreres

Udlægget indebærer, at kreditors krav ikke kan forringes ved dispositioner, som skyldneren foretager efter udlæggets stiftelse. Hvis skyldneren for eksempel sælger aktivet, kan køberen som udgangspunkt ikke med rette hævde, at han nu er ejermanden. Enhver indtægt, som aktivet kaster af sig, er ligeledes omfattet af udlægget.

Retsvirkningerne af udlæg i værdipapirer og andre formuegoder

Et sådant udlæg har ingen særlige retsvirkninger. Skyldneren beholder sin stemmeret, så længe udlægget består.

Retsvirkningerne af udlæg i fordringer på tredjemand

Der gøres udlæg i fordringer på tredjemand i tilfælde, hvor tredjemand skylder skyldneren penge, eller han har nogle af skyldnerens ejendele i sin besiddelse.

Kreditor er beskyttet mod retshandler, der foretages af modparten. Retshandler, der foretages efter udlæggets stiftelse, kan ikke gøre gældende over for kreditor. To hyppige former for udlæg i fordringer på tredjemand er udlæg i kontant indestående på en bankkonto eller løntilbageholdelse.

Retsvirkningerne af udlæg i fast ejendom

Udlæg i fast ejendom skal registreres i tingbogen (*Kadaster*). Skibe og luftfartøjer anses for fast ejendom efter indførelse i det relevante register.

Tinglysningskontoret kan foretage en søgning i tingbogen/i registre. Udlægget får retsvirkning, når det er blevet tinglyst. Indtægter hidrørende fra fast ejendom er ligeledes omfattet af udlægget. Kreditor er beskyttet mod retshandler, som skyldneren foretager efter udlæggets stiftelse. Dispositioner over den faste ejendom kan ikke gøre gældende over for kreditor.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Som udgangspunkt forældes en dom med fuldbyrdelsespåtegning 20 år efter, at dommen blev afsagt. Hvis bestemte forudsætninger skal være opfyldt for, at en dom kan fuldbyrdes, og opfyldelsen heraf ikke afhænger af den, der har givet anledning til dommens vilje, forældes fuldbyrdelsespåtegningen 20 år efter den dag, hvor forudsætningerne blev opfyldt.

Forældelsesfristen er kun fem år for beløb, der ifølge dommen skal betales inden et år eller endnu tidligere. Hvad angår renter, bøder og andre yderligere krav, som skyldneren er blevet pålagt at betale, indtræder forældelsen senest på det tidspunkt, hvor fuldbyrdelsespåtegningen på hoveddommen forældes, idet der tages forbehold for afbrydelse af forældelsesfristen eller en forlængelse heraf.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Twister i forbindelse med fuldbyrdelsen

Retsplejelovens artikel 438 indeholder almindelige regler for tvister i forbindelse med fuldbyrdelsen (*executiegeschillen*). I en sådan situation kunne skyldneren forsøge at forhindre fuldbyrdelsen. Tvistighederne kan eksempelvis vedrøre betydningen og omfanget af fuldbyrdelsespåtegningen, virkningen af faktiske omstændigheder, der først er indtrådt efter dommens afsigelse, gyldigheden af et udlæg eller spørgsmålet om, hvem der er ejer af det behæftede aktiv. Disse tvister vedrører udelukkende fuldbyrdelsen. Hovedsagen, der allerede er afgjort, bliver ikke undergivet en fornyet prøvelse.

Under en sådan tvist kan skyldneren eksempelvis hævde, at kreditor har misbrugt sine rettigheder, eller at udlægget ikke står i et rimeligt forhold til dommen. Skyldneren kan på dette stadium af sagen ikke bestride sagens faktiske omstændigheder. Til dette formål skal andre retsmidler bringes i anvendelse, såsom kære (*verzet*), anke (*hoger beroep*) eller genoptagelse (*cassatie*).

Stedlig kompetence

Hvilken ret der har stedlig kompetence, skal afgøres efter de almindelige regler for domstolens kompetence.

Den kompetente ret er enten den, i hvis retskreds udlægsforretningen foretages, den ret, i hvis retskreds de relevante aktiver befinder sig, eller den ret, i hvis retskreds fuldbyrdelsen skal foretages. For enhver fuldbyrdelse, der skal foretages i Nederlandene, skal der udpeges en stedlig kompetent ret.

Saglig kompetence

Fogedretten (*rechtbank*) har kompetence til at behandle alle tvister i forbindelse med fuldbyrdelse af en retsafgørelse, uanset hvilken domstol der har truffet afgørelsen. Fogedretten er således også kompetent i tilfælde, hvor det er appeldomstolen (*gerechtshof*) eller højesteret (*Hoge Raad der Nederlanden*), der har afsagt dommen.

Twister i forbindelse med fuldbyrdelse af retsafgørelser bilægges i almindelighed inden for rammerne af en hastesag (*kort geding*). Retten kan udsætte fuldbyrdelsen eller ophæve de udlæg, der måtte være stiftet.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Sidste opdatering: 01/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Østrig

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrdelse, der i Østrig kaldes *Exekution* eller *Zwangsvollstreckung* (tvangsfuldbyrdelse), består i anvendelse af tvangsindgreb fra Statens side med henblik på at få opfyldt krav, der kan fuldbyrdes.

I *Exekutionsordnung* (fuldbyrdelsesloven) er det fastsat regler om de forskellige former for fuldbyrdelse:

Fuldbyrdelse med henblik på inddrivelse af pengekrav

Fuldbyrdelse med henblik på at gennemtvinge handlinger eller for at sikre unkladelser

Fuldbyrdelse med henblik på inddrivelse af pengekrav:

Ved fuldbyrdelse med henblik på inddrivelse af pengekrav kan kreditor i sin fuldbyrdelsesbegæring vælge, hvilke formuegoder han ønsker at gøre udlæg i (udvælgelse af fuldbyrdelsesaktiver). Han kan herved bl.a. vælge mellem *Fahrmisexekution* (udlæg i løsøre), *Forderungsexekution* (udlæg i fordringer), navnlig i krav på løn og tvangsauktion over fast ejendom (*Liegenschaft*).

Fuldbyrdelse med henblik på at gennemtvinge handlinger eller for at sikre unkladelser:

Ved denne form for fuldbyrdelse skal kreditor begære det fuldbyrdelsesmiddel, der i fuldbyrdelsesloven er foreskrevet til opfyldelse af kravet, bragt i anvendelse.

Fuldbyrdelse med henblik på at sikre unkladelse sker ved, at fogedretten (*Exekutionsgericht*) pålægger rekvisitus at betale en bøde, såfremt han ikke afstår fra at foretage visse handlinger. Handler rekvisitus i strid med pålægget, kan fogedretten efter begæring pålægge ham en yderligere bøde eller idømme ham hæfte i op til ét år.

For at gennemtvinge en handling, der kan udføres af en tredjemand, kan fogedretten give kreditor beføjelse til at lade handlingen foretage på rekvisitus regning.

Et krav på at få foretaget en handling, som ikke kan udføres af en tredjemand, men udelukkende af rekvisitus, fuldbyrdes ved, at rekvisitus ved trussel om bøde eller hæfte i op til seks måneder opfordres til at foretage handlingen.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Som udgangspunkt er det den kompetente fogedret (*Bezirksgericht*), der forestår fuldbyrdelsen.

Følgende retter har stedlig kompetence:

Ved udlæg i løsøre eller fordringer:

For så vidt angår udlæg i fordringer er det retten på skyldnerens bopæl, der er kompetent, mens det afgørende ved udlæg i løsøre er, hvor de aktiver, der skal gøres udlæg i, befinder sig ved udlægsforretningens påbegyndelse.

Tvangsauktion over fast ejendom:

Ved tvangsauktion over fast ejendom (som registreret i tingbogen) er det retten der, hvor den faste ejendom er registreret i tingbogen, der er kompetent (*Grundbuchgericht*).

Fuldbyrdelsen foretages af retten i embeds medfør, og den forestås enten af fogeden (tvangsauktion over fast ejendom) eller af en kontorfuldmægtig (*Rechtspfleger*) ved foretagelse af udlæg i løsøre eller fordringer. Kontorfuldmægtigen er en særligt uddannet embedsmand inden for justitsvæsenet (*Justizbedienstete*).

Selve udlægget foretages af fogederne (*Gerichtsvollziehern*), der i Østrig er embedsmænd inden for justitsvæsenet, og som hverken optræder som selvstændige erhvervsdrivende (*freiberuflich*) eller som repræsentanter (*Vertreter*) eller inkassator (*Erfüllungsgehilfe*) for den retsforfølgende kreditor. De optræder i vidt omfang selvstændigt, indtil det viser sig, om fuldbyrdelsen giver resultater eller ej.

Kreditor opfordres kun til at indgive en begæring (*Antrag*), hvis det ellers ikke er muligt for fogedretten eller fogeden at videreføre sagen, eller hvis embedshandlingen er forbundet med omkostninger. Kreditor kan dog allerede i begæringen fremkomme med yderligere oplysninger, idet han eksempelvis i forbindelse med en lønindeholdelse giver afkald på kravet om, at arbejdsgiveren afgiver en erklæring om, hvorvidt lønnen er i behold og med hvilket beløb, eller han ved udlæg i løsøre giver afkald på, at man tiltvinger sig adgang til skyldnerens bolig ved hjælp af en låsesmed.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Fuldbyrdelse med henblik på inddrivelse af pengekrav:

Fuldbyrdsproceduren er opdelt i en bevillingssag og en udlægsforretning.

Fuldbyrdsbevillingen forudsætter, at kreditor har fremsat en begæring, hvori han har valgt den fuldbyrdsforanstaltning, som han ønsker bragt i anvendelse. Ønsker kreditor at inddrive en fordring fra en erhvervsdrivende, vil han som regel vælge at gøre udlæg i skyldnerens løsøre som opregnet i en fortegnelse over dennes aktiver. Inden for rammerne af denne sag forsøger fogeden at opnå betaling af fordringen, og sker dette ikke, gør han udlæg i de forhåndenværende genstande. Er det ikke tilstrækkeligt til at opfylde fordringen, opfordrer han skyldneren til at udarbejde en fortegnelse over samtlige dennes aktiver.

Ønsker kreditor at inddrive en fordring fra en forbruger, vil han som regel vælge at gøre udlæg i løsøre, at foretage lønindeholdelse og at kræve, at skyldneren udfærdiger en aktivfortegnelse. Kreditor kan ikke kun vælge at foretage lønindeholdelse, såfremt han er bekendt med, hvor skyldneren arbejder, eller hvorfra han oppebærer indtægter. Er han ikke bekendt hermed, må han skaffe sig kendskab til skyldnerens fødselsdato, hvorefter fogedretten via de sociale sikringsmyndigheder undersøger, hvorfra han eller hun oppebærer vederlag. Første skridt er foretagelse af udlæg og transport i skyldnerens indtægt. Lykkes dette, foretages der kun udlæg i løsøre, såfremt kreditor begærer det. Derefter forsøger fogeden at opnå betaling af fordringen, og lykkes dette ikke, foretager han udlæg i de forhåndenværende genstande. Opfyldes den fordring, der skal inddrives, ikke herved, opfordrer han skyldneren til at udlevere en fortegnelse over samtlige aktiver.

Ved begæringen om fuldbyrdelse skal skyldneren anvende en formular (*E-Antr 1*) eller indgive begæringen i en formateret version. Ved indgivelse af en fuldbyrdsbegæring er det ikke nødvendigt at være repræsenteret af en advokat.

3.2 De vigtigste betingelser

Det er en betingelse for at kunne gennemføre en fogedforretning, at kreditor råder over et eksekutionsfundament (*Exekutionstitel*) i form af en endelig dom. Desuden er en fuldbyrdsbepåtegning (*Vollstreckbarkeitsbestätigung*) nødvendig, og denne påtegning udfærdiges af den kompetente myndighed (*Titelbehörde im Titelverfahren*). Kreditor må også kende skyldnerens adresse, fødselsdatoen behøver han derimod kun at angive, såfremt han vil anmode om lønindeholdelse, men ikke ved, hvem der er skyldnerens arbejdsgiver.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Skyldneren hæfter for sine forpligtelser med hele sin formue, forudsat at visse formuegoder ikke er undtaget fra udlæg. Det er dog kun de aktiver, som kreditor har begæret udlæg i, og som han derfor har angivet i fuldbyrdsbegæringen, der er omfattet af udlægsforretningen. Ved udlæg i løsøre er det dog tilstrækkeligt at begære udlæg foretaget i samtlige de aktiver, der befinder sig i skyldnerens varetægt. Ved udlæg i fordringer skal kreditor give den berørte tredjemand meddelelse, dog gælder der en undtagelse ved lønindeholdelse. Kreditor kan angive, at han ikke har kendskab til den berørte tredjemands identitet. Retten kan finde frem til ham via de sociale sikringsmyndigheder, hvis kreditor kender skyldnerens fødselsdato.

Kreditor kan også gøre udlæg i krav på andet en løn, såsom en selskabsandel (*GmbH-Anteil*). Ved kreditorfølgning mod fast ejendom kan kreditor foretage udpantning (*Pfandrechtsbegründung*), tvangsforvaltning (*Zwangsverwaltung*) og sætte ejendommen på tvangsauktion (*Zwangsversteigerung*). Hvilke af skyldnerens formuegoder, der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, beskrives i underafsnittet "Begrænsninger i tvangsfuldbyrdelsen".

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Retsvirkningerne af tvangsfuldbyrdsforanstaltningerne afhænger af fuldbyrdsmedlet:

Udlæg i løsøre:

I de genstande, som fogeden gør udlæg i, stiftes der et retspant, hvorefter de bortauktioneres.

Udlæg i fordringer, navnlig lønindeholdelse:

Fordringen behæftes med et retspant. Skyldneren får forbud imod at råde over sin fordring, navnlig ved at inkassere den. For så vidt som den ikke er undtaget fra udlæg, får kreditor transport i fordringen.

Tvangsauktion over fast ejendom:

Der stiftes et retspant over den faste ejendom. Fra det tidspunkt, hvor det i tingbogen noteres, at tvangsauktionsproceduren er blevet indledt, er retlige dispositioner fra skyldnerens side, der vedrører den faste ejendom og dennes tilbehør, og som ikke hører til en passende forvaltning heraf, uden retsvirkning for kreditor og erhververen (*Ersteher*). Sælger skyldneren den faste ejendom, fortsættes tvangsauktionen overfor erhververen af den faste ejendom. Skyldneren ifalder strafansvar, hvis han skjuler, skiller sig af med, afhænder eller beskadiger en del af sine formuegoder, hvis han anerkender et ikke-bestående modkrav, eller tillægger det forrang, eller på anden vis reelt eller tilsyneladende forringer sin formue og derved hindrer en kreditor i at få opfyldt sit krav eller forringer opfyldelsen heraf. En skyldner ifalder ligeledes strafansvar, hvis han ødelægger, beskadiger, skæmmer, ubrugeliggør eller helt eller delvist hindrer, at aktivet inddrages under fogedforretningen.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Tvangsfuldbyrdelsen fortsætter, indtil den afsluttes med et for kreditor positivt resultat, eller indstilles, som regel fordi skyldneren under sagen betaler sin gæld til kreditor. Tvangsfuldbyrdelsen afsluttes også undtagelsesvist på et tidligere tidspunkt, f.eks. når kreditor foretager lønindeholdelse, og skyldneren får nyt arbejde.

Retsplejeloven indeholder også regler om udsættelse af fogedsagen. En udsættelse kan komme på tale, når der fremsættes en indsigelse om, at den afgørelse, der søges fuldbyrdet, er ugyldig eller en nullitet, når fogedsagen frafaldes, når sagen indbringes for højere instans (*Oppositionsklage*), jf. punkt 4, når rettens tilladelse til fuldbyrdes appelleres, når der klages over fogedrettens handlemåde (*Vorgang des Exekutionsvollzuges*), eller der fremsættes en begæring om ophævelse eller ændring af den retskraftige fuldbyrdelsespåtegning (*Exekutionsbewilligung*)

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Til prøvelse af fuldbyrdelsespåtegningen kan retsmidlet *Rekurs* (appel) anvendes. Appelskriftet skal stiles til appelretten (*Rechtsmittelgericht*), der fungerer som en overordnet landsret, men indbringes for førsteinstansen (*Bezirksgericht*). Appel skal iværksættes inden 14 dage. Som udgangspunkt er der advokattvang. Appelsagen behandles udelukkende skriftligt, og det er udelukket at fremsætte nova.

Skyldneren kan påberåbe sig, at han i mellemtiden har betalt den pågældende fordring ved at fremsætte en indsigelse herom (*Oppositionsantrag / Oppositionsklage*), idet det ikke kan ske inden for rammerne af en appel til prøvelse af fuldbyrdelsespåtegningen. Indsigelsen skal fremsættes for den ret, der har godkendt fuldbyrdelsen. Indsigelsen kan ledsages af en begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen. Tages indsigelsen endegyldigt til følge, skal retten indstille fogedforretningen af egen drift.

Blev tvangsfuldbyrdelsen iværksat inden for rammerne af den forenkledede godkendelsesprocedure (*vereinfachtes Bewilligungsverfahren*), skete dette udelukkende på grundlag af kreditors oplysninger. I et sådant tilfælde kan skyldneren ved hjælp af en indsigelse gøre gældende, at der mangler et tilstrækkeligt eksekutionsfundament, og at eksekutionsfundamentet ikke stemmer overens med de i fuldbyrdelsesbegæringen indeholdte oplysninger. Indsigelsen skal rettes til den ret, der godkendte fuldbyrdelsen i første instans. Ved behandlingen af indsigelsen tager retten stilling til, om der foreligger et eksekutionsfundament, der dækker den pågældende fordring. Indsigelsesfristen er på 14 dage.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Begrænsninger i tvangsfuldbyrdelsen

Som hovedregel gælder det, at fuldbyrdelsen ikke må gå videre end hvad der er nødvendigt, for at sikre opfyldelsen af den fordring, der er angivet i eksekutionsfundamentet.

I lovgivningen er der fastsat visse begrænsninger i tvangsfuldbyrdelsen til fordel for bestemte personer eller visse sammenslutninger af personer:

På en offentligt ejet ejendom, som spiller en rolle i den offentlige trafik, må der kun foretages tvangsfuldbyrdelsesskridt, der er egnede til at forstyrre denne trafik, hvis det sker efter aftale med tilsynsmyndigheden (*Aufsichtsbehörde*).

Før der foretages tvangsfuldbyrdelsesskridt i forhold til en ansat i hæren eller politiet, skal eksekutionsfundamentet godkendes af vedkommendes overordnede.

I militærets bygninger er tvangsfuldbyrdelsesskridt betinget af en forudgående meddelelse til bygningens kommandant og inddragelse af en militærperson, som kommandanten udpeger.

Tvangsfuldbyrdelsesskridt i forhold til personer, der i Østrig nyder immunitet som følge af de folkeretlige regler, og i forhold til gods og lokaliteter, der tilhører disse personer, må kun foretages med samtykke fra justits- og udenrigsministeriet.

Tvangsfuldbyrdelsesskridt med henblik på inddrivelse af fordringer kan kun foretages i forhold til en kommune eller et offentligt, almennyttigt organ for så vidt angår aktiver, som uden ulempe for de offentlige interesser, som kommunen eller organet varetager, kan behæftes. Har tvangsfuldbyrdelsen til formål at realisere et pant, gælder denne begrænsning ikke.

For at beskytte skyldneren er bestemte aktiver desuden undtaget fra udlæg:

Udlæg i løsøre:

Genstande, der ikke går ud over en beskeden livsførelse, og som tjener til skyldnerens eller dennes husstands personlige brug.

Genstande, der tjener til skyldnerens erhverv, uddannelse eller skolegang.

Fødevarer og brændsel, som skyldneren og dennes husstand har brug for inden for de kommende fire uger.

Husdyr.

Familiebilleder, breve og anden korrespondance samt skyldnerens vielsesring.

Hjælpemidler, udstyr og medicin, der tjener til lindring eller behandling af skyldnerens eller dennes husstands handicaps eller sygdom.

Genstande, der anvendes til religionsudøvelse.

Konter op til udlægsfribeløbet (*Pfändungsfreibetrag*) indtil næste udbetalingsdag, såfremt skyldnerens indkomst ifølge lovgivningen er helt eller delvist fritaget fra udlæg.

Fogeden kan også undlade at gøre udlæg i genstande af ringe værdi, når det er åbenbart, at en fortsættelse eller gennemførelse af udlægsforretningen ikke vil indbringe et beløb, der overstiger omkostningerne ved tvangsfuldbyrdelsen.

Udlæg i pengekrav (lønindeholdelse):

Omkostningstillæg (*Aufwandsentschädigung*), for så vidt som de tjener til at kompensere for de omkostninger, som skyldneren har i forbindelse med sit erhverv.

Offentlige ydelser, der udbetales som compensation for de udgifter, som skyldneren har på grund af handicaps eller plejebehov, såsom plejeydelse (*Pflegegeld*).

Boligsikring (*gesetzliche Beihilfen zur Zahlung des Mietzinses oder zur Deckung des sonstigen Wohnungsaufwands*).

Familieydelse (*Familienbeihilfe*).

Lovbestemte ydelser, der udbetales ved børnefødsler, navnlig den faste børnepasningsydelse (*pauschale Kinderbetreuungsgeld*).

Visse ydelser, der udbetales af *Arbeitsmarktservice*.

Refusion (*Kostenersätze*), der udbetales af den lovpligtige socialforsikring.

Desuden kan der navnlig ikke gøres udlæg i:

Naturalydelser, der udredes i henhold til den sociale sikringslovgivning.

Krav på boslod (*eheliches Gebrauchsvermögen*) i forbindelse med en bodeling, for så vidt som kravet ikke er anerkendt i en bodelingsoverenskomst (*Vertrag* eller *Vergleich*), eller fremsat under en retssag.

Der kan kun i begrænset omfang gøres udlæg i arbejdsindkomst, pension eller offentlige ydelser (*gesetzliche Bezüge*), der tjener til at kompensere for midlertidig arbejdsløshed eller nedsættelse af erhvervsevnen. Den del, der ikke kan gøres udlæg i ("eksistensminimum"), afhænger af beløbets størrelse og af skyldnerens underholdsforpligtelser. De "fredede" beløb, der årligt forhøjes, er fastsat i de tabeller, der findes på justitsministeriets hjemmeside:

(<http://www.justiz.gv.at/web2013/html/default/2c9484852308c2a60123ec387738064b.de.html>). Efter de gældende regler kan fribeløbet i det konkrete tilfælde efter ansøgning sættes op eller ned for at tage hensyn til skyldnerens eller dennes kreditors særlige behov. Er der tale om tvangsinddrivelse af et lovbestemt krav på underholdsbidrag, nedsættes værdien af fribeløbet med 25 %.

Det fremgår i øvrigt af lejelovgivningen (*Mietrechtsgesetz* (MRG)), at en udsættelsesforretning (*Räumungsexekution*) kan udsættes, såfremt lejeren i givet fald ville stå uden tag over hovedet.

Frister for tvangsfuldbyrdsen

Der er – bortset fra undtagelsestilfælde (udsættelsesforretninger efter retsplejelovens § 575) – ikke fastsat frister for fremsættelse af begæring om fuldbyrdelse. Skyldneren kan imidlertid rejse den indsigelse i forbindelse med en fogedforretning, at der allerede er indtrådt forældelse. Forældelsesfristen for fordringer, der er forsynet med en fuldbyrdsespåtegning ("*Judikatsschulden*"), udløber i almindelighed 30 år efter, at fuldbyrdsespåtegningen fik retskraft. Er påtegningen støttet på rettigheder, der tilkommer juridiske eller fysiske personer i henhold til offentligretlige eller privatretlige regler, forlænges forældelsesfristen til 40 år. Der gælder dog en undtagelse for så vidt angår fordringer, der først for nylig er forfaldet til betaling, såfremt der for disse gælder en kortere forældelsesfrist efter de almindelige forældelsesregler.

Forældelsen afbrydes ved hjælp af et retskraftigt eksekutionsfundament, og den begynder at løbe igen, når det sidste tvangsfuldbyrdsesskridt er foretaget, eller fuldbyrdsen er tilendebragt.

I visse tilfælde spærres der midlertidigt for fornyede fogedforretninger eller for fortsættelse af en igangværende fogedforretning:

Blev der under en udlægsforretning ikke forefundet egnede aktiver, kan en begæring fra en anden kreditor ganske vist fremmes, men forretningen kan tidligst foretages seks måneder efter det sidste forgæves forsøg på at opnå fyldestgørelse af en fordring er foretaget, medmindre det skønnes formålstjenligt at gøre et nyt forsøg tidligere.

Kreditor kan efter, at fogedretten har fremmet en udlægsforretning med henblik på foretagelse af udlæg i løsøre, først fremsætte begæring om foretagelse af udlæg i fordringer på tredjemand, når der er gået et år. Denne spærrefrist gælder ikke, når kreditor kan godtgøre, at han først efter udlægsforretningen fik kendskab til, at skyldneren har lønkrav, der ikke er fritaget fra udlæg. Skyldneren er kun forpligtet til at udfærdige en ny aktivfortegnelse, hvis kreditor kan godtgøre, at skyldneren har erhvervet nye aktiver, eller der er hengået mere end et år, siden den sidste fortegnelse blev udfærdiget.

Retsplejeloven indeholder også frister, der skal sikre en hurtig tvangsfuldbyrdelse. Fogeden skal således beramme fogedforretningen inden for fire uger og senest efter fire måneder meddele kreditor, hvad udfaldet blev. Det retsphant, der stiftes i skyldnerens ejendele som led i en udlægsforretning, bortfalder efter to år, hvis disse ejendele ikke bortauktioneres inden.

Sidste opdatering: 21/08/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [pl](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Polen

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrdelse af afgørelser i civilretlige — herunder handelsretlige — sager er omfattet af den civile retsplejelov (*Kodeks postępowania cywilnego — KPC*).

Ved tvangsfuldbyrdelse forstås de kompetente myndigheders anvendelse af de tvangsmidler, loven fastsætter for på basis af et fuldbyrdsesfundament at sikre, at debitor opfylder sine forpligtelser over for kreditor. Tvangsfuldbyrdsen begynder med indgivelsen af en anmodning om tvangsfuldbyrdelse.

Fuldbyrdsesfundamentet er grundlaget for tvangsfuldbyrdsen. Som hovedregel er et tvangsfuldbyrdsesfundament et fuldbyrdsesfundament med en fuldbyrdsesklausul (artikel 776 i den civile retsplejelov). Denne fuldbyrdsesklausul er ikke påkrævet for visse afgørelser fra domstole i EU-medlemsstaterne eller for retsforlig eller for de officielt bekræftede dokumenter, der er omhandlet i artikel 115314 i den civile retsplejelov) Hvis disse retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter opfylder de betingelser, der er omhandlet ovenfor, udgør de et fuldbyrdsesfundament, som ansøgeren kan henvende sig direkte til tvangsfuldbyrdsesmyndigheden med.

To typer myndigheder indgår i tvangsfuldbyrdsen:

retslige myndigheder — der fører retsforhandlinger om påføringer af fuldbyrdsespåtegninger i tvangsfuldbyrdsesfundamenter (retsformænd, distriktsdomstole (*sąd rejonowy*), førsteinstansdomstole (*sąd okręgowy*) og appeldomstole).

tvangsfuldbyrdsesmyndigheder — der er involveret i tvangsfuldbyrdsesprocedurer; disse omfatter distriktsdomstole og fogeder (artikel 758 i den civile retsplejelov).

Parterne i sager om såvel om eksigibilitet og tvangsfuldbyrdelse er debitor og kreditor.

I den polske lovgivning sondres der mellem følgende former for tvangsfuldbyrdelse:

Tvangsfuldbyrdelse af pengekrav i forbindelse med:

løsøre

løn

bankkonti

andre tilgodehavender

andre ejendomsrettigheder

fast ejendom

søgende skibe

Tvangsfuldbyrdelse af andre fordringer end pengekrav i forbindelse med:

likvidation

salg af virksomhed eller bedrift

underholdsbidrag. Retten påfører ex officio tvangsfuldbyrdsesfundamenter fuldbyrdsespåtegninger. Fuldbyrdsesfundamentet forkyndes ex officio for debitor. I sager, hvor der er afsagt kendelse om betaling af underholdsbidrag, kan der indledes tvangsfuldbyrdelse ex officio på begæring af den førsteinstansdomstol, der har behandlet sagen. Anmodningen skal rettes til den kompetente tvangsfuldbyrdsesmyndighed. Fogeden skal gennemføre en undersøgelse ex officio for at opgøre debitorens indtjening og aktiver og fastslå dennes bopæl. Hvis disse foranstaltninger ikke giver resultat, træffer politiet på anmodning fra fogeden foranstaltninger med henblik på at fastslå debitorens bopæl og arbejdssted. Den undersøgelse, der er omhandlet i § 1, skal gennemføres med jævne mellemrum med intervaller på højst 6 måneder. Hvis debitorens indkomst eller aktiver ikke er opgjort ved udgangen af denne undersøgelse, anmoder fogeden retten om at beordre debitor til at oplyse sine aktiver. Hvis debitor har restancer for en periode på over 6 måneder, skal fogeden ex officio indgive ansøgning til det nationale retsregister (*Krajowy Rejestr Sądowy*) om indføring af debitor i registret over insolvente debitorer. En resultatløs tvangsfuldbyrdelse er ikke grundlag for afvisning af sagen.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

I henhold til artikel 758 i den civile retsplejelov henhører tvangsfuldbyrdelse under distriktsdomstolene og fogeder, der handler på vegne af disse.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

I henhold til artikel 803 i den civile retsplejelov er et fuldbyrdelsesfundament grundlag for tvangsfuldbyrdelse af hele fordringen for så vidt angår alle debtors aktiver, medmindre andet er bestemt. Håndhævelsesmyndigheden er ikke bemyndiget til at undersøge anvendeligheden og gyldigheden af det pågældende fuldbyrdelsesfundament.

Som hovedregel er et tvangsfuldbyrdelsesfundament påført en fuldbyrdelsespåtegning.

I henhold til artikel 777 er følgende at betragte som tvangsfuldbyrdelsesgrundlag:

en endelig eller omgående fuldbyrdelig afgørelse truffet af en domstol eller et forlig indgået for retten

en endelig eller omgående fuldbyrdelig afgørelse truffet af en referendar (*referendarz sądowy*)

andre afgørelser, retsforlig og retlige instrumenter, der ved lov håndhæves ved hjælp af retshåndhævelse

en notarialakt, hvorved en debitor frivilligt accepterer tvangshåndhævelsen, og som omfatter en forpligtelse til at betale den sum penge eller overdrage de genstande, der er specificeret ved type i det i akten fastsatte kvantum eller overdrage individuelt specificerede genstande, forudsat at akten fastsætter en dato, hvor denne forpligtelse skal være efterkommet, eller en begivenhed, der skal være indtruffet, før fuldbyrdelsen kan finde sted

en notarialakt, hvorved en debitor frivilligt accepterer tvangshåndhævelsen, og som omfatter en forpligtelse til at betale den sum penge, der er fastsat i akten eller angivet ved en indekseringsklausul, hvorved den begivenhed, som skal være indtruffet, før fuldbyrdelsen kan finde sted, og den dato, fra hvilken kreditor kan ansøge om påføring af en fuldbyrdelsespåtegning i akten, er angivet

den notarialakt, der er angivet i stk. 4 eller 5, når en debitor eller en person, som ikke er personlig debitor, og hvis ejendom er omfattet af pant i fast ejendom eller aktiver, frivilligt har accepteret tvangshåndhævelsen af gælden i pant i fast ejendom eller aktiver med henblik på indfrielse af kreditors fordringer.

En debitorerklæring om frivillig accept af tvangsfuldbyrdelse kan også afgives i en selvstændig notarialakt.

Kun en retsgyldig afgørelse, som omfatter en fuldbyrdelsesklausul, eller som er umiddelbart eksigibel (på grund af en påtegning om umiddelbar eksigibilitet udstedt ex officio eller efter anmodning fra en af sagens parter) kan udgøre et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag. En notarialakt kan tvangsfuldbyrdes, hvis den opfylder de krav, der er fastsat i den civile retsplejelov og i loven om notarialvirksomhed.

Andre tvangsfuldbyrdelsesfundamenter omfatter bl.a.: uddrag af en meddelelse om fordringer i forbindelse med insolvensbehandling en retsgyldig aftale med en bank, en plan for fordeling af pengebeløb som følge af fuldbyrdelse af fast ejendom, en banks betalingskrav i henhold til bankloven, men først efter en domstol har truffet en afgørelse om fuldbyrdelsesklausul, afgørelser truffet af udenlandske domstole og forlig indgået for disse retsinstanser, efter at disse er erklæret for eksigible af en polsk domstol - dog således at udenlandske retsafgørelser i civile sager, som er egnet til fuldbyrdelse ved retlig fuldbyrdelse, bliver eksigible, efter at de er blevet erklæret eksigible af en polsk domstol. Kendelser om tvangsfuldbyrdelse afgives, hvis den pågældende dom er eksigibel i oprindelseslandet, og hvis der ikke opstår hindringer som de i [artikel 1146, § 1](#) og 2, i den civile retsplejelov beskrevne.

3.1 Proceduren

Fuldbyrdelsesfundamentet er grundlaget for indledning af tvangsfuldbyrdelsen. Den ret i første instans, som sagen forelægges, påfører fuldbyrdelsespåtegningen i tvangsfuldbyrdelsesfundamentet udstedt af retten (artikel 781, § 1 i den civile retsplejelov).

En ansøgning om påføring af en fuldbyrdelsespåtegning skal prøves af retten snarest og senest inden tre dage fra indgivelsen af heraf i den relevante jurisdiktion (artikel 781 i den civile retsplejelov). Fuldbyrdelsespåtegninger påføres ex officio i fuldbyrdelsesfundamenter i sagen, som er eller kunne være udstedt ex officio. Retten påfører ex officio en fuldbyrdelsespåtegning i betalingsordrer udstedt i betalingspåkravsprocedurer, som gennemføres elektronisk, umiddelbart efter at disse ikke længere kan appelleres (artikel 782 i den civile retsplejelov).

I princippet kan tvangsfuldbyrdelse udføres på anmodning. I sager, der kan indbringes ex officio, kan tvangsfuldbyrdelse indledes på begæring af den ret i første instans, der har behandlet sagen for den kompetente domstol eller foged (artikel 796, § 1, i den civile retsplejelov).

En anmodning om indledning af en tvangsfuldbyrdelsesprocedure, kan indgives af kreditor til den kompetente distriktsdomstol eller til den foged, der er tilknyttet denne domstol. Den kan også forelægges af andre kompetente myndigheder (en domstol eller den offentlige anklager i sager vedrørende tvangsfuldbyrdelse af bøder, finansielle sanktioner, retsafgifter og sagsomkostninger, der skyldes til staten).

Som hovedregel skal anmodninger om tvangsfuldbyrdelse indgives skriftligt. Anmodningen skal være vedlagt et fuldbyrdelsesfundament.

Bestemmelserne om inddrivelse af afgifter og disses størrelse er reguleret i lov af 20. august 1967 om fogeder og tvangsfuldbyrdelse. (*Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji*) af 20. august 1967. Det fremgår af lovens artikel 43, at fogeden opkræver fuldbyrdelsesafgifter for tvangsfuldbyrdelse og for andre aktiviteter, der er omhandlet i loven.

Der opkræves følgende tvangsfuldbyrdelsesafgifter:

for fuldbyrdelsen af en afgørelse om sikkerhedsstillelse for pengekrav er gebyret 2 % af fordringens værdi, dog ikke mindre end 3 % af den gennemsnitlige månedsløn og højst fem gange denne løn. Afgiften betales af kreditor ved forelæggelse af anmodningen om fuldbyrdelse af afgørelsen om sikkerhedsstillelse af pengekravet. Hvis betalingen ikke falder, når anmodningen indgives, oplyser fogeden kreditor om, at dette skal ske inden 7 dage.

Fogeden fuldbyrder ikke afgørelsen, før afgiften er betalt (lovens artikel 45).

I sager om tvangsfuldbyrdelse af pengekrav opkræver fogeden et proportionelt gebyr fra kreditor på 15 % af værdien af de tvangsfuldbyrdede fordringer, dog ikke mindre end 1/10 af dette og ikke over denne værdi ganget med den gennemsnitlige månedsløn. Hvis tvangsfuldbyrdelsen imidlertid sker ved at gøre udlæg i bankkonti, løn, sociale ydelser og ydelser betalt i henhold til bestemmelserne om fremme af beskæftigelsen og arbejdsmarkedets institutioner, ydelser ved arbejdsløshed og aktiverings- og kursustillæg, opkræver fogeden et proportionelt gebyr fra kreditor svarende til 8 % af værdien af den tvangsfuldbyrdede fordring, dog ikke mindre end 1/20 af dette og højst ti gange den gennemsnitlige månedsløn. (lovens artikel 49)

I sager om pengekrav hidrørende fra indstilling af tvangsfuldbyrdelsessager på begæring fra kreditor og på grundlag af [artikel 823](#) i den civile retsplejelov, opkræver fogeden af kreditor et proportionelt gebyr svarende til 5 % af værdien af den udestående fordring, dog ikke mindre end 1/10 af den gennemsnitlige månedsløn og højst ti gange den gennemsnitlige månedsløn. For så vidt angår indstilling af tvangsfuldbyrdelsessager på begæring fra kreditor, inden debitor er underrettet om indledningen af tvangsfuldbyrdelsen, opkræver fogeden et proportionelt gebyr fra kreditor svarende til 1/10 af den gennemsnitlige månedsløn.

Ved tvangsfuldbyrdelse i form af udlæg i genstande opkræver fogeden et fast gebyr på 50 % af den gennemsnitlige månedlige grundløn (lovens artikel 50).

Det faste gebyr er på 40 % af den gennemsnitlige månedlige grundløn (artikel 51) i tilfælde af:

overførsel af ejendomsretten til fast ejendom og løsøre; for så vidt angår handels- og industrivirksomheder opkræves der gebyr for hvert af virksomhedens lokaler

udnævnelse af en forvalter for en ejendom eller virksomhed og en opsynsmand for en ejendom

tømning af lokaler for genstande eller udsætning af personer mod betaling af separat gebyr for hvert lokale.

Der opkræves ikke særskilt gebyr for tømning for genstande eller udsætning af personer fra dele af boliger, såsom: gangarealer, alkover, korridorer, verandaer, badeværelser, spisekamre, loggiaer osv.

3.2 De vigtigste betingelser

Tvangsfuldbyrdelse indledes på anmodning fra kreditor vedlagt et fuldbyrdelsesfundament. Det er vigtigt, at debitor identificeres, og at måden, hvorpå tvangsfuldbyrdelsen skal finde sted, angives, dvs. at de aktiver, der skal gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelsen, identificeres. I tilfælde af tvangsfuldbyrdelse, der omfatter fast ejendom, er oplysninger fra tingbogen også påkrævede. I tilfælde af tvangsfuldbyrdelse, der omfatter løsøre, er det ikke nødvendigt med en nøje beskrivelse af emnerne, idet tvangsfuldbyrdelsen i princippet omfatter alt løsøre i debtors aktiver.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Alle debtors aktiver, dvs. løsøre, fast ejendom, løn, bankindeståender, dele af fast ejendom, skibe samt debtors fordringer og ejendomsret, kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelsen.

Artikel 829 til 831 i den civile retsplejelov indeholder visse restriktioner for, hvilke aktiver der kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse. I henhold til denne bestemmelse er følgende undtaget fra tvangsfuldbyrdelse: personlige artikler og husholdningsudstyr, sengetøj og undertøj samt hverdagstøj, som debitor og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmer skønnes at have brug for i en måned, og beklædning, som debitor skønnes at have brug for i udøvelsen af sit erhverv, en måneds forbrug af fødevarer og brændsel for debitor og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmer, værktøj og andre genstande, der er nødvendige for debtors beskæftigelse, og de råvarer, der er nødvendige til en uges produktion, bortset fra motorkøretøjer.

Ud over den civile retsplejelov findes der også andre nationale bestemmelser, som definerer, hvilke typer fordringer, der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, og i hvilket omfang dette gælder; f.eks. fastsætter arbejdsmarkedsloven (*Kodeks pracy*), i hvilket omfang løn kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Et fuldbyrdelsesfundament er grundlag for tvangsfuldbyrdelse af hele fordringen for så vidt angår alle debtors aktiver, medmindre andet er bestemt.

Debitor har ret til at forvalte sine aktiver, medmindre retten afgør, at vedkommende skal fratages denne ret.

Ved tvangsfuldbyrdelse i **løsøre**, beslaglægger fogeden disse aktiver og udarbejder en fortegnelse over den beslaglagte ejendom. Virkningen af beslaglæggelsen er, at forvaltningen af den beslaglagte ejendom ikke påvirker sagens videre forløb, og der kan endda indledes tvangsfuldbyrdelse mod køber i den beslaglagte ejendom. Fogeden kan imidlertid på et hvilket som helst tidspunkt af tvingende hensyn overdrage tilsynet med udlagt løsøre til en anden person, som kan være en kreditor.

Ved tvangsfuldbyrdelse, der involverer **fast ejendom** anmoder fogeden først debitor om at betale gælden inden for 2 uger, idet en undladelse heraf vil medføre, at der udarbejdes en beskrivelse og en vurdering af ejendommen. Ved tvangsfuldbyrdelse, der involverer fast ejendom anmoder fogeden først debitor om at betale gælden inden for 2 uger, idet en undladelse heraf vil medføre, at der udarbejdes en beskrivelse og en vurdering af ejendommen.

Forvaltning af fast ejendom, efter at denne er blevet beslaglagt, påvirker ikke sagens videre forløb. Køberen kan deltage i retssagen som debitor.

Hvis debitor har pligt til at **undlade** at foretage bestemte handlinger eller til ikke gribe ind i handlinger, der foretages af kreditor, pålægger retten efter anmodning fra kreditor debitor en bøde, hvis han ikke overholder denne forpligtelse; hvis debitor ikke betaler bøden, fængsles han. Debitor kan således frihedsberøves, hvis han ikke betaler bøder idømt som tvangsmidler.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

I den civile retsplejelov er der ingen tidsfrist for indgivelse af anmodning om tvangsfuldbyrdelse. I henhold til polsk ret forfalder fordringer, som er etableret ved endelig dom fra en domstol eller en anden myndighed, som er kompetent til at prøve sådanne sager, eller ved dom fra en voldgiftsdomstol, og fordringer, der er etableret ved forlig indgået for en domstol eller ved voldgift eller aftaler, der er opnået ved mægling og godkendt af retten, efter ti år, selv om forældelsesfristen for sådanne sager er kortere (art. 125, § 1, i den civile retsplejelov). Hvis således etablerede fordringer omfatter periodiske forpligtelser, vil alle fremtidige fordringer være omfattet af en forældelsesfrist på tre år.

Anmodninger om tvangsfuldbyrdelse skal prøves af en kompetent myndighed med henblik på at fastslå, om de opfylder de formelle krav for prøvelse.

Manglende opfyldelse af disse krav kan føre til afvisning af anmodningen eller medføre, at tvangsfuldbyrdelsesproceduren ikke kan gennemføres.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Sagens parter kan anfægte retskendelsen om påføring af en fuldbyrdelsespåtegning.

Følgende retsmidler er til rådighed i tvangsfuldbyrdelsessager:

klage over fogedens dispositioner (rettes til distriktsdomstolen og finder også anvendelse på situationer, hvor en foged har undladt at handle). Klagen kan indgives af en part i sagen eller af en person, hvis rettigheder er blevet krænket ved en handling eller en undladelse af en handling fra fogedens side.

Søgsmålsfristen er én uge fra den dato, hvor handlingen er udført, eller hvor parten eller personen er blevet opmærksom på den undladte handling)

appel af en domstolsafgørelse om påføring af en fuldbyrdelsespåtegning (artikel 795 i den civile retsplejelov — fristen for indbringelse løber for kreditors vedkommende fra det tidspunkt, hvor denne er meddelt fuldbyrdelsesfundament, eller afgørelsen om afvisning af fuldbyrdelse blev truffet, og for debtors vedkommende fra datoen for forkyndelsen af meddelelsen om indledning af tvangsfuldbyrdelse)

appel af en domstolsafgørelse om eksigibilitet af et europæisk betalingspåkrav (artikel 7957 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse i tilfælde af overlapning af administrativ og retlig håndhævelse

appel af en domstolsafgørelse om suspendering eller ophævelse af sagen (artikel 828 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse om begrænsning af tvangsfuldbyrdelsen (artikel 839 i den civile retsplejelov)

domstolsafgørelse om begrænsning af tvangsfuldbyrdelsen og appel af denne afgørelse (artikel 839 i den civile retsplejelov)

sagsanlæg fra debitor vedrørende tvangsfuldbyrdelse (artikel 840-843 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse om betaling af en opsynsmands udgifter (artikel 859 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse om beskrivelse og vurdering inden tvangsfuldbyrdelse i fast ejendom

mundtlig klage til tilsynsmyndigheden over foranstaltninger truffet af en foged i løbet af en auktion (artikel 986 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse om tildeling af kontrakt (artikel 997 i den civile retsplejelov)

indsigelse mod en plan om fordeling af de midler, som er indkommet ved tvangsfuldbyrdelse (inden to uger fra datoen for afgivelse af varsel til den tvangsfuldbyrdelsesmyndighed, der har udarbejdet den (artikel 998 den civile retsplejelov))

appel af en domstolsafgørelse om bilæggelse af indsigelser mod en plan om fordeling af midler (art. 1028 i den civile retsplejelov)

appel af en domstolsafgørelse, som pålægger debitor at appellere en domstolskendelse om fritagelse fra tvangsfuldbyrdelsesprocedurer, der involverer staten (artikel 1061, § 2, i den civile retsplejelov).

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

I henhold til artikel 829 i den civile retsplejelov kan følgende ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse:

- 1) personlige artikler og husholdningsudstyr, sengetøj og undertøj samt hverdagstøj, som er nødvendige(-t) for debitor og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmer i en måned, og beklædning, som er nødvendig for debitor i udøvelsen af dennes erhverv
- 2) en måneds forbrug af fødevarer og brændsel for debitor og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmer

- 3) en ko, to geder eller tre får, som er nødvendig(-)e for debtors og dennes forsørgelsesberettigede familiemedlemmers underhold, med tilstrækkeligt foder og strøelse frem til næste høst
- 4) værktøj og andre genstande, der er nødvendige for debtors beskæftigelse, og de råstoffer, der er nødvendige til en uges produktion, bortset fra motorkøretøjer
- 5) hvis debitor har fast arbejde og regelmæssigt modtager en fast løn, et beløb svarende til den del af lønnen, som ikke er omfattet af tvangsfuldbyrdelse i perioden frem til næste lønningdag, og – hvis debitor ikke har fast arbejde – det beløb, der kræves til debtors og medlemmer af dennes families underhold i to uger
- 6) udstyr og lærebøger til studier, personlige dokumenter, dekorationer og andre genstande, som anvendes til religiøs praksis, og dagligvarer, der kun kan sælges med betydelige tab, og som har en væsentlig brugsværdi for debitor
- 7) indeståender på den i artikel 36, stk. 4a, nr. 25, i lov af 20. april 2004 om organisering af markedet for mælk og mejeriprodukter omhandlede bankkonto (Polens lovtidende af 2013, punkt 50 og 1272)
- 8) lægemidler i henhold til lægemiddelloven af 6. september 2001 (Polens lovtidende af 2008, nr. 45, punkt 271, som ændret 26)), der er nødvendige for driften af en sundheds- og lægetjeneste i tre måneder i henhold til bestemmelserne om sundhedsydelse, og medicinsk udstyr som omhandlet i lov om medicinsk udstyr af 20. maj 2010 (Polens lovtidende nr. 107, punkt 679, og Polens lovtidende af 2011, nr. 102, punkt 586, og nr. 113, punkt 657)
- 9) udstyr, som er nødvendigt for debitor eller medlemmer af dennes familie på grund af handicap.

I henhold til artikel 831, § 1, kan følgende ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse:

- 1) penge og naturalier afsat til dækning af udgifter og tjenesterejser
- 2) penge udbetalt af staten med særlige formål (stipendier, støtte), medmindre den tvangsfuldbyrdede fordring håndhæves i forbindelse med disse formål eller i forbindelser med restancer for underholdsbidrag
- 3) midler fra programmer, der finansieres med midler som omhandlet i artikel 5, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om offentlige finanser af 27. august 2009 (Polens lovtidende 2013, punkt 885, 938 og 1646), medmindre fordringen er gjort gældende i forbindelse med gennemførelsen af det projekt, som disse midler er afsat til.
- 4) ufravigelige rettigheder, medmindre det ved overenskomst er fastsat, at disse kan overdrages og er egnet til tvangsfuldbyrdelse eller udøvelsen af en rettighed, kan overdrages til en anden
- 5) godtgørelser fra personlige forsikringer og skadesforsikringer inden for de af finansministeren og justitsministeren ved bekendtgørelse fastsatte grænser; dette gælder ikke for tvangsfuldbyrdelse af fordringer som følge af restancer med underholdsbidrag
- 6) sociale ydelser i henhold til lov af 12. marts 2004 (Polens lovtidende 2013, punkt 182, som ændret)
- 7) penge, som skal betales til debitor fra statsbudgettet eller den nationale sygesikringskasse for levering af sundhedsydelser i henhold til lov af 27. august 2004 om sygehjælp finansieret med offentlige midler (Polens lovtidende 2008, nr. 164, punkt 1027, som ændret), inden de pågældende ydelser indstilles, for beløb svarende til 75 % af hver betaling, undtagen for så vidt angår arbejdstagernes tilgodehavender over for debitor eller fordringer fra sundhedsarbejdere jf. artikel 5, stk. 41, litra a) og b), i lov af 27. august 2004 om sygehjælp finansieret med offentlige midler.

I henhold til artikel 833, § 1, i den civile retsplejelov er vederlag for arbejde omfattet af tvangsfuldbyrdelse som fastsat i arbejdsmarkedsloven. Denne bestemmelse gælder analogt hermed arbejdsløshedsunderstøttelse, aktiveringsydelser, stipendier og uddannelsesydelser på grundlag af regler om fremme af beskæftigelse og arbejdsmarkedets institutioner.

I henhold til artikel 871, § 1, i arbejdsmarkedsloven må der ikke gøres udlæg i følgende beløb:

- 1) mindstelønnen, som defineret på grundlag af særlige bestemmelser, for fuldtidsansatte, fratrukket socialsikringsbidrag og kildeskat for fysiske personer – fratrukket beløb i henhold til tvangsfuldbyrdesdokumenter for andre fordringer end underholdsbidrag
- 2) 75 % af den i stk. 1 specificerede ydelse efter fradrag for kontantforsud til arbejdstageren
- 3) 90 % af den i stk. 1 specificerede ydelse efter fradrag for bøder jf. artikel 108

Når en arbejdstager er ansat på deltid, skal de beløb, der er fastsat i § 1 i arbejdsmarkedsloven, nedsættes forholdsmæssigt i forhold til antallet af arbejdstimer.

Sidste opdatering: 09/01/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Rumænien

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrdesbestemmelserne er fastsat i artikel 622-913 i den civile retsplejelov. Fuldbyrdesproceduren er anden fase i de civile retlige procedurer og skal navnlig sikre den faktiske udøvelse af den ret, som anerkendes ved en domstolsafgørelse eller et andet eksigibelt dokument. Ved at benytte fuldbyrdesproceduren kan en kreditor, der er indehaver af en ret, som er anerkendt ved en domstolsafgørelse eller et eksigibelt dokument, tvinge skyldner til at opfylde de forpligtelser som skyldner, som den pågældende har afvist at opfylde frivilligt.

Den rumænske civilretspleje indeholder en liste over direkte og indirekte fuldbyrdesforanstaltninger.

Direkte fuldbyrdesforanstaltninger vedrører den gæld, der fastslås i det eksigible dokument, nærmere bestemt udlæg i løsøre (artikel 892-894 i den civile retsplejelov), udlæg i fast ejendom (artikel 895-901 i den civile retsplejelov) og fuldbyrdelse af en forpligtelse til at udføre en bestemt handling eller afstå fra at udføre en bestemt handling (artikel 902-913 i den civile retsplejelov (herunder særlige bestemmelser om fuldbyrdelse af domme vedrørende mindreårige (artikel 909-913)) og artikel 1527 ff. i den civile lovbog). Hvad angår fuldbyrdelse af forpligtelser til at udføre en handling, skelnes der i loven mellem en forpligtelse, der også kan udføres af en anden end skyldner, og en forpligtelse, der kan udføres af en umiddelbar person.

Indirekte fuldbyrdelse drejer sig om midlerne til at opnå betaling i henhold til det eksigible dokument gennem tvangssalg af skyldners ejendom. Eksempler på indirekte fuldbyrdesforanstaltninger er udlæg i kontanter eller inddrivelse (efterfulgt af salg) af ejendom. En anden foranstaltning er inddrivelse af indtægter fra fast ejendom.

Forpligtelser, der kan gøres til genstand for fuldbyrdelse, er forpligtelser til at foretage betalinger, til at overdrage ejendom eller brugen heraf, til at nedrive eller fjerne bygninger/beplantning/anlæg eller til at overdrage forældremyndigheden til børn og til at fastlægge en plan for deres opholdssted og besøg.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Domstolsafgørelser og de øvrige eksigible dokumenter fuldbyrdes af en foged (*executor judecătoresc*), hvis kontor ligger i retskredsen for den appeldomstol, hvor den faste ejendom er beliggende, hvis der er tale om fuldbyrdelse vedrørende fast ejendom/uplukket frugt og i forbindelse med direkte fuldbyrdelse

vedrørende fast ejendom. Tvangsinddrivelse af løsøre og direkte fuldbyrdelse af løsøre udføres af den foged, der har kontor i retskredsen for den appeldomstol, hvor skyldner har sin bopæl/forretningsadresse, eller hvor ejendommen befinder sig. Hvis skyldners bopæl/forretningsadresse ligger i udlandet, er enhver foged kompetent.

Udlægskendelsen fuldbyrdes på anmodning af kreditor af en foged, hvis kontor er beliggende i retskredsen for den appeldomstol, hvor skyldner eller en tredjepart, der er omfattet af udlægget, har sin bopæl/forretningsadresse. Hvis der gøres udlæg i bankkonti tilhørende en fysisk eller juridisk person, ligger kompetencen hos den foged, hvis kontor ligger inden for den appeldomstols retskreds, hvor skyldner har sin bopæl/forretningsadresse, eller hvor den bank, hvor skyldner har konto, har sit hovedsæde eller en filial. Hvis skyldner har flere konti, ligger kompetencen for udlæg i konti hos fogeden på et af de steder, hvor disse konti er åbnet. Den fuldbyrdende ret er distriktsdomstolen (*judecătorie*) i den retskreds, hvor skyldners bopæl/forretningsadresse er beliggende på datoen for indbringelse af sagen for den fuldbyrdende ret. Hvis skyldners bopæl/forretningsadresse ikke ligger i Rumænien, ligger kompetencen hos den distriktsdomstol, inden for hvis retskreds kreditors bopæl/forretningsadresse er beliggende, og hvis bopælen/forretningsadressen ikke er beliggende i Rumænien, hos den distriktsdomstol, inden for hvis retskreds hjemstedet for den foged, som kreditor har givet beføjelse til at foretage inddrivelsen, er beliggende.

Den fuldbyrdende ret behandler anmodninger om erklæringer om eksigibilitet, appeller mod fuldbyrdelsesforanstaltninger og andre spørgsmål, der opstår i forbindelse med fuldbyrdelsen, undtagen spørgsmål, som efter loven hører under andre domstoles eller instansers retskreds.

Stempelafgiften for anmodninger om erklæringer om eksigibilitet er 20 RON for hvert eksigibelt dokument (regeringens hasteforordning nr. 80/2013 om retlige stempelafgifter med efterfølgende ændringer og tilføjelser).

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Fuldbyrdelsen kan kun gennemføres i henhold til en domstolsafgørelse (endelige domme og foreløbige eksigible afgørelser) eller en anden skriftlig akt, der betragtes som et eksigibelt dokument ifølge lovgivningen (notarielt bekræftede dokumenter, gældsbeviser, voldgiftskendelser osv.).

Så snart fogeden har modtaget anmodningen om fuldbyrdelse fra kreditor, sørger han for, at den bliver registreret. Fogeden træffer beslutning om udstedelse af en fuldbyrdelseserklæring uden at indkalde parterne. Fuldbyrdelseserklæringen giver kreditor mulighed for at bede den kompetente foged om at anvende alle tilgængelige fuldbyrdelsesmidler, enten samtidig eller efter hinanden, for at udøve sine rettigheder, herunder retten til at få godtgjort udgifterne ved fuldbyrdelsen. Fuldbyrdelseserklæringen er gyldig i hele landet og dækker ligeledes eksigible dokumenter, som skal udstedes af fogeden i forbindelse med den godkendte fuldbyrdelsesprocedure.

Processkrifter kan forkyndes af fogeden, enten af denne personligt eller gennem dennes repræsentant, og hvis dette ikke er muligt, i overensstemmelse med de retlige bestemmelser vedrørende stævning og forkyndelse af procesdokumenter.

Så snart fogeden har modtaget fuldbyrdelsesansøgningen, sørger han for at få den registreret, og for at fuldbyrdelsessagen indledes, eller han afviser at iværksætte fuldbyrdelsesproceduren og begrundet denne afvisning. Kreditor underrettes straks om denne beslutning. Hvis fogeden nægter at iværksætte fuldbyrdelsesproceduren, kan kreditor inden for 15 dage fra datoen for meddelelsen om dette indgive en klage til den domstol, der behandler fuldbyrdelsesproceduren.

Senest tre dage efter registreringen af anmodningen anmoder fogeden om en fuldbyrdelseserklæring fra den domstol, der behandler fuldbyrdelsessagen, og forelægger retten kreditors anmodning, det eksigible dokument, typen af den ønskede afgørelse samt bevis for betaling af den lovmæssige stempelafgift i form af bekræftede kopier.

Anmodningen om en fuldbyrdelseserklæring behandles inden for syv dage efter dennes registrering i retten ved kendelse afsagt for lukkede døre uden indkaldelse af parterne. Afgørelsen kan suspenderes i højst 48 timer, og begrundelsen for afgørelsen skal fremføres senest syv dage efter kendelsen.

Fuldbyrdelseserklæringen giver kreditor mulighed for at bede den foged, der har anmodet om erklæringen, om at anvende alle tilgængelige fuldbyrdelsesmidler efter loven, enten samtidig eller efter hinanden, for at udøve sine rettigheder, herunder retten til at få godtgjort udgifterne ved fuldbyrdelsen. Fuldbyrdelseserklæringen er gyldig i hele landet og dækker ligeledes eksigible dokumenter, som skal udstedes af fogeden i forbindelse med den godkendte fuldbyrdelsesprocedure.

Retten kan kun afvise at udstede en fuldbyrdelseserklæring, hvis: anmodningen falder inden for retskredsen for en anden fuldbyrdelsesinstans end den, hvor anmodningen er indgivet, afgørelsen eller eventuelt dokumentet er ikke et eksigibelt dokument, dokumentet, ud over en domstolsafgørelse, opfylder ikke alle de formelle krav, fordringen, dvs. beløb og forfald, er ikke fastslået, skyldner har immunitet over for fuldbyrdelser, dokumentet indeholder bestemmelser, som ikke kan opfyldes gennem fuldbyrdelse, eller andre hindringer.

Rettens afgørelse, hvorved den accepterer anmodningen om en fuldbyrdelseserklæring, kan ikke appelleres, men kan ændres, hvis fuldbyrdelsen som sådan anfægtes. Kun kreditor kan appellere en afgørelse om afvisning af en anmodning om en fuldbyrdelseserklæring, og dette skal ske senest 15 dage efter meddelelsen om afgørelsen.

Fuldbyrdelseskendelsen har følgende ordlyd og indsættes i sidste del af afgørelsen om fuldbyrdelseserklæringen:

"Vi, Rumæniens præsident,

giver hermed fogeder beføjelse til og beder dem fuldbyrde dokumentet (her indsættes nærmere oplysninger til identifikation af det eksigible dokument), for hvilket denne afgørelse om fuldbyrdelseserklæringen er truffet. Vi beder de offentlige fuldbyrdelsesinstanser sikre en hurtig og effektiv gennemførelse af alle fuldbyrdelsesforanstaltninger og instruerer anklagemyndigheden i at insistere på overholdelse af det eksigible dokument i henhold til lovgivningen.

(Indsættes: retsformandens og justitssekretærens underskrifter.)"

Den nationale sammenslutning af fogeder (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*) fastsætter og ajourfører med justitsministeriets godkendelse minimumsgebyrerne for de tjenester, der udføres af fogederne. Følgende minimums-/maksimumsgebyrer for de udførte aktiviteter blev fastsat i justitsministerens forordning nr. 2550/2006 af 14. november 2006:

Meddelelse og forkyndelse af processkrifter – 20-400 RON

Direkte fuldbyrdelse

udsættelser: 150-2 200 RON for en skyldner, der er en fysisk person, 5 200 RON for en skyldner, der er en juridisk person

overdragelse af forældremyndigheden til mindreårige eller fastsættelse af mindreåriges bopæl: 50-1 000 RON

besøg hos mindreårige – 50-500 RON

udlevering af aktiver, fastsættelse af afgrænsning af ejendom, servitutter, overdragelse af ejendom osv.: 60-2 200 RON for en skyldner, som er en fysisk person, og 5 200 RON for en skyldner, som er en juridisk person

rydning af anlæg eller bygninger: 150-2 200 RON for en skyldner, som er en fysisk person, og 5 200 RON for en skyldner, som er en juridisk person

Indirekte fuldbyrdelse

minimumsgebyr	maksimumsgebyr
for gæld under 50 000 RON, 10 % af beløbet, og 75 RON plus 2 % af det beløb, der overstiger 1 000 RON	10 % for gæld op til 50 000 RON

for gæld mellem 50 000 RON og 80 000 RON, 1 175 RON plus 2 % af det beløb, der overstiger 50 000 RON	for gæld mellem 50 000 RON og 80 000 RON, 5 000 RON plus op til 3 % af det beløb, der overstiger 50 000 RON
for gæld mellem 80 000 RON og 100 000 RON, 1 775 RON plus 1 % af det beløb, der overstiger 80 000 RON	for gæld mellem 80 000 RON og 100 000 RON, 5 900 RON plus op til 2 % af det beløb, der overstiger 80 000 RON
for gæld over 100 000 RON, 2 500 RON plus 1 % af det beløb, der overstiger 100 000 RON og 5 500 RON, plus op til 0,5 % af det beløb, der overstiger 400 000 RON	for gæld over 100 000 RON, 6 300 RON plus op til 1 % af det beløb, der overstiger 100 000 RON.

Udlæg

for gæld under 50 000 RON, 10 % af beløbet, og 75 RON plus 2 % af det beløb, der overstiger 1 000 RON	10 % for gæld op til 50 000 RON
for gæld mellem 50 000 RON og 80 000 RON, 1 175 RON plus 2 % af det beløb, der overstiger 50 000 RON	for gæld mellem 50 000 RON og 80 000 RON, 5 000 RON plus op til 3 % af det beløb, der overstiger 50 000 RON
for gæld mellem 80 000 RON og 100 000 RON, 1 775 RON plus 1 % af det beløb, der overstiger 80 000 RON	for gæld mellem 80 000 RON og 100 000 RON, 5 900 RON plus op til 2 % af det beløb, der overstiger 80 000 RON
for gæld over 100 000 RON, 2 500 RON plus 1 % af det beløb, der overstiger 100 000 RON og 5 500 RON, plus op til 0,5 % af det beløb, der overstiger 400 000 RON	for gæld over 100 000 RON, 6 300 RON plus op til 1 % af det beløb, der overstiger 100 000 RON

Afvisning af at betale en veksel, en egenveksel eller en check 150-400 RON

Bestemmelse af de faktiske omstændigheder og opgørelse af varer: 100-2 200 RON for en skyldner, som er en fysisk person, 5 200 RON for en skyldner, som er en juridisk person

Salg af genstande, som retten beordrer fordelt, på auktion 150-2 200 RON

Forebyggende beslaglæggelse: 100-1 200 RON for en skyldner, som er en fysisk person, 2 200 RON for en skyldner, som er en juridisk person

Beslaglæggelse: 100-1 200 RON for en skyldner, som er en fysisk person, 2 200 RON for en skyldner, som er en juridisk person

Arrest: 100-1 200 RON for en skyldner, som er en fysisk person, 2 200 RON for en skyldner, som er en juridisk person

Registrering af tilbud af reel værdi: 50-350 RON

Konfiskationer 10 % af provenuet (min.) – 10 % af provenuet (maks.)

Rådgivning om udarbejdelse af fuldbyrdesdokumenter: 20-200 RON

3.2 De vigtigste betingelser

Se svaret på spørgsmål 2.1.

Kreditor og skyldner kan aftale, at udgifterne til fuldbyrdesforanstaltningen afholdes fuldt ud/delvist med skyldners indtægter, at de aktiver, som inddrives, sælges efter aftale, eller at gælden betales med andre midler, der er tilladt ifølge lovgivningen.

Når der er tale om en dom afsagt af en udenlandsk domstol, kræves der en yderligere procedure, nemlig en afgørelse om eksigibilitet (fuldbyrdespåtegning).

Skyldners indtægter og aktiver kan gøres til genstand for fuldbyrdelse, hvis de kan inddrives, og kun i den udstrækning det er nødvendigt for at fuldbyrde kreditors rettigheder. Aktiver, der er omfattet af særlige omløbsordninger, kan kun inddrives på de i lovgivningen fastsatte betingelser.

For skyldners vedkommende findes der en særlig bestemmelse, som betyder, at der ikke kan indledes nogen fuldbyrdesprocedure, medmindre skyldner er behørigt indstævnet for hver af fuldbyrdesstyperne. Der findes også andre specifikke bestemmelser, såsom vedrørende mindreårige skyldnere eller skyldnere, der er blevet erklæret umyndige, over for hvem der ikke kan gennemføres fuldbyrdesforanstaltninger, hvis ikke deres væрге er til stede.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdeseskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Skyldners indtægter, herunder indtægter fra ejendomme, indeståender på bankkonti, løsøre og fast ejendom osv., kan gøres til genstand for fuldbyrdelse. Se svaret på spørgsmål 1.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Når løsøre, som skyldner ejer, eller som findes hos tredjemand, er identificeret, skal det beslaglægges. På anmodning fra fogeden kan beslaglæggelsen indføres i handelsregistret (*registruł comerțului*), i det elektroniske arkiv over pant i fast ejendom (*Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare*), i arveregistret (*registruł succesoral*), som føres af notarkammeret (*camera notariilor publice*) eller i andre offentlige registre. Fra det øjeblik, hvor aktiver beslaglægges, har skyldner ikke længere adgang til dem i fuldbyrdesperioden, og overtrædelse af denne bestemmelse medfører straf i form af bøde, medmindre den pågældende handling udgør en strafbar handling. Hvis det skyldige beløb ikke betales, sælger fogeden de beslaglagte aktiver på auktion eller ved direkte salg eller på anden måde, som er tilladt i lovgivningen (artikel 730 ff. i den civile retsplejelov).

Der kan gøres udlæg i pengebeløb, værdipapirer eller andre immaterielle aktiver, som kan inddrives, og som udgør skyldners fordringer, eller som tredjemand råder over på skyldners vegne, eller som tredjemand vil komme til at skyldne skyldner på et senere tidspunkt i forbindelse med bestående retsforhold. Alle beløb og aktiver, som der gøres udlæg i, indefrysnes fra den dato, hvor udlægskendelsen sendes til den tredjepart, der er omfattet af udlægget. Fra tidspunktet for indefrysningen frem til den fuldstændige dækning af forpligtelser i henhold til det eksigible dokument, må den tredjepart, der er omfattet af udlægget, ikke foretage nogen betalinger eller transaktioner, der vil kunne mindske de indefrosne aktiver. Hvis den tredjepart, der er omfattet af udlægget, undlader at opfylde sine forpligtelser vedrørende udlægget, kan kreditor, der søger dækning for sit tilgodehavende, skyldner eller fogeden underrette den fuldbyrdende ret for at få udlægget valideret. Den endelige valideringsafgørelse har virkning af en gældsoverdragelse og udgør et dokument, der er eksigibelt over for den tredjepart, som er omfattet af udlægget. Når udlægget er valideret, deponerer eller indbetaler den tredjepart, der er omfattet af udlægget, et beløb, som ligger inden for det beløb, der udtrykkeligt angives i valideringsafgørelsen. Hvis tredjeparten ikke opfylder disse betingelser, kan der anlægges et fuldbyrdeseskridt mod denne, baseret på valideringsafgørelsen (artikel 780 ff. i den civile retsplejelov).

I forbindelse med fuldbyrdelse vedrørende fast ejendom gælder det, at hvis skyldner ikke betaler sin gæld, indleder fogeden salgsproceduren, når fuldbyrdeserklæringen er blevet forkyndt og indskrevet i matrikelregistret (artikel 812 ff. i den civile retsplejelov).

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Foranstaltningerne ophører seks måneder efter datoen for overholdelse af en fuldbyrdesforanstaltning (artikel 696 ff. i den civile retsplejelov), hvis kreditor har ladet denne frist udløbe uden at have truffet andre foranstaltninger med henblik på inddrivelse.

Forældelsesfristen er tre år (artikel 705 ff. i den civile retsplejelov).

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

De faktiske fuldbyrdelsesforanstaltninger kan appelleres. Der kan indgives appel mod det eksigible dokument med henblik på at få præciseret dokumentets mening, rækkevidde eller anvendelse. Hvis fuldbyrdelsesforanstaltningen gennemføres i henhold til en domstolsafgørelse, kan skyldner ikke anfægte den ved at påberåbe sig materielle/retlige forhold, som han/hun kunne have fremført under retssagen ved retten i første instans eller ved at appellere dommen derfra. Den samme part kan ikke appellere en afgørelse igen under henvisning til årsager, der bestod på datoen for den første appel.

Den kompetente domstol er fuldbyrdelsesdomstolen eller i forbindelse med præcisering af meningen, rækkevidden eller anvendelsen af det eksigible dokument den domstol, der afsagde den dom, der skal fuldbyrdes.

Appellen kan indgives inden for 15 dage fra:

den dato, hvor appellanten fik kendskab til fuldbyrdelseskendelsen

den dato, hvor den relevante interesserede part hørte om afgørelsen om udlægget

den dato, hvor skyldner fik forkyndt stævningen, eller den dato, hvor han eller hun blev underrettet om det første trin i fuldbyrdelsen.

En appel med henblik på præcisering af betydningen, rækkevidden eller anvendelsen af det eksigible dokument kan indgives når som helst inden for forældelsesfristen for retten til at anmode om en fuldbyrdelsesforanstaltning. En appel, hvor en tredjepart hævder at have ejendomsretten/en tingslig rettighed over de inddrevne aktiver, kan indgives inden for 15 dage efter salget/overdragelsesdatoen for aktiverne. Manglende indgivelse af en appel inden for ovennævnte tidsfrist udelukker ikke tredjeparten fra at udøve sine rettigheder gennem en separat anmodning.

Hvis retten tager appellen mod fuldbyrdelsen til følge, ophæver den den appellerede fuldbyrdelseskendelse eller afsiger kendelse om korrektion, ophævelse eller afslutning af selve fuldbyrdelsesforanstaltningen, ophævelse eller præcisering af det eksigible dokument eller gennemførelse af den fuldbyrdelsesforanstaltning, hvis overholdelse er blevet afvist. Hvis appellen afvises, kan appellantens blive forpligtet til at betale erstatning, efter anmodning herom, for tab forårsaget af den forsinkede fuldbyrdelse, og hvis appellen er indgivet i ond tro, kan han eller hun ligeledes idømmes en bøde.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Visse aktiver og typer af ejendom er fritaget. For så vidt angår løsøre er der tale om: genstande til personlig brug eller husholdningsartikler, der er uundværlige for skyldners og dennes families dagligdag, religiøse genstande, uundværlige genstande for handicappede og genstande til pleje af syge, nødvendige fødevarer til skyldner og dennes familie i tre måneder, og, hvis skyldner udelukkende lever af landbrug, nødvendige fødevarer indtil næste høst, dyr, som er beregnet til at sikre skyldners levebrød og det nødvendige foder til disse dyr indtil næste høst, det nødvendige brændstof til skyldner og dennes familie til tre vintermåneder, breve, fotografier, malerier osv. af personlig eller familiemæssig karakter.

Desuden kan man kun inddrive skyldners løn/pension op til halvdelen af hans eller hendes månedsløn, når der er tale om en underholdsforpligtelse, eller kun op til en tredjedel af nettomånedslønnen for andre typer af forpligtelser.

Hvis arbejdsindkomsten eller andre pengebeløb, som udbetales regelmæssigt til skyldner for at sikre dennes levebrød, er mindre end den nationale nettomindesteløn, kan inddrivelsen kun ske i det beløb, der ligger over halvdelen af mindstelønnen.

En kategori af indtægter er undtaget fra fuldbyrdelse, nemlig statslige ydelser og tillæg for børn, betaling for pleje af syge børn, barselsydelse, ydelser ved død, stipendier udbetalt af staten, dagpenge osv.

Se ligeledes svaret på spørgsmål 4.3.

Relevante links

<http://www.executori.ro/> <http://www.just.ro/>

Sidste opdatering: 24/08/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Den originale sprogudgave af denne side [SI](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Slovenien

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

I Slovenien er tvangsfuldbyrdelse omfattet af lov om fuldbyrdelse og sikring af civilretlige krav (*Zakon o izvršbi in zavarovanju – ZIZ*). Ved tvangsfuldbyrdelse forstås håndhævelse ved tvang af et fuldbyrdelsesgrundlag, hvor en ret bestemmer, at et krav skal opfyldes (om at give, udføre, ophøre med at udføre eller tillade noget). Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med en økonomisk fordring er også tilladt på grundlag af et officielt bekræftet dokument. Undtagelsesvist kan tvangsfuldbyrdelse i familieanliggender omfatte fuldbyrdelse af krav vedrørende forhold mellem mennesker.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Domstole og især lokale domstole (*okrajna sodišča*) er kompetente til at tillade og gennemføre tvangsfuldbyrdelse.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

En ret giver tilladelse til tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag.

Tvangsfuldbyrdelsesgrundlag er:

en eksigibel domstolsafgørelse (en dom, voldgiftskendelse, afgørelse, et betalingspåbud eller andet påbud fra en domstol eller voldgiftsinstans) og et retsforlig (indgået for en ret)

et retskraftigt notardokument

en anden eksigibel afgørelse eller et dokument, der er eksigibelt ved lov, en ratificeret og offentliggjort international traktat eller en EU-retsakt, der finder direkte anvendelse på Slovenien.

Et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag kan håndhæves, hvis det indeholder oplysninger om kreditor og skyldner samt genstand, type, omfang og tidspunkt for opfyldelsen af forpligtelsen (§ 21, stk. 1, i ZIZ). Når et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag er en afgørelse, som ikke fastsætter fristen for frivillig opfyldelse af forpligtelsen, fastsættes fristen i en tvangsfuldbyrdelsesafgørelse.

3.1 Proceduren

Tvangsfuldbyrdelsesprocedurer og sikkerhedsforanstaltninger igangsættes på kreditors anmodning. Anmodningen kan indgives direkte af en kreditor, eftersom repræsentation ved en advokat er ikke obligatorisk. Normalt indgives disse anmodninger om tvangsfuldbyrdelse gennem en advokat, der har den relevante juridiske viden. En lokal domstol har kompetence til at behandle disse sager. Uanset bestemmelserne om domstolens stedlige kompetence skal

anmodninger om tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et officielt bekræftet dokument indgives til retten i Ljubljana (*Okrajno sodišče v Ljubljani*), der behandler dem. Muligheden for eller nødvendigheden af elektronisk indgivelse af anmodninger om tvangsfuldbyrdsforanstaltninger er nærmere beskrevet i afsnittet om elektronisk databehandling.

Et eventuelt retsgebyr skal betales på tidspunktet for indgivelsen af en anmodning om, en indsigelse mod eller en appel af tvangsfuldbyrdelse. Retsgebyret skal betales senest otte dage efter forkyndelsen af anmodningen om betaling heraf. Hvis retsgebyret ikke betales inden for denne frist, og der ikke foreligger forhold, som giver mulighed for fritagelse for eller suspension af betaling af gebyret eller ratevis betaling heraf, betragtes indgivelsen af anmodningen som trukket tilbage.

Når en domstol modtager en anmodning om tvangsfuldbyrdelse, undersøger den, om anmodningen indeholder alle de krævede elementer, og træffer derefter afgørelse i sagen, dvs. tilladelse eller ikke til tvangsfuldbyrdelse (tilladelsen afvises f.eks., hvis indholdet ikke berettiger hertil eller af formelle grunde). Retten forkynder tvangsfuldbyrdsafgørelsen for kreditor og skyldner, hvis tvangsfuldbyrdelsen tillades, og kun for kreditor, hvis den afvises. Rettens tvangsfuldbyrdsafgørelse, hvorved den udpeger en foged, eller en afgørelse om, at en foged skal udpeges, forkyndes af retten for den pågældende foged, der samtidig modtager kopier af alle dokumenter, der er nødvendige for at gennemføre tvangsfuldbyrdelsen.

Retten kan tillade tvangsfuldbyrdelse af et pengekrav under anvendelse af den fremgangsmåde og vedrørende de genstande, der er angivet i anmodningen om tvangsfuldbyrdelse. Inden tvangsfuldbyrdsprocedurens afslutning kan retten på kreditors anmodning tillade tvangsfuldbyrdelse under anvendelse af andre metoder og vedrørende andre genstande.

Retten kan bestemme, at der skal ske tvangsfuldbyrdelse under anvendelse af en anden fremgangsmåde end den, som kreditor har anmodet om, hvis denne alternative fremgangsmåde er tilstrækkelig til at få betalt fordringen. Der kan ikke rejses appel mod en afgørelse, der ikke imødekommer kreditors anmodning om tvangsfuldbyrdelse.

Tvangsfuldbyrdelse får retsvirkning, inden tvangsfuldbyrdsafgørelse bliver endelig, medmindre andet ved lov er bestemt for specifikke tvangsfuldbyrdsforanstaltninger. Kreditor modtager ikke betaling, før en tvangsfuldbyrdsafgørelse bliver endelig, medmindre der er tale om tvangsfuldbyrdelse baseret på et tvangsfuldbyrdsgrundlag vedrørende midler tilhørende skyldner, der forefindes i et betalingsinstitut (tvangsfuldbyrdelse baseret på et tvangsfuldbyrdsgrundlag), forudsat at tvangsfuldbyrdsgrundlaget er vedlagt tvangsfuldbyrdsanmodningen.

Retten udpeger en foged i sine afgørelser om tvangsfuldbyrdelse, der kræver direkte tvangsfuldbyrdsforanstaltninger.

Fogeder

Fogeder er personer, der gennemfører direkte tvangsfuldbyrdelse og sikkerhedsforanstaltninger (de foretager den fysiske håndhævelse – dvs. de beslaglægger ejendom, præciserer sikkerheden osv.). Fogeder udnævnes af justitsministeren. Antallet af fogeder og deres virksomheds beliggenhed fastsættes af justitsministeren, således at der mindst er en foged pr. distriktsdomstolsområde (*okrajno sodiščo*), mens de resterende fogeder er tilknyttet distriktsdomstolsområder efter antallet af tvangsfuldbyrdsessager, der indbringes for de lokale domstole i hvert område. I enkelte tvangsfuldbyrdsessager udpeges fogeden ved en domstolsafgørelse, men kreditor har ret til at udpege en bestemt foged. En foged kan gennemføre foranstaltninger i hele Slovenien. Fogedhvervet er et offentligt hverv, der udføres som en selvstændig aktivitet.

Fogeder er ansvarlige for den skade, de måtte forvalde i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse og sikkerhedsforanstaltninger, eller hvis de ikke opfylder deres forpligtelser efter loven, dens gennemførelsesbestemmelser og kendelser.

I tilfælde af alvorlig misligholdelse af deres hverv kan fogeder afsættes af justitsministeren.

Omkostninger ved tvangsfuldbyrdelse

Omkostninger ved tvangsfuldbyrdelse betales i første omgang af kreditor. Kreditor skal også betale et forskud til dækning af omkostningerne ved tvangsfuldbyrdsforanstaltningerne. Retten fastsætter beløb og tidsfrist for betalingen. Hvis kreditor ikke betaler, suspenderer retten tvangsfuldbyrdelsen. Skyldner skal godtgøre kreditors omkostninger på kreditors anmodning, hvis omkostningerne var nødvendige for tvangsfuldbyrdelsen, herunder omkostninger til undersøgelser vedrørende skyldners ejendom og til procedurer, som retten måtte indlede af egen drift. Retten skal træffe afgørelse om omkostningerne senest otte dage efter modtagelse af en anmodning.

For at sikre betaling for arbejde og dækning af omkostninger kan fogeden anmode kreditor om at stille sikkerhed inden for en frist og i et omfang, der er fastsat i tariffen. Fogeden skal forkynde anmodningen om sikkerhedsstillelse for kreditor personligt, og anmodningen skal også indeholde en advarsel om konsekvenserne, hvis sikkerheden ikke stilles til tiden, og hvis bevis for betaling ikke indsendes til fogeden. Fogeden skal også medsende oplysninger om dennes ret til at anmode retten om at træffe afgørelse om sikkerheden.

Hvis kreditor ikke kan godtage betalingsmetoden og tidsfristen for eller omfanget af sikkerheden, kan denne inden otte dage efter modtagelsen af meddelelsen herom gennem fogeden indgive en anmodning til retten om at træffe afgørelse om spørgsmålet. Fogeden skal uden ophør sende anmodningen til retten, som skal træffe afgørelse i sagen senest otte dage efter modtagelsen heraf.

Hvis kreditor ikke stiller sikkerhed efter den fremgangsmåde og inden for den frist, som er fastsat af fogeden eller retten, eller ikke fremlægger bevis for betaling, meddeler fogeden dette til retten, som suspenderer tvangsfuldbyrdelsen.

3.2 De vigtigste betingelser

Den første betingelse for at tillade tvangsfuldbyrdelse er, at der foreligger et **grundlag for tvangsfuldbyrdelsen. Dette kan være et tvangsfuldbyrdsgrundlag eller et officielt bekræftet dokument** i overensstemmelse med loven.

Retsafgørelses eksigibilitet:

En retsafgørelse er eksigibel, når den bliver endelig, og når fristen for frivillig opfyldelse af skyldners forpligtelser er udløbet. Fristen for frivillig opfyldelse af forpligtelsen starter dagen efter, at afgørelsen er blevet forkyndt for skyldner. Retten kan tillade, at kun en del af en afgørelse fuldbyrdes, når denne del bliver eksigibel.

Retten tillader tvangsfuldbyrdelse på grundlag af en domstolsafgørelse, der endnu ikke er endelig, hvis loven bestemmer, at en appel ikke har opsættende virkning for tvangsfuldbyrdelsen.

Tvangsfuldbyrdelse af retsforlig:

Et retsforlig kan tvangsfuldbyrdes, hvis den fordring, der er genstand for forliget, er forfalden til betaling. Fordringens forfaldstidspunkt skal fremgå af forligningsaftalen, et offentligt dokument eller et dokument, der er bekræftet i overensstemmelse med loven. Hvis forfaldstidspunktet ikke kan påvises på denne måde, skal den fremgå af en endelig afgørelse i en civilsag om fastlæggelse af fordringens forfaldstidspunkt.

Retskraftigt notardokument:

Et notardokument er eksigibelt, hvis skyldner har godtaget, at det er direkte eksigibelt, og hvis den fordring, der er genstand for notardokumentet, er forfalden til betaling. Fordringens forfaldstidspunkt fremgår af et notardokument, et offentligt dokument eller et dokument, der er bekræftet i overensstemmelse med loven. Hvis en fordrings forfaldstidspunkt ikke afhænger af en tidsfrists udløb, men snarere af en anden omstændighed, der fremgår af notardokumentet, skal notaren meddele parterne, hvad der anses som tilstrækkeligt bevis for, at fordringen er forfalden. Det kan være kreditors skriftlige erklæring til skyldner om, at fordringen er forfalden til betaling, med angivelse af udløbsdato og bevis for, at den skriftlige erklæring om fordringens forfaldstidspunkt er forkyndt for skyldner. Notaren skal underrette parterne om, at de kan give notaren tilladelse til at informere skyldner om fordringens forfaldstidspunkt, i stedet for at der

skal fremlægges bevis for, at den skriftlige erklæring om fordringens forfaldstidspunkt er forkyndt for skyldner. Kreditors skriftlige erklæring eller notarens meddelelse skal fremsendes med anbefalet brev.

Den anden betingelse for, at en ret kan tillade tvangsfuldbyrdelse, er, **at der indgives en anmodning om tvangsfuldbyrdelse**, som skal indeholde oplysninger om kreditor og skyldner, herunder deres respektive identifikationsoplysninger, et tvangsfuldbyrdesgrundlag eller et officielt bekræftet dokument, skyldners forpligtelse, fremgangsmåde og genstand for tvangsfuldbyrdelsen samt andre oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre tvangsfuldbyrdelsen (en anmodning om tvangsfuldbyrdelse på grundlag af et officielt bekræftet dokument skal også indeholde en anmodning om, at retten pålægger skyldner at betale fordringen og de skønnede omkostninger hertil senest inden for otte dage eller tre dage i tvister om vekslers eller checks, fra datoen for forkyndelse af afgørelsen). I anmodningen om tvangsfuldbyrdelse skal kreditor klart definere tvangsfuldbyrdesgrundlaget for anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, og det skal fremgå, at der er udstedt en erklæring om eksigibilitet.

Fordringen skal være forfalden til betaling, og fristen for frivillig opfyldelse af forpligtelsen skal være udløbet (frivillig frist).

Skyldner skal være klart identificeret i tvangsfuldbyrdesgrundlaget eller i det officielt bekræftede dokument. I anmodningen om tvangsfuldbyrdelse skal skyldner også være identificeret ved navn og adresse (eller forretningssted). Anmodningen om tvangsfuldbyrdelse skal klart angive skyldners (og kreditors) identifikationsoplysninger, der bl.a. afhænger af, om de er fysiske eller juridiske personer, virksomheder eller privatpersoner.

Skyldner skal være en eksisterende enhed (han må ikke være afdød eller slettet af rettens register). Hvis anmodningen om tvangsfuldbyrdelse indgives mod en ikke-eksisterende enhed, afvises den, og ophører en virksomhed med at eksistere i løbet af tvangsfuldbyrdesproceduren, er der lovhjemmel for at udsætte sagen (en særlig afgørelse er ikke nødvendig).

Formodninger (retlig handleevne) gælder på lige fod for skyldner og kreditor i tvangsfuldbyrdesessager, således som de er fastsat i den civile retsplejelov (*Zakon o pravdnem postopku*), jf. § 15 i ZIZ.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdeseskridt

Formålet med tvangsfuldbyrdeseforanstaltninger er at opnå betaling af kreditors fordring.

Tvangsfuldbyrdeseforanstaltninger vedrørende betaling af pengekrav er: salg af skyldners løsøre, salg af fast ejendom, overførsel af skyldners pengekrav, indfrielse af andre ophavsretsbeskyttede eller materielle rettigheder og dematerialiserede værdipapirer, salg af andele i virksomheder og overførsel af indeståender i et betalingsinstitut (dvs. banker).

Tvangsfuldbyrdeseforanstaltninger vedrørende betaling af ikkemonetære krav er: overtagelse og udlevering af løsøre, tømning og overtagelse af fast ejendom, substitutionstjeneste på skyldners regning, at tvinge skyldner til at handle ved hjælp af økonomiske sanktioner, at få en arbejdstager til at genoptage arbejdet, uddeling af løsøre, afgivelse af en viljeserklæring og at få udleveret et barn.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Ovennævnte tvangsfuldbyrdeseforanstaltninger tillader tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med enhver tvangsfuldbyrdesegenstand (genstande eller ophavsretsbeskyttede eller materielle rettigheder tilhørende skyldner), medmindre en genstand er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse ved lov, eller tvangsfuldbyrdelsen vedrørende en genstand er begrænset ved lov – § 32 i ZIZ.

Genstande, der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse:

genstande, der ikke handles

mineraller og andre naturressourcer

anlæg, udstyr og andre genstande, der er af afgørende betydning for staten eller et selvstyrende lokalsamfund i gennemførelsen af deres opgaver, samt løsøre og fast ejendom, der anvendes til nationalt forsvar

anlæg, udstyr og andre genstande, der er af afgørende betydning for skyldners udøvelse af offentlig tjeneste

andre ved lov fastlagte genstande og rettigheder (f.eks. penge til et barns underhold, strengt personlige ejendele, social bistand, forældreydelser, børnetillæg, handicapydelse, fødevarer, brændsel, arbejds- og avlsdyr, ordener, medaljer, hjælpemidler til handicappede, landbrugsjord samt landbrugsredskaber, når disse er nødvendige for den pågældendes eget ophold, osv.).

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Hovedformålet med alle tvangsfuldbyrdeseforanstaltninger er at opnå betaling af kreditors fordring. Virkningerne af tvangsfuldbyrdeseforanstaltninger afhænger af deres art.

TVANGSFULDBYRDELSE AF PENGEKRAV

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med løsøre sker i form af beslaglæggelse og salg af løsøret. Kreditor får pant i de beslaglagte genstande.

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med skyldners kontante tilgodehavender sker ved at beslaglægge og overføre tilgodehavenderne. I afgørelsen om beslaglæggelse af kontante tilgodehavender (afgørelse om beslaglæggelse) forbyder retten skyldners debitor at betale sin gæld til skyldner og skyldner at opkræve tilgodehavendet, herunder via det pant, der gives som sikkerhed, eller at disponere over tilgodehavendet på anden vis. Beslaglæggelse får virkning fra den dato, hvor afgørelsen om beslaglæggelse forkyndes for skyldners debitor. Med beslaglæggelsen af skyldners tilgodehavende, der er godkendt af retten efter anmodning fra kreditor, får kreditor pant i det beslaglagte tilgodehavende.

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med skyldners indeståender i et betalingsinstitut: Ved en tvangsfuldbyrdesefafgørelse om skyldners indeståender i et betalingsinstitut bestemmer retten, at betalingsinstituttet skal indefryse skyldners indeståender op til det beløb, der skal betales i henhold til tvangsfuldbyrdesefafgørelsen, og, når afgørelsen bliver endelig, at betale dette beløb til kreditor. Afgørelsens virkning er beslaglæggelse og overførsel med henblik på betaling. Når tvangsfuldbyrdesefafgørelsen bliver endelig, meddeler domstolen dette til betalingsinstituttet. Betalingsinstituttet meddeler øjeblikkelig retten, når det har udbetalt midlerne til kreditor.

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med et tilgodehavende, hvor løsøre fjernes eller udleveres, eller fast ejendom udleveres, sker ved at beslaglægge det pågældende tilgodehavende og overføre det til kreditor efterfulgt af salg heraf. Overførsel af skyldners beslaglagte tilgodehavende har virkning af overførsel af skyldners finansielle fordring.

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med andre ophavsretsbeskyttede eller materielle rettigheder sker ved at beslaglægge denne rettighed og realisere løsøret. Beslaglæggelse får virkning fra den dato, hvor afgørelsen om beslaglæggelse forkyndes for skyldner. I afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse i form af beslaglæggelse forbyder retten skyldner at disponere over rettigheden. Ved beslaglæggelsen af rettigheden får kreditor pant heri.

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med dematerialiserede værdipapirer: Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med dematerialiserede værdipapirer, som handles på en fondsbørs, tager form af beslaglæggelse og salg af værdipapirerne, hvorefter kreditor modtager det beløb, der fremkommer ved salget. Beslaglæggelse får virkning fra den dato, hvor afgørelsen om beslaglæggelse opføres i det centrale register over dematerialiserede værdipapirer.

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med andele i en virksomhed sker efter registrering af tvangsfuldbyrdesefafgørelsen ved, at andelen sælges, og kreditor modtager beløbet fra salget. Ved tvangsfuldbyrdesefafgørelsen forbyder retten ejeren af andelen at disponere herover. Retten forkynder tvangsfuldbyrdesefafgørelsen for virksomheden og opfører den i rettens register. Ved denne registrering erhverver kreditor et pant i ejerens andel, hvilket også får virkning over for enhver, der efterfølgende erhverver den pågældende andel.

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med fast ejendom sker ved registrering af en tvangsfuldbyrdsesafgørelse i matrikelregistret ved at fastlægge værdien af den faste ejendom, sælge den og betale kreditor ud af salgsprovenuet. Retten opfører afgørelsen om tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med den faste ejendom i matrikelregistret. Ved denne registrering erhverver kreditor et pant i den faste ejendom, hvilket får virkning over for enhver, der efterfølgende erhverver ejendomsrettighed hertil. En kreditor, der anmoder om tvangsfuldbyrdelse, men endnu ikke har erhvervet en panteret eller ret til den faste ejendom, får efter registrering af tvangsfuldbyrdsesafgørelsen ret til at opnå betaling ud af den faste ejendom før en person, der senere erhverver en panteret eller ret til den faste ejendom.

TVANGSFULDBYRDELSE AF IKKEMONETÆRE KRAV

Processen med at indhente og overdrage løsøre gennemføres af en foged, der fjerner genstanden fra skyldner og overdrager den til kreditor mod kvittering.

Processen med at tømme og overtage fast ejendom gennemføres af en foged, der overtager den faste ejendom og overdrager den til kreditor efter at have sat eventuelle personer ud og tømt den for genstande. Den faste ejendom kan tømmes og overtages otte dage efter, at tvangsfuldbyrdsesafgørelsen er forkyndt for skyldner.

Pligten til at gøre, tillade eller ophøre med at gøre noget kan gennemføres i samarbejde med en foged efter en af retten fastlagt fremgangsmåde. På basis af et tvangsfuldbyrdsesgrundlag, i henhold til hvilket skyldner skal gøre noget, der kan udføres af en anden, sker tvangsfuldbyrdelsen ved, at retten tillader kreditor at overlade opgaven til en anden for skyldners regning eller at gøre det selv (**substitutionstjeneste for skyldners regning**). Hvis skyldner skal gøre noget i henhold til tvangsfuldbyrdsesgrundlaget, som ikke kan gøres af andre, fastsætter retten en passende frist for opfyldelsen af denne forpligtelse i tvangsfuldbyrdsesafgørelsen og udsteder en bøde, hvis skyldner ikke opfylder forpligtelsen inden for fristen (**tvinger skyldner ved at idømme ham en bøde**).

En arbejdstagers genoptagelse af arbejdet sker ved, at retten fastsætter en passende frist herfor i tvangsfuldbyrdsesafgørelsen. I

tvangsfuldbyrdsesafgørelsen fastsætter retten også en bøde, som skyldner skal betale, hvis denne ikke opfylder forpligtelsen inden for den fastsatte frist.

Udlevering af en genstand kan tage form af den faktiske fysiske udlevering heraf, hvis dette bestemmes i tvangsfuldbyrdsesgrundlaget, eller ved salg af genstanden.

En viljserklæring er en pligt vedrørende et matrikelregister eller en anden form for viljserklæring, der, som det fremgår af afgørelsen, der udgør et tvangsfuldbyrdsesgrundlag, anses for at være udført, når afgørelsen er endelig.

Tvangsfuldbyrdelse i sager vedrørende forældremyndighed eller børns opvækst og samvær med børn igangsættes, når en ret i sin tvangsfuldbyrdsesafgørelse bestemmer, at en person skal udlevere et barn. Retten fastsætter en frist, inden for hvilken barnet skal afleveres, eller den beslutter, at barnet skal afleveres med det samme. Med tvangsfuldbyrdsesafgørelsen bestemmes det, at et barn skal udleveres af den person, der er angivet i tvangsfuldbyrdsesgrundlaget, af den person, hvis vilje udleveringen af barnet afhænger af, eller af den person, som barnet er sammen med på det tidspunkt, hvor afgørelsen træffes. I tvangsfuldbyrdsesafgørelsen bestemmer retten, at forpligtelsen til at udlevere barnet har virkning over for enhver, som barnet er sammen med, på det tidspunkt hvor tvangsfuldbyrdelsen gennemføres.

En fogedret kan udstede en bøde til en skyldner, der handler i strid med rettens afgørelse, f.eks. ved at skjule, beskadige eller ødelægge deres ejendom, begå handlinger, der kan påføre kreditor uoprettelig skade eller skade, der er vanskelig at afhjælpe, hindre en foged i at udføre sit hverv eller gennemføre sikkerhedsforanstaltninger, handle i strid med en beslutning om sikkerhed, hindre en ekspert eller et betalingsinstitut i at udføre deres arbejde, hindre en arbejdsgiver eller anden person anført i tvangsfuldbyrdsesafgørelsen i at gennemføre tvangsfuldbyrdelsen eller hindre eller forbyde undersøgelse og vurdering af fast ejendom.

Hvis skyldner handler i strid med tvangsfuldbyrdsesafgørelsen og afhænder sin ejendom, er en sådan transaktion kun gyldig, hvis der var tale om en modydelse, og hvis den anden part har handlet i god tro (dvs. ikke vidste eller ikke kunne have vidst, at skyldner ikke havde ret til at afhænde sin ejendom) på tidspunktet for overdragelsen eller behæftelsen.

En skyldner, der ødelægger, beskadiger, overdrager eller skjuler en del af sin ejendom med den hensigt at forhindre en kreditor i at modtage sin betaling og derved skader kreditor, er strafferetligt ansvarlig og vil blive idømt bøde eller fængselsstraf på op til et år.

En bank skal på rettens anmodning afgive forklaring om og fremlægge dokumentation for, om og i bekræftende fald hvordan den har gennemført rettens tvangsfuldbyrdsesafgørelse, og hvordan den har anvendt afgørelsen om betaling af fordringer som fastlagt ved lov. Banken skal også sende oplysninger om skyldners bankkonti til kreditorer og retten. På grundlag af en tvangsfuldbyrdsesafgørelse skal en bank indefryse skyldners indeståender i banken op til det beløb, der er fastsat i tvangsfuldbyrdsesafgørelsen, og derefter betale dette beløb til kreditor.

På kreditors anmodning kan en ret kræve, at en bank, der i strid med rettens afgørelse ikke har beslagnet, overført eller udbetalt det skyldige beløb, betaler dette beløb til kreditor ud af bankens egne aktiver i stedet for skyldners. I så fald er banken ansvarlig over for kreditor for skader, han måtte have lidt, fordi banken ikke har handlet i overensstemmelse med tvangsfuldbyrdsesafgørelsen, eller fordi den ikke har overholdt lovens bestemmelser vedrørende pligten til at afgive oplysninger samt overholde de i afgørelsen fastsatte frister for betaling, beløb og betalingsmåde.

På grundlag af en tvangsfuldbyrdsesafgørelse skal skyldners arbejdsgiver betale kreditor et fast beløb eller regelmæssigt betale de beløb, som skyldner ellers ville være berettiget til som løn. Der skal dog mindst udbetales 70 % af mindstelønnen pr. måned til skyldner. På kreditors anmodning kan retten kræve, at arbejdsgiveren, hvis denne i strid med rettens afgørelse ikke har beslagnet eller udbetalt det skyldige beløb, betaler dette beløb til kreditor ud af bankens egne aktiver i stedet for skyldners. I så fald er arbejdsgiveren ansvarlig over for kreditor for skader, denne måtte have lidt, fordi arbejdsgiver ikke har handlet i overensstemmelse med tvangsfuldbyrdsesafgørelsen.

Skyldners debitor skal tilkendegive, om den pågældende har modtaget beslagnede midler og i bekræftende fald i hvilket omfang, og om dennes pligt til at betale skyldners tilgodehavende er betinget af opfyldelsen af en anden forpligtelse. Hvis den pågældende ikke afgiver en erklæring eller ikke siger sandheden, er denne ansvarlig for skaden over for kreditor.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Hvor længe en bestemt foranstaltning i en tvangsfuldbyrdsesafgørelse er gyldig, afhænger af foranstaltningens art. Tvangsfuldbyrdsessager (og virkningerne af en afgørelse, som tillader tvangsfuldbyrdelse) afsluttes normalt, når kreditors krav er opfyldt. Såfremt tvangsfuldbyrdelsen ikke er mulig af retlige eller faktiske grunde, skal sagen løses ved at suspendere tvangsfuldbyrdelsen, hvilket medfører, at alle tvangsfuldbyrdsesforanstaltninger annulleres, medmindre en sådan ophævelse udgør en overtrædelse af rettigheder, som tredjemand har erhvervet (f.eks. køberes rettigheder til beslagnede genstande). Kreditor kan anmode om, at tvangsfuldbyrdelsen suspenderes i op til et år, og i så fald forbliver tvangsfuldbyrdsesafgørelsen i kraft, også selv om skyldner ikke har nogen ejendom på tidspunktet for afsigelsen af afgørelsen (dvs. at der består faktiske hindringer for, at kreditors krav kan blive opfyldt). Hvis der ikke er penge til rådighed, hvis tvangsfuldbyrdelsen sker ved, at der trækkes på skyldners indeståender på bankkonti, eller skyldner ikke kan få adgang til sine penge, skal banken opbevare tvangsfuldbyrdsesafgørelsen i sit register i et år og betale kreditor, når der er midler til rådighed på skyldners konto, eller når skyldner får ret til at disponere over disse midler. Indtil da kan tvangsfuldbyrdelsen ikke suspenderes.

Hvis fogeden ved beslaglæggelsen af løsøre ikke finder aktiver, der kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, eller de beslagnede genstande ikke er tilstrækkelige til at betale kreditors fordring, eller fogeden ikke kan foretage beslaglæggelsen, fordi skyldner ikke er til stede eller ikke har adgang til stedet, kan kreditor inden for en frist på tre måneder efter det første forsøg på beslaglæggelse anmode om, at fogeden gentager forsøget på at gennemføre beslaglæggelsen. Indtil da kan tvangsfuldbyrdelsen ikke suspenderes.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Den skyldner, kreditor, tredjemand med ret til den genstand for tvangsfuldbyrdelsen, der forhindrer tvangsfuldbyrdelsen, og den køber, der erhverver en genstand under sagen, har alle ret til at appellere domstolens tvangsfuldbyrdelsesafgørelse.

Den typiske måde at appellere en afgørelse afsagt i første instans på er ved at indgive en appel. Undtagelsesvis kan der gøres indsigelse mod en tvangsfuldbyrdelsesafgørelse af skyldner eller tredjemand med ret til den genstand for tvangsfuldbyrdelsen, der forhindrer tvangsfuldbyrdelse. Indsigelsen skal begrundes. I indsigelsen skal skyldner eller tredjemand anføre alle faktiske omstændigheder og dokumentation, der danner baggrund for indsigelsen (skyldners indsigelser). Kreditor har ret til at fremsætte bemærkninger til indsigelsen inden for otte dage. En afgørelse om indsigelsen kan appelleres. Enhver, der godtgør, at de sandsynligvis har ret til den genstand for tvangsfuldbyrdelsen, der forhindrer tvangsfuldbyrdelsen, kan appellere tvangsfuldbyrdelsesafgørelsen og anmode om, at retten fastslår, at tvangsfuldbyrdelse ved denne genstand ikke er tilladt (tredjeparts indsigelse). Indsigelsen kan indgives indtil udgangen af tvangsfuldbyrdelsesproceduren. Hvis kreditor ikke besvarer indsigelsen inden for fristen eller erklærer, at den pågældende ikke modsætter sig indsigelsen, vil retten annullere tvangsfuldbyrdelsesafgørelsen helt eller delvist og suspendere tvangsfuldbyrdelsesproceduren, afhængigt af de konkrete omstændigheder. Hvis kreditor erklærer, at han/hun modsætter sig indsigelsen, inden for den fastsatte frist, afviser retten indsigelsen. Den tredjemand, der har indgivet indsigelsen, kan anlægge sag inden for 30 dage, efter at afgørelsen bliver endelig, for at få fastslået, om tvangsfuldbyrdelsen i forbindelse med genstanden er tilladt.

Der kan indgives appel og indsigelse til den ret, som har afsagt den afgørelse, der appelleres. Den almindelige regel er, at den samme ret, der har afsagt tvangsfuldbyrdelsesafgørelsen, træffer afgørelse om en indsigelse, mens retten i anden instans træffer afgørelse om en appel. En afgørelse i appelsagen er endelig.

En indsigelse og en appel skal indgives senest otte dage efter forkyndelsen af afgørelsen fra retten i første instans. Undtagelsesvis kan en indsigelse indgives efter denne frist og indtil udgangen af tvangsfuldbyrdelsessagen, hvis den er baseret på et forhold vedrørende den faktiske fordring, og dette forhold er opstået, efter at afgørelsen kunne gennemføres, og det var ikke muligt at fastslå dette inden for den oprindelige frist.

En indsigelse og en appel har ikke opsættende virkning for gennemførelsen af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltningerne med undtagelse af betalingsfasen. Som hovedregel gælder, at kreditor først kan modtage sin betaling, når afgørelsen er endelig. Kreditor kan kun modtage betaling, før en tvangsfuldbyrdelsesafgørelse bliver endelig, hvis der er tale om tvangsfuldbyrdelse baseret på et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, når tvangsfuldbyrdelsen vedrører midler, som skyldner har deponeret i et betalingsinstitut (tvangsfuldbyrdelse baseret på et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag), forudsat at tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget er vedlagt tvangsfuldbyrdelsesanmodningen, bortset fra i handelsanliggender, hvor tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget ikke behøver være vedlagt.

I tvangsfuldbyrdelsessager er der kun få særlige retsmidler.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Tvangsfuldbyrdelse i forbindelse med pengefordringer og sikring af sådanne fordringer er ikke tilladt i forbindelse med genstande og rettigheder, der er væsentlige for at opfylde grundlæggende livsforødenheder for skyldner og personer, som denne ved lov er forpligtet til at forsørge, eller som er afgørende for skyldners udøvelse af sit arbejde. Tvangsfuldbyrdelse vedrørende sådanne genstande og rettigheder er kun tilladt i begrænset omfang.

Tilknyttede links

- <http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>
- http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_seznam_i_imeniki_in_evidence/
- <http://www.sodisce.si/>
- <https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>
- <http://pisrs.si/>

Sidste opdatering: 24/08/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Slovakiet

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

I henhold til artikel 232, stk. 1, i lov nr. 160/2015, den civile retsplejelov (*Civilný sporový poriadok*), er eksigibilitet et element i en domstolsafgørelse, der fastslår en forpligtelse til at efterkomme afgørelsen, dvs. at der er mulighed for, at afgørelsen direkte og umiddelbart kan fuldbyrdes ad rettens vej. Med undtagelse af sager, der involverer mindreårige, reguleres tvangsfuldbyrdelse af afgørelser på det civil- og handelsretlige område ved lov nr. 233/1995 om fogeder og tvangsfuldbyrdelse, om ændring af visse love, som ændret (lov om tvangsfuldbyrdelse) (*Exekučný poriadok*), hvorefter kun en afgørelse, som er eksigibel, udgør et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag. Lov om tvangsfuldbyrdelse definerer en eksigibel retsafgørelse som et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, hvis den giver en ret, fastslår en forpligtelse eller berører aktiver. Artikel 45 i lov om tvangsfuldbyrdelse definerer også andre eksigible dokumenter, som kan danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse, bl.a. eksigible dokumenter fra andre lande samt notarialakter.

Tvangsfuldbyrdelse af afgørelser i sager, der involverer mindreårige, er underlagt forskellige retsbestemmelser og falder ikke ind under loven om tvangsfuldbyrdelse. Det er omfattet af artikel 370 ff. i lov nr. 161/2015, den civile retsplejelov for frivillig retspleje (*Civilný mimosporový poriadok*). Denne lovgivning finder anvendelse på tvangsfuldbyrdelse af afgørelser:

- om forældremyndighed over en mindreårig, samværsret eller andre forpligtelser over for den mindreårig end økonomiske forpligtelser
 - om tilbagegivelse af en mindreårig i udlandet i tilfælde af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse
 - hvis særlig lovgivning eller en international traktat, som Slovakiet er bundet af, indebærer, at en aftale eller et officielt bekræftet dokument vedrørende forældremyndighed over en mindreårig, samværsret eller andre forpligtelser over for den mindreårig end økonomiske forpligtelser kan tvangsfuldbyrdes.
- I følgende redegørelse vil der derfor blive skelnet mellem tvangsfuldbyrdelse ifølge lov om tvangsfuldbyrdelse og fuldbyrdelse ifølge den civile retsplejelov for frivillig retspleje.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Tvangsfuldbyrdelse ifølge lov om tvangsfuldbyrdelse

Tvangsfuldbyrdelse foretages af en foged, som er udpeget og godkendt af staten til at foretage tvangsfuldbyrdelse. Sådanne foranstaltninger udgør udøvelse af offentlig myndighed. Tvangsfuldbyrdelse foretaget af en foged med bemyndigelse fra en domstol: Retten henviser sager ved at udstede tilladelse til tvangsfuldbyrdelse til individuelle fogeder, der udvælges tilfældigt ved hjælp af teknologi og software godkendt af ministeriet for at udelukke muligheden for at påvirke tildelingen af sager. En oversigt over fogeder findes på webstedet <http://www.ske.sk/>. Banská Bystrica distriktsdomstol (*Okresný súd Banská*

Bystrica) har kompetence i tvangsfuldbyrdsessager, dvs. at begæringer om tvangsfuldbyrdelse skal rettes til denne domstol alene, uanset hvor kreditor eller skyldner har deres bopæl/faste bopæl. Hovedsagelig henviser retten dog en sag til en foged, der er udpeget for den regionale domstol, i hvis retskreds skyldner har sin adresse.

Tvangsfuldbyrdelse efter den civile retsplejelov om frivillig retspleje

Tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse i en sag, som involverer en mindreårig, må kun foretages af en domstol. Den domstol, der har stedlig kompetence, er hovedsagelig domstolen i den retskreds, hvor den mindreårige har bopæl som aftalt mellem forældrene eller på en anden lovlig måde. Hvis den stedligt kompetente domstol ikke er kendt eller ikke kan gribe ind i rette tid, vil tvangsfuldbyrdelsen blive gennemført af den domstol, i hvis retskreds den mindreårig er bosat på det aktuelle tidspunkt. Den domstol, der har afsagt kendelse om en hasteforanstaltning, har stedlig kompetence til at fuldbyrde den. Hvis en appeldomstol afsiger kendelse om en hasteforanstaltning, har retten i første instans den stedlige kompetence. Den domstol, der har stedlig kompetence til at fuldbyrde en afgørelse om tilbagegivelse af en mindreårig i udlandet i tilfælde af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse, er retten i første instans.

Afgørelsen fuldbyrdes derfor af retten selv, men denne kan bemyndige en retsmedsmand til at sørge for fjernelse af den mindreårig. Ved fuldbyrdelse af afgørelsen har den bemyndigede retsmedsmand ifølge lovgivningen samme myndighed som retten.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Proceduren ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

I henhold til artikel 48 i loven om tvangsfuldbyrdelse indgiver kreditor (dvs. kreditor ifølge et tvangsfuldbyrdsesgrundlag, den enhed, som en eksigibel afgørelse giver et betalingskrav) en begæring om tvangsfuldbyrdelse, hvis skyldner ikke frivilligt efterlever den afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes. Der indledes derfor tvangsfuldbyrdsesforanstaltninger som svar på en begæring fra den part, som har ret til at anmode om betaling af fordringen ifølge tvangsfuldbyrdsesgrundlaget.

Som det fremgår af ovenstående, indgives der en begæring om fuldbyrdelse til Banská Bystrica distriktsdomstol elektronisk, dvs. at den sendes til domstolens elektroniske postkasse på en bestemt elektronisk formular, som er tilgængelig på ministeriets websted. Begæringen skal være godkendt, idet den ellers afvises. Hvis kreditor eller dennes repræsentant ikke har en elektronisk postkasse, kan en begæring om fuldbyrdelse indgives via en foged. I så fald er fogeden bemyndiget repræsentant for kreditor i sagen, indtil tilladelsen til tvangsfuldbyrdelse meddeles, og til gengæld herfor har fogeden ret til godtgørelse og refusion af sine omkostninger. Omkostningsbeløbet og beregningsmetoden fastsættes af ministeriet i en almenyldig retsakt. En begæring om tvangsfuldbyrdelse skal indeholde følgende oplysninger:

- a) den domstol, som den er stilet til
- b) kreditor og skyldner, såfremt sidstnævnte er part i sagen
- c) kreditors repræsentant, og hvis begæringen indgives af flere kreditorer, kreditorernes fælles repræsentant (her henvises til forpligtelsen til at udpege en fælles repræsentant)
- d) fogeden, hvis begæringen om tvangsfuldbyrdelse indgives via en foged
- e) tvangsfuldbyrdsesgrundlaget, som fastlægger bemyndigelsen til at indgive en begæring om tvangsfuldbyrdelse mod skyldner. Hvis der er tale om retssuccession, skal der foreligge en redegørelse for de faktiske omstændigheder omkring retssuccessionen
- f) en redegørelse for de vigtigste omstændigheder med angivelse af dokumentation for forholdet til skyldner, hvis tvangsfuldbyrdelsen skal foretages ifølge et tvangsfuldbyrdsesgrundlag, der har fastslået kravet ifølge en væksel eller egenveksel mod skyldner, som er en fysisk person. Dette gælder også, hvis tilladelsen til at indgive en begæring om tvangsfuldbyrdelse er fastslået ved hjælp af en kontinuerlig række af påtegninger
- g) kravet. Er det et krav om betaling, bør det opdeles i hovedstol, tilbagevendende ekstraomkostninger, kapitaliserede ekstraomkostninger, konventionalbod og kreditors omkostninger til tvangsfuldbyrdelse
- (h) kreditors bankkonto, hvortil den tvangsmæssige betaling skal foretages
- (i) kreditors e-mailadresse med henblik på elektronisk kommunikation med fogeden, hvis kreditor ikke har en elektronisk postkasse
- j) en erklæring fra kreditor om opfyldelse af en betingelse eller gensidig forpligtelse, hvis skyldner ifølge tvangsfuldbyrdsesgrundlaget skal opfylde en betingelse eller gensidig forpligtelse, og dokumentation herfor
- k) en erklæring fra kreditor om, at forpligtelsen ifølge tvangsfuldbyrdsesgrundlaget ikke er blevet opfyldt frivilligt. Hvis en del af forpligtelsen ikke er opfyldt, skal denne del være angivet på dagen for indgivelse af begæringen om tvangsfuldbyrdelse.
- (l) datoen for indgivelsen af begæringen.

Følgende skal vedlægges begæringen om tvangsfuldbyrdelse:

- a) en genpart af tvangsfuldbyrdsesgrundlaget og bekræftelse af, at det er eksigibelt, hvis dette kræves. Et betalingspåbud udstedt under behandlingen af et krav behøver ikke være vedlagt
- b) et dokument, som fastslår retssuccession. Såfremt retssuccessionen er fastsat ved lov eller i virksomhedsregistret (*Obchodný register*), er det tilstrækkeligt at henvise hertil
- c) et dokument, hvoraf det fremgår, at en betingelse eller gensidig forpligtelse er blevet opfyldt, hvis det er påkrævet ifølge tvangsfuldbyrdsesgrundlaget
- d) en forbrugeraftale og alle andre kontraktlige dokumenter vedrørende forbrugeraftalen, bl.a. dokumenter, som forbrugeraftalen henviser til, hvis det drejer sig om fuldbyrdelse ifølge et tvangsfuldbyrdsesgrundlag, som fastslår et krav i en forbrugeraftale. Dette gælder dog ikke, hvis tvangsfuldbyrdsesgrundlaget er et betalingspåbud udstedt under behandlingen af et krav.

Såfremt der begæres tvangsfuldbyrdelse ifølge et tvangsfuldbyrdsesgrundlag fra et andet land, skal kreditor også vedlægge dokumenter i overensstemmelse med den pågældende type tvangsfuldbyrdsesgrundlag (artikel 48, stk. 5, i loven om tvangsfuldbyrdelse).

Ved modtagelsen af en begæring om tvangsfuldbyrdelse behandler retten den, meddeler tilladelsen, hvis den opfylder de lovmæssige krav, og overdrager den til en foged, som sørger for tvangsfuldbyrdelsen.

Proceduren efter den civile retsplejelov om frivillig retspleje

Parterne i sager om fuldbyrdelse af en afgørelse er den mindreårig og kreditor og skyldner ifølge tvangsfuldbyrdsesgrundlaget. Hvis skyldner ikke frivilligt efterlever tvangsfuldbyrdsesgrundlaget, kan kreditor indgive en begæring om tvangsfuldbyrdelse af afgørelsen, men ifølge den civile retsplejelov om frivillig retspleje kan retten indlede sagen af egen drift. Afgørelsen kan tvangsfuldbyrdes, når en kendelse om dens fuldbyrdelse er afsagt, og tvangsfuldbyrdelsen kan fortsætte, uden at kendelsen er meddelt parterne. Ved fuldbyrdelse af afgørelsen fjerner retten den mindreårig fra den person, som den mindreårig ikke bør være hos efter afgørelsen, og sørger for, at den mindreårig overgives til den person, som efter afgørelsen har fået overdraget den mindreårig, eller den person, som ifølge afgørelsen har ret til at have samvær med den mindreårig i en begrænset periode, eller en person, der er bemyndiget til at modtage en mindreårig, der er blevet lovligt bortført eller tilbageholdt.

3.2 De vigtigste betingelser

Sager om tvangsfuldbyrdelse ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

Det er en betingelse for tvangsfuldbyrdsforanstaltninger efter loven om tvangsfuldbyrdelse, at der foreligger et tvangsfuldbyrdsgrundlag, indgives en begæring om tvangsfuldbyrdelse og betales et retsgebyr (16,50 EUR). Retsgebyret skal betales ved indgivelse af begæringen, og det kan kun betales ved giro- eller bankoverførsel. Faktureringsoplysningerne om betaling af dette gebyr fremsendes automatisk. Retten opkræver ikke betaling af gebyret, men hvis det ikke er indbetalt inden for 15 dage efter indgivelse af begæringen, vil begæringen blive afvist. Dette gælder dog ikke, hvis kreditor er fritaget for at betale retsgebyrer, og retten informerer kreditor herom.

Efter at fuldbyrdelsen af en ret til en anden ydelse end betaling af en sum penge er påbegyndt, kan kreditors foged anmode om, at der udbetales et forskud til dækning af sagsomkostningerne. Dette gælder dog ikke, hvis kreditor er fritaget for at betale retsgebyrer. Betaler kreditor ikke dette forskud på fogedens anmodning inden den af fogeden fastsatte frist, som skal være på mindst 15 dage, suspenderer fogeden fuldbyrdelsen.

Ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse er et tvangsfuldbyrdsgrundlag en eksigibel afgørelse fra retten, hvis den giver en rettighed, fastslår en forpligtelse eller berører aktiver. Et tvangsfuldbyrdsgrundlag kan også være:

- a) en afgørelse truffet af en institution, et organ, et kontor eller et agentur i Den Europæiske Union
- b) et tvangsfuldbyrdsgrundlag fra et andet land, som er eksigibelt i Slovakiet
- c) en notarialakt, som indeholder en retlig forpligtelse med angivelse af kreditor og skyldner, retsgrundlag samt emne og tidspunkt for ydelsen, hvis skyldner i notarialakten har givet sit samtykke til, at den kan fuldbyrdes
- d) en afgørelse i voldgiftssager, der kan fuldbyrdes, herunder et deri godkendt forlig
- e) en afgørelse om arv
- f) en eksigibel afgørelse truffet af en offentlig forvaltning eller en regional selvstyremyndighed, herunder en meddelelse om en bøde, der ikke blev betalt på stedet
- g) en betalingsangivelse, opgørelse over skatte- og afgiftsrestancer samt forlig godkendt af den kompetente myndighed
- h) en afgørelse, der kan fuldbyrdes, og opgørelse over restancer vedrørende socialsikring, social forsikring, en alderspensionsordning og offentlig sygeforsikring
- i) en anden afgørelse, der kan fuldbyrdes, opgørelse over restancer eller godkendt forlig, som kan tvangsfuldbyrdes efter loven
- j) et dokument, der er udstedt ifølge gældende lovgivning i en anden EU-medlemsstat, hvis der er tale om inddrivelse af et tilgodehavende som fastsat i den relevante lovgivning
- k) meddelelse om suspension af tvangsfuldbyrdelsen og en opfordring til betaling af omkostningerne i forbindelse med fuldbyrdelsen
- l) et tvangsfuldbyrdsgrundlag fastsat i den relevante lovgivning.

Tvangsfuldbyrdsforanstaltninger efter den civile retsplejelov om frivillig retspleje

Den eneste betingelse for fuldbyrdelse af en afgørelse er selve tvangsfuldbyrdsgrundlaget, da retten kan indlede proceduren af egen drift, retten kan foranstalte tvangsfuldbyrdelse af afgørelsen af egen drift, og retten altid iværksætter proceduren til at tvangsfuldbyrde en hasteforanstaltning af egen drift. Kreditor betaler ikke noget retsgebyr for begæringen, da disse foranstaltninger er fritaget for retsgebyrer.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdseskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Aktiver omfattet af tvangsfuldbyrdelse ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

Hvis grundlaget for tvangsfuldbyrdelse er et eksigibelt dokument, som fastslår en forpligtelse til at betale en sum penge, kan tvangsfuldbyrdelsen ske gennem:

- a) udlæg i løn (lønindeholdelse)
- b) betalingspåbud
- c) salg af løsøre
- d) salg af værdipapirer
- e) salg af fast ejendom
- f) salg af en virksomhed
- g) en kendelse om inddragelse af et kørekort.

Hvis der er tale om tvangsfuldbyrdelse for at inddrive et tilgodehavende, som uden ekstraomkostninger på tidspunktet, hvor begæringen om tvangsfuldbyrdelse meddeles, ikke overstiger 2 000 EUR ("fuldbyrdelse af lav værdi"), kan tvangsfuldbyrdelsen ikke foretages ved salg af fast ejendom, hvor skyldner har fast eller midlertidig bopæl. Dette berører ikke retten til at optage pant i den faste ejendom. Tvangsfuldbyrdelse for at inddrive et tilgodehavende vedrørende underholdsbidrag betragtes ikke som "fuldbyrdelse af lav værdi".

Tvangsfuldbyrdelse ved salg af fast ejendom, hvor skyldner har fast eller midlertidig bopæl, må kun foretages med rettens godkendelse, hvis der er flere tvangsfuldbyrdseskridt mod skyldner om inddrivelse af tilgodehavender, der i alt overstiger 2 000 EUR, og fogeden kan bevise, at tilgodehavendet ikke kan inddrives på anden vis. En begæring om godkendelse af salget af den faste ejendom som omhandlet i forrige punktum indgives af den foged, der som den første optog pant i den faste ejendom, og også med denne fogeds skriftlige samtykke af en foged, hvis pant blev optaget på et senere tidspunkt.

Hvis tvangsfuldbyrdsgrundlaget er et eksigibelt dokument, som pålægger en anden forpligtelse end betaling af en sum penge, følger fuldbyrdsesmetoden af forpligtelsens art. Tvangsfuldbyrdelsen kan ske gennem:

- a) fraflytning
- b) konfiskation eller destruktion af effekter på skyldners regning
- c) opdeling af et delt element
- d) levering af arbejde og tjenesteydelser.

Tvangsfuldbyrdelse må ikke berøre aktiver eller rettigheder, som efter loven om tvangsfuldbyrdelse eller specifik lovgivning ikke må gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, eller er udelukket fra tvangsfuldbyrdelse, eller ikke opfylder betingelserne for tvangsfuldbyrdelse. Tvangsfuldbyrdelsen kan derfor kun foretages i pant, hvis kreditor er pantekreditor, eller hvis pantekreditor giver sit samtykke til tvangsfuldbyrdelse. Tvangsfuldbyrdelse kan kun gennemføres inden for rammerne af det krav, som er anført i tilladelsen til fuldbyrdelse og omkostningerne til fuldbyrdelsen. Dette gælder dog ikke, hvis fuldbyrdelsen foretages ved at sælge løsøre, som ikke kan opdeles, eller ved at sælge fast ejendom, når skyldner ikke har tilstrækkelige alternative aktiver, som kunne have opfyldt kravet.

Følgende kan ikke gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse:

- a) fast ejendom, der ejes af staten og administreres af en administrator efter specifik lovgivning, bortset fra fast ejendom under midlertidig administration ifølge specifik lovgivning
- b) statens indtægter, penge på en statsfinansieret organisations løbende konto og tilgodehavender fra det retsforhold, der sikrer disse indtægter
- c) værdipapirer, som ejes af staten, og statens kapitalandele i juridiske personer
- d) penge, der skal dække underskuddet på statsbudgettet og den nationale gæld

e) andre statslige aktiver, jf. specifik lovgivning.

Andre statslige aktiver og aktiver tilhørende Slovakiet eksport-import-bank (*Exportnoimportná banka Slovenskej republiky*) gøres ikke til genstand for tvangsfuldbyrdelse, hvis de er blevet udelukket fra tvangsfuldbyrdelse med den begrundelse, at de er væsentlige for udførelsen af statens arbejde eller af hensyn til et almennyttigt formål, eller at eksport-import-bankens aktiver er af afgørende betydning for dens arbejde. I sådanne tilfælde kan der indgives en begæring om at udelade elementer fra tvangsfuldbyrdelse senest 60 dage efter modtagelse af meddelelsen om indledning af tvangsfuldbyrdelsen. Tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger vedrørende sådanne statslige aktiver kan kun foretages vedrørende statslige aktiver under administration af en administrator af statslige aktiver, hvis aktivitet har dannet grundlag for konstateringen af kreditors krav.

Tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse efter den civile retsplejelov om frivillig retspleje

Retten fjerner den mindreårige fra den person, som den mindreårige ikke bør være hos efter afgørelsen, og sørger for, at den mindreårige overgives til den person, som efter afgørelsen skal have overdraget den mindreårige, eller den person, som ifølge afgørelsen har ret til samvær med den mindreårige i en begrænset periode, eller en person, der er bemyndiget til at modtage en mindreårig, der ulovligt er blevet bortført eller tilbageholdt. Retten kan tillade en retsmedsmand at sørge for fjernelse af den mindreårige. Ved fuldbyrdelse af afgørelsen har den bemyndigede retsmedsmand ifølge lovgivningen samme myndighed som retten.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Når tvangsfuldbyrdelsen er indledt, underretter fogeden kreditor og skyldner herom og om, hvordan den vil blive gennemført, hvis dette kan afgøres (før afsigelsen af en fuldbyrdelseskendelse), og opfordrer skyldner til at opfylde kravet. Meddelelsen om iværksættelse af tvangsfuldbyrdelsen omfatter oplysning om omkostningerne i forbindelse med opfyldelse af forpligtelsen senest 15 dage efter modtagelse af denne meddelelse og om omkostningerne efter udløbet af de 15 dage efter modtagelse af meddelelsen, hvis skyldner ikke har opfyldt forpligtelsen inden for den fastsatte frist.

Virkningerne af meddelelsen om iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse

Rutinemæssige retshandler

Efter modtagelse af meddelelsen om indledning af tvangsfuldbyrdelsen skal skyldner indskrænke sig til rutinemæssige retshandler inden for de rammer, det med rimelighed kan kræves af ham i betragtning af kravets størrelse og betydning. For en juridisk person eller enkeltmandsvirksomhed er rutinemæssige retshandler de retshandler, som er nødvendige for udøvelsen af aktiviteter, der er omfattet af deres arbejde eller virksomhed. For andre fysiske personer er rutinemæssige retshandler de retshandler, der er absolut nødvendige for at sikre, at deres almindelige behov opfyldes, og også behovene hos de personer, som den fysiske person er forpligtet til at betale underholdsbidrag til.

Især betragtes følgende ikke som rutinemæssige retshandler:

- oprettelse af en virksomhed, et andelsselskab eller anden juridisk person
- erhvervelse eller overførsel af egenkapital i en virksomhed, et andelsselskab eller anden juridisk person
- overdragelse eller leje af fast ejendom eller behæftelse heraf med en tredjeparts ret
- gennemførelse af en retshandel uden passende vederlag.

Afhændelse af aktiver, der er omfattet af tvangsfuldbyrdelse

Efter modtagelse af meddelelsen om iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse er det med undtagelse af rutinemæssige retshandler ikke muligt at afhænde aktiver, der er omfattet af fuldbyrdelsen uden fogedens forudgående skriftlige samtykke. Afhændelse af aktiver på trods af dette forbud berører ikke gyldigheden af en retshandel, men retshandlen er uden virkning for kreditor, og kreditors krav kan opfyldes ved tvangsfuldbyrdelsen af det, der er gået tabt, og uden at skulle anfægte retshandlen, hvis det drejer sig om afhændelse af aktiver til fordel for de personer, der er opført i artikel 42a, stk. 3 og 4, i den civile lovbog (*Občiansky zákonník*), og som kendte til fuldbyrdelsessagen eller ville have kendt til den, hvis de havde udvist den nødvendige omhu.

Modregning af fordringer

Efter at tvangsfuldbyrdelsen er indledt, ses der bort fra ensidig modregning af skyldners krav mod kreditor, medmindre det er tilladt ved et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, hvorefter skyldner kan foretage fuldbyrdelse.

Virkningerne af at opfylde et krav

Efter modtagelse af en meddelelse om indledning af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger opstår retsvirkningerne af at indfri fordringen kun, hvis fogeden modtager betaling af det skyldige beløb. Foretages der betaling af fordringen før modtagelse af meddelelsen om indledning af tvangsfuldbyrdelsen, skal kreditor underrette fogeden om betalingen uden unødigt forsinkelse.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Gyldigheden af disse foranstaltninger er ikke tidsbegrænset.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Suspension af tvangsfuldbyrdelsen og afbrydelse af fuldbyrdelsen ifølge loven om tvangsfuldbyrdelse

Skyldner kan suspendere tvangsfuldbyrdelsen ved at anmode fogeden herom (fogeden meddeler herefter suspension af fuldbyrdelsen), især på grund af følgende forhold hos skyldner:

- der er anlagt et særligt søgsmål (*vylučovacia žaloba*), eller der er truffet foranstaltninger til at bestemme ejerskab, hvis der er tale om aktiver, der er omfattet af fuldbyrdelsen
- skyldner, der er en fysisk person, har anmodet om tilladelse til ratevis tilbagebetaling, og det er der taget hensyn til
- skyldner, der er en fysisk person, har anmodet om suspension af tvangsfuldbyrdelsen og har erklæret, at han uden egen skyld midlertidigt er i en situation, hvor en omgående tvangsfuldbyrdelse kan have særligt alvorlige konsekvenser for ham eller hans familiemedlemmer
- ved en tvangsfuldbyrdelse med henblik på at inddrive underholdsbidrag har skyldner betalt det skyldige bidrag, herunder kreditors og fogedens omkostninger, har anmodet om suspension af tvangsfuldbyrdelsen og har erklæret, at han frivilligt vil fortsætte med at betale underholdsbidrag regelmæssigt via fogeden
- skyldner, som har indgivet en begæring om afbrydelse af tvangsfuldbyrdelsen, har stillet sikkerhed svarende til værdien af fordringen på en særlig konto, som fogeden har åbnet til dette formål.

Skyldner kan ligeledes anmode retten om en afbrydelse af tvangsfuldbyrdelsen af følgende årsager:

- omstændigheder siden ikrafttrædelsen af tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget har ført til bortfald af fordringen
- tvangsfuldbyrdelsesgrundlaget er blevet tilbagekaldt
- ifølge specifik lovgivning er der grunde til, at anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag fra et andet land er uantageligt, medmindre grundlaget kunne have fundet anvendelse tidligere i sagen
- der er andre faktorer til hinder for tvangsfuldbyrdelsen af fuldbyrdelsesgrundlaget.

Skyldner kan indgive en begæring, der har opsættende virkning, til fogeden senest 15 dage efter modtagelse af meddelelsen om indledningen af tvangsfuldbyrdelsen. I begæringer om suspension af tvangsfuldbyrdelsen, der indgives senere (og som ikke har opsættende virkning), kan skyldner kun påberåbe sig forhold, der er opstået, efter at denne periode udløber. I yderligere begæringer om suspension af fuldbyrdelsen kan skyldner kun påberåbe sig

forhold, som er opstået, siden den foregående begæring om suspension af fuldbyrdelsen blev indgivet. Begrænsningerne i de to første punktummer gælder ikke, hvis der også er forhold, som skyldner uden egen skyld ikke var i stand til at gøre gældende tidligere. Hvis kreditor giver sit samtykke til afbrydelse af fuldbyrdelsen, afbryder fogeden fuldbyrdelsen, og parterne i sagen og retten underrettes herom. Ellers indgiver kreditors foged senest fem hverdage efter svarfristen en begæring om afbrydelse af fuldbyrdelsen sammen med fogedens erklæring og en erklæring fra kreditor til den domstol, der træffer afgørelse om begæringen.

I tvangsfuldbyrdesager kan efterfølgende afgørelser truffet af fogeden og retten i princippet ikke "appelleres", bortset fra de undtagelser, der er fastsat i loven om tvangsfuldbyrdelse.

Tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse efter den civile retsplejelov om frivillig retspleje

En kendelse om tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse og en kendelse om afslag på en begæring om tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse kan appelleres. En kendelse om tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse kan kun appelleres med den begrundelse, at tvangsfuldbyrdesgrundlaget ikke er eksigibelt, eller at omstændigheder opstået siden ikrafttrædelsen af fuldbyrdesgrundlaget har ført til forpligtelsens bortfald. Appel af en kendelse om fuldbyrdelse af en afgørelse er ikke til hinder for, at retten i første instans fuldbyrder afgørelsen.

En domstol kan suspendere fuldbyrdelsen af en afgørelse af egen drift, hvis en mindreårigs liv, helbred eller udvikling er alvorligt truet af afgørelsens fuldbyrdelse. Som svar på en begæring kan en domstol suspendere fuldbyrdelsen af en afgørelse fra et andet land, hvis den anfægtes i det land, den blev afsagt, indtil der træffes afgørelse i appelsagen. En domstol suspenderer om nødvendigt også fuldbyrdelsen af en afgørelse, hvis det kræves ifølge specifik lovgivning.

En domstol afbryder også fuldbyrdelsen af en afgørelse af egen drift, hvis:

- tvangsfuldbyrdesgrundlaget endnu ikke er blevet eksigibelt
- tvangsfuldbyrdesgrundlaget er blevet tilbagekaldt, siden der blev foranstaltet fuldbyrdelse af afgørelsen. Er fuldbyrdesgrundlaget blevet ændret, kan retten fortsætte med at fuldbyrde afgørelsen i overensstemmelse med det ændrede tvangsfuldbyrdesgrundlag
- retten har erklæret, at fuldbyrdelsen af afgørelsen ikke kan antages, da der er en anden grund til, at afgørelsen ikke kan tvangsfuldbyrdes
- omstændigheder, der er opstået siden ikrafttrædelsen af tvangsfuldbyrdesgrundlaget, har ført til fordringens bortfald
- forpligtelsen er blevet opfyldt
- afgørelsen er blevet tvangsfuldbyrdet.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Se punkt 4 og 5. Fogeden har ansvaret for at træffe afgørelse om en fuldbyrdesmetode, som står i et rimeligt forhold til den forpligtelse, der skal fuldbyrdes, og hvor værdien af skyldners aktiver, der er omfattet af udlæg, svarer til værdien af forpligtelsen. Tvangsfuldbyrdelse kan kun gennemføres inden for rammerne af det krav, som er anført i tilladelsen til fuldbyrdelse og omkostningerne til fuldbyrdelsen. Dette gælder dog ikke, hvis fuldbyrdelsen foretages ved at sælge løsøre, som ikke kan opdeles, eller ved at sælge fast ejendom, når skyldner ikke har tilstrækkelige alternative aktiver, som kunne have opfyldt kravet.

En domstol skal også afslå en begæring om tvangsfuldbyrdelse, hvis:

- begæringen eller tvangsfuldbyrdesgrundlaget er i strid med loven om tvangsfuldbyrdelse
- der er grunde til, at tvangsfuldbyrdelsen skal afbrydes
- enten kreditor eller skyldner ikke er retssuccessor til den person, som er anført i tvangsfuldbyrdesgrundlaget
- fuldbyrdelsen foreslås ifølge et tvangsfuldbyrdesgrundlag meddelt under en sag, hvor en fordring var baseret på en veksel eller egenveksel, og det har vist sig, at fordringen opstod i forbindelse med en forbrugeraftale, hvor der ikke blev taget hensyn til uacceptable kontraktvilkår, eller til at der gælder begrænsninger for anvendelse af, eller at det er uantageligt at anvende en veksel eller egenveksel, eller at aftalen var i strid med sædeligheden, og dette har indflydelse på fordringen
- tvangsfuldbyrdesgrundlaget var meddelt i sager, hvor det ikke var muligt at anfægte eller prøve eventuelle uacceptable kontraktvilkår, og hvor der var tale om en uacceptabel betingelse, som påvirker den tvangsfuldbyrdede fordring, der opstod i forbindelse med en forbrugeraftale
- tvangsfuldbyrdelsen skal foretages på grundlag af en voldgiftskendelse i en forbrugertvist, og:
 - forbrugervoldgiftsaftalen ikke opfylder betingelserne i den relevante lovgivning
 - voldgiftsrettens afgørelse i forbrugertvisten ikke blev afsagt af en voldgiftsmand, der på det tidspunkt, hvor voldgiftssagen blev behandlet, var registreret på listen over voldgiftsmænd med bemyndigelse til at afgøre tvister på forbrugerområdet
 - voldgiftskendelsen i forbrugertvisten ikke blev afsagt af en anerkendt voldgiftsret som på det tidspunkt, hvor voldgiftssagen blev behandlet, havde tilladelse til at afgøre tvister på forbrugerområdet
 - voldgiftsrettens kendelse ikke omfatter de oplysninger, der er fastsat i den relevante lovgivning, eller ikke kan tvangsfuldbyrdes
- begæringen omfatter et krav om tilbagevendende ekstraomkostninger og er blevet indgivet mere end tre år efter, at tvangsfuldbyrdesgrundlaget trådte i kraft, og uden at skyldner er blevet opfordret til at betale gælden inden for de sidste tre måneder forud for indgivelsen af begæringen om fuldbyrdelse, eller uden at der er indgået en aftale med skyldner om gradvis betaling af fordringen ifølge tvangsfuldbyrdesgrundlaget i løbet af de tre år, der er gået, siden tvangsfuldbyrdesgrundlaget trådte i kraft
- tvangsfuldbyrdelsen foreslås ud fra et tvangsfuldbyrdesgrundlag, som er en notarialakt, der ikke opfylder lovmæssige krav, eller den deri indeholdte forpligtelse er i strid med lovgivningen eller sædeligheden.

Under tvangsfuldbyrdelsen kan retten bede fogeden om forklaringer eller rapporter om status for den fuldbyrdes sag, som er henvist til fogeden, og fogeden er forpligtet til at give den disse inden for den anførte frist. Retten kan også udskifte fogeden af egen drift, hvis denne gentagne gange eller groft misligholder en forpligtelse i loven om tvangsfuldbyrdelse eller rettens afgørelse. Inden retten beslutter at udskifte fogeden, tager den hensyn til udtalelser fra parterne i sagen og fogeden.

Når tvangsfuldbyrdelsen foretages gennem udlæg i løn (lønindeholdelse), er der et grundbeløb, som ikke må fradrages i skyldners månedlige løn eller anden indkomst. Regeringen definerer metoder til beregning af dette grundbeløb i en bekendtgørelse. Hvis det drejer sig om underholdsbidrag til et mindreårigt barn, er grundbeløbet, som ikke kan fratrækkes skyldners månedsløn, 70 % af grundbeløbet som defineret i første punktum. Såfremt der er tale om en person, der arbejder i udlandet, og hvis løn i denne forbindelse beregnes ved hjælp af en lønkoefficient eller en lignende metode, defineres metoden til beregning af grundbeløbet på samme måde og i samme forhold som denne løn.

Midler på en konto op til 165 EUR og midler, som ifølge skyldner eksplicit er beregnet til at betale lønninger til dennes medarbejdere, gøres ikke til genstand for tvangsfuldbyrdelse ved foranstaltning af udbetaling fra bankkontoen. Har skyldner flere konti, er det op til 165 EUR på hver enkelt bankkonto, der ikke kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.

Af de effekter, skyldner ejer, kan tvangsfuldbyrdelse ikke foretages vedrørende dem, skyldner har brug for til at opfylde sine egne og sin families materielle behov eller til sit arbejde eller sin virksomhed og heller ikke vedrørende effekter, hvis salg ville være i strid med sædeligheden.

Følgende er ikke omfattet af tvangsfuldbyrdesforanstaltninger:

- a) almindeligt tøj, undertøj og fodtøj
- b) væsentligt husholdningsudstyr, dvs. senge til skyldner og dennes familiemedlemmer, et bord, stole, alt efter hvor mange familiemedlemmer der er, et køleskab, et komfur, en kogeplade, et varmeapparat, brændsel, en vaskemaskine, dyner og sengelinned, standardkøkkengrej og en radio
- c) husdyr, der ikke er til erhvervsformål
- d) effekter tilhørende skyldner, som denne bruger i sit arbejde eller sin virksomhed, op til et beløb på 331,94 EUR
- e) medicinsk udstyr og andre effekter, skyldner har brug for i forbindelse med sygdom eller fysisk handicap
- f) effekter, som der er ydet minimumsindkomststøtte og sociale ydelser til efter specifik lovgivning, økonomiske bidrag efter specifik lovgivning som godtgørelse for et alvorligt handicap og økonomiske foranstaltninger truffet til beskyttelse af børn efter specifik lovgivning
- g) et motorkøretøj, som skyldner, der er en fysisk person, har behov for til privat transport og til transport af en fysisk person, når denne har et alvorligt handicap, og til dækning af behov hos sin familie eller medlemmer af sin husstand
- h) forlovelses- og vielsesringe
- i) kontanter op til 165 EUR
- j) lærebøger og legetøj.

Følgende er ligeledes undtaget fra tvangsfuldbyrdsforanstaltninger: effekter, der tilhører en landbruger som ene-ejer, hvis tabet heraf ville betyde en risiko for dyrkningen af landbrugsjord eller kontinuerlig vegetabilsk og animalsk produktion ifølge specifik lovgivning, samt avlsdyr, dvs. malkekøer, kvier og stambogsførte tyre, søer, orner, får og væddere.

Udelukket fra tvangsfuldbyrdsforanstaltninger er besiddelse af aktiver i en pensionsfond i forbindelse med opsparing og deltagerens besiddelse af aktiver i en tillægspensionsfond svarende til arbejdsgiverens bidrag indbetalt for den pågældende deltager og indtægterne af investeringerne heraf.

I kraft med virkning fra den **1. april 2017**

Sidste opdatering: 10/02/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Finland

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Ved fuldbyrdelse forstås tvangsfuldbyrdelse af en forpligtelse, der pålægges af en domstol eller anden myndighed. I de fleste tilfælde er der tale om fuldbyrdelse af en gældsdom. En anden vigtig fuldbyrdsforanstaltning er udsættelse, dvs. forpligtelsen til at flytte fra en bygning eller en del af bygningen. Grundlaget for fuldbyrdelse kan også være en forpligtelse til at overdrage visse aktiver til en anden part, forpligtelser til at gøre noget, og påbud mod at gøre noget. Disse former for forpligtelser og påbud fuldbyrdes ved tvangsindgreb eller tvangsbøder afhængigt af omstændighederne. Domstolsbestemte beslaglæggelser eller andre retsbevarende foranstaltninger kan også fuldbyrdes. I Finland er tvangsinddrivelse af gæld omfattet af anvendelsesområdet for den håndhævende myndighed, som er en statslig myndighed. Fuldbyrdelse er en uafhængig retlig aktivitet, og de lokale håndhævende myndigheder er uafhængige og upartiske i deres beslutningstagning.

Fuldbyrdelse i sager vedrørende lovgivning om børn

I sager, der vedrører lovgivning om børn, henviser fuldbyrdelse til gennemførelse af retsafgørelser, f.eks. overgivelse af et barn. En aftale, der er bekræftet af de sociale myndigheder, kan også danne grundlag for fuldbyrdelsen. En anden vigtig detalje er, at samværsret i Finland er barnets rettighed, ikke forælderenes rettighed. Fuldbyrdelse af en retsafgørelse om forældremyndighed og/eller samværsret vedrørende et barn er omfattet af loven om fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed og samværsret (*Laki lapsen huoltoja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpanosta*) (619/1996). Loven finder også anvendelse på fuldbyrdelse af eventuelle midlertidige kendelser. Fuldbyrdelse sker også i overensstemmelse med denne lov i tilfælde, hvor en dom eller en afgørelse afsagt i udlandet er eksigibel i Finland i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003.

Fogeden kan fuldbyrde en kendelse om forældremyndighed, hvis afgørelsen om sagen er truffet inden for de sidste tre måneder. I andre situationer kræves der et fuldbyrdsgrundlag fra en domstol. En domstol må kun afvise en anmodning om fuldbyrdelse, hvis fuldbyrdelsen ville være i strid med barnets tarv. Ved fuldbyrdelsen af kendelser om forældremyndighed forpligter domstolen den anden part til at overgive barnet til den part, der anmoder om fuldbyrdelse. Undladelse heraf straffes med bøde. Der kan udstedes en kendelse om, at barnet skal hentes. For så vidt angår fuldbyrdelse af kendelser om samværsret, er den anden part forpligtet til at tillade besøg og iværksætte andre pålagte foranstaltninger med henblik på at gennemføre samværet.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

I Finland er de lokale håndhævende myndigheder ansvarlige for fuldbyrdelsen. Den kompetente lokale håndhævende myndighed fastlægges på grundlag af skyldners bopælssted. Hvis der ikke foreligger detaljerede oplysninger om den pågældendes bopæl i Finland, kan begæringen om fuldbyrdelse indgives til den hvilken som helst lokal retshåndhævende myndighed, f.eks. den håndhævende myndighed i Helsinki (*Helsingin ulosottovirasto*). Selv om begæringer indgives til de lokale håndhævende myndigheder, dækker deres kompetence hele landet.

Kontaktoplysninger om de lokale håndhævende myndigheder kan findes her: <https://oikeus.fi/ulosotto/fi/index/yhteystiedot.html>

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Fuldbyrdelse kræver, at kreditor skriftligt anmoder fuldbyrdelse ved at udfylde en begrundet anmodning om fuldbyrdelse. Kreditor betaler ikke nogen afgift på forhånd. (Begæringen om fuldbyrdelse kan findes på den [retlige forvaltnings websted](#))

Fogeden har pligt til at fuldbyrde retsafgørelser eller andre fuldbyrdsgrundlag, der er fastsat i lovgivningen, og må ikke bestride deres indhold. For at fuldbyrdelsessagen kan indledes, skal kreditor være berettiget til fuldbyrdelse som fastsat i lovgivningen, og skyldner skal være pålagt en forpligtelse.

Fogeden skal kontrollere, at gælden ikke er ophørt med at eksistere, siden dommen blev afsagt, på grund af betaling eller udløb af en forældelsesfrist. Den ret, der skal betales af indehavere af rettigheder til sikkerhedsstillelse (f.eks. pant), er omfattet af en særskilt bestemmelse.

3.2 De vigtigste betingelser

På det civil og handelsretlige område er fuldbyrdelsen sædvanligvis baseret på en dom eller en kendelse, der er afsagt af en almindelig domstol. Der er ikke behov for et specifikt fuldbyrdsgrundlag. Almindelige domstole omfatter distriktsdomstole (*käräjäoikeus*) som domstole i første instans og appeldomstole (*hovioikeus*) og højesteret (*korkein oikeus*) som appelinstanser. En voldgiftskendelse kan også danne grundlag for fuldbyrdelse. I praksis er et af de vigtigste fuldbyrdsgrundlag en afgørelse om underhold, der er bekræftet af en kommune. På den anden side anerkender Finland ikke kontrakter mellem private parter som fuldbyrdsgrundlag.

Domme, der er blevet kæret, kan fuldbyrdes, hvis kreditor stiller den sikkerhed, som fogedretten har fastsat for eventuelle skader, som skyldneren måtte lide. Midlerne kan dog ikke udbetales til kreditor, før både fuldbyrdelsesgrundlaget og eventuelle afgørelser om udlæg er endelige.

De vigtigste bestemmelser om eksigibilitet af domme, der er afsagt uden for Finland, findes i EU-lovgivningen (f.eks. Bruxelles I-forordningen (nr. 44/2001) og Bruxelles IIa-forordningen (nr. 2201/2003)) og konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i de nordiske lande.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Når en fuldbyrdelsessag indledes, fremsendes skyldner en meddelelse om anmodningen og et betalingspåkrav. Hvis skyldner ikke betaler sin gæld i overensstemmelse med betalingspåkravet og ikke tager kontakt med hensyn til betaling af fuldbyrdelsesaftægten på eget initiativ, vil fuldbyrdelsen begynde med undersøgelse og fastlæggelse af skyldners indkomst og aktiver på grundlag af registerdata.

Det er en væsentlig del af dette undersøgelsesarbejde at rette henvendelse til skyldners bank. Som oftest foretages der udlæg i lønindkomst og indeståender på bankkonti. I stedet for at tilbageholde et beløb i løn udbetalt løbende kan der fastlægges en betalingsplan. Foranstaltninger til fastlæggelse af skyldners indkomst og formue samt eventuelle yderligere undersøgelser er reguleret ved lov. Fogeden har vidtrækkende lovbestemte rettigheder, som giver ham/hende adgang til oplysninger om skyldneres økonomiske situation i en række registre. Fogeden er også forpligtet til at søge efter aktiver, der tilhører skyldneren. Fuldbyrdelsesforanstaltningerne skal træffes hurtigst muligt. Hvis skyldner f.eks. har fast indkomst, frigives den første betaling normalt til kreditor senest to måneder efter sagens anlæg. Skyldner har klageadgang, men inddrivelsen af beløbet afbrydes ikke, medmindre en domstol bestemmer andet.

Anmodninger kan indgives med henblik på fuld fuldbyrdelse eller begrænset fuldbyrdelse. Kreditor kan også anmode de retshåndhævende myndigheder om at overvåge en gæld i en periode på to år gennem en såkaldt passiv registrering, hvis det ikke er muligt at inddrive gælden øjeblikkeligt. Det er ikke nødvendigt at hyre en advokat eller en juridisk rådgiver med henblik på fuldbyrdelse.

Der kan foretages udlæg i alle former for løsøre og fast ejendom, der tilhører skyldneren, og som ikke er beskyttet eller omfattet af retten til udelukkelse, såsom rettigheder, tilgodehavender eller genstande af pengeværdi. Hvis kreditor har anmodet om begrænset fuldbyrdelse, kan der kun foretages udlæg i aktiver, som er identificerbare i registre, og som ikke kræver realisering. Hvis det er nødvendigt at realisere aktiver, hvori der foretages udlæg, sælges de normalt ved tvangsauktioner, der sædvanligvis bekendtgøres i lokale aviser og online.

Links til meddelelser om auktioner:

<https://oikeus.fi/ulosotto/fi/index/ajankohtaista/myynti-ilmoitus.html>

<https://huutokaupat.com/ulosotto/>

Den finske lov om fuldbyrdelse (*Ulosottolaki*) indeholder også en særlig bestemmelse om, at den tilsynsførende hos en retshåndhævende myndighed kan beslutte at se bort fra kunstige aftaler om aktiver. En påstand om, at aktiver tilhører en tredjepart, er ikke til hinder for udlæg i aktiver, hvis:

det konstateres, at tredjepartens status er baseret på aftaler om aktiver eller andre aftaler med en retlig status, som ikke svarer til deres egentlige art eller formål, og at skyldners myndighed svarer til ejerens myndighed, og dennes handlinger svarer til en ejers handlinger, samt at skyldner nyder de ydelser og andre tilsvarende fordele, som aftalen medfører, og

den retlige status tydeligvis anvendes til at forhindre fuldbyrdelse eller sikre, at aktiver ikke er tilgængelige for kreditorer, og den gæld, der skyldes til kreditor, ellers sandsynligvis ikke vil kunne inddrives hos skyldner inden for en rimelig frist.

Der kan dog ikke foretages udlæg, hvis den tredjepart, der er involveret i aftalen, fremlægger klar dokumentation for, at dennes reelle rettigheder risikerer at blive krænkede ved udlægget. Fogeden skal på en passende måde høre skyldneren og tredjeparten samt om nødvendigt kreditor, medmindre dette vil gøre fuldbyrdelsen betydeligt vanskeligere.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Indledningen af fuldbyrdelsessagen har visse virkninger, mens udlæg indebærer betydelige retsvirkninger. Når der er foretaget udlæg i aktiver, må skyldner ikke ødelægge, afhænde eller pantsætte de aktiver, hvori der er foretaget udlæg, eller træffe andre beslutninger herom til skade for kreditor. Enhver foranstaltning, der træffes i strid med dette påbud, har ingen retsvirkning for kreditor. Erhververen eller en tredjepart kan dog nyde beskyttelse i henhold til princippet om god tro. Fogedretten har omfattende adgang til oplysninger, ikke kun fra skyldner, men også fra tredjeparter, som f.eks. banker. Når en bank er blevet underrettet om, at en skyldners midler er blevet infrosset, må banken ikke frigive midler fra skyldners bankkonto til andre end fogeden. Udbetaling af et tilgodehavende eller løn i strid med dette påbud er en strafbar handling.

Som følge af salg af aktiver under fuldbyrdelsessagen ændres ejendomsretten til genstande. Inddrevne beløb i form af købsprisen overføres til kreditor snarest muligt.

Der foretages udlæg i aktiverne op til det beløb, der er nødvendigt for at betale gælden til kreditor. I tilfælde, hvor flere kreditorer har anmodet om fuldbyrdelse, eller de aktiver, hvori der er foretaget udlæg, f.eks. er genstand for realkreditlån, fordeles midlerne mellem kreditorerne i prioritetsorden som fastsat i lovgivningen. De afgifter, der opkræves af staten for fuldbyrdelsen, inddrives sædvanligvis hos skyldneren. Hvis forsøget på fuldbyrdelse mislykkes, skal kreditor betale et mindre ekspeditionsgebyr. Tilsvarende opkræves en afgift hos kreditor for midler, der skal overføres. I sager om underholdsbidrag opkræves der ikke nogen afgift, og underholdsbidraget har forrang. De betalinger, der overføres til kreditor, kan variere hver måned på grundlag af udsving i skyldners indkomst og gæld.

Yderligere oplysninger om afgifter i fuldbyrdelsessager kan findes på: <https://oikeus.fi/ulosotto/fi/index/ulosotto/ulosottomaksut.html>

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

I henhold til lovgivningen er fogeden forpligtet til at udføre sine opgaver hurtigt og uden unødigt forsinkelse. Hvis skyldner ikke råder over aktiver eller indkomst, hvori der kan foretages udlæg i, vil kreditors anmodning blive afvist af en af følgende årsager: manglende midler, manglende midler og ukendt eller kendt anden, særskilt angivet hindring for inddrivelse. I sådanne situationer skal oplysninger om indkomst og aktiver altid fastlægges ved hjælp af hovedregistrene. Fuldbyrdelsessagen afsluttes, men kreditor kan anmode om, at fuldbyrdelsen genoptages på et senere tidspunkt. I givet fald undersøges skyldners finansielle situation endnu en gang. Kreditor kan f.eks. begære fuldbyrdelse af en afgørelse ved at indgive en ny begæring rettidigt med henblik på at sikre udlæg fra en kilde, f.eks. skyldners skatteenedsættelse ved årets udgang. Kreditor kan også anmode om, at gælden optages i det såkaldte passive register. Hvis det ved undersøgelsen af en anden sag opdages, at skyldner har indkomst eller aktiver, hvori der kan foretages udlæg, eller at han eller hun står til at opnå en skatteenedsættelse, vil der blive taget hensyn til gæld, der er optaget i det passive register, i fuldbyrdelsessagen. Den passive registrering har virkning i to år fra datoen for attesten om manglende midler.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Fogedrettens fuldbyrdelsesforanstaltninger og afgørelser kan kæres af enhver, hvis interesser berøres af den pågældende foranstaltning eller afgørelse.

Kæremål behandles af distriktsdomstolen (*käräjäoikeus*). Et kæreskrift skal indgives inden for en frist på tre uger fra den dato, hvorpå afgørelsen er udstedt, eller den dato, hvorpå den berørte part får meddelelse om afgørelsen.

Indgivelse af et kæreskrift suspenderer normalt ikke fuldbyrdelsessagen, medmindre domstolen fastsætter andet. Hvis kæren tages til følge, underkender eller ændrer domstolen fogedrettens afgørelse. I nogle tilfælde kan fogedretten også selv rette eventuelle indlysende fejl.

Hvis behandlingen af en tvist eller et krav, der fremsættes i forbindelse med fuldbyrdelsen, kræver omfattende mundtlig bevisoptagelse, kan det være nødvendigt at afgøre sagen i en civil retssag (*tvist om fuldbyrdelse*).

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Lovgivningen indeholder bestemmelser om forbud mod fuldbyrdelse, f.eks. af sociale grunde. Der kan ikke foretages udlæg i en række sociale ydelser. Hvis skyldner i sagen er en fysisk person, må der ikke foretages udlæg i bestemte genstande, ydelser og rettigheder, som er fastsat særskilt i lovgivningen.

Desuden kan der ikke foretages udlæg i aktiver, hvis kreditoren eller kreditorerne under hensyntagen til værdien af aktiverne og andre forhold kun ville opnå et beløb, der kan betragtes som beskedent, efter betalingen af fuldbyrdelsesomkostninger, fuldbyrdelsesafgifter og gæld i aktiverne.

Den ved lov beskyttede del af skyldners indkomst skal altid tages i betragtning i forbindelse med udlæg og betalingsplaner: Dette beløb skal udelukkes for at give skyldner mulighed for at betale sine leveomkostninger. Generelt kan der ikke foretages udlæg i mere end en tredjedel af skyldners nettoløn. De bekræftede beskyttede dele af skyldners indkomst og eksempler på sager findes på:

<https://oikeus.fi/ulosotto/fi/index/velallisenaulosotossa/palkanulosmittaus.html>

Fuldbyrdelsesgrundlag, hvor en fysisk person er blevet pålagt en betalingsforpligtelse, er eksigible i 15 år (*forældelsesfrist for fuldbyrdelsesgrundlag*). Denne frist er 20 år, hvis kreditor i henhold til fuldbyrdelsesgrundlaget er en fysisk person, eller hvis kravet er baseret på en forbrydelse, for hvilken skyldner er blevet idømt fængselsstraf eller samfundstjeneste. En dom eller andre fuldbyrdelsesgrundlag kan ikke fuldbyrdes, hvis den ret, der tilkommer den samme kreditor, efterfølgende er bortfaldet som følge af, at gælden er blevet betalt, eller forældelsesfristen er udløbet, eller af andre årsager.

Yderligere oplysninger findes på:

<https://oikeus.fi/ulosotto/fi/index.html>

<https://valtakunnanvoudinvirasto.fi/fi/>

<http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/2007/en20070705>

Sidste opdatering: 25/03/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.

Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse - Sverige

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrdelse i civil- og handelsretlige sager?

Sager om tvangsfuldbyrdelse omfattet af lov om tvangsfuldbyrdelse (*utsökningsbalken*)

Fuldbyrdelse betyder, at en fuldbyrdelsesmyndighed bestemmer, at en afgørelse truffet af en domstol eller en anden instans gennemføres ved tvang. Oftest vedrører tvangsfuldbyrdelse en forpligtelse til at betale penge eller til at fraflytte en bolig. En anden form for tvangsfuldbyrdelse vedrører beslaglæggelse eller andre sikkerhedsforanstaltninger.

Tvangsfuldbyrdelse vedrørende en betalingsforpligtelse gennemføres i form af udlæg. Ved et udlæg kan ejendom, der tilhører skyldner, beslaglægges. Hvis en person er forpligtet til at fraflytte sin bolig, tager tvangsfuldbyrdelsen form af udsættelse. Derudover sker tvangsfuldbyrdelse normalt ved, at fuldbyrdelsesmyndigheden pålægger den person, mod hvem der anmodes om tvangsfuldbyrdelse, at gøre noget eller overholde et påbud/forbud eller anden type kendelse. Fuldbyrdelsesmyndigheden kan pålægge den pågældende en bøde.

Sager om tvangsfuldbyrdelse omfattet af forældreloven (*föräldrabalken*)

Tvangsfuldbyrdelse omfattet af forældreloven vedrører foranstaltninger om at gennemføre noget i praksis, der er baseret på en afgørelse eller aftale om forældremyndighed, bolig, kontakt med eller udlevering af børn. Den domstol, der træffer afgørelse om tvangsfuldbyrdelsen, kan idømme en bøde eller bestemme, at barnet skal hentes af politiet. De samme tvangsfuldbyrdelsesbestemmelser gælder, når udenlandske afgørelser fuldbyrdes efter Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 (Bruxelles II-forordningen), hvis tvangsfuldbyrdelsen vedrører barnet selv. Hvis tvangsfuldbyrdelsen vedrører barnets ejendom eller sagsomkostninger, finder fuldbyrdelsesloven anvendelse.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Fuldbyrdelsen gennemføres af den svenske fogedmyndighed (*Kronofogdemyndigheten*). Fogedmyndigheden træffer derfor beslutning om f.eks. udlæg. En kronfoged har det overordnede juridiske ansvar for handlingen, mens den faktiske fuldbyrdelse normalt varetages af andre tjenestemænd.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Sager om fuldbyrdelse omfattet af fuldbyrdelsesloven (*utsökningsbalken*)

Gennemførelsen af en fuldbyrdelse forudsætter, at der foreligger en dom eller andet tvangsfuldbyrdelsesgrundlag.

Følgende tvangsfuldbyrdelsesgrundlag kan danne basis for fuldbyrdelse:

en dom, afgørelse eller beslutning

et forlig, der bekræftes af en domstol, eller en mæglingsaftale, som en domstol har erklæret eksigibel

en godkendt strafferetlig sanktion, et godkendt betalingspåbud eller et godkendt påbud om betaling af ordensbøde

en voldgiftskendelse

et skriftligt tilsagn bevidnet af to personer om underholdsbidrag i henhold til ægteskabsloven (*äktenskapsbalken*) og forældreloven (*föräldrabalken*)

en afgørelse truffet af en administrativ myndighed, der skal fuldbyrdes i henhold til en specifik bestemmelse

et dokument, som er eksigibelt i henhold til en specifik bestemmelse

fogedmyndighedens dom eller afgørelse vedrørende et betalingspåbud eller administrativ bistand samt europæiske betalingspåkrav, som fogedmyndigheden har erklæret for eksigible.

Når der foreligger et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, er der ikke behov for yderligere afgørelser truffet af en domstol eller anden kompetent myndighed med hensyn til den fuldbyrdelse, der skal iværksættes.

En betydelig del af fogedmyndighedens arbejde består i at indhente oplysninger om skyldners aktiver. Skyldner skal afgive oplysning om sine aktiver og under afhøring eller i et skema under strafansvar bekræfte, at de afgivne oplysninger er korrekte. Myndigheden kan også bestemme, at skyldner skal afgive disse oplysninger under bødestraf. Bødens størrelse fastsættes af distriktsdomstolen efter anmodning fra fogedmyndigheden.

Begæring om fuldbyrdelse kan indgives mundtligt eller skriftligt. En mundtlig begæring forudsætter, at sagsøger (den person, der anmoder om tvangsfuldbyrdelse) giver møde for fogedmyndigheden. En skriftlig begæring skal underskrives af sagsøger eller dennes repræsentant.

Statens omkostninger ved tvangsfuldbyrdsessager (administrationsomkostninger) dækkes af tvangsfuldbyrdsesgebyrer. Administrationsomkostningerne afholdes normalt, hvor dette er muligt, af sagsøgte (sagsøgers modpart), når tvangsfuldbyrdelsen gennemføres. Sagsøger er dog almindeligvis ansvarlig for omkostningerne over for staten. Der kan gøres undtagelse fra reglen om sagsøgers ansvar, f.eks. i forbindelse med de fleste krav om underholdsbidrag. Den generelle regel er, at der betales en grundlæggende afgift for hvert tvangsfuldbyrdsesgrundlag, der søges om fuldbyrdelse af. I en fuldbyrdsessag vedrørende et privatretligt krav er grundsatsen 600 SEK.

Andre omkostninger kan være forberedelsesafgift, salgsafgift og særlige afgifter.

Sager om tvangsfuldbyrdelse omfattet af forældreloven

Tvangsfuldbyrdelse kan baseres på en afgørelse truffet af en almindelig domstol om forældremyndighed, bopæl, kontakt med eller udlevering af børn.

Tvangsfuldbyrdelse kan også baseres på en aftale om forældremyndighed, bopæl eller kontakt mellem forældrene godkendt af socialudvalget. Udenlandske afgørelser kan også fuldbyrdes i Sverige, f.eks. en afgørelse, der kan fuldbyrdes i henhold til Bruxelles II-forordningen.

Tvangsfuldbyrdsesafgørelser træffes af distriktsdomstolene. Begæringen om tvangsfuldbyrdelse indgives normalt til distriktsdomstolen på det sted, hvor barnet bor. Hvis barnet ikke er bosat i Sverige, skal begæringen indgives til distriktsdomstolen i Stockholm (*Stockholms tingsrätt*).

Begæringen kan f.eks. indgives af den forælder, som barnet skal flytte til eller have kontakt med.

Retten kan i behandlingen af sagen pålægge en ansat hos de sociale myndigheder at forsøge at overtale den person, der er ansvarlig for barnet, til frivilligt at gøre det, der er anført i afgørelsen eller aftalen. Hvis sagen haster, kan retten eller politiet beslutte, at der øjeblikkeligt skal tages hånd om barnet. Retten kan pålægge en tvangsbøde eller beslutte, at barnet skal afhentes af politiet for at sikre fuldbyrdelsen.

Der opkræves ingen afgift for tvangsfuldbyrdses i henhold til forældreloven. Hver part kan dog pålægges at betale den anden parts omkostninger i sagen.

En part, der har været årsag til, at der påløber udgifter ved afhentningen eller pasningen af barnet, kan pålægges at betale disse omkostninger til staten.

3.2 De vigtigste betingelser

Sager om fuldbyrdelse omfattet af fuldbyrdsesloven (*utsökningsbalken*)

I nogle tilfælde kan der være hindringer for tvangsfuldbyrdelse. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis fuldbyrdsesgrundlaget er så vagt, at det ikke kan anvendes som grundlag for tvangsfuldbyrdelse.

Et andet scenarie kan være, at den person, der får påbudt at gøre noget ved en dom, har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dommen, f.eks. til at betale et bestemt beløb.

Et andet tilfælde kunne være, at den person, der har fået påbudt at gøre noget, fremsætter et modkrav mod sagsøger. Modkravet til hinder for tvangsfuldbyrdelse, hvis fogedmyndigheden konstaterer, at modkravet er indgivet på et gyldigt tvangsfuldbyrdsesgrundlag eller er baseret på et skriftligt fordringsbevis.

Hvis skyldner hævder, at et anliggende mellem parterne udgør en hindring for tvangsfuldbyrdelse, og denne indsigelse ikke forlods kan afvises, er der mulighed for, at fuldbyrdelsen ikke gennemføres. Et eksempel kan være indsigelser mod en forældelsesfrist.

Hvis et tvangsfuldbyrdsesgrundlag ophæves af retten, skal fuldbyrdelsen øjeblikkelig indstilles.

I nogle tilfælde kan retten også bestemme, at en igangværende tvangsfuldbyrdsessag ikke må fortsættes (såkaldt inhibition).

Sager om tvangsfuldbyrdelse omfattet af forældreloven

Udgangspunktet er, at det, der er fastsat i en afgørelse eller aftale, er til barnets bedste. Retten må ikke foretage en ny prøvelse af afgørelsen eller aftalen ved en fornyet behandling af fuldbyrdsessagen, og det vigtigste alternativ er at nå frem til frivillig efterlevelse. Hvis der er behov for en tvangsforanstaltning, er idømmelse af en bøde den mest sandsynlige mulighed. Fysisk afhentning må kun anvendes som sidste udvej.

Der kan undertiden være hindringer for fuldbyrdelse, f.eks. hvis barnet er sygt.

Hvis barnet har nået en sådan alder og modenhed, at der bør tages hensyn til dets ønsker, kan tvangsfuldbyrdelse ikke ske mod barnets vilje, medmindre retten finder, at det bedst tjener barnets tarv. Retten bør også nægte tvangsfuldbyrdelse, hvis det står klart, at det ville være i strid med barnets tarv.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Sager om fuldbyrdelse omfattet af fuldbyrdsesloven (*utsökningsbalken*)

For at der skal kunne gøres udlæg i aktiver, skal visse betingelser være opfyldt. Aktiverne skal

tilhøre skyldner

kunne overdrages

have en vis økonomisk værdi.

I princippet kan der gøres udlæg i enhver form for aktiver. Reglerne om genstande, der ikke kan gøres udlæg i, gælder normalt kun for fysiske personer. Der kan gøres udlæg i både fast ejendom og løsøre.

Løsøre indebærer ikke blot personlige ejendele (f.eks. biler, både og andre effekter), men også aktiver (f.eks. banksaldi) og rettigheder af forskellig art (f.eks. brugsret eller andele af en afdød persons bo).

Der kan også gøres udlæg i løn, pension mv.

I nogle aktiver kan der ikke gøres udlæg. Dette gælder aktiver, som skyldner er den retmæssige ejer af, jf. nedenfor. Reglerne om genstande, der ikke kan gøres udlæg i, gælder normalt kun for fysiske personer. Aktiver, som skyldner er den retmæssige ejer af, er f.eks.

tøj og andre genstande af rimelig værdi, som er til skyldners personlige brug

møbler, husholdningsapparater og andet udstyr, der er nødvendigt i en husholdning

værktøj og andet udstyr, der er nødvendigt for skyldners levebrød eller faglige uddannelse

personlige ejendele såsom medaljer og sportstrophæer, der er af så stor personlig værdi for skyldner, at det ville være urimeligt at gøre udlæg i dem.

Aktiver kan også beskyttes mod udlæg i henhold til særlige bestemmelser. Dette gælder f.eks. erstatning.

Der kan kun gøres udlæg i den del af skyldners løn, som overstiger, hvad skyldner har brug for til sit eget og sin families ophold.

I den forbindelse har nogle fordringer forrang for andre. En fordring vedrørende underholdsbidrag har forrang for andre fordringer.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Sager om fuldbyrdelse omfattet af fuldbyrdsesloven (*utsökningsbalken*)

Når der er gjort udlæg i aktiver, har skyldner ikke samme kontrol over dem som før. Skyldner kan ikke gøre brug af aktiverne til skade for sagsøger, f.eks. ved overdragelse eller på anden måde, medmindre fogedmyndigheden har tilladt det af særlige grunde efter høring af sagsøger.

Enhver, der ulovligt gør brug af beslaglagte aktiver, kan idømmes en straf.

En afgørelse om udlæg medfører prioriterede rettigheder til aktiverne.

I en tvangsfuldbyrdsessag skal en tredjepart oplyse, om der er en fordring eller et andet mellemværende mellem dem, der kan være af relevans for vurderingen af, i hvilket omfang skyldner har aktiver, hvori der kan gøres udlæg. Oplysningspligten gælder også for en tredjemand, som er i besiddelse af skyldners aktiver gennem f.eks. pant eller deponering. En bank skal således afgive oplysning om skyldners bankkonti, sikkerhedsboks eller andre aktiver i bankens varetægt. Skyldners familie og venner har også oplysningspligt.

Der kan mundtligt eller skriftligt kræves oplysninger fra tredjemand, og tredjemand kan om nødvendigt blive indkaldt til afhøring. Modsætter tredjemand sig dette, kan sanktionsmidlerne være en bøde eller frihedsberøvelse.

Aktiver, hvori der er gjort udlæg, skal øjeblikkelig tvangssælges af fogedmyndigheden. Tvangssalg sker som oftest ved offentlige auktioner, men kan undertiden være privat.

Beløb, der indkommer i fuldbyrdsessager, skal indberettes og betales til sagsøger så hurtigt som muligt.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Sager om fuldbyrdelse omfattet af fuldbyrdsesloven (*utsökningsbalken*)

Der er ingen tidsgrænse for gyldigheden af en afgørelse om udlæg. Lovgivningen forudsætter dog, at aktiver, hvori der er gjort udlæg, sælges hurtigst, se afsnit 3.2.

Hvis det er muligt, bør udsættelse finde sted, senest fire uger efter at fogedmyndigheden har modtaget de nødvendige dokumenter.

Sager om tvangsfuldbyrdelse omfattet af forældreloven

En afgørelse om tvangsfuldbyrdelse træder i kraft omgående, medmindre andet er angivet. Den gælder, indtil andet bestemmes. Det fremgår normalt af en afgørelse om bødestraf, at der skal træffes foranstaltninger inden for et bestemt tidsrum, f.eks. at barnet skal afleveres til sagsøger. Det fremgår normalt af en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse i forhold til samvær, hvornår samværet må finde sted i de efterfølgende par måneder.

En afgørelse om tvangsfuldbyrdelse er ikke til hinder for, at en ny begæring kan behandles.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Sager om fuldbyrdelse omfattet af fuldbyrdsesloven (*utsökningsbalken*)

Fogedmyndighedens afgørelser kan normalt appelleres. En appel til en distriktsdomstol skal indgives til fogedmyndigheden.

Den person, som afgørelsen vedrører, kan appellere fogedmyndighedens afgørelse, hvis den går imod den pågældende. Der er ingen tidsfrist for appel af afgørelser om udlæg i løn. Afgørelser om udlæg i andre aktiver kan appelleres indtil tre uger efter, at de er forkyndt. Der er ingen tidsfrist for tredjemands appel af udlæg.

Distriktsdomstolen kan beslutte, at der ikke skal træffes fuldbyrdsesforanstaltninger for indeværende (såkaldt inhibition) eller, hvis særlige grunde taler for det, at en allerede truffen foranstaltning skal tilbagekaldes.

Sager om tvangsfuldbyrdelse omfattet af forældreloven

Distriktsdomstolens fuldbyrdsesafgørelse kan indbringes for en appeldomstol. Appeller skal indgives skriftligt til distriktsdomstolen. Tidsfristen for at indgive en appel er tre uger.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Fuldbyrdsesloven indeholder bestemmelser, der begrænser muligheden for fuldbyrdelse, f.eks. for at beskytte skyldner. Skyldner kan i begrænset omfang hindre tvangsfuldbyrdelse ved at gøre indsigelse mod den, f.eks. fordi den er blevet forældet. De mest almindelige former for hindringer for fuldbyrdelse er, at en del af ejendommen og nogle aktiver udelukkes fra udlæg af hensyn til skyldners behov. Fra udlæg i materielle goder kan f.eks. udelukkes det, der betegnes som et "beneficium" (dvs. aktiver, hvori der ikke kan gøres udlæg), som kan være skyldners faste bolig og midler, som skyldner har brug for til sit umiddelbare ophold. Ved udlæg i løn kan der ikke gøres udlæg i en bestemt del af lønnen svarende til almindelige leveomkostninger og skyldners boligudgifter.

Sidste opdatering: 15/12/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.